

مائی پروناکان

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشنیبری

*

خاوه‌نی ٲیمتیاڤ: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رتووسه‌ر: به‌دران شه‌مه‌د سه‌یب

***

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی آراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولیتیر

س. پ. ژماره: ۱

www.araspublisher.com

مائی پرووناکان

ههلبژاردهی کۆمه‌لیک چیرۆکی نوێی فارسی

وه‌رگیڕانی

عه‌تا نه‌هایی

ناوی کتیب: مائی پرووناکان- ههلبژاردهی کۆمه‌لیک چیرۆکی نوێی فارسی
وه‌رگیڕانی: عه‌تا نه‌هایی
بلاوکراوه‌ی ئاراس- ژماره: ۳۰۶
ده‌ره‌ینانی هونه‌ری: به‌دران ئه‌حمه‌د حه‌بییب
به‌رگ: ئاراس ئه‌کره‌م
پیت لیدان: پێزان نه‌هایی
هه‌له‌گری: دلشاد مسته‌فا + هه‌ندرین شیرزاد
هه‌له‌گری سه‌ر کۆمپیه‌وته‌ر: عه‌زیز عه‌بدوخلایق
سه‌ره‌رشته‌بیری کاری چاپخانه: ئاو‌ره‌حمانی حاجی مه‌حموود
چاپی یه‌که‌م، هه‌ولیه‌ر- ۲۰۰۴
له‌ کتیبخانه‌ی به‌رپه‌وه‌به‌رایه‌تیبی گشتیبی رۆشنیبیری و هونه‌ر له‌ هه‌ولیه‌ر ژماره (۲۹۵) ی سالی
۲۰۰۴ ی دراوه‌تی

چیرۆکی فارسی، به شیتوهیهک له شیتوهکان، نمونهی جوان و سه‌رنج ڕاکتشی ئەزموونی ئەم پەيوه‌ندی و دانوساندنەیه له ناستی ولاتتیکى فرەنه‌ته‌وه‌ییدا. چیرۆکی فارسی، یان وەها که زۆریه‌ی نووسه‌رانی ده‌خوازن بگوتی، چیرۆکی ئێرانی، له جوغرافیا‌یه‌کی به‌ربلاو و له ناو کۆمه‌ڵتیک نه‌ته‌وه به زمان و فه‌ره‌ه‌نگی جیا‌وازه‌وه ده‌نوسری. له لایه‌که‌وه، هه‌ر له باکور و ئوس‌تانه سه‌سه‌وزه‌کانی مابه‌ینی ده‌ریای خه‌زه‌ر و زنجیره‌ کێوه‌کانی ئەلبورز، له‌ناو گه‌لانی فارس و گیله‌ک و تورکمان به‌زمان و فه‌ره‌ه‌نگی تایبه‌ت به‌ خۆیا‌نه‌وه، تا ناوه‌ند و ئوس‌تانه گه‌رم و بیابانی و پر له‌ ره‌مز و رازه‌ فارس نشینه‌کان، له‌و‌یتشه‌وه بۆ باشوور و ئوس‌تانه‌کانی گوێ که‌نداوی فارس و ده‌ریای عه‌مان به‌ دا‌بو‌نه‌ریت و شیتوازی جیا‌وازی ژبانی خه‌لکه‌کانییه‌وه. له‌لایه‌کی تریشه‌وه، له‌م سه‌ر بۆ ئە‌وسه‌ری رۆژه‌ه‌لات، له ناو تیکه‌له‌ی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ی خه‌لکی ئوس‌تانی خوراسان و سیستان و به‌لووچستان، به‌ تورک و کرمانج و فارس و به‌لووچه‌وه، تا ئە‌مه‌سه‌را‌وسه‌ری رۆژاوا و ناو گه‌لانی نازه‌ری و کورد و عه‌ره‌ب و لۆر. هه‌موو ئە‌م به‌ربلاوی و جیا‌وازییه‌ سه‌رووشتی و زمانی و فه‌ره‌ه‌نگیانه، زه‌مه‌ینه‌یه‌کی خۆش و له‌باریان بۆ دا‌هێنانی هه‌مه‌ر‌ه‌نگ هه‌مه‌ و با‌به‌ت، بۆ چه‌ند شیتوازی، یان وا خاسه‌ بگوتی، چه‌ندان شیتوازی گێرانه‌وه‌ی چیرۆکی له‌ هه‌موو با‌رێکی با‌به‌تی و شکتییه‌وه ره‌خساندووه.

نووسه‌رانی ئێرانی له هه‌شتا ساڵ له‌مه‌وه‌ره‌وه - سه‌ره‌تای سه‌ره‌ه‌لدانی چیرۆکی فارسی به‌مانا ئیمپرویه‌که‌ی، له‌سه‌ر ده‌ستی نووسه‌رانیکی ده‌سپێشکه‌ری وه‌ک جه‌مالزاده و هیدایه‌ت - تا ئیستا، نه‌وه‌ک هه‌ر له شار یان ئوس‌تان یان ناوچه‌یه‌ک، به‌لکو له زۆریه‌ی ناوچه‌کان و له‌ناو زۆریه‌ی گه‌لانی ئێرانییدا، به‌ قۆستنه‌وه‌ی ئە‌م ده‌رفه‌ته‌ ر‌ه‌نگاله‌ییه و به‌هه‌ره‌رگرتن له ئە‌زموونی ژبان له‌گه‌ل خه‌لکانی ناوچه‌ جیا‌وازه‌کان و زمان و فه‌ره‌ه‌نگ و دا‌ب و نه‌ریت و جو‌ری ژبان و روانگه‌ و بۆ‌جوونه‌کانیان، پێ به‌پیتی ئاشنا‌یه‌تیبیان له‌گه‌ل ئە‌زموونه‌ فکری و فه‌ره‌ه‌نگی و ئە‌ده‌بیه‌ تازه‌کانی دنیا و پته‌و کردنی ژیرخانی رۆشنییری خۆیان، هه‌نگاو به‌هه‌نگاوی گۆرانه‌کاریه‌ کۆمه‌لایه‌تی، سیاسی و فه‌ره‌ه‌نگییه‌کانی ولات، می‌ژوویه‌کی سه‌رنج ڕاکتشی ئە‌ده‌بی و چیرۆکییان ساز کردووه. به‌شیتکی زۆر له‌ نووسه‌ران و ره‌خنه‌گرانی ئە‌ده‌بی به‌ دوو شیتوازی جیا‌واز و له ئە‌نجامدا نزیک له‌ یه‌ک ئە‌م می‌ژووه هه‌شتا ساڵه‌ به‌سه‌ر سێ قۆناغدا دا‌به‌ش ده‌که‌ن. شیتوازی یه‌که‌م که‌ بونیادی دا‌به‌شکاریه‌که‌ی خودی نووسه‌ره‌کانه، قسه‌ له‌ سێ نه‌وه‌ی یه‌که‌م و دووه‌م و سێهه‌می چیرۆک نووسان ده‌که‌ن. بێگومان ئە‌م دا‌به‌شکاریه‌ کۆیبه‌ به‌هۆی چا‌و‌پۆشینی له‌ جیا‌وازی

پیشه‌کی

۱

ناشی نه‌گوتی که بزاقی وه‌رگێرانی به‌ره‌می فکری، فه‌ره‌ه‌نگی و ئە‌ده‌بی بۆ سه‌ر زمانی کوردی - به‌ تایبه‌ت له‌ ده‌ پانزه‌ ساڵی ڕابوردوو زیاتر له‌ هه‌موو شو‌رتنیک پووی له‌ هه‌رێمی زمانی فارسی کردووه و، هه‌ر له‌م ماوه‌دا له‌گه‌ل سه‌دان کتیب و وتاری هه‌مه‌ با‌به‌ت که‌ به‌ ناو‌بژیکاری زمانی فارسی و وه‌رگێرانی ئێرانییه‌وه‌ کراوه به‌ کوردی، خه‌رمانیکی شیع‌ر، چیرۆک و ته‌نانه‌ت رۆمانی هاوچه‌رخ‌ی فارسیش پێشکه‌ش به‌ کتیبخانه‌ی هه‌ژاری کوردی کراوه. ئە‌م هه‌ول و چالاکییه‌ ئە‌وه‌نده‌ی که‌ له‌ ده‌وامه‌ی تیکه‌لی و دانوساندنی می‌ژوویی، کۆمه‌لایه‌تی و به‌تایبه‌ت فه‌ره‌ه‌نگی و ئە‌ده‌بی کورد له‌گه‌ل نزیکترین گه‌ل و زمانی دراوسێی، واته‌ فارسییه‌، ئە‌وه‌نده‌ش وابه‌سته‌ به‌و نیاز و پتووستییه‌ فکری و فه‌ره‌ه‌نگیانه‌ی که‌ خۆینه‌ر و نووسه‌ری کورد نزیکتر و حازر به‌ده‌ستتر له‌ هه‌موو لایه‌ک، له‌سه‌ر خوانی زمان و ئە‌ده‌بی فارسی ده‌ییبینیته‌وه. ئە‌م راستییه‌ و پێرای گه‌لیک ره‌هه‌ند و لایه‌نی پرسیار هه‌لگری، له‌ بارودۆخی ئیستادا ده‌توانی ده‌رفه‌تیک‌ی زێرین بۆ به‌رده‌وامی و په‌ره‌پێدانی پەيوه‌ندی و دانوساندنی فه‌ره‌ه‌نگی و ئە‌ده‌بی گه‌لانی ناوچه‌که‌، به‌تایبه‌ت کورد و فارس، له‌سه‌ر بونیادیکی نوێی ناسین و لیکه‌گه‌یشتی به‌رامبه‌ر، بۆ نزیک بوونه‌وه له‌ هاو‌دلی و هاو‌خه‌مییه‌کی مرۆیی بخولقی‌تی. دیاره ئە‌م گرنگه‌ ئە‌وه‌نده‌ی که‌ مه‌به‌ستی وه‌رگێرانه، ئامانجی دا‌هێنانی ئە‌ده‌بی و به‌تایبه‌ت چیرۆکییه‌.

به هره‌ی داهینه‌رانه و روانگه و بۆچوونی نووسهران و جی‌وازی به‌ره‌مه‌کانیان له هه‌موو ئاستیکدا، ئیمکان و دهرفته‌ی ده‌ستنیشان کردنی تاییه‌تمه‌ندییه سه‌ره‌کییه‌کانی نه‌وه جی‌وازه‌کان نارەخسیتی. شیوازی دووهه‌م که بونیادی دابه‌شکاریه‌که‌ی له دهره‌وه‌ی نه‌ده‌ب، واته له دۆخه سیاسی و کۆمه‌لایه‌تیه‌کان وهرده‌گری، نووسهران و به‌تایبه‌ت چیرۆکی فارسی به‌سی قۆناغی میژوویی، یه‌که‌م: له سه‌ره‌تاوه تا سالی ۱۳۳۲ ی کۆچی (سالی کوده‌تا له ده‌وله‌تی نه‌ته‌وه‌یی دوکتۆر موسه‌دق) دووهه‌م: له سالی ۱۳۳۲ تا سه‌ره‌که‌وتنی شۆرش گهلانی ئیران له سالی ۱۳۵۷ و، سیهه‌م: قۆناغی پاش سه‌ره‌که‌وتنی شۆرش، دابه‌ش ده‌کات. ئەم دابه‌شکاریه‌ی نه‌گه‌رچی تارا‌ده‌یه‌ک ئاماژه به‌ره‌نگدانه‌وه‌ی گۆزێنکاریه‌ی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تیه‌کان له به‌ره‌مه‌کاندا ده‌کات، به‌و‌حاله‌ش هه‌لگری هه‌ندیک کیشه و گرتی جیدی وه‌ک به‌هانه‌دان به‌جی‌وازی به‌ره‌مه‌کان به‌تایبه‌ت له ئاستی هونه‌ریدا، هه‌یه. به‌هه‌رحال ئەم دوو جووره دابه‌شکاریه‌ی له زۆر لایه‌نه‌وه یه‌ک ده‌گره‌وه که گرنگترینیان ده‌ستنیشان کردنی سه‌ره‌به‌ نه‌وه یان قۆناغه جی‌وازه‌کانه. به‌ بۆچوونی هه‌ردوو لایه‌تیه‌کانی نووسهرانی سه‌ره‌به‌ نه‌وه‌ی یه‌که‌م یان قۆناغی به‌ره‌به‌ری ۱۳۳۲ بریتین له محه‌مه‌دعه‌لی جه‌مالزاده، سادق هیدایه‌ت، بوزورگ عه‌له‌وی، سادق چووبه‌ک و... ناودارترین نووسهرانی نه‌وه‌ی دووهه‌م یان قۆناغی نیوان ۱۳۳۲ تا سه‌ره‌که‌وتنی شۆرش بریتین له م - ۱ - بیه‌ ئازین، ئەحمه‌د مه‌حمود، غولام حوسین ساعیدی، مه‌حمود ده‌وله‌ت ئابادی، سیمین دانشوره، جه‌لال ئال ئەحمه‌د، ئیبراهیم گولستان، ره‌زا به‌راهه‌نی، عه‌لی ئەشه‌رف ده‌رویشیان، جه‌مال میرسادقی، هۆشه‌نگ گولشیری و... ده‌یان و بگه‌ زیاتریش. نووسه‌ری سه‌ره‌به‌ نه‌وه‌ی سیهه‌م، یان قۆناغی پاش شۆرش، که‌سانیکه‌ی وه‌ک ئەحمه‌د ئاقایی، فه‌رخونده ئاقایی، شه‌هرام ئەسه‌دی، شیوا نه‌ره‌ستوویی، ئەسه‌غەر ئیلاهی، حه‌سه‌ن ئەسه‌غری، یونس ته‌راکه‌مه، یارعه‌لی پوورموقه‌ده‌م، زۆیا پیرزاد، ئەمیر حه‌سه‌ن چلته‌ن، خاتره‌ حیحازی، ئەبوتوراب خوسه‌روی، عه‌لی خودایی، فه‌ریده‌ خه‌رده‌مه‌ند، ره‌زا جه‌ولایی، سه‌ناپوور، فره‌شته‌ ساری، ره‌زا سه‌فده‌ری، محه‌مه‌د که‌لباسی، فه‌رزانه‌ که‌ره‌م پوور، مونیرۆ ره‌وانی پوور، شه‌هلا رووحیه‌روه‌ر، عه‌باس مه‌عرووفی، محه‌مه‌د محه‌مه‌د عه‌لی، شه‌ه‌ریار مه‌نده‌نی پوور، بیژن نه‌جدی، حه‌سه‌ن مرته‌زاییان ئابکنار و زۆر ناوی تر که بیست و نۆ چیرۆک له‌سی چیرۆکی ئەم دوو به‌رگه به‌ره‌مه‌ی قه‌له‌می ئەوانه.

هه‌ر وه‌ها که ئاشکرایه ئەم دابه‌شکاریه به‌هیچ شیه‌یه‌یه‌ک به‌ومانایه‌ نییه که ئاستی

به‌ره‌مه‌ی نووسهرانی سه‌ره‌به‌ نه‌وه یان قۆناغیک چوونیه‌که، یان نووسهرانی سه‌ره‌به‌ نه‌وه یان قۆناغیک له قۆناغه‌که‌ی دواتردا بێ به‌ره‌م بوون. به‌لکه‌ به‌په‌چه‌وانه‌وه به‌شیکه‌ی زۆری نووسهرانی سه‌ره‌به‌ نه‌وه یان قۆناغی دووهه‌م به‌وه‌په‌ری جیدییه‌ته‌وه له پاش شۆرش سالی ۵۷ و تا ئیستاش له مه‌یدانی چیرۆکی فارسیدا ئاماده‌ییان هه‌یه و ته‌نانه‌ت چهند که‌سیک له‌وان جگه له‌وه‌ی که به‌شیکه‌ی زۆر له باشترین به‌ره‌مه‌کانیان له‌م قۆناغه‌دا نووسیه‌ زۆرتین کاریگه‌ریشیان له‌سه‌ر چیرۆک و چیرۆکنووسانی ئەم قۆناغه هه‌بووه.

له هه‌ر حالدا دیارترین نووسهرانی سه‌ره‌به‌ دوو نه‌وه یان دوو قۆناغی یه‌که‌م و دووهه‌م، به‌گوتیه‌که‌ی تر دیارترینی ئەو نووسه‌رانه‌ی که له سه‌ره‌تاوه تا به‌ره‌له سه‌ره‌که‌وتنی شۆرش خاوه‌نی ناو و ناوبانگ بوون هه‌رکامه به‌هۆی وهرگێرانی یه‌ک یان چهند به‌ره‌مه‌یان بۆ سه‌ره‌زمانی کوردی، بۆ خوینهری کورد، به‌تایبه‌ت له دهره‌وه‌ی ئیران، ناوی ئاشنان. ئەم ئاشنایه‌تی و ناسیاییه‌ی خوینهر و ته‌نانه‌ت نووسهرانی کوردیش له گه‌ل ئەده‌بی هاوچه‌رخ‌ی فارسی به‌گشتی و، رۆمان و چیرۆک به‌تایبه‌ت، ناسیای و ئاشنایه‌تییه‌کی ناته‌واو و، له هه‌ندیک حاله‌تیشدا سه‌قه‌ت و پر له‌خه‌ساره. بۆ ناوبرده کردنی هۆکاره‌کانی ئەم ناته‌واوییه‌ ده‌شی ئاماژه به‌چهند خالی وه‌ک:

أ - ناپیشه‌یی گه‌ری کاری ئەده‌بی و به‌تایبه‌ت وهرگێران.

ب - نه‌ شاره‌زایی زۆربه‌ی وهرگێره‌کان و هه‌لکوتانی کوتر کوترانه‌یان بۆ سه‌ره‌ده‌قه فارسییه‌کان بێ هیچ خه‌م و دالغه و تیگه‌یشتن و بۆچوونیکه‌ی شه‌خسی به‌رامبه‌ر به‌ چیرۆک و، هه‌لبژاردنی هه‌ره‌مه‌کی و بێ به‌رنامه‌ی ده‌قه‌کان بۆ وهرگێران.

پ - بێ دهره‌ستی بلافۆک و بنکه‌کانی وه‌شاندن به‌رامبه‌ر به‌ گرنگی کرده‌که و نه‌بوونی بنکه و دامه‌زراوه‌ی تایبه‌ت و به‌رپرس بۆ وهرگێران. ت - نه‌بوونی په‌خنه و خویندنه‌وه‌ی چالاکانه‌ی ئەو به‌ره‌مه‌مانه‌ که وهرگێرداران و، کۆمه‌لیک هۆکاری سه‌ره‌کی تر بکدری. دیاره‌ گوتنی ئەم راستییه‌ تاله به‌هیچ شیه‌یه‌یه‌ک به‌مانای نه‌بینین و پێشیل کردنی هه‌ولێ دل‌سۆزانه‌ی چهند وهرگێرێکی شاره‌زا نییه‌ که لایه‌نی دل‌خۆشکه‌ر و برواپێکراوی ناسیاییه‌که، به‌ره‌مه‌ی ره‌نجی ئەوانه و، ئەم کتێبه‌ وه‌ک هه‌ولیکه‌ی بچووک بۆ ناساندنی به‌شیک له‌ دیارترین نووسهرانی نه‌وه‌ی سیهه‌می چیرۆکنووسانی ئیرانی، له ده‌وامه‌ی ته‌قه‌لای ئەواندايه.

ئەم كۆتۈپ - كە بە ھېوام بە زوویی دەرھەت بۆ چاپ و بلاوكرندنەو بەرگی دووھەمیشی برەخسە - بە بۆچوونی من ھەلبەت ھەلبەت كەم و بچووكە لە كۆی ئەو چیرۆكانەى كە لە ماوەى بیست و پینج سالی دواى شۆرشى پەنج و ھەوتى ئىران، بە قەلەمى نەوھەمى كى نوئى لە چیرۆك نووسان نووسران. نەوھەك كە قوناعى لاویەتییان لە سالانى پەرلە كېشەى پەنجاکاندا تىپەپوھە، یەكەمىن ئەزمونەكانى كار و داھىنانى ئەدەبىيان لە جەنگە و ترۆپكى گۆرانكارىيە سىياسى، كۆمەلەبەتەى، فكرى و فەرھەنگىيەكانى ئەو سالانەدا بوو. نەوھەك كە لە زانكۆ و پشت مېترى دەرس خۆتەندەنەو بۆ ژورەكانى پچەپچى سىياسى و لەوئىشەوھە بۆ شەقامە قەرەبالغەكان و دەنگ ھەلبەت پەرا و ھورباى بۆ و پرووختى راپەرپەن و، پاشانىش بۆ مەيدانى شەرىكى درۆخاھەن و گرمەى ناپالم و ھارەى تەيارە و بۆمبارانى شارەكان و... لە ھەموو ئەم ماوھەشدا نووسىن، بەبى ھىچ ئومىدەكى چاپ و بلاوكرندنەوھە. چما لەو سالانەدا گەورەترەكانىشيان، ئەوانەى وا دلەنگ و ئاومىدە بنووسن... بنووسن... بنووسنى بەگۆتەدا دەچرپاندن دەرھەتەى چاپ و بلاوكرندنەوھەيان نەبوو. بەوھالەش ئەوان دەياننووسى. چیرۆكىيان دەنووسى و رۆمانىيان دەنووسى چما دەيانزانى دەبى بنووسن. دەبى ئەو سالانە، ئەو واقىع و رووداوە گورج و تىپەپرانە، ئەو خەم و مەینەتییانە بنووسى. ئەوان دەيانگۆتەراوھە. چونكە دلنابوون كە دەبى ئەوھى وا لە رووپەرى ديار و واقىعدا روودەدا، ئەوھى وا لە ناديارترىن سووچەكانى رۆحى كۆمەلەدا دەگورئى، بگۆتەرتەوھە. ئەوان دەياننووسى و بەگۆتەراوھە ئەوھى كە دەبوو بگۆتەرتەوھە كۆمەلگەيان رووت دەكردەوھە. نەوھەك ھەر ئىستەى، رابورد و، تەنانەت داھاتووى ھىشتا نەھاتووشى، تا بە خۆى و خۆيان و بە ھەموو ئەو ھىز و دەسەلاتانەى بنووتەن كە جلوبەرگى بىدەنگى و درۆ و فرىوبان لەبەرى كۆمەلگەى ئەم ولاتە پىرە زۆرھانە دوو ھەزار سال تەمەنە كرەبوو. كۆمەلگە و تەنانەت مرۆف و سەردەمەكەش بە تەقەلای ئەوان و بە گۆتەراوھە ئەوان رووت دەبووھە. نە بە گۆتەراوھە رىاليستىيانەى كالم و كرىچ و راپۆرتى رووكەشى رووداوەكان، كە ئەوھەش خۆى كراسىكى بۆرەقنە و رووپۆشكى رەنگ و روو پەربووتە بوو، كە دەبوو بدېرى و دامالدىرى. ئەوان رۆحى كۆمەل و كۆمەلگەيان رووت دەكردەوھە. ئالۆزىيەكانى، تەواوېى و ناتەواوېىيەكانى، خەون و روئىياكانى،

ئوستورە كۆن و نوئىكانى، پرس و پرسىيارەكانىيان دەردەخست. ئەمەش ھەموو ئەو كارە نەبوو كە دەيانكرد يان دەبوو بىكەن، ئەوان بەگۆتەراوھە دەبوو جگە لە بوون و شناسى كۆبى و كۆمەلەبەتەى، بوون و شناس بە خۆشيان بېخەشن. خۆيان وەك مرۆقى تاك، تاكەك لە ميانە و لەبەرامبەر كۆدا. لەوھەبەرىش تاك نەوھەك ھەر لە دەقەر و مەيدانى گۆتەراوھەى چیرۆكىدا، بەلكو وەك چیرۆكنووس سەرى ھەلدابوو. تاكى رۆشنىبەر و رەخنەگر لە بەرامبەر عەقلى كۆدا. تاكى داھىنەر. سادق ھىدايەت لە ناو ھەموو پىوانى گەورە و بچووكى سىياسى، فكرى و فەرھەنگى ئىراندا تەنيا كەسەك بوو كە رەسمەكەى بە دىوارى مالى زۆرەى ئەم نووسەرەنەوھە ھەلئاسراوھە. ئەوانەى كە بە گومان و بى باوھەربىيەوھە (بەلام بەرئىز و حورمەتەوھە) لە نووسەرەنى بەر لە خۆيان دەروانى، لە ھەموو نووسەرەنى بەر لە خۆيان، رەنگە تەنيا لە قەلەم و نووسىنى چەند كەسەك بە سەرنجى خۆتەندەكارانەوھە رادەمان. چەند كەسەكى وەك ھىدايەت كە نەمابوو، دەولەت ئابادى و گۆلشەرى كە ھىشتا پى بەبى ئەوان و لە بەريانەوھە دەروشتن و دەياننووسى.

ئەم نەوھە لە چیرۆكنووسانى ئىرانى، ئىستا سالانى گەنجى تەمەن و تەجرەبەيان تىپەرانندووھە، بە تەمەن ترىنەكانىيان ھەركامە بە چەند رۆمان و كۆمەلەك چیرۆكى بلاوكرادوھە، لەم سالانى بەھا و بايەخ وەرگرتەوھە رۆزەبىيەى چیرۆك و رۆمان لە فەزای فەرھەنگى و ئەدەبى ئىراندا، لە دەيان فستىقال و بۆنەى خەلاتى ئەدەبى، جگە لە بەشدارىكردن و خەلات بردنەوھە، ئەركى داوھرى و ھەلبەتاردنى بەرھەمى باشى كەم تەمەنترىنەكانىشيان لە ئەستۆبە. بەم ھالەش ھىشتا بەرھەم و داھىنانى بیست و پینج سالەى ئەو چیرۆكنووسانەى كە لە دواى شۆرشەوھە ناو و ناوبانگىيان دەركردوھە - بە تەمەن و كەم تەمەن - بە تىر و تۆخى نەخۆتەندراوھەتەوھە، بەقەدەر پىوست رەخنە و لىكۆلېنەوھەى جىدى و ھەمەلايەنە لەسەر تايبەتەندى گشتى و وزە و لاوازىيەكانى بەرھەمىيان نەنووسراوھە. وىراى ئەمەش دەشى لە روانگەى خۆمەوھە و بەقەدەر دەرھەتەى ئەم پىشەكىيە ئامازەبەكى كورت بەچەند خال، وەك چەند تايبەتەندى سەرەكى چیرۆكى فارسى بە گشتى و، چیرۆكى دواى شۆرش بگەم.

یەكەم: وىراى ئەوھى كە دەربارەى بوونى ئەم نەوھە لە نووسەرەن لە كەش و فەزای سىياسى و ئىدىئۆلۆژىكى سالانى سەرەتا و دواى شۆرشى پەنج و ھەوتى ئىران گوترا، سەرەكىترىن تايبەتەندى ئەم قوناعەى چیرۆكى فارسى دەرباز بوونە لە زەھنىيەتى زالى

سیاسی و ئیدیۆلۆژیکی. دیاره ئه‌مه به هه‌یج شپۆه‌یه‌ک به‌مانای داب‌ران له واقیع و رووداو و تال و شیرین و چاره‌نووس سازه‌کانی کۆمه‌لگه‌ نییه. به پێچه‌وانه‌وه، ناماده‌یی سه‌رجه‌می واقیع و رووداو و کاره‌ساته‌کانی ئه‌م قۆناغه له میژووی ولات و کۆمه‌لگه، وه‌ک راپه‌ڕین، شۆرش، شه‌ر، بوومه‌له‌رزه ... له چیرۆکدا، هه‌روه‌ها ناماده‌یی و شایه‌تیدانی جه‌سوورانه و راستگۆبانه‌ی نووسه‌ر و به‌ره‌مه‌کانیان له‌سه‌ر هه‌موو مه‌ینه‌تییه‌ سیاسی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کان، یه‌کیک له تایبه‌تمه‌ندییه‌ سه‌ره‌کییه‌کانی ئه‌م قۆناغه‌ی چیرۆکی فارسییه. به‌لام ئه‌وه‌ی که له‌م میانه‌دا جیتی سه‌رنج و لێ‌رامانه ئه‌وه‌یه که نووسه‌رانی چیرۆکی نوێی فارسی به‌هۆی ئاشنا‌بوونی زیاتری راسته‌وخۆ و ناراسته‌وخۆیان له‌گه‌ڵ گۆرانکارییه‌ فکری و فه‌ره‌ه‌نگییه‌کان، تیۆرییه‌کانی ئه‌ده‌ب و په‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی له ئاستیکی جیهانییدا، هه‌روه‌ها به‌هۆی ئاشنا‌بوونی زیاتریان له‌گه‌ڵ شپۆزه‌ جیا‌وازه‌کانی چیرۆک و په‌ی بردن به‌ توانا و زه‌رفیه‌ته‌کانی ئه‌م ژانره ئه‌ده‌بییه، هاوکات له‌گه‌ڵ ئه‌م ناماده‌بوونه به‌رپرسانه و داهینه‌رانه‌یه، به‌ دوور که‌وتنه‌وه‌یان له‌ روانگه‌ی ئیدیۆلۆژیکی و حه‌قییه‌ت خوازی فکری و، راپۆرت نووسی ریا‌لیسمی رووکه‌شی و سۆشیا‌لیستی و، هه‌مه‌کی روانی (کلی نگری) له‌ گه‌یانه‌وه‌دا، له‌ باشترین نمونه‌کاندا زیاتر و چاکتر له‌ راپو‌ردوو گه‌رانی ژیا‌نی خه‌لکیان (وه‌ک تاک و وه‌ک کۆ) له‌ قوولترین لایه‌نه‌کانی واقیعی به‌ره‌ست و نابه‌ره‌ستی (عه‌ینی و زه‌نی) کۆمه‌لدا گه‌یانه‌وه‌وه، به‌ بی‌ غافل بوون له‌و واقیعه‌انه کونجکۆلی زه‌ینی تاکی ئی‌رانی‌شیا‌ن کردووه.

دووه‌م: چیرۆکی فارسی هه‌روه‌ها که گوترا له‌سه‌ر زه‌مینه‌یه‌کی په‌نگاله‌یی زمان و فه‌ره‌ه‌نگی جیا‌وازی گه‌لانی ئی‌رانی، به‌قه‌له‌می ده‌یان نووسه‌ری ئاشنا به‌ تایبه‌تمه‌ندییه فه‌ره‌ه‌نگییه‌کانی ناوچه و هه‌ریمه‌ جیا‌وازه‌کان ده‌نووسرێ. نووسه‌رانی ئه‌م قۆناغه له میژووی چیرۆکی فارسی له‌ ده‌وامه‌ی پێشینیان و ته‌نانه‌ت هه‌ندیک جار وشیا‌رانه‌تر و هه‌مه‌لایه‌نه‌تر له‌ ئه‌وانیسه‌ سوودی‌ان له‌م جیا‌وازییه‌ زمانی و فه‌ره‌ه‌نگییه‌ وه‌رگرتووه، و هه‌روه‌ها که له‌ زۆریه‌ی نمونه‌کانی ئه‌م هه‌ل‌بژارده‌شدا دیاره، به‌شیک له‌ نووسه‌ران به‌ به‌ره‌ وه‌رگرتن له واقیع و رووداو و کاره‌ساته‌کانی ده‌روبه‌ریان بۆ نووسینی چیرۆکی ریا‌لیستیانه به‌ فاکتۆرگه‌لی ناوچه‌یی، به‌شیکیان به‌ سه‌رنجدان به‌ ئیمکاناتی ئوستۆره‌یی و هه‌تیمایی ناوچه‌که‌یان بۆ نووسینی چیرۆکی خوازه‌یی و شاعیرانه و، ده‌سته‌یه‌کی تر به‌ که‌لک وه‌رگرتن له‌ فه‌زاگه‌لی سو‌ریالیستی و زه‌ینی به‌ره‌و داهینانی به‌ره‌می ئابست‌ره و ده‌روون شیکا‌رانه هه‌نگاویان هه‌لتی‌ناوه. به‌گه‌شتی ئه‌م جیا‌وازیانه و، جیا‌وازی

بیروبو‌چوونی نووسه‌ران، جگه له فه‌ره‌جۆری فه‌زا و setting ی چیرۆکه‌کان، فه‌ره‌جۆری زمان، زا‌راوه، فه‌ره‌ه‌نگ، نایین و دابونه‌ربیتی که‌س و کاراکته‌ره‌کانیسه، شه‌به‌نگیکی په‌نگاله‌یی و سه‌رنج راکیشی چیرۆکی پێشکه‌ش به‌ خۆینه‌ره‌کانی کردووه.

له‌ چوارچێوه‌ی ئه‌م تایبه‌تمه‌ندییه‌دا ناشی ئاماره‌یه‌کی کورت به‌ چیرۆکی نه‌وه‌ی نوێی نووسه‌رانی ئی‌رانی له‌ ده‌ره‌وه‌ی ولاتیش نه‌کردرێ. نووسه‌رانی‌یک که له فه‌زای فکری، فه‌ره‌ه‌نگی و کۆمه‌لایه‌تی ولاتینیکی تر، به‌تایبه‌ت ولاتانی ئه‌مریکایی و ئوروپایی، ده‌ژین. چیرۆکی ئه‌م نووسه‌رانه له هه‌مان کاتدا که له دانوساندنی راسته‌وخۆ له‌گه‌ڵ چیرۆکی هاوچه‌رخ جیهانی و به‌تایبه‌ت چیرۆکی ئه‌و ولاتانه‌دایه که لێی ده‌ژین، له دانوساندنیکی سروشتی و پتویست له‌گه‌ڵ چیرۆکی فارسی ناو ولاتیشدایه. ئه‌م جۆره چیرۆکه، یان واباشته‌ر بگوترێ، چیرۆکی نووسه‌رانی دانیشتووی ده‌ره‌وه‌ی ولات، ئه‌گه‌ر تا به‌رله‌ ده - پانزه‌ سالی راپو‌ردوو زیاتر به‌ زه‌ینییه‌تی سیاسی و ئیدیۆلۆژیکی نووسه‌رانی سیاسی و دوورخواه‌ی تاراوه‌گه‌وه ده‌نووسرا و، به‌ زۆری له فه‌زای ناو ولاتدا و ناو‌ری له کیشه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی ناو ولات ده‌دايه‌وه و نۆستالۆژیک بو و، ئیمپۆکه به‌ تێپه‌راندنی ئه‌و قۆناغه، په‌وايه‌تی جۆری ژیا‌ن و گرفت و کیشه‌ تاکه‌که‌سی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی مرۆف و کۆمه‌لگه‌ی ئی‌رانی ده‌ره‌وه‌ی ولات ده‌کات. چیرۆکی نووسه‌رانی ده‌ره‌وه‌ی ولات که له‌م چهند ساله‌دا تا راده‌یه‌ک ئیمکان و مه‌جالی بلا‌بوونه‌وه له ناوه‌وه‌ی ولاتیشی بووه، وه‌ک جۆریکی تایبه‌ت و سه‌رنج راکیش له‌ زۆر باری هونه‌ری، زمانی، تیمی و بابه‌تییه‌وه خۆی به‌ خۆینه‌ر و په‌خنه‌گرانیسه ناساندووه.

سێهه‌م: تایبه‌تمه‌ندییه‌کی تری چیرۆکی نوێی فارسی که دالغه‌ی سه‌ره‌کی به‌شیک زۆر له نووسه‌رانی ئه‌م قۆناغه‌شه، سه‌رنج و گرنگیدان به‌ زمان و داهینانی سه‌بکی و ستایلی په‌وايه‌ته. زمانی فارسی به‌ پێشینه‌یه‌کی هه‌زار ساله‌ی ده‌قی نووسراوه‌یی و مه‌کتوب، به‌ چهندان فورم و شپۆزی شیعری و سه‌بک و ستایلی په‌خشانی جیا‌وازه‌وه، ده‌توانی و توانیوه ئیمکانیکی که‌م وینه‌ بۆ فه‌ره‌جۆری ته‌کنیکی و سه‌بک و ستایلی گه‌یانه‌وه، که له ئه‌نجامدا فه‌ره‌جۆری دید و روانینی نووسه‌ره‌کانی بۆ مرۆف و جیهانی ده‌روبه‌ر و سه‌رده‌مه‌که‌ی لێ ده‌که‌وتیته‌وه، ده‌سته‌به‌ر بکات. په‌خشانی جیا‌وازی به‌ره‌مه ئه‌ده‌بی، میژوویی، عی‌رفانی و فه‌لسه‌فیه‌کان له‌ چهند سه‌د سال له‌مه‌به‌ره‌وه تا ئیستا، که شه‌به‌نگیکه له‌ زمان و په‌خشانی کۆن و ئارکائیکه‌وه بۆ زمان و په‌خشانی شپۆه‌ ناخواتنی

ئىستا، سامانتيكى پر بهايه له بهر دهستی چيرۆكنووساندا، نهوك هەر بۆ گيپرانه وهى چيرۆكى قوناغه جياوازه كانى ميژووى ئەم ولاته، بهلكو بۆ گيپرانه وهى زهينيه تى ميژووى مرۆقى ئەم سهردهمهش. نووسه رانى ئيرانى به تاييهت چەند كهسيكى وهك هيدايت، دهولت نابادى و گولشيري، به دواى ئەوانيشدا زۆر كهسى وهك مەندهنى پوور و... به سوود وهگرتن له م ئيمكانه كه م وينهيه و به داهيتانى زمان و پهخشانيكى شاعيرانه، به راگوتزاني به شپك له رابوردوو بۆ ساته وهختى ئىستاي داهيتان و خوتندهوه، نهوك هەر زۆرترين سووديان له ياده وهرييه ميژووييه په نهان و شاراهه كانى ناو زمانى فارسى وهگرتوو، بهلكو بۆ خوڤان و كاراكتهرى چيرۆك و رۆمانه كانيان و، خونهرانى ئەم سهردهمهش، ياده وهري ميژووييان دروست كردهوه و له هه مان كاتيشدا به هۆى لايه نى شاعيرانه ي ئەم زمانه وه به ره مه كانيان له حه قبييه ت و قه تعييه تى مانايى ده رباز كردهوه.

چوارم: تاييه تمه ندييه كى ترى چيرۆكى نوئى فارسى، گرنگى و به هادانه به لايه نى هونه رى و ته كنيك و به گشتى، توانا و قابلييه ته كانى جوړى گيپرانه وه كه، واته چيرۆك. ئەگەر زۆرينه ي چيرۆكى بهرله شوپش له بهر چەند هۆى وهك؛ زهينيه تى هه مه كى روان و بهرله مۆديرنى زوريه ي نووسه ران و دهروه ستى و ئيلتزاميان بۆ كيشه سياسى و ئيدىلۆژيكيه كان و پاشان ته سليم بوونيان به تيؤرى رپاليسى سۆسياليسى، زياتر خه مى بابته تى و چى گوتنيان بو و، چيرۆكى ئەم سالانه، له بهر چەند هۆى وهك: سه ره له داني گۆرانكاريه كان و هاتنه ئاراي دۆخيكى نوئى سياسى و كۆمه لايه تى و فه ره نكي، تپه راندنى ئەو ئەزمونه و ئاشنايه تى زياترى نووسه ران له گه ل فكر و ئەده بى تازه ي جيهانى و چه شنيكى تر له ره خه و خوتنده وهى به ره م و... ئاوپرى جيبديتريان له لايه نى هونه رى و ته كنيكى، يان چۆن گوتن و چۆن گيپرانه وه داوه ته وه و سه ره تا خودى دهق و، پاشان له قوناغيكى تر دا په يوه ندى دهق له گه ل مرۆق و كۆمه ل و سه رده مه كه يدا به هاى وهگرتوو. ئەم به ها و گرنگيدانه به چۆن بى گيپرانه وه، ئەگه رچى لاي به شپكى زۆر له نووسه ران، به تاييه ت له ئەزمونه سه ره تاييه كانياندا، به بارى لاساييكرده وه (نهوك كارتپكردووى) له هه نديك نووسه ر و به ره م و شه پۆلى ئەده بى ناوه وه و ده ره وهى سنوره زمانى و فه ره نكيه كانى ئيران شكاوه ته وه، به لام هه نديك نووسه رى شاره زا به و شه پۆل و گه رپانه جيهانيسانه و شاره زا به توانا فه ره نكي و ره وايه تيبه كانى خوڤان و ئەزمونگه رى راسته قينه، هه نديك دهقى ناوازه يان داهيتاوه كه باشترين به ره مه كانى ئەم سى ساله بهرته نجامى ئەو ئەزمونگه رى و ناسين و شاره زاييه هه مه لايه نيه

پينجه م: تاييه تمه ندييه كى ترى تاييه ت به چيرۆكى ئەم قوناغه ناماده بوونى جيبدى و كارا و پر به ره مى نووسه رانى ژنه له م مه يدانه ي داهيتانى ئەده بيدا. ئەگه ر له نووسه رانى بهر له شوپش جگه له ناوى چەند خانمىكى وهك سيمين دانشوره هيج ناويكى ترمان له بىر نه ماوه، له سه ره تاي په نجاکانه وه نه وه يه كى نوئى ژنانى چيرۆكنووس پينيان ناوه ته مه يدانه كه و به به ره و توانايه كى زۆر و وشيارى و ئاگاداريه كى زياترى فكرى و فه ره نكي و كۆمه لايه تى، له هه مان كاتيشدا هه لويستى رۆشنگه رانه و رۆشنبيرانه ي ئەده بى و ره وايه تى له به رامبه ر ناته باييه كانى كۆمه لگه ي پياو سالار و چه وسانده وهى ژنان، ده يان رۆمان و سه دان چيرۆكيان به زهينيه تيكى مۆديرنى ژنانه وه نووسيوه. ئيمرۆكه له مه يدانى چيرۆكى نوئى فارسى، به ناماده بوونى ده يان خاتوونى چيرۆكنووسى وهك مونيرۆ ره وانى پوور، گولى ته ره قى، فريشته سارى، فه رخونده ئاقايى، ناهيد ته باته باى، زويا پيرزاد، شه هلا رووچ په روهر، ميترا ئەلياتى و... چيرۆكى ژنان، چيرۆكى كه زياتر خه م و دالغه ي ژنانى هه يه و ره وايه تى كيشه ي ژن له كۆمه لگه يه كى له حالى تپه ريندا ده كات، به شپكى هه ره جيبدى و سه رنج راكيشى چيرۆكى فارسىيه.

به دلنباييه وه ئەوه ي كه گوترا نهوك هەر سه رجه مى تاييه تمه ندى چيرۆكى فارسى به گشتى، بهلكو كۆى تاييه تمه ندييه كانى چيرۆكى دواى شوپشيش نيبه. به راي من مه رجى سه ره كى ئاشنا بوونى خوتنه رى كورد له گه ل چيرۆكى دواشوپشى فارسى و تاييه تمه ندى و وزه و لاوازيه كانى، وه رگيپران و خوتنده وهى به ره مه مى ئەم قوناغه يه. چيرۆكه كانى ئەم كتپبه ته نيا بۆ مه به ستى خوتنده وه و ئاشنا بوونى زياترى خوتنه رى كورد له گه ل چيرۆك و به ره مه مى نووسه رانى ئەم قوناغه ي چيرۆكى فارسى وه رگيپردراونه ته سه ر زمانى كوردى.

۳

ئەوه ي كه له باره ي ئەم كۆمه له چيرۆكه وه ده بى بگوترى:

من زۆريه ي چيرۆكه كانى ئەم كتپبه م له ماوه ي چوار، پينج سالى رابوردودا وه رگيپراوه. له هه ر كتپب يان گۆفارتپك چيرۆكى يه كيتك له م نووسه رانه م خوتنديتته وه كه به راي خۆم؛ يه ك: له زۆر بارى شكلى و ناوه رۆكييه وه كارتپكى سه رنج راكيش بوين. دوو: تا ئەو

را دهی که له گه‌ل کۆی به‌ره‌می نووسه‌ره‌که‌ی ناشنا بووبیتم له جومله‌ی کاره باشه‌کانی و، له هه‌مان کاتیشدا هه‌لگه‌ری زۆریه‌ی تایبه‌مه‌ندی نووسینه‌کانی بووبی. سێ: تا راده‌یه‌ک نوینه‌ر و نمایشکه‌ری جوهریکی تایبه‌ت له چیرۆکی فارسی بووبی. چوار: وه‌رگه‌ی‌ئانیم بۆ خوینه‌ری کورد و فه‌زای ئه‌ده‌بی خو‌مان به‌ پێویست زانیب، چیرۆکه‌که‌م وه‌رگه‌ی‌ئاوه‌ته‌ سه‌ر زمانی کوردی.

له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌مانه‌شدا من دل‌نیام ئه‌م کتیبه‌ نمونه‌ی به‌ره‌می هه‌موو ئه‌و چیرۆک نووسانه‌ ناگریتته‌وه‌ که له‌ ماوه‌ی بیست و پینج سالی رابوردوو به‌ شپوه‌ی جیدی له‌م بواره‌دا کاریان کردوو و کتیب و به‌ره‌میان بلاو کردۆته‌وه‌. بێگومان سه‌دان چیرۆکی چاک و سه‌رنج راکیش له‌ ده‌یان نووسه‌ر له‌م ماوه‌ دوور و درێژه‌دا له‌ دوو توپی کتیب یان گو‌فاره‌کاندا بلاو بوونه‌ته‌وه‌ که یان من نه‌مدیون، یان خویندوو‌منه‌ته‌وه‌ و له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک ده‌رفه‌تی وه‌رگه‌ی‌انیانم نه‌بووه‌ و ئیستاش ده‌ستم پێیان ناگاته‌وه‌.

دیسانه‌وه‌ دل‌نیام سه‌رجه‌می چیرۆکه‌کانی ئه‌م کتیبه‌ له‌ یه‌ک ئاستدا نین. هه‌روه‌ها که نووسه‌ره‌کانیشیان له‌ ئاستیکی به‌هره‌ و ئه‌زموون و ده‌هیناندا نین. ئه‌وه‌ی که بۆ وه‌رگه‌ی‌انی ئه‌م چیرۆکه‌نه‌ گرنه‌گیم پێداوه‌، نمایشی تایبه‌مه‌ندییه‌کانی چیرۆکی ئه‌م قوناغه‌ له‌ دوو توپی کتیبی‌کدا بووه‌. رهنه‌گه‌ هه‌ر ئه‌م گرنه‌گی پێدانه‌ یه‌ک دوو چیرۆکی ناوینحالی یان لاوازتر له‌ باقی چیرۆکه‌کانیشی هینابیتته‌ ناو ئه‌م کۆمه‌له‌وه‌.

له‌ کاتی ئاماده‌ کردنی ئه‌م به‌رگه‌ له‌ کتیبه‌که‌ پر به‌ دل‌ چه‌زم ده‌کرد ریزکردنی چیرۆکه‌کان به‌شوپن یه‌کترا به‌ پیتی به‌ها و بایه‌خی هونه‌ری به‌ره‌م یان به‌هره‌ و توانا و کاریگه‌ری نووسه‌ره‌کان له‌ فه‌زای چیرۆکی ئه‌م قوناغه‌ بێ. به‌لام ئه‌و جوهره‌ ریزکردنه‌ به‌ شپوه‌یه‌ک سه‌پاندنی بیروبو‌چوونی وه‌رگه‌ی‌ به‌سه‌ر زه‌ینی خوینه‌ری کتیبه‌که‌دا ده‌بوو. دیاره‌ خودی هه‌ل‌بژاردنه‌که‌ (وه‌ک هه‌موو هه‌ل‌بژاردنیکی تر) تا راده‌یه‌کی زۆر جگه‌ له‌ نواندنی بیروبو‌چوونی وه‌رگه‌ی‌ بۆ چیرۆک و به‌ تایبه‌ت چیرۆکی فارسی، له‌ خۆیدا چه‌شنیک داوه‌ری و ته‌نانه‌ت راسه‌پینیشی تێدايه‌، بۆیه‌ وازم له‌و شپوه‌ ئاماده‌کردنه‌ هینا و وه‌ک نه‌ریتییکی په‌سندکراو چیرۆکه‌کانم له‌ سه‌ر ئه‌ساسی ئه‌لف و بیتی ناوی دووه‌می نووسه‌ره‌کان ریز کرد.

له‌ کۆتاییدا ئه‌م کۆمه‌له‌ چیرۆکه‌ به‌ هه‌موو ناته‌واو یه‌کیه‌وه‌ به‌رگی یه‌که‌می هه‌ل‌بژاردنی چیرۆکی پاش شۆرش فارسییه‌. رهنه‌گه‌ ته‌نیا ئه‌م ناو لێنانه‌ بتوانی پاساو بۆ بوونی چیرۆکی مالی روناکان به‌ قه‌له‌می هۆشه‌نگ گو‌لشیری بێنیتته‌وه‌. کاریگه‌ری گو‌لشیری

له‌سه‌ر نووسه‌رانی نه‌وه‌ی سیه‌ه‌م یان قوناغی دوا‌ی شۆرش و چالاک‌ی و پر به‌ره‌می نووسه‌ر له‌م بیست و چه‌ند ساله‌دا و له‌مانه‌ش گرینگتر به‌ها و بایه‌خی چیرۆکی مالی روناکان که به‌رای من جگه‌ له‌ به‌هاگه‌لی هونه‌ری و بابه‌تی، ده‌هینانی زمان و په‌خشانیکی نوپی چیرۆکیه‌ و لایه‌نیکی شاراره‌ و په‌نهانی توانا و زه‌رفییه‌تی زمانی فارسی بۆ گه‌ی‌رانه‌وه‌ ئاشکرا ده‌کات، وه‌های کرد که چه‌یفم بیتی ئه‌م چیرۆکه‌ (یه‌که‌م چیرۆکی ئه‌م کۆمه‌له‌ که وه‌رگه‌ی‌ئاوه‌) له‌ ریزی به‌ره‌می هه‌ل‌بژاردنی قوناغی نوپی چیرۆکی فارسیدا دانه‌نیم.

عه‌تا نه‌هایی

خانه‌خوی. فۆلگا کچیکی سپیکه‌له‌ی قه‌له‌ویچکه‌ بوو، سه‌رگۆناکانی چال و، قژی نهرم و سافی وه‌ک چه‌تر، هه‌میشه تاسه‌ر پیتلوه‌کانی ده‌شارده‌وه.

«مادام» جارێک گوتبووی که دایکی فۆلگا شووی به‌پیاویکی موسولمان کردووه و بۆ هه‌میشه به‌جی هیشتون. به‌لام هاوسیکان قسه‌ی خۆیان ده‌کرد، ئه‌وان له‌ دایکی فۆلگا و، جوانیه‌ سه‌یر و سه‌مه‌ره‌که‌ی و، هه‌لاتنی له‌گه‌ڵ پیاویکی موسولمان ده‌وان. له‌وه‌ی که باوکی فۆلگا ئیستاش شار به‌ شار و ولات به‌ ولات له‌ ژنه‌که‌ی ده‌گه‌رێ و رایسپاردوووه تا نه‌یدۆزیته‌وه ناگه‌ریته‌وه.

فۆلگا

فه‌رخونده‌ ئاقایی

دایه‌گه‌وره‌ دوا‌ی هه‌موو فال‌ گرتنه‌وه‌یه‌ک، ئارام و ئاسووده‌ به‌ره‌و مال‌ ده‌بووه‌وه. ده‌ست و ده‌می سێ جار گلاو ده‌کرد و، له‌ مه‌هتابیشی ده‌خواست و باکات. ئه‌وسا هه‌مدیسان سبه‌ی دوانیوه‌رۆ ده‌رۆشته‌وه بۆ لای مادام.

مه‌هتاب له‌و رۆژانه‌وه فۆلگای ده‌ناسی و فۆلگا ئیستا له‌ پشت ده‌رکه‌ راوه‌ستابوو، مه‌هتاب پتی مائی خوی نه‌ده‌دا. فۆلگا بالای ناوین و شانی داگه‌وتوو، توژیکی قه‌له‌و بوو. چاوی ره‌ش و درشت و، پیتستی گه‌ش و دانه‌ سپیه‌کانی ده‌دره‌وشانه‌وه. وه‌ک هه‌میشه‌ هه‌زی ده‌کرد ماتیکێ سه‌ده‌فی له‌ لیوی بدا. ساکیکی بچوک به‌ده‌ستیکیه‌وه و کیفیکیش له‌ ده‌سته‌که‌ی تریدا بوو.

- ئیمه‌ پتی مائی خۆمانمان نه‌دا. نه‌ ئیمه‌ و نه‌ هاواریکانی تری. له‌ پشت ده‌رکه‌ راوه‌ستابوو پتی داده‌گرت که ده‌یه‌وی بیته‌ ژوو. جگه‌ له‌ ئیمه‌ که‌سی تری نه‌بوو، ئیمه‌ش، هه‌موومان لیتی ماندوو ببوین. به‌رله‌وه‌ی بیته‌ ئیره‌ چووبوو مائی باوکم. هه‌ر ئه‌و ده‌مه‌ باوکم ته‌له‌فوننی کرد و له‌ میترده‌که‌می پرسی:

«به‌رای ئیوه‌ ده‌بێ له‌گه‌ڵ ئه‌م هاواری شیتته‌ی مه‌هتابدا چی بکه‌م؟ هه‌ر ده‌لتی من و دایه‌گه‌وره‌م هاوسیتان بووین. چاکه‌، خۆ زۆر که‌س هاوسیتان بوون. ئیمه‌ چ به‌رپرسین؟ هه‌موو جارێک دیت و تووشی عه‌زه‌تمان ده‌کا.»

میترده‌که‌م گوتبووی بینیرن بۆ ئیره‌. ئه‌وسا به‌سه‌ر مندا بۆلاندی: «ئه‌م ژنه‌ تا که‌ی ده‌یه‌وی حه‌یامان بیات؟»

نیو سه‌عات له‌وه‌دوا هاته‌ مائی ئیمه‌ و، ئیمه‌ ده‌رکه‌مان لێ نه‌کرده‌وه. بۆ ئه‌وه‌ی له‌ شه‌ری زینگیه‌ی جه‌ره‌سه‌که‌شی رزگار بین، به‌رقه‌که‌مان کوژانده‌وه و ته‌له‌فونه‌که‌شمان

«خۆش به‌حالی ئه‌و که‌سه‌ی خوی له‌ مائه‌وه‌ ده‌بینیته‌وه» ئه‌مه‌ قسه‌ی دایه‌گه‌وره‌ی مه‌هتاب بوو. مه‌هتاب له‌گه‌ڵ دایه‌گه‌وره‌ی له‌ ژوواریکدا ده‌خه‌وت و هه‌موو به‌یانیه‌ک به‌بیستنی ئه‌م قسه‌ چاوی هه‌لدینا. دایه‌گه‌وره‌ له‌سه‌ر دۆشه‌که‌له‌یه‌ک داده‌نیشت و به‌هه‌ردوو ده‌ست پتی خوی ده‌شیتا. هه‌ردووکیان خویان به‌وه‌گرتبوو که مه‌هتاب بپرسی:

«بۆ دایه‌گه‌وره‌، نه‌کا له‌ ئیمه‌ ماندوو بووی؟»

ئه‌وسا ئه‌ویش له‌به‌ر ئیشی پتی و، له‌وه‌ی که‌ تا به‌یانی چاوی له‌ په‌نجه‌ره‌ برپوه‌ و دوعای کردوووه زوو رۆژ بیته‌وه، بنالین. زه‌ویه‌کانی دایه‌گه‌وره‌ و ئاغاواته‌کانی تریان له‌ «ئیسلاحات ئه‌رزی^(۱)» به‌کدا داگیر کردبو و، دایه‌گه‌وره‌ ناچار پیمیل ببوو بیته‌ مائی کوره‌که‌ی و له‌گه‌ڵ ئه‌واندا بژی. له‌گه‌ڵ مه‌هتابدا هاوژووور بوو، تا سه‌ره‌مه‌رگ پتی و ابوو میوانه‌ و، هه‌موو رۆژیکی چاوه‌پروان بوو رۆژی دواتر بۆ مائی خوی بگه‌ریته‌وه.

دوانیوه‌پروان پتیکه‌وه‌ ده‌چوونه‌ مائی دایه‌گه‌وره‌ی فۆلگا. تا «مادام» قاوه‌ی تورکیان بۆ ده‌م بکا و فالیان بۆیگریته‌وه. دایه‌گه‌وره‌ی مه‌هتاب له‌سه‌ر کورسییه‌ک داده‌نیشت و قاچه‌ کورته‌کانی، که‌ نه‌ده‌گه‌بشتنه‌ زه‌وی، ده‌جوولاند و چاوی له‌ ده‌می مادام ده‌پری. بۆ ئه‌وه‌ی پتی بلتی که‌ی ده‌توانی بگه‌ریته‌وه سه‌ر زه‌وی و مائی ئاغا‌یه‌تی خوی.

مه‌هتاب و فۆلگا یان له‌ حه‌سه‌ر ته‌نافبازیان ده‌کرد، یان له‌ ژوووره‌وه شتومه‌کی میوانبازیان له‌ سووچیک ده‌چنی و چپه‌چپیان ده‌کرد. به‌کیان ده‌بووه‌ میوان و ئه‌ویتریان

قرتاندا. هیچ پریه کمان بۆ په یوه ندى گرتن نه هیشته وه، به لآم قۆلگا له وه بهرى شه قامه که چاوه پروان ما بوو. هیتواش لۆبه کی په رده کهم هه لدا یه وه و سه یرم کرد. به تهنیا له و بیدنه گیه دا وه ستا بوو. سره له سه و قژی ده ئالا. وهک بیره وه به یه کی دور بوو. له کوئ دیبووم؟ شه و بوو یان کاتیکى ما به ینى شه و پۆژ؟ شانى دا که وتوو به لآم پیتی چابوک و قايم، له دور وه هیتشتا به گور و توانا دیار بوو. چۆن ده بیتوانى به تهنیا له وئى را وه ستى و گوئى به هیچ نه دا؟

- مه هتاب هاوسى و هاوړیم بوو. دواى مردنى دایه گه ورم ناچار وازم له زانکو هینا. له شیرکه ته فه رانسه یی، ئەمریکایی و ئیتالیاییه کاندایه وهک سکر تیر دامه زرام. جلی جوانم ده پۆشى و خواردنى باشم ده خوارد. له هه موو هاو ته مه نه کانم باشتر بووم. وازم له و ماله لا رووخواه هینا و چوممه هوتیل. کارم ده کرد و ده ژيام. پاشان روژتم بۆ ئینگلیس. له وئى شووم به رها کرد که خویندکاری فه لسه فه بوو. رامینى کورم له وئى له دایک بوو. کاتیک گه راینه وه بۆ ئیران هه موو شتیک گۆرابوو. ما وه به کی زۆر هه ر دوو کمان بیکار بووین و پاشان رها رووی له عالهمى سحر و جادوو کرد. خوئى راده هینا چۆن غه یب بیتی. بۆ ئەوه ی په ی به رازى ساحیر و جادووبازان به رى پشیلهى ره شی ده کۆلاند و ئیسکه کانى جیا ده کرده وه. رها منى به هۆى تیا چوونى ژيانى ده زانى، بۆیه له ماله که ی ده رى کردم. کاریک که هه موو له گه ل مندا کردیان.

- هیتشتا له وه بهرى شه قامه که را وه ستا بوو، بئى ئەوه ی سه یرمان بکا کیشکی ده گرت. دواى سه عاتیک به رقه که مان هه ل کرده وه. زهنگى لیدایه وه و له پشت ده رکه را وه ستا، بۆ ئەوه ی دیسان بلتین ناتوانین پیتی مالى خو مانى به دین. کاتیک مێرده کهم له راره وه که هه را و هاواری ده کرد، قۆلگا له سه رخو پارایه وه: «من ده چمه باخه گشتیه که ی ئەوه به شه قام. ئەگه ر توانیت توژیک خواردنم بۆ بینه.» چی بلتیم؟! بوغز قورگی گرتم و ئەوه تیکه یی. گوئى: «ئیمشه و یریم بکه بيمه ژوو. جیم نییه.» دیسان بیدنه نگ بوونه که مى به ده رفه ت زانیبوو. گوتم: «ناتوانم خو بۆخۆت ده یناسى» مێرده کهم بیانوو بوو، خوتم پیم خو ش نه بوو. ئاخو ر پۆژ و دوو پۆژ نه بوو. به رله وه ی قۆلگا هیچ بلتى مێرده کهم ده رکه ی داخست.

چهند هه زار جار گوتراوه ئیواره خه مباره، خه مى ئیواره له و سه رحه دده یه که تیا یدا یه، له و سنووره که ده بئى لئى بپه ریتته وه، سنوورى شه و پۆژ. پۆژ کۆتابی پئى ها تووه و شه و

چاوه پریه، مرۆفیش جاروبار له سه ر سنووره. من قۆلگام له پشته وه له وئى ده دى، له سه ر سنوور بوو، له سه ر لیواری تیغ، له ما به ینى شه و و پۆژ، تهنیا و غه رب، وهک ئیواره، وهک غوره تى ئیواره. خواردن و میوه م پيدا و له لای دانیشتم. قسه مان کرد و به سته نیمان خوارد، ده تگوت من ئەوه که سه نیم که پیتی مالى خوتم نه داوه، دیار بوو به لایه وه ئاسایی بوو، له مندالیک به سه ر دوو چه رخه یه که وه را ما بوو.

- سئى ساله کوره که مم نه دیوه، به خواستى خوتم ده ستم لئى هه لگرت، نه مده توانى دایکایه تى بۆ بکه م. واچاک بوو لای باوکی بمینیتته وه، شه ش ساله هه میشه گیرفانم به تاله و پارم له م و له و قه رز کرده وه. ئەمه له کاتیکدا یه که هه میشه حه زم کرده وه چاکترین شته کان بۆ کوره کهم بکرم، ده لئى که سانیک به دوامه وه ن و به هاوړیکانم ده لئین پیتی مالى خو بانم نه دن، له هه ر شیرکه تیک دا به زریم له ژیر چاوه دپیراندام تا کاره کهم پئى نه کرى، وا ده نویتن که من شیتتم. له بئى جیکه یی و جار جاره ش له به ر برسایه تى هۆش و حه واسم نامینى، ته نانه ت تاپ کردنیشم له بیره ده چیتته وه و دوگمه کانم لئى تیکه ل ده بن. له ته مه نى هه ژده سالیه وه کار ده که م، که چی ئیستا حه فته و مانگیک تینا په رى ده رم ده که ن. له هیچ پانسى نوئیک ریکه م ناده ن، ده لئین ژنى بئى مێرد، خویندکار نه بئى وه رى ناگرن. بۆ چوونه موسافیرخانه ش ده بئى هه موو شه ویک پرۆم بۆ ئیداره ی «ئه ماکن» (۲) و کاغه زیان لئى وه ر بگرم. ئەوه سئى ساله ش که له تورکیا بووم، وا بوو. هیچ ولاتیک فیزه ی نه دامئى، هه موو ریکه یه کبان لئى گرتم. حاجه ت شوئى و ده سترۆشیشم کرد به لآم بئى سوود بوو. هه ندیک تاپۆ به دوامه وه ن که ژيانیان لئى تیکداوم. پیموا بوو بگه ریمه وه بۆ ئیره چاکتره، که چی خرابتر بوو. بئى بنه ماله، بئى که س و کار و، ئیستاش بئى دو ست و هاوړى. حسابى ئەوه شوئینانه م له ده ست ده رچوه که کارم بۆ کرده ون، به لآم لیسته ی ئەوه شوئینانه م گرتوه که لی بیان خه وتووم. مالى هاوړى و ده سته خوشکی کۆن، مالى دراوسێکان، پانسى زنه کان و، ئەم دوا یبانه ش باخه گشتیه کان، لیسته به کی دور و درێژه.

مه هتاب به شه رمه زاریه وه گوئى: «کارم به خه لکى تر نییه، به لآم من خراپه م زۆر له گه ل کرده وئى. ئەگه رچی هه چیشم له ده ست نایه ت.»

قۆلگا بزیه کی ها تئى و گوئى: «من هه چم له تو ناوئى، هه ر ئەوه ش که ده مدوئینى به لامه وه زۆره. من ئەگه رچی هه میشه به تهنیا ژباوم، به لآم زۆر هاوړیم بووه که قسه م له گه ل کرده ون، که چی ئیستا که س وه لآم ناداته وه. ده زانى بۆ ئەوه نده دیم بۆ لای تو؟

چونکه تۆ ئو دەمانه منت دیوه که کارم دهکرد و چاکترین جلوهرگم دهپوشی و چاکترین بۆنم له خۆم دهدا و له چاکترین هوتیل و پانسیۆنهکاندا دهژیام. تۆژیانی منت دیوه.»

شەش سال له مەه و پیتش قۆلگا بەرله رۆشتنی بۆ تورکیا، له دواهم رۆژی هەراج کردنی ماله کهیدا له مەهتابی گێرایهوه. شتوومهکی له میوانخانە میاله کهی چینیبوو، و نرخی له سەر دانا بوون. دهفره چینییهکان، کریستالهکان، شتومهکی بهرقی، که رهسهی عەنتیکهی ناشپهزخانه، جلوهرگی تازه... لیسته کهی نیشان مەهتاب دا. چەند پارچە زیاتری لی نه فرۆشتبوون.

«بەم پارەیه هەزار دۆلاریشم بۆ سهفه ره کهم پێ ناکردی.»

«بۆ هەرزانیان ناکهی تا زیاتریان لی بفرۆشی. له وهزعی وادا تۆ پیتوبستت به پارەیی زیاتره.»

«دلم نایەت. من و رەزا هەر کام له مانەمان له لایهکی دنیا کپویه و هیناوه، بیره وه ریم له گه لیا نندا ههیه، خۆشم دهوین. جا چۆن ده توانم ناگر له مالی خۆم به ریده م. بیرم له وه کردۆته وه که نه گهر نه فرۆشترین، ده میننه وه بۆ رامینی کورم.»

شەوی بهر له سهفه ره کهی ده رکه و په نجه ره و شیشه کانیشی خاوین کرده وه. ژنیکی دراوسییان له دالان به سه رسوورمانه وه لیبی پرسیبوو: «قۆلگا خانم خۆ تۆ گوتت به یانی سهفه ره کهی، حەتمەن په شیمان بووینته وه که ناوا خەریکی خاوین کردنه وه.»

قۆلگا به سووکه زمان گیرانیکه وه گوئیوی: «نا، حیشمەت خانم. نیوه شه وه ده بی پرۆم، ویستم ماله که له بهر کورپه کهم خاوین پێ.»

«بۆ رامین له گه ل خۆت نابهی؟»

چاوی پر بیوو له فرمیتسک و به شه رمه زاریه وه گوئیوی: «باوکی ناهیلێ، جان تاکه شیم به ستووه، حه زده کهی بیینی؟ من زوو ده گه ریمه وه. مانگیک، یان زۆر بخایه نی دوو مانگ، نه وه نده که بتوانم قیزی ئینگلیس وه ریمگرم و نه وسا بگه ریمه وه کورپه کهم به م.»

رۆشتنه کهی سێ سالی خایاندبوو. هەر ئو به کهم شه وه رەزا گرامافۆن و ته سجیل و شربت و سه فحه کانی مۆسیقی کلاسیک و ئه لبومی ره سمه کانی قۆلگای ناگر دابوو.

کورپه که له سووچیکی حەسار راوه ستا و سه یری باوکی کرد که شتومه کی ده هینا یه

حەسار، وردی ده کردن و ناگری تیبه رده دان، هاوسیکان سه ره تاتکه یان ده کرد تا له نه نجامی کاره که بگهن. رۆژی دواتر کۆنه فرۆشیک هه موو شتومه که کی پیکه وه کپی و، کور و باوک بی خوا حافیزی کردن له کەس، به تاقه ساکیکه وه سه ر پێ که وتن.

دوو ژن له بهر تیشکی کزی چراکانی باخی گشتیدا دانیشتبوون و به رابوردوی خۆباندایه ده چوونه وه.

- قۆلگا ماندووه، وه که نه وهی که له سه فه ر گه راپیتسه وه، وه رس دیاره، ره نگه وه رسیه کهی منیشی گرتبیتسه وه، ده لێ چاکم، بۆخۆم ده گه ریم. به لام له قوولایی نیگایدا ماندوویی و دلێشاوی هه یه. پیده چێ خوی به م دلێشاویه گرتبێ. تیناگه م بۆ پێ له سه ره نه وه داده گری که چاکه، زۆر چاک.

- مه هتاب نارامه و ده لیبی له ناوی نهی چاوه سارده کانیدا ماندوویه تیه کهی من دووباره ده کاته وه. له وه رسیه کی هه میشه ییدایه که له روومه تیا شه پۆل دهدا و، دیسان وه رسی و ماندوویی. تاقه وشه یه ک به سه بۆ نه وهی له جیتی خۆی راپه رپێ، گوئی تیژ بکا، هیزی بیتسه وه بهر و نامادهی هیرش بردن یان به رگری کردن له خۆی بی. چاک نه م حاله تهی ده ناسم. دیسان به وشه یه کی دلنه وایی کهر نارام ده بیتسه وه و دووباره وه رسی و بی تاقه تی روومه تی داگیر ده کا. له لام دانیشتوو و گوئی له قسه کانم ده گری. بریا بیه یشتایه له گه لی بژیم. مانگه شه و نه بوو، به لام چاوی شه و به خه بهر بوو. گه وال گه وال هه وره ره شه کان له ناسماندا ده بیندران که له شه وه که تاریکتر بوون. دوو ژنه که له جه نگی قسه ی گوتراو و نه گوتراو دیسانه وه پیده نگ بوون و قرئی جوانیان به ده م باوه ده شه کایه وه.

مه هتاب پرسی: «ئیمشه و چی ده کهی؟»

«هه وا خۆشه. له م باخه گشتیه ده میتنه وه.»

«ناترسی؟»

«نا، تا نیوه شه و خه لکی لیبیه. نه گه ر که سیکیش لیم بیرسی؛ ده لیم نه خۆشیی دلم هه یه و ده بی له هه وای نازاددا بم. دوو شه و له مه وه ریش له باخی گشتی ساعی بووم. تا هه وا خۆش بی ده توانم له باخی گشتی بم.»

مه هتاب قۆلگای ماچ کرد، پارده یه کی خسته کیفه کهی و رۆیشت.

- يه کهم شه و که له باخی گشتی مامه وه زۆر ترسام، چومه نهوسه ری باخه که له پشت داره کانه وه خۆم شاردوه. کریکاره کان له و بهر باخه که ناگریان کردبووه و گۆزانیان دهخوتیند. توّقام، بیرم کرده وه پرۆم بۆ لای نیگابانییه که چاکتره. له سه ر کورسیه که دانیشتم و ساکه کهم له بهر پیتم دانا، ئاسمان پر له نه ستیره بوو. ئوتومیلی پۆلیس چند جار هاتن و دهوریان دایه وه، به لّام کاریان به من نه بوو. که ساکه که یان ده دیم، ده روشتن، هه ره له وئ زۆر شتم بۆ روون بۆوه. پیشتر ده ترسام به لّام له وئ تووشی بی خه م و خه یالیه ک بووم. ده تگوت له په نا خۆمدا هه ستم به بوونی خودا ده کرد. به ته نیا نه بوونم و له وه ی که که سم له لا نه بوو نه ده ترسام. رابوردووم، به هه موو ورده کاریه کانیه وه، هاتبووه بهرچاوم و رقم له کهس نه بوو. ده تگوت مه ست و بی خه یال و سه رخۆش بووم. هه وای فینک که له روومه تم ده درا بی خه م و خه یالتری ده کردم. پینکه نینم به خۆم ده هات که بۆ له پیشان ترسا بووم. نیگابانه که هات و پرسى: «موسافیری؟»

گوتى: «نا، نه خۆشى دلم له گه له و ده بی له هه وای ئازادا بم.»

به ره له وه ی بر و ا گوتى: «پیمو ابو موسافیری.»

ساکه کهم خسته ژیر سه رم و له سه ر کورسیه که راکشام، به یانی چومه چایخانه ی باخه که، هه ره ئه و نیگابانه ی لیبوو. گوتى: «شه وئیکى سارد بوو؟»

گوتى: «نا.»

گوتى: «ژنه تۆراوه کان دین بۆ ئیره. یان ئه و موسافیرانه که جیان نییه.»

جوابم نه دایه وه، شه وئ دووه مه ییش له وئ خه وتم. بۆ روژی دوا بی بیرم کرده وه پرۆم بۆ مالى باوکی مه هتاب و خۆم بشۆم، به لّام ئه وان ریمان نه دام. له وئوه چووم بۆ مالى مه هتاب، ئه ویش ده ریکردم. بریارمدا شه و له باخه که ی نزیک مالى مه هتاب بمینمه وه. سه عاتیک دوا نیوه شه و پۆلیس گرتى و بۆ شاره بانى بردم.

- هه ره ئه وشه وه، سه عات دووی دوانیوه شه و له شاره بانیه وه چه ندجار ته له فونبان بۆ کردین و گوتیان ئیه و ژنیک ده ناسن ناوی شو لگابى؟ میرده کهم گوتى: «نا، وازمان لی بین.» پاشان ده ستنی به هه را هه را کرد. ته له فوونه کهم لی وه رگرت و گوتى: «ئهرى ده یناسین، خانمیکى به رتیره، به لّام ئیمه ناتوانین رتی مالى خۆمانى بکه یین.»

پاسه وانه که به زاره وى کوردی گوتى: «خانم بۆ میرده که ت تووره ده بی، هه ره ئه و قسه ی

ئیه به سه. ئیستا ناو نیشانمان بده نى تا بیه یین و به ئیه ی بسپیرین.»

گوتى: «میرده کهم رازی نییه، ئیمه جى و رتیه کی وامان نییه، خۆمان و دوومندال له مالىکی شه ست مه ترى داین. له کوئ داینین. تازه خۆ روژ و دوان نییه.»

پاسه وانه که گوتى: «خانم دو ستایه تی وانابى، هاو رتیکی تو کاریکی خرابی نه کردوه، بۆ رتی ناده ی؟ هه ره ژماره ته له فوونیکمان ده داتى و ده یگرین، ده لّین نایناسین. روژگاریکی سه یر و نامه رده.»

قسه م له گه ل شو لگا کرد. گوتى چاره ی نییه و، ده یه وئ بیته لای ئیمه.

گوتى: «خۆت ده زانی میرده کهم رازی نییه. تازه ئیمه جى و ریمان نییه.»

به پارانه وه وه گوتى: «ناو نیشانى ئیه و یان نه ده مى ده مه ن بۆ «سه ریه رشتى غه رب.» (۳)»

گوتى: «با له گه ل پاسه وانه که قسه بکه م.»

له پاسه وانه کهم پرسى و ئه و گوتى: «وانییه، تا به یانى لیتره ده میتینته وه.»

شو لگا دیسان ده یویست فریوم بدا و هه ره چۆنیکه بیته لای ئیمه. ته له فوونه کهم قرتاند و دوا ی چند ده قیقه دیسان شو لگا زهنگی لی دایه وه، من هه لمگرت. گوتى:

«هیچ کویم نییه. دیمه لای ئیه و. هه ره ئیمشه و.»

گوتى: «شو لگای عه زیز، خۆت چاکتر ده زانى هه ره ئیمشه و نییه.»

ئارام بووه و گوتى: «چاکه مه هتاب گیان، من ده مویست ئه مشه ویش له باخه که بخه وم به لّام نه کرا. هه ره لیتره ده میتیمه وه تا به یانى.»

شو لگایان برد بۆ «سه ریه رشتى غه رب» به شی کاروباری کو مه لایه تی، ژنیکى گه نج له ده فته ره که دا ناوی نووسى و به شوین پیشینه یدا گه را، پیشینه یه ک له ئارادا نه بوو. ژنه که دلّیا بوو لیى پرسى: «ته مه نت؟»

«سى و پینج سال.»

«ناو نیشانت؟»

«هیچ کوئ شک نا به م.»

«ژماره‌ی ته‌له‌فون؟»

«نیمه.»

«ئه‌گهر وای ناچارین بتنییرین بۆ زیندانی ژنان.»

شهو له‌وئ مایه‌وه، خواردنی شه‌و قییمه‌پلاو بوو. ههر که‌س چه‌نده‌ی بویستایه، ده‌یاندایه. به‌یانی دیسان قۆلگایان بۆ هه‌مان ژوور برده‌وه، ژنیکی گه‌نج هه‌ولئ ده‌دا جیدی و تووره‌ بئ. گوتی: «ئه‌گهر ده‌ست له‌و کارانه‌ت هه‌لنه‌گری، بۆ هه‌میشه‌ لیتره ده‌مینیه‌وه.»

قۆلگا گوتی: «من هه‌یچم نه‌کردوه.»

ژنه‌ گه‌نجه‌که‌ له‌و ژووره‌ رۆشته‌ دهر، له‌گه‌ل که‌سه‌یکدا قسه‌ی کرد و گه‌رایه‌وه. گوتی: «ئه‌گهر وه‌عدمان بده‌یتئ دووباره‌ نه‌بیته‌وه، ده‌توانئ برۆی.»

قۆلگا گوتی: «من جیم نبیه‌ که‌ برۆم. ههر لیتره‌ ده‌مینمه‌وه.»

ژنه‌ گه‌نجه‌که‌ دیسان رۆشته‌ دهر و له‌گه‌ل که‌سه‌یکدا قسه‌ی کرد و گه‌رایه‌وه. گوتی: «ئیمه‌ لیتره‌ جیمان بۆ ژنانی لانه‌واز نبیه‌، ته‌نیا ژنانی خراب و دز راده‌گرین، دۆسیه‌یان بۆ دروست ده‌که‌ین و ئه‌وسا ده‌یاننییرین بۆ زیندانی ژنان.»

– که‌ له‌ «سه‌ره‌رشتی غه‌رب» هاتمه‌ دهر، هه‌مدیس له‌ شه‌قامه‌کان مامه‌وه. به‌ پئ سه‌رم له‌ هه‌موو ئه‌و شرکه‌تانه‌دا که‌ پێشتر کارم بۆ کردبوون. ته‌نیا شرکه‌ته‌که‌ی ئالبیتر، که‌ ماوه‌یه‌کی که‌م کارم بۆ کردبوو، دانه‌خرا بوو. زۆر ماندوو بووم. یام بوو. ئالبیتر برده‌میه‌ مه‌خزه‌نی شرکه‌ته‌که‌ی و چای بۆ ساز کردم. گوتی کوره‌که‌ت ده‌دۆزمه‌وه، نازانم ناو نیشانی رامین و په‌زای چۆن ده‌ست که‌وت، چه‌ند رۆژ له‌وه‌ دوا خۆی بۆ به‌رده‌رکه‌ی مالتی په‌زای بردم. په‌زا ده‌رکه‌ی کرده‌وه، زۆر گۆرابوو. لاواز و په‌نگ په‌ریو و قژی سپی ببوو. گوتم ده‌مه‌وئ رامین ببینم و ئه‌گهر بکری بۆ ئاهه‌نگی سه‌ری سالتی تازه‌ بیه‌مه‌ لای خۆم. پرسى: «پیم نالتی سالتی تازه‌ مانای چیه‌؟»

هه‌یچم نه‌گوت، نه‌مده‌ویست چه‌نه‌به‌چه‌نه‌ی له‌گه‌ل بکه‌م، وه‌ها که‌ ئه‌و هه‌مان پیاو نه‌بئ که‌ سالانیکی له‌وه‌به‌ر له‌ ئینگلیس شووم پیکردوو و باوکی کوره‌که‌مه‌. گوتی: «پیموایه‌ تۆ نه‌بینئ ئاسووده‌تره‌.»

گوتم: «مندال، مندالی تۆبه‌. من ته‌نیا ده‌مه‌وئ ببینم.»

گوتی: «خه‌وتوو.»

ده‌یتوانئ به‌ئاگای بکاته‌وه، به‌لام نه‌یکرد. من رۆشتم و به‌یانی بۆ ببینئ رامین گه‌رامه‌وه و له‌و یه‌که‌م ساته‌ی هه‌وه‌لدا ورد بووم، کوره‌که‌م له‌ کونیکی‌دا ده‌ژیا. له‌ژنیتره‌نیک له‌ گه‌ره‌کی خوارووی شار، به‌جلی شپ و سه‌ر و رووی پیسه‌وه. بریا نه‌مدیایه‌.

– ماوه‌یه‌کی زۆر هه‌والئ قۆلگام نه‌ده‌زانئ. نه‌ ته‌له‌فونئ کرد و نه‌ هات بۆ لام. پاشان رۆژیک ته‌له‌فونئ کرد و ناو نیشانی شرکه‌تیکی پیدام که‌ برۆم و سه‌ردانی بکه‌م، رۆشتم. دوا ئه‌و هه‌موو ساله‌، بۆ یه‌که‌م جار بئ ئه‌وه‌ی ئارایشتی کردبئ ده‌مدی، حاله‌تی ساردی چاوه‌کانئ دایچه‌کاندم، ماچی کردم. موچه‌که‌م به‌ له‌شدا هات. گوتبووی نه‌خۆشه‌ به‌لام هه‌شتا پیسته‌ جوانه‌که‌ی ماوو، ژووره‌که‌ پرپوو له‌ دۆسیه‌ی کۆن و چه‌ند چه‌رخئ دروومانی قه‌دی و چه‌ند به‌سته‌ شتوومه‌کی هاوردئ تۆز لئ نیشته‌تووشی لیبوو. له‌ ناوه‌راستی مه‌خزه‌نه‌که‌دا به‌ره‌شپتیکی پان کردبوو و په‌تویه‌کی نیمداری بۆ خه‌وتن له‌سه‌ر راخستبوو. مه‌خزه‌نه‌که‌ په‌نجه‌ره‌ی نه‌بو و، رووناکئ تینه‌ده‌که‌وت. ده‌رکه‌که‌ی به‌ره‌و راپه‌وه‌که‌ ده‌کرایه‌وه. خاوه‌نی شیرکه‌ته‌که‌، ئاغای ئالبیتر، پیره‌میتردیکی ئه‌رمه‌نی بالا به‌رز و باربکه‌له‌ بوو، هات و خۆی پیناساندم. قۆلگا چه‌ند قوتوو لووبیای نیشان دام و گوتی چه‌ند هه‌وتوو ئه‌مه‌ خۆراکیه‌تی. خسه‌خشی ده‌نگی و زمان گیرانی کاتی قسه‌کردنی زیاتر بوو. به‌و حاله‌ش چه‌زی ده‌کرد قسه‌ بکا.

– له‌وه‌تی له‌ شیرکه‌ته‌که‌ی ئالبیتر ته‌نانه‌ت پاره‌ی خۆش‌تیشم نبیه‌. له‌ ههر کوی کاریک ده‌بینمه‌وه دوا ئه‌و چه‌ند رۆژ دهرم ده‌که‌ن. شه‌ویک ئالبیتر تاکسی گرت و منی، وه‌ک دیل، بۆ شیرکه‌ته‌که‌ی حه‌میدی هاوپی نارد. له‌ بیست تمه‌ن زیاترم شک نه‌ده‌برد، حه‌میدیش وه‌ک ئالبیتر له‌ شیرکه‌ته‌که‌ی ده‌ژیا. سه‌ره‌تا له‌گه‌لدا میه‌ره‌بان بوو، له‌وئ خۆم شت، کراسی خۆی دامئ و له‌به‌رم کرد، شه‌رمم ده‌کرد به‌لام چاره‌م نه‌بوو، پاره‌ی دامئ گۆشت و قارچک بکرم و خواردن سازکه‌م. که‌ خواردئ گوتئ ده‌ستاوم ناخۆشه‌، ئیرادی له‌ کاره‌کانم ده‌گرت، ده‌یگوت به‌که‌لکی هه‌یچ نایه‌م. بۆئوه‌ی گالتهم پیتبکا پیتی ده‌گوتم جوانئ. ژنی گه‌نجی ده‌هه‌ینایه‌ شیرکه‌ته‌که‌ی و له‌ دوا رۆشتیان ده‌یگوت ئه‌مه‌ کچی فلانه‌ سه‌ره‌نگه‌، خودا خودایه‌تی دۆستی بم، پیم‌خۆش بوو له‌وئ هه‌لبتیم، وه‌لامم نه‌ده‌دایه‌وه. چه‌نه‌به‌چه‌نه‌ی نه‌ده‌بووم. سکر تیتریکی گه‌نجی بوو که‌ خواردنی بۆ دروست ده‌کرد و

دەفرەکانی بۆ دەشت، بە کچە کەم گوت تۆ سکر تیری یان ئاشپەز؟ من کە لە تەمەنی تۆدا بووم لە باشترین شیرکە تەکان کارم دەکرد و لە چاکترین خواردن گەکان نامم دەخوارد و جوانترین جلویەرگم دەپۆشی، لە داخان گوتم، کچە گریا و ئاغای حەمیدیش منی دەرکرد. دیسان بێ جێ و رێ مامەو، عەلی ئاغا چاودیری ساختومانە کە بەرەمە ژیوری خۆی و چای بۆ ساز کردم.

- ئەو شەو هۆلگا خانم هات بۆ ژوورە کەم. نەدە گریا، تەنیا روومەتی سوور هەلگەرا بوو، لێم پرسى بۆ وای لێهات؟ گوتى نازانم، من چام بۆ ساز کرد و پارووبە ک نامم پێدا، ئەویش ژبانی خۆی بۆ گێرامەو. گوتم من ناتوانم لێرە راتگرم، وەرە سوار ماتۆرە کەت بەکەم و پێکەو بەرۆین بۆ ئەفسەریه، دوو ژوورم هەیه و ژنیک و چوار مندال. لە گۆشەى یه کێک لە ژوورەکان لە گەل ئیمە بژی. سەرەتا بیدەنگ بوو، پێدەچوو رازی بووبی، بەلام هەر ئەو شەو لێیدا و رۆیشت. لەو دواش کارم بۆ دۆزبەو، بەلام دلێ بە کارە کەى نەدەدا، ئەوانیش دەریان کرد.

- هەر ئەو شەو بە پێ رۆشتمەو بۆ شیرکە تە کەى ئالبیرت، هەر کە منى دى گوتى: «قور بەسەرت، حەمیدیش دەرى کردى؟»

حەزم دەکرد دەمتوانى بلێم خۆم هەللاتم. چونکە پێم خۆشە لە روومەتى کورە کەم بروانم. من دایکایه تێم بۆ نە کردو بەلام ئاخى رۆژنیک پێکەو دەژین و من باشترین شتەکانى بۆ دەکرم، بەلام هیچم بە ئالبیرت نەگوت، تەنیا گوتم لە کار دەگەرێم.

- زمانى زیاتر دەگیرا. هەلچوو، پەستا پەستا قەسەى دەکرد بى ئەو هى گوی بەو بەدا کە گوتی لێدەگرم یان نا. لەو مەخزەنە چۆل و گەرمەدا قەسەى دەکرد و من ناچار گوتیم لێدەگرت تا ئاخیرە کەى هەللاتم.

- چەند رۆژ دواتر عەلى ئاغا سوار ماتۆرە کەى کردم و بەردمى لە شیرکە تێک دایمەزاند، هەر ئەو شەو ئالبیرت دەر بیکردم و لە شەقامەکان مامەو. ئەو شەو تا بەیانى بە شەقامەکاندا گەرام و بەیانیش چوومە سەر کارە کەم. بەلام لەویش دەریان کردم، ئەو دواهم رۆژە حالم خراب بوو. بەسەرت نەهاتوو؟ لە سەرقالی کارکردندا خەلک سەیر لیت ورد دەبنەو و تۆ هەست دەکەى بە دەورى خۆتدا دەخولیتەو. مشتتیک کلینیکس، کە لە دواهمین ساندویچ فرۆشى هەلتگرتوو، لە کێفە کەت دەرى دەهینى و لەسەر مێزە کە

دایدە نیتی. باقى شتوومە کى ناو کێفە کەشت دەردینى. کلینیکسەکان قەد دەکەى، نازانى چى لە شتوومە کەکانى تر بەکەى، کە شەوى مێزە کە رادە کیشى، چى تێدایە هەلیدە رێژى، ئەوسا تێدایە مێنى کە ئەمانە چین و دەبێ چى بەکەى؟

تە لە فوننت بۆ دەکری، لە کە سیکەو کە نازانى بۆچى راتسپاردوو زوو پێو نەدیت لە گەل بگری، لە رۆژ مێرە کە تدا نووسیوتە مەوعیدى دوکتۆر، نازانى کامە دوکتۆر و لە کوی. تەنیا سەعاتى مەوعیدە کە دەزانى.

لە لیستەى ناوی دوکتۆرەکان دەروانى. دوکتۆرى ژنان، دوکتۆرى دان، راپوێژکار، تاقیگە، کامیانت دەویست؟ پاشان بېرت دەکەوینتەو کە دەبێ مەوعیدیکیش لە گەل دوکتۆرى ژناندا دابینى، بۆ تێستى شەش مانگ جاریک کە ئیستا سى سالی بەسەردا تێپەرێو. لەسەر مێزە کە هەندیک کتیبى لێیه کە دەبێ بیان دەیتەو بە خاوەنەکانیان. کتیبى کامپووتیر. ئیستا هەموو شیرکە تەکان کامپووتیریان هەیه و تۆ ناچار دەبێ چەند کتیبى کامپووتیر بە ئەمانەت وەر بگری. نازانى کامیانت لە کى وەرگرتوو. کۆلێ شتوومە کى ناو کە شتیوى مێزە کە و کێفە کە و، کۆلێک کتیب و دەفتەر لەسەر مێزە کە هەلرێژاو، خەلک بەسەر سوورمانەو سەیرت دەکەن و جاروبارە بە بەزەبە کە یان مۆرەبە کە هەستى خۆیان دەردەبرن.

«قۆلگا خانم هیچت لى ون بووه؟»

گورج شتەکان دەخەیتەو سەر جیتی خۆیان. دەتەوی هەلیانپەردیوى، بەلام جاریکە تەنیا دەیانشاریتەو. مێزە کە ئیستا هیچی لەسەر نییه، سەیری ئاوینە دەکەى و دەستتیک بەخۆتدا دینى. هیچ شتیک نااسایى نییه، کەچی هیشتا روانینی خەلک بۆت غەریبە. رەنگە شتیک روویدابى. بەرلەو هى خۆت پى بزانی، ئەوان پێیان زانیو و ئیستا بە نیگا و روانینیان دەتخەنە دۆخیکەو کە دەیانپەرێو. بە ئیشارەت کردنیان بۆ یە کتر، یان بە بزەبە کى ناوخت یان ریمان لە روخسارت، کە سەر هەلدە برى کە سیتک لیت راماو. سى شەو نەخەوتوو و بە شەقامەکاندا گەراوى. دوو حەفتە یە خۆت نەشتوو. دەلێی هەموویان بەمانە دەزانن و سووکایەتیت پێدەکەن، زۆر زوو دەبى خۆت کۆ بەکەیتەو. عۆقرە ناگرى، شتوومە کى ناو کێفە کەت دەردەهینى و شتوومە کى ناو کە شتیو کەش لەسەر مێزە کە هەلدە رێژى. دەبێ جاریکی تریش بە شتەکاندا بچیتەو. هەموو شتیک، ئەگەر چى هەلرێژ و پەلرێژ، وەک خۆی ماو و تەنیا دەبێ ریکوپیکیان بەکەى. ئیستا ئیتر خەلک

به ناشکرا، به ژور سهرته وه پراوه ستاون و سه يرت ده کهن. تو ئيتير گوي به وه نادهي ته وان چون بير ده که نه وه، به زاري به ستراوه وه ده قيژين عه قلت که مه. نه ري به راست مه و داي نيواني عاقلتي و شيتي چهندهيه؟ مه و دايان هه رچه نده بي هيتشتا که مه، زور که م، جاري واپه هاوسنوورن. خه لک چون پالت پتوه دنين که گورجتر له م سنوره بپه رپته وه. به لگهي «ئيدارهي نه ماکن» ت ون کردوه و ديسان ده بي شه و له باخي گشتي بمينييه وه. بي خه يال و سه رخوش، له وهي که سه ره تا ترسابوي پتکه نينت به خوت دي، نه له ربي که لانته ري و نه له ربي (سه رپه رشتي غه رب)، ئيستا دوسيه ت هه يه و هه موو شتيک به دلي تويه.

فالگره وه

يار عه لي پوور موقه دده م

ته گه ر چي دهره ينياني چاوه کانت کاريکي ئاسان نييه، به لام - تا قاوه که ت به سه ره وه نيبي - ره نگه بتوانم به چهنده خه ت، نه قشيتک له تالبي ليوه کانت بو يادگاري ته م ديداره پيشکه ش بکه م. بزانه ته وه نده ده يني له به ر چاوي نيگارکيش گرموله نه کري!

چاکه. ئيستا نييه ت بينه و فنجاني قاوه که - وانا به دهستي چه پ - نه ري، روو له قيبله سه ره ونخووني بکه و له به ر ره زاي ته و ناسريه له خاچ دراوه، که به ديواري قاوه خانه ي شوکاو هه لواسراوه، له گه رمه ي فالگرته وه که دا بو ساتيکيش له بير خوتي مه به ره وه که ريزي ئيمه له لوحی کۆدبه ندي تاواني هه لواسراو به ديواري پوليس خانه کانه وه، هاويله ي تالانچي و دزانه. ته ليه ت ناره زايه تيمان بو ته م حوکم و قه راره له خووه نييه، چما هاوشاني ئيمه و ته له که چييان، نيشانه ي نه شاره زايي ياسادانه ره له روجي دابه شکاري پيشه کان. ته گينا تاقه پيشه يه ک که شه رحي ئه رک و فه رماني له پيشه ي فالگره وه وه بچي، نه قشه کيشي مزده ي جلويه رگه. چما ته نيا ته وانه ي که نازان که نگي ده بي چي بکه ن، برويان به وانيش هه يه. که واته ته گه ر له ماوه ي فالگرته وه که دا لايه نيک له پابوردوت له درکه وت مه قيژينه و ههستي ژنانه ت راگره، کاريک بکه شياوي شويني گشتي بي و موړه و چاو له ده رپه راندني ته و پيريزنه کاتوليکه قاوه چييه ي به دواوه نه بي که له گه ل کلاويه کاني «باخ» دا خه ريکي خوتندنه وه ي رۆژنامه ي «تاليک» ه. به م حاله ش هه روا که ده بييني، فال، نه وه ک له روانگه ي بيژره وه، به لکو له خه ون و روئياکاني خوته وه تيده په ري و، جگه له وه ي که نه رمه ي گوئيه ک وه له ريني، يان پيتلوي چاويک

- ۱ - ريفورمي دابه شکردني زه وي و زاري زه وينداره گه وره کان به سه ر جووتياره کاند له سالي ۱۳۴۲.
- ۲ - به شتيکه له داموده زگاي پوليس که به کاروباري شوينه گشتييه کان، وه ک هوتيله کان، راده گا.
- ۳ - بي ده چي به نديخانه ي ژنان بي.

په پرتی - یان له خرابترین حالتدا - خاوه نی فال بتوقینتی، وها که قیزه یه کی ناحه ز بقیرتی و دلنیا بی پاره ی فالگرتنه وه که ی به فیرۆ نه چوه، هیچی تر ناهیتی.

به داخه وه، ماوه یه که له ملاو له ولاره ده ژنه وم یه کیک له مشتته ریبه کانم که خامی کی به سالدا چوه و، نه گهر دایه بونی سیری لیدی له بهر چند هوی پزشکیه، ده چیتته هه روکی هه ول ددها بیسه لمینتی که منی فالگروه له پیشان گوئی مشتته ریبه کانم پر ده که له قسه ی زله زله تا پاشان له بیخه وه بیانقرتینم. به لام نایا نه وه ی که من، وه بیبری نه و گرگنه زورخوری به ینمه وه که گریمان به مندالی، دور له چاوی یونیسیتف شایه تی نه تکیک بووه، ده بی بیته هوی ناو زانندی من و فیتی نه وه به سته مارتادلا یه بۆگه نیوه؟ له کاتی کدا حورمه تی فال له بارمه تی گرتوی ولامدانه وه به و خه م و دالغانه یه که نه گهر به بی ناونیشانیان ده زانن، له بهر نه وه یه که ده ستیان له ناو ده ستی زه منی هیشتا نه ها توو دایه. پروانه، مه گهر نه م ترسی له داهاتوه نیسه که نینۆکه کانی نیوه ی تاسه ر گوشته که ی جوویوه؟ نه دی بۆ له خووه تیزه بزه ت دیتی؟

چاکه. با بلتین نه م پیشه کی و به راییه هاوسه نگی نه م مؤسیقیایه نه بی که به قاوه خانه که دا بلاو بوته وه. به لام بیگومان - به گومانم - قاوه که نیستا خلتی خستبی و بشی فنجانه که هه لگپرتیه وه. به لام تا نه م دو عا گو یه ت به پیتی نه م شکالنه که به دیواره ی فنجانه که وه له تا پۆ ده چن و خه یال بۆ وه سف کردنیان تووشی وه هم ده بی، وه که نه نووسه رانه بکات که به وه می واقیع چیرۆکیکی واقیعی داده یین، تووش ده توانی گوئی له ده نگی نه و پیا نۆیه بگری که ده لیتی بۆ مرووف و جنۆکان لیده درئی. یان له و ژنه چوارپالووه پروانی که له م دو انیوه رۆ یانزه پانزه دا، به هانکه هانک وها له و شه قامه چۆل و پردار و دره خته وه تیده په ری که ده لیتی سیزه فیکه که له بری به رد، سمتی زه به لاهی به کۆله وه گرتوه. یان به خه یال بۆ رابوردووه که له دنیای واقیعا گه رانه وه بۆ نه وی ناکری، چما یه که م مه نزل و ستارگه ی گۆره. جا با بچینه گیان فنجان جان جان جانه که:

له سه رانه ری ناسمانی نه م فنجانه دا، وها که هه وره کان ناگریان تی به ربوبی، بلتیه له ناو دوو که له وه گه زاره ده کیشی تا له بای دهر به دهر، ده سته به ری ناگر خو شکردن سازبکا و، نه گهر ناو ره تیده په ری بۆ نه وه یه نیتر نه گه رپتیه وه و لپره وه که نه وه مه ی که مه سیح چوو بۆ ئورشه لیم، به سواری که ریکی هه تیوی پاشو درپژ و مل باریک خو ی به بازار پیکدا کرد و له وینده ره له قشمه ریکی روانی که به ریشی تاتاریه وه له ناو ئاپوره ی چوارده وری،

کیردیکی ده سک کائوچوی به ره و نه و درپژ کردوه. قه شمه ر پیده که نی، به لام سوار له جه غزی فنجانه کانه ورد بوته وه، له نه قشی دلنیک که ماسیوه، یان رهنکه ماسیوه یه ک که بوته دل. به هه ر ته قدیر، کوژ کیشی نه م قه پانه، باشووریه کی ره شتاله یه که له قه ره بالعی که ناره وه، لاتانه و جه ره زانه کۆته که ی ناوه ته سه ر ده ستی و، به فیکه مؤسیقیایه کی به ناوبانگ لیده دا. بی نه وه ی په ست و بی مه بالات بنویتی، له و هۆزه لیکه و تووه یه که شه یدایی به دهر کرده ی تاعه تیک له چه شنی هه رزه کاری نازانن و به رله وه ی درکی رق له سنگدا بشکپین، بوونه ته که سانیکه ی به ئینساف که وه ک هاویه ندی به ندیکیشی نه م دوو چاوه ره ش و دۆزه خیه، له عاشقانی دلداری خو بان دهروانن. چما نه گهر ره شانک و زولمه تیک هه یه له مه نزوومه ی شه مسی نیسه و، چونکا نیسه - ئینساف شتیکی باشه خانم - چون دهرکی له بهر تو نه بیته چه قو کیش؟ نه ویش به گرتنه وه ی فالنیک که نه گهر له نیستاوه نه که وتبیتته هه له ق و مه له ق و پژی، دوا قوناغیکی کورتی وه سلته، ده تکاته ته لا قدر او ی نه و و، له چاره که وشکانی نه م گو ی عه رزه، نه و بۆ نه وه ی هه مدیس بیته وه به خاوه نی نه سل و فهرعت له سه ر حه قه و، نه مه ش تیگه یشتنیک نیسه وه ک کرمیک بۆ سیوی گولاو، رپی نه که وتبیتته شاراو ده یی دلت. به لام دلنیشانیکی که وه ک هه موو نه خلاقیتیک له پیشان راست دهنویتی، نه یه یشت هه موو هیلکه کان بخره یته ناو زه مبیلیک و، به درپژایی ماوه ی کورتی هاوسه ر و سه رینیتان تا قه جارنیک - نه ویش لیره، ده بیینی؟ - له بهر نه م ناوینه و مۆمدانه دا بۆ ده نازی. نه ویش به نیگای چاو که له بابانه ی وها له مه نجه لی عه تاراندا ده کولی تا نه و مه یه خو شه هیچ له م سرکه دلماوه نه چی که چه ند ده قیقه ی تر - ره نکه - له شوینیکه نه م سه وزه مه یدانه، له چرای سووری چوار پینانیک تیده په ری و ده ست ده خاته گیرفانیک که کیردی ده سک کائوچوی تیا یه. به لام نه وه نده ی که ملوانکه ی مرواری تو هیمای میبینه ییه، کیردیش له ده ستی کالفا مدا، گای دهر بازووی قه سا بخانه یه و، نه و که شف هه ش که بۆچی یه که م داواکار به زه ریبه تیک و دووه مینیان - سی مانگ و ده رۆژ دواتر؟ - به دوو زه ریبه تی کیردی چه قو کیشیکی نه ناسرا و، مه رگ دهنوکی لیگرتن، ماهیه تی که شف کراوه که دهرناخت. تا ژنیکه ره ش پۆشی ره نگ و روو په ریو، له نا هه نگی به خاک سپیری غه ربی غه ربیانیکی به شداری بکا، که وه ک هه موو باشووریه کی دانیشتووی پایته خت، کاتیک ناچار له «به هه شتی زارا» دا دهنیژرین ته نیسا سی که س ده چنه ژیر تابووتیان و، تا ته لقین خوین به گوپی مه یته که دا بچرپینتی، میشه که سکه به ژوور سه ری گوړکه نه وه ده ویزین و سی کرمی له ش

گريباوى كه گريكانيان سپى و زرده، له ژير گلى شيدارهوه له ژنه كه نزيك دهبنهوه كه نه ميستا له گور و مردار دابراوه و، خو له زارى دهپهستيون. ژنه بهلام دهقيښتى. گوركه ن به تيزه بزه يه كى خو تاسايى، دوا هه مينيان له سهر ليوى زهردى ژنه دهكاته وه و، به ئويينيك كه پرسه داران به گازهر اى پشتدا دهخا، به مست و مسته كوله دهكويه ته گيان ميشه كه. نه تاوا! پاشان خو ښه چوره ي كيرديك كه سپهه مينيان به سى زهرهت دهكوژئ، هه لده پوژئ و خو له ميشى هم وه جاخه سارد دهكاته وه؟ نا، نه هم توله شياوى نه و تاوانه يه و، نه دهشكرئ هم نه درتته پال جه وه هرى مروژف، كه له هه موو قه تل و جه نايه تيكدا هاوخه ميبى پياوكوژ دهكات. بهلام نايه ببنده ننگه ي توله لاي پوليس، له راستيدا داني موله ت به تازه چه قوكيشيك نيبه كه دوو كه سى تريس بكرؤئ؟ ده پرسى كامه ببنده ننگى؟ بوچى به پوليس نه گوت كه له سهر نووسراوه ي هم نه لحه ده، هم ره قه مى سپهه چيبه كه له دهفته رى ته لا قدا به هه بيه ته خهت و نيشان وشك بووه؟ مه گهر دهر نه كه وتن و خوشاردنه وهت له كاتى په بجوورى پوليس، بو نه وه نه بوو كه به كاروباره كهت دهزاني و، ده تزاني هم، له دوا سپهه مين قه تللى واز له تو ديتى و شوين كارو بارى خو ي دهكوه ي؟ كامه قازانج؟ ته نانهت فالگرى كى تازه كارى گيژ و وپش ده توانى به بينينى هم فنجانه په ي به قازانج و داهاتت به رى. بو موونه نه گهر عاشقى سپهه مېش وهك عاشقه خوالى خو شبووه كان - رضوان الله عليهم اجمعين - پيشمه رگه يه ك بى كه ده بى له خو ښى خو ښا بگه وژئ تا له بله دونه يه ك كه «ئيشا گاردنير» ي له بيره، بى ترس و سلكر دنه وه لهو كه سه واكوته كه ي ناوه ته سهر دهستى، له تاجر يك ماره بكرئ كه تاقه ته ي پياوكوژ و مياوكوژى نيبه، به راي تو، دوست و ماشوقه ي وها پياويك چى پى ده برئ و له پيناويدا چهنده پاره سهر ف دهكرئ؟ له گه ل نه وه دا كه هه ميشه نيه ته كامان گه ليك شهرم هيننه ترن له كرده كامان، بهلام هېچ ههز ناكمه كاتيك له چاوى به رامبه ركه مدا كه خيبره ي فيل و ته له كه ي نيبه، نم و ته رايى ده بينم، له بهر راست و رهوان بيژيم داواى ليبور دنى لي بكه م. بهلام ده توانم بو راگرتنى دلى مشته رى، موله تى پشودان يكت بده مى تا له و پيريزنه خه والوه كه له «تاليك» پاماره و، به زووبى وه خر و پف دهكوه ي، داواى قاوه يه كى تر بكه ي.

نه وه ي راستى بى هم دوعا گوښهت قاوه ي پيريزناني خال و به له كى پى خوشه، چونكه نه وه له كه له قاوه ي نه وان هه لدهستى - نه گهر زمان له گيرانه وه ي بو ندا نه ده ما - ده مگوت بو نى يه خدانى پاكيزه يه كى به ريز ده دات كه پشتى له په نجه رى كو شكيكى

سهرده مى باروك كرده وه و، له دهوامه ي نه و ريگايه ورد بوته وه كه هاوته ريبى چوميك له مرذا ون ده بى. جيبه ك كه سيماي ونى نه وه كه سه ي واكوته كه ي ناوه ته سهردهستى، ورده ورده دهرده كه وي تا به رله وه ي له سهر كورسى ويستگه ي پاسه كه ي به رامبه ر دابنيشى، پشتينى توند بكا و، پيموايى منيش به قه دهر تو ره ننگم ده په رى نه گهر بگه ريبته وه و بلينى نه وه هه مان لات و جه ربه زه مونه كه يه كه له سهر انسه رى فاله كه دا، به ختى ستوونى ته ختى توپه و، نه گهر سواري هېچ پاسيكي ويستگه كه نابى، په ره به م دلله پراوكه ده دا: ده ننگى سازى كام نه فسوونكار هم ماره گه رمينيه ي به ره و ښه ر اكيشاوه؟

خوشبه ختانه فهرقى ته مهنى من و تو شتيك نيبه كه ته نانهت له چاوى خو ښبارى مه جنون يكي چه قوكيشيش بشارد رتته وه و، هم دوعا گوښهت ببيتته نه و سپهه م كه سه كه ده بى له گير او ي شهرى له پيناو دلداريدا، به سى زهره ته ي كيرديك لوركوژ بكرئ. توش كه پيچه وانى نه وه ي چاوه پروانى دهكرئ، به بينينى ده بيه ليمو په كى ره ننگ نه كراو، چاك ده زاني قه له ره شه كان چاوى به كتر هه لئاكوژن، كه چى نازانى كه س ناتوانى له بهر سپه رى خو ي هه لئ. مه خابن ته نيا شه يتان ناگاداره: نايه نه و پياوه ي كه ئيستا دئ تا له پيناوى بى تاوانيدا تياچئ، خو ي به شايسته ي كيردى نه وه ي واكوته كه ي ناوه ته سهردهستى، ده زاني يان نا؟ له هه ر حالدا زووتر ته داره كى قوربانى بوونى گيراوه. تا نه و ده مهنى كه كيردى دهسك كاوچو په رز ده بيتته وه تاكو كوښتى دا يكيك بخا، كامه شايهت مه حكه مه په سندتره له عازه بيكي لاژلاژى قاوه خانان كه به پيى به لگه ي دوسيه كه، خه لكى ته فرشه و، مه عازله، نه گهر تا ئيستا له بهر مالى دنيا په ناي بو فيرقه ي زالله ي فالگره وه نه برديى، نانى ته قاعودى ديوانى مه حاسيبات دهخوا. كه واكونيكي ناوله پروو كه نه گه رچى نان و مه سره فى مندالان نه وى كردو ته پشيله و دا يكي توله كانيشى سه گ، تا پيى ده گاته وه مالى، له ترسى نه وانى كه له بن دره خته كه دا چنگى نيشان ده دن و لپى ده وهرن خو ي له سهر لقى هه نجيره كه ده بينيته وه و له ترسان هه لده له رزئ. بهلام هم له ژن ترسانه ي به ماناي نه وه نيبه له مه حكه مه، له شوينى شايه ته كاندا، زمانى له زاردا نه گه رئ و، به پيى داواى مشته ريه كه ي شايه ته ي پى نه درئ. سوودى هم ليو ليگه ستنه بوغزاويه چيبه؟ مروژ دهرمى چما مردن شايسته ي تاوانبارانه. بهلام تا نه و ده مهنى فرمانى پياوكوشتن له ريزماندا گهردان دهكرئ و من و تو و نه و ده توانين بى دادخو ازى ماسى قولتالا پراوكه ين، ئيمه و ئيوه و نه وان يه كتر ده كوژين و، هه ر كوژراويك بكرؤيكه كه نه مجاره بر يك دره ننگ جوولا وه ته وه.

وهی وهی پروانه چ دلّیک به تالان دهبات ئەو ناپیاوه که به ناز و غمزە تا ویستگهی پاسە که دەلهنجی و له پال شاعۆلامتاندا دانیشت و دانه نیشتوو، جگه ره ی کرێ یان بلیتی پاس؟ نهمگوت؟ پروانه چۆن - تیر و تهواو - وهک مریشکه به کر ئەم جیباوچی دهکات. پروانه ...! له ژياندا شایه ته کولکنه کانیس - پیموای - ئەوهنده دلّه کوته یان تووش بیی ئەوهدهمه ی که بزانی بۆ چ که سانیک ناز و نووز دهکەن و، به مهرگی موفاجا بمرن. چ رووداویکی ترسناک! راست سی دهقیقه ی ماوه بۆ سی و، هاوکات له گه ل زایه له ی سه مفوئیای «دوعا بۆ به خشی نی رۆحی مردووان» له قاوه خانه، ههرسیکمان پیکه وه سهیری سه عاته کامان کرد. به لام ئەوهی که ههستا مپرده که ی پیشووت بوو که به رۆکی خه ساوی گرتوو و به زلله ده ری دهکات. به و ترس و خۆفه وه که کاتیکی وا بۆ چه چه ق کردن نه ماوه و، هه ر ئەم ده ستاو ئەوه ده ست کردنیکی ماتل بوونی به فیرویه. چونکه ئەگه چی موسیبه ت هه میسه ترسناکتر له وه یه که دنوینی، به لام نایشارمه وه هه میسه هزم له و دوا ساتانه بووه که نه بوونی کات، پیتی ئەسلای با به ته که ی کیشایینه مه ی دانه وه. که واته تا ئەم دوعا گۆیه ت به و چه رخه یه کیکی له جگه ره کانت داده گیرسیینی و، هاوری له گه ل دوعا گۆیانی موتزات، له ناسری له خاچدراو ده خوازی ئۆقره یی هه تاهه تایبی به رۆحی مردوو هکان بیه خشی، بزانه ئەم پۆرتیته ئەوهنده له و بی میشکه ده چی دلّیات بکات، به پیتی شایه تیدانی که سیکی عاقل و بالغ بۆ قاتل بوونی خاوه نی ئەم نیگاره، شاعۆلام ده سگیر ده کری؟ ئەلبه ت بی ئەوه ی ویژدانی بیروه ری هاو به شتان به راگه یاندنی ناو و شوینی ژیا نی هاوسه ری رابوردووت له مه زیاتر یوسف فروشی بکات. دپاره ئەمه ش به مه رجیکه که به بی چی و چەند و چۆنیکی، ئەو ملوانکه له ملت بکه یته وه و له بن ئەم رۆژنامه ی دانیی و، به ر له گه یشتنی گه نجیکی سپۆرت که جاکه تی سه وزی له ده وری ملی ئالاندوو و له و به ر شه قامه که خه ریکه له ویستگه و گورگی زه به لاح نزیک ده بیته وه، له ده رکه ی ئەولاوه که به ره و ئەسه له لسافلین ده کریته وه، گۆرت ون که ی ت و، باقی کاره کان به بی ره بیباویکی پیس و په لۆخ بسپیتری.

تایا کاتیکی له سزای ئەم هاو دهستی و هاوکاریه، به کیردیکی دهسک کائوچویی له کونه لووته کامندا فری ده دریمه دۆزه خه وه، شتیکی ئەوهنده قه به و دیانگرم لی ئەستاندوی که له بری ئەوه قفلی ملوانکه که بکه یته وه، به رقه وه زنجیره که ی ده پسینی. ژهنگی هیناوه؟

تۆله

رهزا جهولایی

دیسان روومه تی به درزی دیواره روخواوه که وه نووساند، کهس له پانتاوه که نه بوو، با خهوشی رامالی و بردی. لقی درهختی ناوه راست پانتاوه که له بهر قورساییی په ته که ده نه ویه وه و، راست ده بووه. سه ری نا به دیواره که وه و عاره قی ناوچاوانی سړی، هیشتا دلّی لپی ده دا. له گیرفانیدا له شتیکی گه را که نه یده زانی چیه، ده یزانی هیشتا هه راسان و سه راسیمه یه... به خۆی گوت ده بی دلّیا بیم.

ههستا، پیتی ده له رزی، ترسی مردن هیشتا وازی لی نه هینابوو. پیتی به سه ر ورده دار و قورقوشمدا هه لّینایه وه. دهنکه دهنگیکی له بن پییه وه به رز بۆه. له ژیر چوارچیوه رماوه کانه وه به حاسته م له ده ره وه ی روانی.

کزه ی سه رما ده هات. به پلیکانیکی لاروخواو دا هه لگه را، له سه ر عه ماره ته که کۆمه کۆم به ره و پیش چوو، چوار قورنه ی پانتاوه که ی به سیله ی چاو پشکنی. جگه له چه ند عه ماره تی روخوا و مژیک که تا ناوقه دی کیوه سی پی پۆشه کانی گرتبوو، هیچی تری نه دی.

ته رمه که به ده م باوه ده شکایه وه، له دووره وه له و کابرایه نه ده چوو. له و ده مه وه که دهنگی ته پل به رز بوو بۆه ته رمه که له کابرا نه چوو بوو...

کابرا ده پارایه وه، ده ست و پلی ده کوتا، راکیش راکیش هینایانه بن په تی قه ناره که. فه رمانده یه ک حوکه که ی خۆینده وه. شمشی ره که ی هه لّیری. ئیستا ئیتر کابرای دیل جنیوی

دهدا و له بنکی قورگیه وه هاواری دهکرد، بهلام ناوی ئهوی نهبرد. نهیدهزانی تیک چووبوو، یان به نهقهست گیانی ئهوی رزگار کردبوو. شمشیره که هاته خوار.

چاوهکانی لیکنا، دهیوست بگری بهلام نهیده توانی. لیتیو خوی گهست و کاتیک چاوی هه لیتنا، جمه ی تهرمه که جیتی خوی به له رینه وهی نارامی په ته که دابوو. سالداته کان هه لیان کوتابوو سه ر پشتی ئه سپه کانیان و گاری قورخانه یان لیخوری. چهند سات دواتر پانتاوه که چۆل بوو، نه عله تی له بی غیره تی خوی کرد و، پاشان دلخوشی خوی دایه وه که چاریکی تری نه بووه. جگه له وهی بینه نگ سهیری له داردرانی هاوړیکه ی بکات.

له بهر خویه وه گوتی: له بیرم ده چیتته وه. وهک زور که سی تر که جیتی خویان به خه لکی تر سپارد، هه ر که فهوجه که ی خۆمان بدۆزمه وه، هاوړیپه کی تر ده گرم. هاوړیپه که که پیم بلنی خه لکی کوپیه و چهند مندالی هه یه و چکاره بووه... و، رهنکه ئه مجاره ش نۆره ی من بی که له بیر بجمه وه.

به پیلکانه کانداداگه را. عه ماره ته که ی، که سه رده مانیک مالی خانه دان بووه، پشکنی. گه چ بریه رووخواه کان، ئاویته کاریه ورد و خاش بووه کان، شانشینه که ی که پر بوو له دار و کوته ره ی نیوه سووتاو و خۆل و جله ش. به بی سوودی چاوه پروانیه که ی زانی. نانی لی نه بوو. ترسی مردن ورده ورده جیتی بو هه ستیکی ئاشاتر چۆل ده کرد. برسیایه تی.

به وشیاریه وه له پلیکانه ی عه ماره ته که تیپه ری و پیتی نایه پانتاوه که وه، له ملاولای پروانی. به ره و تهرمه که هه لات. بو ساتیک له روومه تی ورد بووه، که ره ش و شین هه لگه را بوو. بو پاروویه که نان گیرفانی تهرمه که ی پشکنی و پاشان هه ولیدا یه غله ویه که ی له پشتین بکاته وه، گرپکان نه ده کرانه وه. خه نجه ره که ی ده ره ینا و گری و به شتیک له پشتینی تهرمه که ی بری، هه ستی ده کرد که سیک سهیری ده کا. به دهم برینه وه چاوی به ملاولادا گپرا، که س نه بوو. گورجیک به ره و عه ماره ته که هه لات و خوی گه یانده ته لاره رووخواه که ی. له پشت ته باری پشت په نجه ره که کان حه شاری گرت. سه ری یه غله ویه که ی هه لپچری، پاروویه که نانی کۆن و توژیک هه لوی وشکی تیدا بوو.

بو ساتیک له سووکایه تی خواردنه که و، خه می مه رگی هاوړیکه ی و، دامای خۆیدا مایه وه... کوتیک له نانه که ی به ره و ده می برد و له گه ل بوغزی گریاندا قووتی دا. هه روا که

سه ری داخستبوو، هه ستی به هه لاتنی سیبه ریک کرد، سه ری هه لبری. هه چی نه دی. رهنکه ده عبایه که بووی یان به خه یالیدا هاتی.

نانه که ی ته واو کرد، تازه برسیایه تی هتیشی بو دینا. سه ری به دیواره که وه نووساندو که په نه که که ی به سه ر و رووی خۆیدا کیتشا. بی ری کرده وه؛ ده بی به پیچه وانیه ره وتی قشونوی رووسه کان برۆم. رهنکه نیوه پرۆژیک له فهوجه که ی خۆمان دوور که وتبیتمه وه. چاوی لیکنا...

... با به فری به روومه تدا ده پزاندن. هاوړیکه ی ده یگوت: «فهوجه که مان ناچار بووه بو دواوه بگه ریتته وه. له م کرپته ودا به ئیمه نادۆزیتته وه.» پاشان ژووریکه نیوه تاریک بوو، ئه و تا مل له ژیر کورسیه که دا بوو، به لام سه رما هه لیده له رزاند. به یانیه کی شتیدار بوو، ئه و له خه زینه یه کی ساردا بوو، ئاوی نیوه سارد له شی ده گه ست.

- بمانگرن له دارمان ده دن. سه ر هه لته بری...

- له م کرپته ودا گورگیش خزانته کولانه کانیان، مه ترسه ...

لووره یه کی بیست. له ناوه راستی تاقیه کانی بازاریکه تاریکدا بوو. دهنگی ده هۆل ده هات.

بو ساتیک چاوی هه لیتنا. لووره که به راست بوو؟ سه ری له بن که په نه که که ده ره ینا. پانتاوه چۆل و کولووه سه رگه ردانه کانی به فر له بهر بادا ده نیشتنه وه. چاوی لیکنا و بی ری که وته وه، رهنکه تهرمه که ی به په ته که وه نه دیبی، ئه مه ی به حسابی وه می ماندوو بوونی دانا و، خه وته وه.

هاواری کرد: «ون بووین» دهنگی له بادا ون ده بوو. رووسه کانی دی که له ناو به فره که دا شالاویان هیناوه و هاوړیکه ی ده سگیر بوو بوو.

له خه و راپه ری، تاپۆیه که له تاریکی ئه ملاولای تهرمه که دا ده خولایه وه. ده ستی به چاویدا هینا، سه ری برده پیش و به سیله ی چاوه ماشای کرد. خه ون نه بوو، هه ستا و هتواش هاته دهر، که به پلیکانه کاندادا ده گه را پیتی له شتیک هه لهنگوت، تاپۆکه لای لیکرده وه. ئه وی دی و هه لات: ئه و خه نجه ره که ی ده ره ینا و شوینی که وت، له پیشان به سلته وه و، پاشان به دلنیا یه کی زیاتره وه توند قیژاندی: «مه ترسه ... راهه سته.» به لام تاپۆکه به ناو کاوله که دا هه لده هات. جاروبار پیتی شل ده کرد تا رپیه که بدۆزیتته وه دووباره

هه‌ی پیتی ده‌کرد. له کۆتایی کاوله‌یه‌کی داخراودا تاپۆ راوه‌ستا. پیتی پاش و پیشی برابوو، ئەو لیتی چوو پیتیش. دی کورپیکی رووته‌له‌ی سه‌رووو چلککه، چاوه ده‌رپه‌ریبه‌کانی نیشانه‌ی ترسیان لێ دیار نه‌بوو.

ئهوگوتی: «مه‌ترسه. کارم به تۆ نییه.»

له چاوانی کورپه‌که‌دا شوین بزه‌یه‌کی گالته‌جارانه ده‌رکه‌وت. ورد هاته پیش: «به‌لام من کارم به تۆیه» کاتیک له مانای قسه‌ی کورپه‌که گه‌یشت که شوینی نیگای تا پشت خۆیه‌وه هه‌لگرت. کۆمه‌لیک کورپی ورد و درستی رووته‌له، به قژی درێژ و روومه‌تی شه‌رخیه‌وه له پشتیه‌وه راوه‌ستابوون. خه‌نجهر و سه‌ره‌نیزه و ته‌نانه‌ت شمخالێ کۆنیشیان به‌ده‌سته‌وه بوو.

به زاراوه‌یه‌کی سه‌یر که نه‌ رووسی بوو، نه فارسی ده‌دان. یه‌کیکیان لیتی هاته پیش: «قهرابینه‌که‌ت له کۆتیه؟»

- ونم کردوو.

خه‌نجهر و ده‌فهری بارووته‌که‌ی له پشتینی کرده‌وه و، گوتی: «رێ که‌وه.» له گوتنیدا رقیک بوو که له ته‌مه‌نی نه‌ده‌وشایه‌وه.

تیرژی سه‌ره‌نیزه‌یه‌ک له پشتی رۆ چوو، گه‌یشتنه‌ عه‌ماره‌تییکی ساغتر له‌وانیتر. له سووچی ژووریک چهند تیر و ته‌خته‌بان ئەملاولا کرد. ده‌لاقه‌یه‌ک ده‌رکه‌وت، کردیانه‌وه و فانوس به‌ده‌ست، به چهند پلیکانه‌دا داگه‌ران. سه‌رداویکی گه‌وره‌بوو. به دیواره‌کانیه‌وه چهند پیسۆزی بچووک ده‌تایسا. بۆنیکی ناخۆشی به‌ر لووت که‌وت. له سووچیک جی و بانی کۆن، به‌لام ریک و پیک له‌سه‌ر یه‌ک هه‌لچنرابوون. کورپیکی به‌ته‌مه‌نتر له‌وانیتر له پشت میزیک دانیشتیوو. له پشتیه‌وه ده‌رکه‌یه‌ک بوو. ئەویان به‌ره‌وی پیش، به‌ره‌و میزه‌که برد. یه‌کیکیان به‌زمانیکی سه‌یر شتیکی گوت.

کورپه به ده‌نگیکی بۆر پرسى: «رووسه‌کان چی؟ ئەوان قولاغیان نه‌بوو؟»

به‌زمانیکی بیگانه‌وه وه‌لامیان دايه‌وه.

کورپه رووی له ئەو کرد: «سه‌ر به کامه فه‌وجی؟»

وه‌لامی دايه‌وه.

«که‌سه‌کانی تر له کۆین؟» گوتی کورپه‌که ئارام بوو. دوژمنایه‌تی لێ دیار نه‌بوو. پرسى: «ئیه‌و لیره چی ده‌که‌ن؟»

کورپه سه‌ری هه‌لبه‌ری و به‌رله‌وه وه‌لامی بداته‌وه، ماوه‌یه‌ک لیتی راماسا. ئەوسا گوتی: «ژیان.»

- باوک و دایکتان له کۆین؟

کورپه هه‌مدیس بیده‌نگ بوو. به‌سیله‌ی چاو له‌وانه‌ی روانی که له‌سه‌رداوه‌که‌دا بوون: «نه‌ماون. له ژیر ناگری تۆپخانه کوژراون.»

بیده‌نگی زال بوو. ئەو به‌زه‌یی پیدا هاتنه‌وه. له سه‌رخۆ گوتی: «چی ده‌خۆن... له‌ناو ئەم ویرانانه‌دا چی ده‌خۆن؟»

کورپه به شیوه‌یه‌کی گالته‌جارانه گوتی: «راو ده‌که‌ین. گورگ، که‌متیار، هه‌ر نه‌بوو هیرش بۆ فه‌وجه‌کانی دوژمن ده‌به‌ین. چهند جاریش ناچار بووین گۆشتی بنیادم بخۆین. تامی ناخۆش نه‌بوو. وانیه‌ی؟»

منداله‌کان پیکه‌نین و سه‌ریان بۆ له‌قاند، بی‌ری کرده‌وه پیتی راده‌بۆین. له پیکه‌نینه‌که‌یاندا شتیکی ناخۆش بوو.

- من له‌فه‌وجه‌که‌م دا‌پراوم. ئەگه‌ر یارمه‌تیم بدەن...

«حه‌تمه‌ن، دلنیا به. ئیمه یارمه‌تی هه‌موو ئەوانه ده‌ده‌ین که ون بوون، ئیمشه‌و لیره ره‌حه‌ت بخه‌وه. به‌یانی رپگه‌ت پێ نیشان ده‌ده‌ین. به‌لام خه‌نجهر و بارووته‌که‌تمان ده‌وی... بۆ راول...» ئەوسا به‌ده‌ست به‌ری به‌قسه‌کردنی گرت. «به‌فه‌رمانده‌که‌ت بلێ ونت کردوون. حه‌تمه‌ن برسیته‌؟»

به خۆشیه‌وه سه‌ری له‌قاند، ئیتر نه‌ده‌ترسا. پاروویه‌ک نان و کوتیک گۆشتیان له‌به‌ر ده‌م دانا. به گومان بوو.

«مه‌ترسه. گۆشتی راوه.» منداله‌کان پیکه‌نین. ئەویش به‌ده‌مه‌یانه‌وه پیکه‌نی و ده‌ستی به‌خواردن کرد، منداله‌کان لیتی رامابوون، پیتی ناخۆش بوو. پاروویه‌ک نانی قووتدا و، گوتی:

«منیش کورپیکی وه‌ک تۆم هه‌یه.»

کورپه لیتی ورد بۆوه. «بهراستته؟ وهک من؟... بهلام بۆئوهی وهک من بۆ دهبی له بهر چاویدا دایک و باوکیان سهر بریبی و به تاوانی دزی دهستیان قرتاندهبی»

تازه سهرنجی به بهتالی یهکیک له قۆله کراسهکهی دا.

گوتی: «سالداتهکانی ږوس زۆر بی بهزهیین»

کورپه تیزه بزهیهکی کرد و، ههستا، قاچیکیشی دهشلی. ئه و نهیوترا له بارهی قاچیهوه هیچی لی بپرسی. دیسان ههستی بهو بۆگه نه ناخۆشه کردهوه، بۆنیککی جگه له بهرماوه و پیسایی.

کورپه پرسی: «ناخۆی؟»

سهری لهقاند.

- ماندووی؟

- ئه ری.

ئوسا ئیشارهتیککی کرد. له سووچیککی تالارهکه جییان بۆ راخست و مهنگه لیهک ئاگریان له پال دانا.

کورپکی چکۆله لیتی هاته پیش: «ئه گهر پتویستت بهشتیک ههبوو به من بلتی»

دلی پییان سووتا، به مهره بانی کاتی ئاوارهیی و مهینه تیان، له سههۆلبه ندانی شهوان و برسیه تی ږزگاری بوو بوو. بهرله وهی خهوی لی بکهوی ههستی به حهسانه وه دهکرد.

نیوه شهو به دهنگه دهنگیک له خه و راپه ری، سهرداوه که تاریک بوو، به لام له پشت میزی کورپه که دا ده رکه یه کی نیوه کراوه بوو، ږوونا کاییه کی کز له ویتوه به ره و سهرداوه که هاتبوو. بۆگه نه په ره ی سه ندبوو. ههستا و به ره و ده رکه که چوو. دهنگیک داوای لی کرد بگه رپته وه، دیسان چاوی لیکنایه وه. له خه و و خه یالی ناخۆش و ماندوویه تیدا خهوی لیکه و ته وه.

به یانی له خه و هه لیان سه ند، هه موو کورپه کان به ژوور سهریه وه کۆ بیو نه وه، وه لامی پرسیاریان نه دایه وه. داوایان لی کرد ههستی، هه لئس و که وتیان دۆستانه نه بوو. ده رکه یان کرده وه و به ره و سهرداوکیکی تر پالیان پتوه نا، به چه ند پلیکانه دا داگه را.

له بهرام بهر ږیزی چه ند ته رمدا تیپه ری، که به میچه که وه به ربیو نه وه. هه ندیک له ته رمه کان جلی فه رمانده کانی ږووسیان له به ردابوو، هه ندیککی تریان جلی فه و جه کانی تر.

کورپه یه کدهسته که له کۆتایی سهرداوه که راوه ستابوو، شمخالی به دهسته وه بوو. گوتی:

«ده توانی وه سیهت بکه ی. چیت هه یه به ئیمه ی ببخشه و، داوای لیبوردن له خودا بکه.»

له پشت سهریه وه په تی سیداره ئاو یزان بوو.

دەرکەى لەسەر خەلک کراوه بووه.

مروارید دەیگوت: وەلا جارى وا بووه جووتى کەوشى پیاوانەشم لەبەر دەرکەى ژوورەکەیاندا دیوه.

ئامینه، دراوسیتی دیوار بە دیواریشیان دەیگوت: منیش جاروبار گویم لە دەنگی مونس خانمە کە خەریکە لە گەل کەسیک دەدوێ .

تەنانەت جارێک کە تەهمینه چوو بووه مالى ئامینه، ئامینه دەستی بە دیوارەکەدا هینابوو و، گوتبووی: گوێ بگرە بزانه دەیبیستی؟

تەهمینه گوێی بە دیوارەکەوه نووساندبوو. دەنگی پیریژنی بیست و، بیستی کە مونس گوتی: «شیرەکەت سارد بۆوه؛ نایخۆیتەوه؟»

مروارید گوتبووی: دەى لەوه دوا تەهمینه گیان، دەنگی ئەسفەندیاریشت بیست؟ تەهمینه منەمنیکی کردبوو و، گوتبووی: ئەرى... پیموایی ئەسفەندیاریش کۆکی. هەر ئەوهنده.

ئامینه دەیگوت: تەهمینه راست دەکا. منیش گویم لە کۆکە کۆکەکەى بووه. رەحمان دوکانداری گەرەک گوتبووی: ئەها، ئیستا بیرم کەوتەوه. رۆژێک مونس هات و گوتی، ئەسفەندیار سەرماى بووه، دوو مسقال دەواى گیایی لى وەرگرتم و، رۆیى. ئیستا ئیتر هەموو قسە و باسیک ئەمە بوو.

محەمەد ئاغای ئوتوو کەشى گەرەک دەیگوت: براى خۆت بۆت بلێ، ئەو هەولانە یەک دووجار کۆت و شەلوارى ئەسفەندیاری هینا بۆ ئوتوو کەشى. ئاخرجار پیمگوت: «مونس خانم ئەم کۆت و شەلوارە خۆ پاک و ئوتوو کراوه، وا دیارە لەوهتى لیت وەرگرتوومەوه ئەسفەندیار لە بەرى نەکردووه تەوه.» کۆت و شەلوارەکەى لى وەرگرتەوه و رۆیى، ئیتر نەهاتەوه بۆ ئیتر.

مونس تەنانەت پیتی کورەکەى عەبدولباقى خستبووه بەر دەرکەکە و گوتبووی: نا، ئیستا نا، خۆ تێدەگەى، خەوتوو.

ژنى عەبدولباقى بە دراوسێکانى گوتبوو: ئەمە چییە، ئاخەر هیچ نەبێ ئەم دووانە

مونس، دایكى ئەسفەندیار

ئەمیر حەسەنى چلتن

تەهمینه کچی عەبدولباقى حەوت هەنگاوى روو بە قبیله هەلدههینایهوه و دەیگوت: بەم قبیلهى حاجاتە خۆم دیومه، بەم چاوانەى خۆم، لاروومه تیم دی، هاتە لای پەنجەرەکە. پیموایی لەسەر دەرکەکە شتیکی هەلگرت، یان رەنگە شتیکی دانا. مونس دەتگوت ناغافل تاي پەنجەرەکەى کراوه هیشتیبۆوه .

ژنەکان دەیانگوت: دەى بلێ بزانی چی لى هاتووه؟ زۆر گۆراوه؟ قژە سەرى چی، نەزراوه یان سپی نەبووه؟

تەهمینه دەیگوت: ئاخەر خۆ لاچاویک زیاتر نەمدى. هەروا وەک سببەرێک هات و، لەبەر چاومهوه تیبەرێ.

مروارید دەیگوت: وەلا بلیم چی، نازانم بۆ هەمووتان لەمن دەپرسن. راستە کە پەنجەرەکەمان رووهو حەسارى مالى ئەوانە. جا خۆ من هەمیشە لە ناو پەنجەرەدا نەکەوتووم. بەهەر حال من تا ئیستا نەمدیوه، جگە لەوهى کە لەو کاتەوه تا ئیستا، چەند رۆژ جارى پانتۆل و کراسى پیاوانە بە سەر تەنافى حەسارەکەیانەوه دەبینم .

ژنى موبارەک دەیگوت: دەى هەر ئەمە خوشکى. بەلام هەموومان سەرمان لەوه سوورماوه کە بۆ ئەم کورە بەکەس نیشان نادا.

خوجهستە خانم دەیگوت : حەتمەن عەیب و ئیرادى، عیللەتێ، شتیکی پەیا کردووه. ئەگینا هەر مالى کە کورى گەنجی گەراوه تەوه تا حەوتووبەک، تۆ بلێ تا مانگیکیش،

هاورپتی دیرینی به کترن .

مونس به دراوسیکانی دهگوت: نامهوی دهوری قهرهبالغ بی. ئیستا پیوستی به
حهسانهوهی زیاتره. ئینشالا بۆ زه ماوهندهکهی له هه مووتان دهگپرمهوه، تیر ته ماشای کهن.

مونس بۆخۆی ههوالهکهی به مالهکاندا بلاو کردبۆوه. شهو له دهکهی مالهکانی دابوو،
گوتبوی: گوتیتان له رادوی بووه؟ بهر دهبن. هه موویان بهر دهبن. ته نانهت شویتنه
ونهکانیش، ئیستا ئیتر دلّم رۆشنی رۆشنه. ئەسفهندیاریش دیتتهوه دهزان. مونس له
پریکدا گیانیککی تری به بهردا کرا و، گهنج بووهوه. ئیتر ته نانهت نهش دهشلی. وادیار
بوو هه موو چرچ و لۆچی روومه تیشی سڤدرا بووه. ته نانهت قژی، قژیشی رهنگ کردبوو؟

بۆ خۆی قاقا پیددهکهنی و دهیگوت: توخوا دهستم له سه ره لگرن. من چی و ئەم کارانه
چی؟

دیسان مالی هه لپه رداوت. باوهش باوهش شهی ده پرشته ناوه راستی هه ساره که و
دهیشت. رۆژیک په رده کهان. رۆژیک مه لافه کهان. رۆژیک جله کهانی ئەسفهن دیار.
دهسته کهانی به ئاو و سابوون سپیبه نکهیان هه لیتابوو.

رهحمان گوتبوی: به لا دووره، ئەوه بۆ دهست به شاندا دههینی؟

مونس گوتبوی: ئیتر له شان و قۆل کهوتووم. ئیمرۆ کۆلینگ شهه شتوه. ئەسفهن دیار
حه زده کات هه موو شتیپک پاک و خاوین بی.

له پاش راگه یاندنی به کهم ریزی ناوه کهان له رادوی، سه ماوه ری ماله کهی ئیتر
نه کووژایه وه. سه عات به سه عات ئاو سه ماوه ره کهی ده گۆری و چاکه ی تازه ده کردوه.
پیهاله کهان له سه ره خاوی سه ره که شه فه که داندرا بوون و، مونس نه گوتی له رادوی که
هه لده گرت و نه چاوی له سه عاته که. ناوه کهانی له سنگیدا راده گرت و، ته نانهت ته گهر
ناویشانیکی دووری که سبکیشی له بیر بوایه به هه ره شیوه یه ک بوایه خۆی ده گه یاندی و،
هه واله کهی پێ راده گه یاند.

ئیتتر دیله کهان کهم و زۆر گه رابوونه وه، ته نانهت هه ندیک له شویتنه و نه کانیش. به لام
مونس دهیگوت: دیتته وه، ئەسفهن دیاری منیش دیتته وه، دلّم رۆشنی رۆشنه.

تا ئەوهی که به یانیه ک کاتی خه لکی گه ره ک له خه وه هه ستان، بینیان مونس له سه ره

دهر کهی ماله کهی دوو ریز گلۆپی رهنگی، وه ک دوو ریز مرواری ملوانکه یه کی قه لپی
هه لئاوسیوه. به رده ره کهی ماله کهشی ئاو پرژین کردبوو و، له ناو ده ره که دا دانیشته بوو
سهیری رینگه کهی ده کرد. هه ره کهس ده رده کهوت هه لده ستا، چارشپوه کهی ده ته کاند و له بری
هه ر چاک و خۆشیه ک قاقا پیدده کهنی و، دهیگوت: رادوی دویتشه و ناوی برد، ئیتر
دیتته وه.

ئه لبهت دراوسیکانیش گوتیان له رادوی ده گرت، بۆیه به ناباوه رپه وه لیتیان ده روانی و
ده یانگوت: دلّیای مونس خانم؟

مونس دهیگوت: ئەوه چ قسه یه که، بۆ ئیوه گوتیتان لینه بووه؟ به م گوتیان هی خۆم گوتیم
لیتوو.

دراوسیکان هه روا بی باوه ر سه ریان ده له قاند و ده یانگوت: ده ی پیرۆزه. پیرۆزه مونس
خانم. بلّی بزنام کهی سفره مان بۆ ده رازیتیتته وه؟

مونس دیسان قاقا پیدده کهنی و دهیگوت: به چاوان، جاریکه با کوره کهم بیتته وه.

ئه وه عه بدولباقی بوو که گه راپه وه و گوتی: له ئیسته وه له و ناو ده رکه بۆ دانیشته وری
مونس خانم؟ به قسه ی خۆت دویتشه و ناویان له رادویدا خویتته وه.

مونس سه یریکی رینگه کهی کرد، نمی چاوی به لاککی چارشپوه کهی سه ری و گوتی: بۆ ئەم
دلّه ساحه ب مردووه تاقهت ده گری؟ هه شت سال، هه شت ساله تاقانه کوره کهم نه دیوه.
عه بدولباقی تۆ بۆخۆت ئە ولادت هه به و له قسه ی من ده گه ی.

عه بدولباقی سه ری له قاندو به ئارامی گوتی: ده زانم مونس خانم، ده زانم. به لام ئاخه
ئه وان یه ک دوو رۆژ له قهره نتینه دان. تازه تا له سه ره سنوره وه بیانه یینه وه زۆری پیدده چی،
تیدده گه ی؟

مونس هه روا چاو له ری گوتی: نا، تیناگه م. ئیتتر له هیچ ناگه م. ئەو تینگه بشتنی منی
له گه ل خۆی بردووه و، هه ره ئه ویش ده توانی بۆم بگه ریتیتته وه.

دراوسیکان تا شه و هاتن و چوون. هه ره کامه تۆزیک لای مونس دانیشتن و، مونس
هه والی کچی لی پرسین. کچیکی نه جیب و میترد خۆشه و یست، مال و جیازی نه ده و یست.

ژن ده بوو ژنیبه تی بی.

دراوسیتکان یه که یه که ماندوو بوون و رۆشتن و به یانی، که کچی عه بدولباقی هاته بهر په نجه ره که مونس هیشتا له ژیر دوو ریز گلۆبی په نگی، له ناو دهر که که دا دانیشتبوو .

به یانی رۆژی دوایی دراوسیتکان دهر که ی مالی مونسیان به به ستر اوای دی. له بهر خو یانه وه ده یانگوت، دویشسه و ئه و پیریتنه له خووه تا به یانی له ناو دهر که دانیشت. ئیستا په نکه چاوی لیکنا بچ و خه وتبی.

ئیتتر نیوه رۆ بوو که که سیک و ویرای و، دهر که ی مالی مونس کوتا. مونس وه که ئه وه ی هه روا له پشت دهر که دانیشتب، چا و ترووکانیک دهر که ی کرده وه و، قامک له سه ر لووت گوتی: سست، کور که م خه وتوو .

کچی عه بدولباقی له پشت دهر که بوو. روومه تی مونس ماچباران کرد، مونس به دهم هه لله رزینه وه گوتی: بوو که که م، بوو که جوانه که م.

ئه وسا هه ردوکیان باوه شیان به یه کتر دا کرد و، مونس له باوه شی ته هه مینه دا گریا. وه ها به دل گریا که کچی عه بدولباقی تو قا.

قاو بلاویوه، له م ماله وه بو ئه و مال. به لام خه لک ده یانگوت: که ی هاته وه که که س ناگای لی نه بوو؟

پاشان ده یانگوت: ده ی خوا شوکر، پیریتن له م هه شت ساله دا که می مه یه نت دیوه؟

ئیه واره بوو که موباره ک پاکه تیک شیرینی کری و چوو بو مالی مونس. مونس دهر که ی لینه کرده وه و له پشت دهر که وه گوتی: کور که م خه وتوه، بو به یانی... به یانی خو م خه به رتان ده که م.

موباره ک به پاکه تی شیرینه وه گه راپه وه، له بهر دووکانه که ی ره حمان، به دراوسیتکانی گوت: که س تا ئیستا نه دیدیوه میوان له پشت دهر که رابگرن.

هه رکه س شتیکی گوت، به لام زۆره یان بیریان له حال و رۆژی پیریتن کرده وه و، گوتیان: بیتن با کلۆله ئاسووده بی. بو ئه م هه شت ساله که می کیشاوه؟

ته نیا ژنی موباره ک په نجا بوو، گوتی: ئیتتر پی نانیمه مالی مونس، نا هیل موباره کیش بچی.

ئیتتر که س پیله ی نه گرت، دوو سی رۆژ دوایی مونس دووباره له گه ره کدا دهر که وته وه.

بو که لویه ل کرین چوو ده دوکانه که ی ره حمان. دووباره بهر دهر که ماله که ی یه ک دوو رۆژ جار ی گه سک لیده دا و، ته نانه ت کو ت و شه لواره که ی ئه سفه ندیاریشی برده ئوتوو که شی. به ره حمانی ده گوت: شیرینی تازهم ده وی کاک ره حمان، شیرینی تازه. دلی کور که م لاواز بووه.

محهمه د ئاغا ئوتوو که شی گه ره ک پرسیبوو ی: ده ی مونس خانم ئه سفه ندیار له و لایانه چی ده گپرتته وه؟

مونس چنگی کرد بوو به کو ته که ی ئه سفه ندیار دا که له سه ر پیشخانی دووکانه که بوو، تا ویک چاوی لیکنا بوو، وه ها که خه ونیکی تال بتارینی و، ئه وسا گوتبووی: چی بلیم کاک محهمه د؟ تو خودا ئیتتر بیرم مه هینه ره وه. چی بلیم؟

قسه کان له پرانه وه نه بوون. کور که ی عه بدولباقی که دیسان هه موو رۆژنامه کانی ئه و رۆژانه ی ژیر و روو کرد بوو، به خه لکی گه ره کی ده گوت: ئه گه ر ئیه دیوتانه رۆژنامه، ناوی «ئه سفه ندیاری جیهان په نایی» بردبی، منیش دیومه.

مروارید ده یگوت: جا پیریتن بو ده بی درۆ بکات؟

ژنی عه بدولباقی ده یگوت: ده ی دایه گیان دیسان سه یریان بکه ره وه.

رۆژنامه کان له م ماله وه بو ئه و مال ده چوون. ئیتتر هه موو ناوه کانیان له بهر بوو، بو ئه وه ی ئه م رۆژنامه گرانبا یانه له به ین نه چن ته هه مینه کاغه ز و مه قه با ی له ده وریان گرت و، ته نانه ت برا که شی بردنی بو وینه گری و چهند بهرگ فتو کۆبی له ناوه کان گرت وه. ره حمان ده یگوت: برازا که ی هاوسیتی خوشکیشم وه ها بوو. نه رادوی ناوه که ی خوینده وه و، نه رۆژنامه کان نووسیان، به لام ئاخری له گه ل ئه وانی تر به ریان دا بوون.

ژنی عه بدولباقی ده یگوت: وه لا نازانم بو ئه و کور که به که س نیشان نادا.

خوجه سته خانم ده یگوت: قسه له هاته وه ویدا نییه، بو نابین ئه م به یه مونس چهنده به ده ماخ و که یف خو شه؟

ئه و رۆژه که مونس چوو بوو بو دوکانه که ی ره حمان، ره حمان گه راپه وه و گوتی: ماشه لا له وه تی کور که کت گه راپه وه ته وه گه نج بوویته وه.

مونس وه ک کچی چوارده ساله چاوی خومار کرد و، گوتی: گه نج؟ من گه نجییه تیم بو

چیبیه؟ ئەوەندە بژیم تا ئەم کورپە دادەمەزرینم بەسمە.

ئەوسا دەستی کرد بە پرس و جو و، ئاخری رۆژتیک سەری لە مرواریدیش دا: لەبیرتە مروارید خانم، مەزنە پار بوو ڕەنگە پێراریش، که لە میوه فرۆشییەکی کاک جەمال تۆم دی. کچیکت لە گەل بوو، گوتت برازای ئەحمەد ئاغا یە؟ ها؟

مروارید لچی کو کردەوه. دەستی نایە ژێر چەناگە ی و سەری داخست، ئەوسا مات لە بەردی حەسارەکی ڕوانی و، گوتی: وەلا مونس خانم... پیم گوتی برازای ئەحمەد ئاغا یە؟ مونس دایکانە دەستی خستە سەر شانی مروارید و، گوتی: ئەری... ئەری دایکەکم. خۆ هۆش و هەواسی وام نەماوه، ڕەنگە گوتییشت خوشکەزای.

مروارید دەمی کو کردەوه و، گوتی: وەلا ئەحمەد ئاغا هەر برازای نییە. چەند سالیکیە خوشکەزاکەشیان داوه بە شوو و، بردوویانە بو دەماوەند.

مونس گوتی: کچیکی بالابەرز ی ڕەزا سووکه بوو.

ئەوسا دەستی برد بو پستی و، گوتی: که چارشییۆهکەشی لادا، دیم قژی تا پشتینییەتی.

پاشان دەستی لووله کرد و گوتی: ئەمەندەش ئەستور! چ قژی!

مروارید گوتی: وەلا لەبیرم نییە. جا ئەگەر لە بووک دەگەپتی، ئەوهی زۆره کچی چاکە. مونس گوتی: راستە. بەلام دەمەوی ناسیاو بی. تۆش توخودا ئەگەر کەسیکت لە شکه، نیشانم بدە.

رەحمان گوتبووی: دوو هەنگاو هەلینیتهوه دەگەیتە مائی عەبدولباقی. بو خۆت ماندوو دەکە ی؟ هەم ناسیاوه و هەم بەچاوی خوشکایەتی جوانیشە.

مونس گوتبووی: چی بلیم بە خودا کاک رەحمان! گەنجەکان ئیستا بە هەموو شتیکی ڕازی نابن.

جارجار مونسیان بە چارشییوی ڕەشەوه دیوو که لە مأل دەچیتە دەر، یان بەرەو مأل دەگەریتەوه. هاوسپیکان دەیانگوت: پیرۆزه ئینشالا، مونس خانم.

مونس لە وەلامی هەموویاندا چاوی دەبەست و بە حەسرەتیکی شیرینەوه دەیگوت:

بەخودا ئیتر ماندوو بووم، بو خوازیینی چون عەمری نووخی دەوی و جووتی پیتاوی ئاسنی. ئەویش بە داوای ئەم گەنجانە!

ئیسنا ئیتر هەموو قسەکان لە دەوری خوازیینی چوونی مونس دەخولانەوه.

ژنی موبارەک دەیگوت: وەلا چەندجار بە خۆشی گوتوو. بەلام خۆ بو خۆتان دەزانم ئەم کارانە قسەیان لێدەبیتەوه. موبارەک دەلی ئیمە کارمان نەبی چاکترە. چاک بی دەلین خۆمان کردمان، خراب بی دیزه و گۆزه بەسەر ئیمەدا دەشکی. جاریکە خۆ تاقە وشەیهک لە کورپەکی نادوی. ئاخ خانم گیان بلتی بزائم کورپەکت چ کارهیه؟ چەندە پەیدا دەکا؟ تەنانەت نیشانیشمان نادا.

لە قسە ی ژن خواستنی ئەسفەندیاردا تەنیا جاریک کچی عەبدولباقی سەری بەرز کردەوه و، گوتی: بەلام من دیومە سولتان خانم. ماشەلا قەد و بالای!

مروارید گوتبووی: تۆخودا تۆ دیوتە؟ ئە ی بو بەکەس نالیتی؟ بلتی بزائم داوی ئەم هەموو ساله چۆنی لی هاتوو؟

تەهمینه گوتبووی: تەنیا جاریک دیومە. چ قەلافەتیک، زۆرابی پالەوان، بەلام نەمتوانی سەیری کەم. چاوهکانی... چاوهکانی وەها دەبریسکانەوه... تازە...

ژنی عەبدولباقی دەستی نابوو پستی، نوچر قیکی لە کچهکی گرتبو و، تەهمینه قسەکی خوار دبوو.

تەهمینه جاریکی تریش شتیکی گوت، شتیکی گوت که ئاخری عەبدولباقی توورەکرد. ئەویش ئەوجارە که مروارید گوتبووی: نەریسیاوه و نەپیتسیاوه، هەموو رۆژی دەچی بو خوازیینی.

تەهمینه که لە پال دایکیدا ڕاوهستابو و، زەمبیلی باینجانەکی بو مالهوه دەبردەوه، گوتبووی: هەم ڕیسیاوه و هەم پیتسیاوه. تەنانەت سپاردوو یه کۆت و شەلۆاری زاوایه تیشی بو بدروون.

ژنی عەبدولباقی بە بی باوه پیتەوه لە کچه ی ڕوانیبوو. بە توورە پیتەوه زەمبیلەکی لی وەرگرتبو و، هەردوو بەرەو مأل بووبوونەوه، شەو عەبدولباقی لە هەموویان توورە بوو. دیار بوو کچه جاروبار بی ئەوهی کەس بزانی سەر لە مائی مونس دەدا، عەبدولباقی دەیگوت:

چۆن دەبێ کچ ئەملاوئەولا، سەر بەمالێکدا بکا که پیاوی عازەبی لیبیە؟
ئەوسا ئەمری کرد، تەھمینه ئیتر لە مالێ نەچیتە دەر.

حەسەن ئاغا، خەیاتی سەر چواررێپیانە که گوتبووی: ئیستا که ئیو دەلیین، منیش دەلییم. بە گیانی سی مندالەکم پیتان وانەبێ بۆ چوار قران حەقدەستی ئەو جلانەیه! لەوە زیاتر خەمی ئەو ژنەمە، دوو مانگە جلەکانی ئەسفەندیار ئامادەیه کهچی نایەت بیانبات!

مویارەک گوتبووی: کەواتە تۆ ئەسفەندیارت دیوہ؟

حەسەن ئاغا گوتبووی: نەوہلآ خویم نەدیوہ، واتە مونس خانم ھەر ئەو ھەوہلانە قاتییک و، دەسمالێ نوقلی ھینا بۆ دوکان و گوتی: «حەسەن ئاغا دەمت شیرین کە. کۆت و شەلۆاری زاوایەتی ئەسفەندیارم ھیناوە.» ھەر ئەو کاتە لەبەر چاوی خودی پیرێژنەکەدا مەقەستم لێدا، مونس دەیوبست دەستم ماچ کا، وەک مندال قووہ قووہ دەرگیا. دەردی سەرتان نەدەم، ئەسفەندیار نەھات جلەکانی پێ بگرم، مونسیش ھەر ئەمرۆ بە بیانی دەکرد. دەیگوت کورەکم بەیانی زوو دەرواتە دەر، شەو دەگەریتەوہ، دەمگوت دەی مونس خانم، جومعانە... جومعەیکە دوکان دەکەمەوہ، بلتی بێ. ھەر نەھات. تا ئەوہی که مونس دەستییک کۆت و شەلۆاری ھینا و، منیش لەبەر ئەوانەوہ درووم.

جاریکیان تەنانەت پەحمان گوتبووی: ئەو دەمانە قسەیکە کیشی لیکرابوو. لەوہ ناچی ئەسفەندیاریش بۆ تەھمینه بێ مەیل بێ، مونس بە شلەژاویبەوہ گوتبووی: قسەیکە چی؟

پاشان دەستی بردبوو کوتیک لە نان قەندی دوکانەکە پەحیمی لێ کردبووہ و، گوتبووی: بەم بەرەکەتە من تەھمینهم وەک ئەولادی خویم خویش دەوی، ئەو دەمانەش ھێج قسەیکە لە ئارادا نەبوو. کاتییک ئەسفەندیار چوو بۆ بەرە شەپ، تەھمینه بستیک مندال بوو.

چەند مانگی رابورد کہ عەبدولباقی رۆژتیک لە ریزی نانەواخانە بە مونس گوت: ئەو کورە لە مالەوہ دلێ سەرنەھات؟ لەو زیندانە ھاتەدەر و، تووشی زیندانێکی تر بوو؟

مونس گوتی: ھەمیشەش لە مالێ نیبە. ھەندێ جار ھاوڕێکانی دێن لە دووی و دەیبەنە دەر.

راستی دەگوت، ئیواری جومعە پیتوو، یان جومعە پیتووتری، یان رەنگە... کچی عەبدولباقی بە دەنگی ئوتومبیل ھاتبووہ بەر پەنجەرەکە، ئوتومبیلیک لەبەر مالی مونسوہ ری کەوتبوو، ھەر ئەو کاتەش رەنگە دەرکە مالی مونس لیکدرا بوو.

عەبدولباقی گوتبووی: من لەگەڵ فیتەرەکە سەر مەیدانەکە قسەم کردووہ. ئەسفەندیاریشی، بلتی و نەلێتی، دەناسی.

ئەمەش دوای ئەوہ بوو کہ مونس گوتبووی: کورەکم نە باوکی ھەبە و نە برا. خۆتان لە حەقیدا برابەتی بکەن و کاریکی بۆ بدۆزنەوہ.

ھاوسیکان گوتبوویان: بەسەر چا و مونس خانم، بەسەر چا و.

مێردەکە خوجەستە خانم گوتبووی: بانکەکە ئیمەش نیگابان وەردەگری، نیگابانی خوتنەوار. موچەکەشی خراپ نیبە، بەتەمام ئەسفەندیار دامەزرتیم.

مونس گوتبووی: کورەکم نۆ سال دەرسی خوتنووہ بێ بە دەرکەوان؟

مێردەکە خوجەستە خانم گوتبووی: دەرکەوان نا؛ مونس خانم. دەرکەوان نا؛ نیگابان! نیگابانەکان زۆریش وەزعیان باشە، ئەوان ئیزنیان لەسەر نەبێ ناھیلن سەرۆکی بانکیش بچیتە ژوو.

ھەر پیاوہکان کاریان دیبۆوہ و، ھەر مونس منگەمنگی کردبوو. تا لە ئەنجامدا مویارەک ھەلیدابووہ و، گوتبووی: سەرۆک وەزیری چۆنە مونس خانم؟

مونس لیبی ھاتبووہ پیتش، چاوی لێ بز کردبووہ و، بەرامبەری گوتبووی: ھێچی لە کەس کەمتر نیبە، لە کەس. کورێ منە، مونس!

مویارەک ترسابوو. ھەموو دەیانگوت، ئەم دەنگە لە کوتی پیرێژنەوہ ھاتۆتە دەر!

تەھمینه ھاتبووہ پیتش و مونس، کە مات بوو دەلەرز، بۆ مالەوہ بردبووہ.

مروارید پرسیبوو: لە مالەوہی چ خەبەر بوو؟ ھێچت نەدی؟

تەھمینه بێدەنگ ببوو.

مروارید دیسان گوتبووی: ھێچت چنگ نەکەوت، ھا؟

تەھمینه گوتبووی: با، جگەرە و تەپلەک لە سەر تاقچەکە بوو.

مرواريد گوتبووی: خو ئەسفەندیار جگەرەكیش نەبوو.

تەھمىنە سەرى لەقاندبوو گوتبووی: چووزانى، لە ئۆردوگا فيرە جگەرە بوو.

مرواريد گوتبووی: چى دىكە؟

تەھمىنە گوتبووی: لەپر لەسەر پليكانەکان دەنگى پى ھات. دەتگوت خەرىكە دادەگەپرئ. چارشىتووەكەم بەسەرم دادا و، ھاتمە دەر.

مرواريد گوتبووی: كەواتە نەتدى!

تەھمىنە گوتبووی: با، لەبەر دەرکەى مائەكەدا ئاورپيكم داپەو. سىبەرەكەيم دى كە چووە ژووڕەكەى مونس.

مرواريد گوتبووی: مونس چى دەگوت؟

تەھمىنە گوتبووی: كە مونس گەياندە ژووڕەكەى، لە ھۆش خۆى چو، دەتگوت كىوى ھەلكەندوو. ھەر بەمنىشى دەگوت، «پرۆ، زوو پرۆ. تا ئەسفەندیار نەھاتتووە پرۆ.» ئەو كاتە بوو كە ديم ديسان چەندە پير و كەنەفت بوۋتەو.

تەھمىنە راستى دەگوت، مونس ديسان وەك جارەن ماندوو و كەنەفت ديار بوو. زۆر كەمتر لە جارەن لەگەل خەلكى گەرەك ھەلیدەكرد، لەو دەچوو پيرترىش بوو. ديسان ھەمان چرچ و لۆچى روومەت و، شەلەشەلى پى.

كچى عەبدولباقى گوتبووی: داىكە مونس بو ديسان ئاوا لە دل و دەماخ كەوتوو؟ ئەم ھەفتە پىكەو دەچىنە ھەمام، دەمەوى خۆم قزت بو لە خەنە بگرم.

مونس گوتبووی: خەنەم بوچىيە؟ ئىنشالا لە گەل مردوو شور دەچمە ھەمام. ئەگەر خودا بىھەوى.

تەھمىنە گوتبووی: واز لەم قسانە بىنە داىكە مونس. تا ئەسفەندیار دەپىتتە زاوا خۆت گەنج و سەرحال بىلتىتەو.

مونس سەيرى خۆلەكەى كردبو و، بەرلەوھى چاوى پىتتە كول، گوتبووی: بلتى من ئەو پۆژە بىنم؟

كچى عەبدولباقى گوتبووی: بو نا! بو نا، داىكە مونس!

مونس گوتبووی: خودا لە دەمت بىستى، كچم.

مونس و تەھمىنە پىكەو چوون بو ھەمام. بەلام مونس نەبەپىشت تەھمىنە سەرى بو لە خەنە بگرئ. تەنيا لە ھەمامەكەدا لەپر گوتبووی: ئا لاو كە بزەم!

تەھمىنە لاى كردبوو. مونس قزەسەرى مشت كردبوو و گوتبووی: ئىتر كورتیان نەكەيتەو. تۆزىك پۆنى ماریشيان لى بدە. با بگاتە پشپىنت.

تەھمىنە چاوى بەستبو و، ورد و ئارام لەبەر خۆبەو گوتبووی: بەچاوان مونس خانم، بەچاوان.

خەلكى گەرەك وازيان نەدەھىنا. زۆريان بو پيرترىن ھىنابوو. نەدەبوو بىبين و ھەوالى ئەسفەندیارى لى نەپرسن. يان لانى كەم نەلین «دویشەو گوت لە رادوى نەگرت مونس خانم؟ بەتەمان پىشە بە ئازادەكان بدن.» مونس گوتبووی: پىشە لە سەريان كوترى. پىشەمان بو چىيە؟

بەلام مرواريد گوتبووی: ئاخى ئەم زاوا زىرپنەت نىشان ئىمە نەدا!

گوتنى مرواريد پيرترىنى ترساندبوو. گوتبووی: چىتان لە گىانى من دەوى؟ چەند مانگە زۆرتان بو ھىناوين، خودا بكا من و ئەسفەندیار بمرين با گەرەكەك لە دەستمان بەسپىتەو.

لەوھتى ئەم گەرەكە بوو پيرترىن ئازارى بە مېروولەش نەگەبىبوو. ژنى عەبدولباقى گوتبووی: گوى مەدەرى مونس خانم، قسەى گەنجەكان لە دل مەگرە، مرواريد مەبەستى خرابى نەبوو.

مونس گوتبووی: خو ھەر ئەم نىبە. ھىچتان وازمان لى ناھىتن، ھىچتان.

ئىتر كەس لە ئەسفەندیارى نەپرسى، مونسىش بەكەمى دەردەكەوت. بەكەمى بو شت كرىن دەھاتە دەر و، ئەگەرىش دەھات، دوانىوھروان دەھات كە كۆلان چۆل بوو. لە پال دىوارەكەو ھەت دەبوو، سووكتەر دەپۆشت و مرواريد دەدى شەلینى پى پيرترىن زياتر بوو. وھا كە بەزۆر خۆى بەرەو دوكانەكەى رەحمان رادەكیشى.

رەحمان دەىگوت: ئىتر ھىچ نالى. دەستىشى دەلەرزى. دوتنى بو خۆم تا بەردەرەكەى مائەو زەمبىلەكەم بو ھەلگرت.

ئىتر كەس پىرىژنى نەدى، ژنى عەبدولباقى نىگەرانى حالى مونس چو بو دوكانى رەحمان، رەحمان گوتى: وەلا حەفتە يەك دەبى نەھاتۆتە ئەم دوكانە. ئاخىر جار كە ھات گوتى ئەسفەندىيار چۆتە سەر كار. گوتى بەيانىيان زۆر زوو دەپروا و، شەویش درەنگ دەگەرپتەوہ. تەنانت ھەمدىسان گوتىيەوہ زۆر حەز دەكا بەر لەمردنى ئەو كورپەى داہمە زرىنى.

ژنى عەبدولباقى سەرى ئوتووكە شىيەكەى محەمەد ئاغاشى دا. محەمەد ئاغا گوتى: دەمىكە بو ئىترە نەھاتوہ. كۆت و شەلوارى پاك و خاوينى بو دەھىتام كە ئوتووى بكەم. منىش دواجار لىم وەر نەگرت.

ژنى عەبدولباقى ناچار چوہ بەر دەرکەى مالى مونس، سەرەتا زەنگى لىدا، چەند جار. پاشان بەمست دەرکەى كوتا. خەرىك بوو دەكەوت كە پىرىژن دەرکەى كورەوہ. ژنى عەبدولباقى گوتى: نىوہ گىانت كردىن مونس خانم، ئاخىر تۆ لە كۆبى؟ بو دوورمان لى دەكەى؟ تۆ حەقت بەسەر ھەموومانەوہ يە.

مونس پالى بە دەرکەكەوہدا و، گوتى: حالىم باش نىيە، جىھان خانم. ھەموو گىانم ئىشى، ئەم دلە بەزىاد نەبوہ شەم...

ژنى عەبدولباقى گوتى: ئاخىر دوكتورى، دەوايى، شتى، ئەگەر لەم مالىدا بشمى كەس نىيە قومى ئاو بە دەمتەوہ بكات.

مونس تەكانىكى لە خۆى دا، پشتى كۆم بوہى بىرىك راست كورەوہ، خوتنىكى گەرم زاىە دەمارەكانى و، گوتى: كەس نىيە؟ كورم ھەيە بالاي عەرەر، ناھىلى لە جىتى خۆم بىزووم، پارووم بە دەمەوہ دەكا. پەرژىنتان لى قايم بى كۆلم دەكا و، دەمباتە مەبال. ئەوہ چ قسە يەكە دەيكەى جىھان خانم؟

ژنى عەبدولباقى گوتى: ئەوہ راستە، بەلام ھەرچى نەبى ئەو پىاوہ، بەيانى دەپروا و شەو دپتەوہ.

مونس گوتى: حەفتە يەكە كورپەكەم نەچۆتە سەر كارەكەى. لە مالىوہ، لەبەر من ماوہ تەوہ.

ژنى عەبدولباقى گوتى: باشە زۆر كار لە دەست پىاو نايەت. بىلە با من بىمە ژوور لانىكەم پىالۆكە يەك چىشتت بو لى بنىم.

مونس بە دەست بەرى دەرکەى لىگرت: نا، نا، جىھان خانم، رازى بە زەحمەتى تۆ نىم، ئەسفەندىيار ھەموو كارىكى لى دەوہ شىتەوہ.

ژنى عەبدولباقى چاوى بەرەو پەنجەرەكانى ئەوپەرى حەسارەكە تەنگ كورەوہ و، پىتى وابو سىبەرىك لە بەرامبەر پەنجەرەكە تىپەرى.

پىرىژن لەبىر دەچۆوہ ئەگەر ئامىنە نەيگوتايە كە ھىشتا جاروبار دەرگى دەبىستى كە دەكۆكى، يان ئەسفەندىيار بانگ دەكات. بانگ كردنەكەى نابىتە دووان، كورپەكەى لە ھەر كورى بى دەستبەجى خۆى دەگەيەنيتى.

تا ئەوہى ئىوارەيەك ئامىنە دەرکەى مالى عەبدولباقى كوتا و، گوتى: لە بەيانىيەوہ تا ئىستا بۆنىك لە حەسارەكە پىچراوہ، دەلىتى لە مالى مونسەوہ يە.

ژنى عەبدولباقى گوتى: چ بۆنىك خوشكى؟

ئامىنە گوتى: چى بلىم بەخودا، بۆنى پىس، بۆگەن، ھەرچىشى پىدەچى زىاتر دەبى.

ژنى عەبدولباقى گوتى: دەى بو سەرىكت لىنەدا؟

ئامىنە گوتى: ئىمرو تا ئىستا دووجار دەرکەيم كوتاوہ، نايكا تەوہ.

ژنى عەبدولباقى رۆشتە بەردەرکەى مالى مونس، لە پىشدا لە درزى دەرکەوہ بۆنى كرد. تەنانت گوتى، خىالاتى بووى و، دىسان دەرکەى كوتايەوہ. مرواريد گەيشت و، گوتى: وەلا چەند رۆژيشە شەوان چرا ھەلناكات.

كچى عەبدولباقى گوتى: نەكا بەلایەكى بەسەر ھاتى!

پىاوہكان ئاگادار كران.

بوو بە ژاوەژا، ھەرکەس شتىكى دەگوت، پەيزەيان ھىنا. كورپى عەبدولباقى چوہ سەر دىوارەكەوہ و، گوتى: لە حەسار ھىچ خەبەرپىك نىيە، بەلام بەراست منىش بۆن دەكەم.

پەيزەكەيان ھەلدا. كورپى عەبدولباقى پەيزەى وەرگرت و، لەو بەر دىوارەكە داينا. ژنى عەبدولباقى گوتى: داىە گىان لە پىشدا ھەرا لە مونس خانم بكە، نەكا لە پر بچىتە خوار و ژنە بتوقى و بىوورپتەوہ.

كورپى عەبدولباقى يەك دوو جار ھەراى لە مونس كرد، پاشان بە پەيزەكەدا داگەرا و،

تۆزۈك دواتر دەرکەي مالهەكەي له هاوسپكان كردهوه.

له ژووري ئەوپەري حەسار، لەبەر رۆشنایي چرایەك كه به گران كلیله كه یان دیبووه، مونسیان دی كه له سەر زوی له پال جی و بانیک به مه لافه ی پاک و دەست بۆ نه براوه وه دانیشتبوو، هه نیه ی به دۆشه كه كه یه وه نووساندبوو. له سەر جی و بانه كه كراسیكي ئوتووكر او و، دهرپییه ك و، ژێر كراسیكي خاوتن، به سه لیقه له پال یه كدا داندرا بوون. سه ری مونسیان كه له سه ر دۆشه كه كه هه لگرت، دییان په له خوتنیك به قه دەر به ره دهستیك مه لافه سپییه كه ی سوور كردهوه.

ته فریقی خاك

ئه بووتوراب خوسرهوی

مامۆستا هه موو رۆژنیک هه والی نه بوونی شتیك راده گه یه نی. هه میسه ده یه وی بزانی دوای ئه وه ی هه ندیک شت ونبوون، چ شتیك ده مینه وه. دهستیك بۆ چاویلکه كه ی سه ر لووتیه وه ده با و ده پرسن: ئیستا چهند دانه؟ من شتیك ده لیم و له په نجه ره كه وه له ریزی داریه روه كان ده روانم، كه هاوته ربیی دیواری قوتابخانه به ره و ئاسمان هه لچوون. مامۆستا هه روا پرسیاره بیپران هه كانی ده كا. ده پرسن: ئیستا به قه دەر ژماره ی قامكه كان بنیاده م، به رو و، چۆله كه و ئه سپم نیشان بده كه له وی، له حەسار یان له ئاسمان یان له پشت دیواره كه وه ده یانبینی و، من ئه وه ی ده یبینم نیشانی ده ده م. به بوون و نه بوونی ئه و شتانه یه كه من ده بی رۆ و ره سمی حساب كردن فیتر بیم. مامۆستا ده لئ: تۆ خاوه نی كۆشکی میهرۆی، ده بی حسابی سیایی سامانی كۆشكت له ده ستای، به لام من له شوپنیک له مابه ینی بوون و نه بوونه كاندا سه رسوورمیوم. ره نگه چونكا ئه وه نده بچووك ده بم كه پیم ناگاته زوی. مامۆستا ده لئ: پروانه كه س كلاوی له سه ردا نییه، مه نزه ری كچه مام به ده سه ته بچووكه كانی كلاوه سووره كه ی سه رم هه لده گری و پیده كه نی. من ئه م پیکه نینه ده ناسم، هه میسه وه ك گول سووره، به تایبەت ئه و كاته ی به سه ر لیوی مه نزه ره وه بی كه ژنیکی بالغ ده بی. من ئه گه ر فیتری حساب كردن بیم، ئه وسایه كه سه رسوورمیینی مابه ینی بوون و نه بوونی شته كان ده ست پیده كا. باوكم هه موو جارێك ده لئ ئیمرۆ ده بی سه ر له فالانه گاران بده ی، هۆشت بیی ره عیه ته كان فریوت نه دهن و من ده بی حسابی دارێکی براو و به رخۆله یه کی ونبووشم له ده ستای، باوكم ده لئ ده بی كه سیکی وه ك من

دەرزبەلە یەکی کۆشک لە خەرمانیکی سووتاودا بدۆزیتەووە. شۆتین پیتی رەعیەتیکی ھەڵاتوو لەسەر ئاویش ھەلبگرئ، دەبێ حسابی مردن و لەدایک بوونی رەعیەت و میگەلەکانیشی ببێ و ھەرگیزیش دەرناکەوئ کێ لەسەر حەقە. باوکم یان رەعیەتەکان کە لە حاستمدا بەچۆکدا دین و دەیانەوئ قاچم ماچ بکەن؟ سوئند دەخۆن کە تەنانەت دەنکە ھەرزنیکیشیان لە سامانی کۆشک نەدزیووە. نەکا بە باوکم بلتیم بەرخۆلە یەک لە لەوەرگە ماوئەتەو و، من ھەرگیز بە باوکم نالتیم ئەوان شتیکیان کەمە. من تەنیا سیایی دەگرم و سیاییەکان بێ ئەژمارن. سیایی دارەکان، سیایی قەلەرەشەکان، سیایی قووھەکان، سوئسکەکان، سیایی بەرخۆلە و میگەل و سیایی ژنە ئاوسەکان. کۆزپە ی رەعیەتیک کە دیتە دنیا، رەنگە ھەروا خوئناوی پەرۆیەکی تێوہ پێچرئ و بفرۆشرئ. حەقەن دەلین نەماو و، تەنانەت ناوئیشانی گۆرئیکی بچووکیش دەدەن و من دەبێ شۆتینی کۆزپە مردووە کە تا گۆرئیکی بچووک ھەلبگرم، ئەگەرچی ھەرگیز ناتوانم گۆرئ کۆزپە یەک کە مردووە یان نەمردووە ھەلبدەمەووە. ناکرئ سیاییەکان بێ کەسر بنوسرئین. جارجارە کە ھەتاو لە ئاوابوون دەبێ و گاگەل، بۆمۆنە، لە دەشتەوہی دئ. ناکرئ حەقەن لە ئاوابوونی ھەتاو نەروانم، ھەرۆیە بەرخۆلە یەک لە تاریک و روونی ئیوارەدا ناچیتە ناو سیاییەکەوہ و، باوکم زینگی زەنگۆلە ی ئەو بەرخە ونبوو لە ناو سیایی دەنگی زەنگۆلەکاندا نابیستئ. رەنگە قەلەرەشیک لە ناو دەستە ی قەلەرەشە شۆفارەکاندا ھەوائی ونبوونی ئەو بەرخە ی بۆ دەبا، ھەوائی تریشی پێدەگا. ھەوائی وەک شینی ژنان و لەرە ی شانی رەعیەتەکان، ئەو دەمە ی کە تەو بلتیا لە عەرز دەسوون کە گواہی تاوانیان نەبووہ. ئەمە ئەو شتانەن راستی سیاییەکان بەتال دەکەنەوہ. بۆئەمانە یە کە باوکم دەنەرئین و چەکەکانی بەزەویدا دەکوئین: دەزانم ھەر کە سەرم نایەوہ کۆشک بەبا داوہ. لەبەر ئەم رووداوانە یە کە (تەنخوا) ی کۆشکە کە دەدزم و ھەلدیم. گرنگ نابێ بۆ کوئ ھەلدیم.

ئەوسا باوکم ھەمدیس چاوەرئیی گەرانەوہم دەبێ و، من نامەوئ ھەرگیز بگەرئیمەوہ. باوکم پەیمانئیرەکانی دەنئیرئ و، من لە ھەر شکل و قەلا فەتیکدا بن دەیاناسمەوہ. ھەموویان دەلین باوکت راپسپاردووە لە تاوانەکانت خۆش بووم، ئەوہ ی لە کۆشک دزیوہ لە شیری بەری دایکت پیت حەلالترئ. بگەرئوہ ئەگەر نەگەرئیتەوہ رەعیەتەکان وەک کوللە دەکەوہ جووینی سامانی کۆشک و ھیچت بۆ ناھیلنەوہ. کەواتە ئەگەر بەپیتی خۆت بەرەو کۆشک نەبیتەوہ، بە نۆکەرەن دەسپیرم لە ھەر کوئ بی بتگرن و وەک یەخسیر بۆ ئیرەت بینن. باوکم تەنانەت تێدەگا کە من لە کلاو و خەلق و پیتلاوی ھەوائئیرەکانیش

بیزارم. ھەوائئیرەکانی وەخت و ناوخت وەک گیاکەلە لەبەر پتیم دەروئین و بە ھەمان زاراوہی کۆشکی پتیمدەلین: باوکت دوای گەیانندی و گوئی ئەگەر نەبیتەوہ بەرد بەسەر بەردەوہ بەند نابێ. بە پەلە بگەرئوہ و دەست بە چاکسازی کاروبارەکان بکە. کات و شۆتینی ھاتنی ھەوائئیرەکانی دیار نییە. جاری وایە لەبەر روشنایی چرای کۆلان رادەوستن و جاری واشە لە تاریکی ژووورە کەدا کیشک دەگرن. دیار نابێ کە چۆن وەک سیتبەر بەشپوہ یەک خۆ بەژووورە کەمدا دەکەن کە ھیچ کەس، تەنانەت دراوسێکانیش نایانبینن. ھەرکە بە پلیکانەکاندا ھەلدەگەرئیم و دەمەوئ کلیلی ژووورە کە لە گیرفانم دەربیتیم ھەست بە بۆگەنی تووتنە کە یان دەکەم. ئەو بیبەر کە ئەوان بە کلاوی مەسخەرە و شپ و پیتلاوی چەرمەوہ ھاتوون تا بدموئین و وادار بەگەرانەوہم بکەن، توورەم دەکا. ھەرکە دەیانبینم لە ژووورە کەمدا دانیشتوون و لەو تاریکیەدا قەننە دەکیشن توورە دەبم. لەبەر ئەوہ یە بەسەریاندا دەنەرئیم و دەریان دەکەم. دواتر حەقەن باوکم کەسانئیکی تاییەت بەکرئ دەگرئ. کەسانئیک کە جلی جوان لەبەر بکەن و بۆنی خۆش لەخۆ بدەن. کەسانئیک کە بۆنباخی گرانبایان ببێ و بریقە ی پیتلاوہکانیان ئاوی چاوم ببا. ئەوان بەو شان و شکۆبەوہ دەبنە نۆکەری باوکە دیتھاتیەکە ی من، تا بێن بدموئین و بگەرئیننەوہ و، من ئەو سیاییە بێ برانەوانە بنووسم. فەرقي چییە، فەرقي چێ دەبێ ھەوائئیرەکانی باوکم کێ بن. رەنگە تەنیا فەرقيان ئەوہ بێ کە من گوئ لە قسەکانیان بگرم و ئەوانیش لە ھەندیک شتی وەک ئۆبالی باوک لە ئەستۆی مندال و، سزای ئەم دنیا و ئەو دنیا لە تۆلە ی بێ ئەمری کردنی کوپ بۆ باوکی دەدوئین و، لە ئەنجامدا ئامۆژگاری ئەوہم دەکەن کە ئەرکی سەرشافە بگەرئیمەوہ بۆ کۆشک، دەست بە چاکسازی کاروبارەکان بکەم و، منیش حەقەن شتییک دەلیم کە پیتشر گوتوومە و، راپدەگەرئیم کە من ئیتیر کوپئ ئەو کارانە نیم و، ھەرگیزیش ناگەرئیمەوہ.

نەگەرانەوہم حەقەن بۆئەوہ دەبێ کە سەرئەست بێ، تا مەسەلەن سوار شاسی جیبە لەندوئیریک بێ و سەفەر بکەم. سەفەری دوور نا، سەفەر بۆ ھەندیک شۆتینی نزیکی وەک «سیوئەند» یان «روونیز». کەسی وەک من سەفەری دووری پیتاکرئ. ھەرکە چەند روژ لە ژووورە کەم دابیرئیم ھەست بە ماندوویی دەکەم و باوکیشم حەقەن بە عادەتەکانم دەزانئ و، پیاوہکانی شۆتین پتیم ھەلدەگرن. ئەوہ ی کە من بۆ شۆتینئیکی وەک «روونیز» بچم، دەلیم «روونیز» چونکا دوور نییە و ناشئ لە سئ چوار سەعات زیاترم بێ بچئ، دوو سئ جگەرە بکیشم دەیکەمئ، تەنانەت ئەگەر ھەوا بە پەلە تاریکیش ببێ. «روونیز»

ناوچه‌یه‌کی کویتستانیه و زۆر زوو شه و دادی و هیچ نابیندری.

رینگه‌که‌ی گله، به‌لام به دلنیا بییه‌وه خه‌ریکن چاکی ده‌کن، ئەمەش له زبیره‌کیه‌کانی باو‌کم ده‌بێ. کرێکاره‌کانی رینگاوبان لێره و له‌وێی رینگه‌که‌ ناگریان کردۆته‌وه، بۆیه‌ نا‌کرێ به‌ گورجی لیخو‌رم. که له ویستگه‌ی به‌رووه‌وه تێپه‌رم، به‌ لێژی رینگه‌که‌دا شو‌ر ده‌به‌وه. ره‌شایی به‌که‌ده‌ستی دار به‌رووه‌کان له‌م‌لاولای رینگه‌که‌وه‌ دیاره. هیتلی سپی روونا‌کایی ئاسۆ ئەوان له‌ ئاسمان جیا ده‌کاته‌وه. بێر له‌ باو‌کم ده‌که‌مه‌وه که هه‌میشه‌ چاو‌ه‌روانه، ته‌نانه‌ت ئیستاش که من له‌ دایک نه‌بووم. حه‌مه‌ن ده‌زانی من جه‌ربه‌زه و سه‌ره‌رۆم. ته‌نانه‌ت ئیستاش که نوتفه‌م نه‌گورواوه، باو‌کم چاو‌ه‌روانیم ده‌کا و من خو‌ه‌رگیز پێم نه‌ناوه‌ته‌ کۆشکه‌وه. رۆژیک باو‌کم به‌سواری ئەسپه‌که‌ی له‌ کێوه‌وه‌ ده‌هات، له‌ شو‌ینیتی روونا‌که‌وه، مه‌سه‌له‌ن به‌ هیتلیکی سپی بزنه‌ ریتی داوینتی کێوه‌که‌دا داده‌گه‌را، که‌ گه‌یشه‌ که‌هه‌ررستانه‌که‌ی^(۱) پشت ده‌روازه‌ی کۆشکه‌که‌ منی بینی، که‌ شو‌وله‌پیاو‌یک بووم. نه‌یناسیمه‌وه. نه‌ده‌بوو بمناستیه‌وه، خو‌ من هه‌رگیز له‌ دایک نه‌بووم. شو‌ولکه‌پیاو هاواری کرد و گوتی: هۆی خان! گویم لێ بگره، من کوری تۆم، به‌لام ئیستا هه‌زار هه‌زار فرسه‌خ له‌تۆ دوورم. که‌چی تو‌ لێره، له‌م کۆشکه‌ ته‌ریکه، چاو‌ه‌روانی. باو‌کم لێی پرسیم: تو‌ کیت؟ گوتم: غه‌ربه‌ نیم، کوری خو‌تم. باو‌ک سه‌ری خسته‌ سه‌ر زینی ئەسپه‌که‌ی و هۆر هۆر گریا و گوتی من له‌ چاو‌ه‌روانی تۆدا خه‌ریکه‌ پیر ده‌بم و تو‌ له‌ دایک نابێ. شو‌ولکه‌پیاو گوتی له‌شی من ئیستا له‌ سببه‌ره و نابێ ئەسیری خاک ببێ. باو‌کم گوتی تو‌ ئەسیری خاک نابێ و، ئەوسا گوتی ئەگه‌ر له‌ دایک نه‌بم به‌ هه‌والنیه‌ره‌کانی ده‌لێ رازیم بکه‌ن بگه‌ریمه‌وه‌ بۆ کۆشک. ئەلێ ئەگه‌ر نه‌یه‌یت کۆشک به‌با ده‌چی و ره‌عیه‌ته‌کان وه‌ک کولله‌ هه‌موو سامانه‌که‌ی ده‌جون، من ده‌ره‌قه‌تی کاروباره‌کان نایه‌م و تو‌ ده‌بێ بیت و ده‌ست به‌ چاکسازی کاروباره‌کان بکه‌ی. شو‌ولکه‌پیاویش گوتی ئەمەش له‌وقسه‌ سه‌یرانه‌یه. من ئەگه‌ر بێم ئەسیری خاک ده‌بم و له‌ شو‌ینتیک له‌ ما به‌ینی که‌هه‌ر و به‌رووه‌کان له‌ به‌ر نیگای هه‌لاتم. له‌ لابه‌لای به‌رووه‌کان و که‌هه‌ره‌کانه‌وه‌ تیده‌په‌ریم تا گه‌یشه‌مه «گران». گران قه‌ره‌چیکێ جوانه‌ که‌ ره‌عیه‌ته‌ عازبه‌کانی ئەو که‌هه‌ررستانه‌ ئارام ده‌کاته‌وه. هه‌ر رۆژه و به‌ره‌و لایه‌ک ده‌چی و به‌تایه‌ت له‌ کاتی خه‌رماندا، له‌ گارانیک ده‌مینیتیه‌وه. ره‌عیه‌ته‌کان که‌په‌ر سازه‌که‌ن و ئەو له‌وێ ده‌مینیتیه‌وه. هه‌موو رۆژیک له‌ خو‌رکه‌وتنی به‌یانیه‌وه‌ تا ئیواره‌ به‌کاروباری ره‌عیه‌ته‌کاندا راده‌گا، که‌یفیان خو‌ش ده‌کا، سه‌مایان بۆ ده‌کا و، ره‌عیه‌ته‌کانیش باخه‌ گه‌می بۆ ده‌بن تا بۆخوی خه‌رمانتیکێ بچووک به‌ریا بکات.

گران له‌ که‌هه‌ره‌کان شو‌وله‌پیاوی دی. پتی وابوو منیش ره‌عیه‌تیکێ عازبه‌م و خه‌ریکم لیتیده‌گه‌ریم. گوتی هۆی کوره‌که‌ ئەوه له‌ چی ده‌گه‌رتی. گوتم من ئیستا ته‌نانه‌ت کۆرپه‌ی ناو ره‌حمیتیکش نیم، چ بگاته‌ ئەوه‌ی ره‌عیه‌تیکێ بالغ بم. من سببه‌ری پیاو‌تیکێ له‌ دایک نه‌بووم که‌ له‌م خا‌که‌دا ده‌خولیمه‌وه، به‌لام ده‌بێ بیه‌م کوری ماه‌ خان.

زۆرجار گویم له‌ ده‌نگی ماه‌ خانه‌ که‌ ده‌گری و ده‌لێ؛ زووکه‌ وه‌ره. من هاتومه‌ته‌ سه‌ر رینگه‌که‌ی بزانه‌م چۆن بنیاده‌میکه، چی ده‌وێ و چی ده‌لێ. که‌ دیم گوتی؛ خه‌ریکه‌ پیر ده‌بم، ته‌نیا با‌لم، کۆشک خه‌ریکه‌ تیا ده‌چی و که‌س نییه‌ چاکسازی کاروباره‌کان بکات. منیش خو‌ به‌م زووانه‌ به‌ته‌مانیم خو‌م ئەسیری شو‌ینتیکێ ناوا بکه‌م. ئیستا بۆ هه‌ر شو‌ینتیک پێم خو‌ش بێ ده‌رۆم و دیم و که‌سیش نییه‌ حساب و کتابی لیم بو‌ی. جگه‌ له‌وه‌ش من بچمه‌ له‌شی کامه‌ ژنه‌وه‌ که‌ سزای نه‌بێ. ره‌نگه‌ من پێم لێ ون ببێ و بخزیمه‌وه‌ ناو له‌شی به‌کیت له‌و ژنانه‌وه‌ که‌ هاتو‌چووی ژووری خان ده‌که‌ن و له‌وان بيم. به‌لام من زۆر چاک به‌ ری و ریبازه‌کانی ئەم ده‌وروبه‌ره‌ ده‌زانم و هه‌روا ئاسان ناکومه‌ داویانه‌وه.

کرێکاره‌کانی رینگه‌وبان رینگه‌که‌یان به‌ستووه، به‌رمیلی به‌تالی قیریان له‌سه‌ر داناوه، چه‌وته‌ رتیه‌که‌ش نابینم. راده‌وه‌ستم. سیان له‌ کرێکاره‌کان راوه‌ستان. په‌لاسیان به‌سه‌ر خو‌یاندا داوه، به‌کیان به‌ره‌و لای چه‌پ دێ، ته‌نیا چاو‌ه‌کانیان وه‌ک چاو‌ه‌ پشیلله‌ له‌ تاریکیدا ده‌بریسکیتیه‌وه. به‌کیان ده‌پرسی: حه‌مه‌ن ده‌چیته «روونین»، ده‌لێم به‌لێ وایه. ده‌لێ: خه‌ریکی چاک کردنی رینگه‌که‌ین، ده‌بێ له‌م چه‌وته‌ رینگه‌وه‌ به‌رو‌ی. برێک دوورو درێژتره، تو‌زیکیش به‌رده‌لانه، به‌لام چا‌که‌ تو‌ جیپت پێیه‌ و، جیپیش به‌رزه. ئەوسا ده‌ستی راده‌ته‌کێنێ و منیش ده‌چمه‌ سه‌ر رینگه‌ به‌رده‌لانه‌که‌. هه‌روا ده‌رۆم و بێر له‌ گران ده‌که‌مه‌وه‌ که‌ به‌و شو‌وله‌پیاوه‌ی گوت وه‌ره‌ تو‌زیک له‌لای من دانیشه، کارتیکێ گرنگم پیتته، من چووم له‌سه‌ر تاشه‌ به‌ردتیک دانیشتم. گران گوتی: کوره‌که‌ تو‌ ره‌نگه‌ ئاکار و ره‌فتارت له‌ باو‌کت نه‌چی که‌ گوئ به‌ژنیکێ وه‌ک من نادا. گوتم: من حه‌زم له‌ ده‌نگی سازی قه‌ره‌چانه، ئەگه‌رچی پیموایه‌ ژن هه‌موویان ده‌بێ سه‌ر و بنی کلاشیک بن.

گران گوتی: ئاخه‌یه‌که‌ی چی؟ ئاخه‌یه‌که‌ی تۆده‌بێ له‌ دایک ببی! من گوتم: ره‌نگیشه‌ هه‌رگیز له‌ دایک نه‌بم، با بزانه‌م چۆن ده‌بێ. گران گوتی: بریا به‌لاته‌وه‌ گرنگ نه‌بوایه‌ بخزیتته‌ له‌شی کێوه. ئەری به‌راست فه‌رقی چیه‌ من له‌ کێ بيم؟ گران گوتی: هه‌موو ژنانه‌ی کۆشک به‌ختی خو‌یان تا‌قی ده‌که‌نه‌وه، به‌لکو به‌ختیان یاریی و تو‌ له‌وان ببی. خو‌زگه‌ منیش

دهمتوانی به ختم تافی که موهه. نه گهر نهوه روویدایه و تو بخزایتایه له شی منهوه، هه موو ته مهنم دو عام بو ده کردی. من گوتم: چاکه، مادام وایه نه گهر ویستم له دایک بیم ته نیا ده بی له تو بیم. نهوهی راستی بی من فهرقی پیناکه م له داوینی کتی بکه ومه خوار. گران گوتی: به لām خانیش نهوه پیاوه نیبه ناوا سووک و ناسان بیته گیان من. منیش گوتم: برۆ به خان بلتی بهو ناویشانه که نهوه شوولکه پیاوه سهر ریگهی لیگرتی و گوتی له شی من ئیستا له سیبهره، بریاری داوه له داوینی گران بکه ویتته خوار.

باوکم هه موو پرۆتیک بو دۆزبنه وهی من وهک گاجووتیکی سهرخوش زهوی ده کیلا، به لکو من ریم لی هه له بی و بخزیمه له شی ژنیکه وه. به لām من نه ده خزامه له شی هیچ ژنیکه وه، ژنه کانیش هه موو پرۆتی بو گهران له من چاوه ریتی شتیکی وهک ته کانیک، وهک له رزبنیک، وهک له ره ی بالی ماسیه کی بچووک له له شیاندا بون. تا پیستی له شیان به نیشانه ی بوونی من بله رزی. به لām من نه چوومه ته له شی که سه وه. گرانیش چهند مانگ له ده وره بری کۆشک خولا وه ته وه به لکو خان ببینی، به لām خانی نه دیوه. تا نهوه پرۆته که چۆته پشت ده روازه ی کۆشک و دهرکه ی کوتاوه، قیزاندوویه تی که به ماه خان بلتین گران کاری پیوستی پیته. نوکه ران چوون و به خانیان گوتووه. خان سهری سوورمیوه و دهرنه که وتووه، سه ده قه و خیریکی بو ناردووه و گوتوویه برۆن پینی بلتین له زهویه کانی من بچیتته دهر، ره عیته کانم تووشی گوناح نه کات. گران ده لتی: من هه رگیز خیر و سه ده قه م له کهس وه رنه گرتووه، هه میشه کاریکم بو ره عیته کانت کردووه و موچه و مزی کاری خۆم لی وه رگرتوون. ئیستا ش هاتوومه ته کۆشکه که ت تا راسپارده ی کوره که ت پی بکه یه نم، هه زناکه ی بیبستی ده گه ریمه وه، ماه خان که نه م قسانه ی بیستووه، ده لتی: برۆن بیه پین بزانم چی ده لتی، نوکه ر دهرکه ی گه وه ی کۆشکیان کردۆته وه و گران هاتۆته ژوور. که گران چۆته ژوور گالۆشی چه رمی له پیدا بووه و یه له کی سووری له بهر بووه، وهک هه میشه چاوی به کله. باوکم له نه رده که وه سهری دهرده کیشی و ده لتی: ها گران، ره عیته کافمانت پی بهس نییه، هاتوویتته گیان خۆشمان؟ چ خه ونیکت بو ببینیوم؟ چه ندجار ده بی پیت بلتیم که زهویه کانی من جیتی تو نییه، ها؟ گرانیش ده لتی: زهویه کانی تو ریبازه. باوکم دهر پرسی: ده ته وی چیمان عه رزه کی، بیکه و برۆ. گران ده لتی: من راسپارده م. هه والم له کوره که ته وه بو هیناوی. پیتی گوتم پیت بلتیم که ته نیا گران ده توانی مه پیتته سهر دنیا.

باوکم له پیشدا پیکه نی و گوتی: کوری من له شکریک ژنی نه جیب نابینی و ده خزیتته

له شی تو ی به ره لاوه؟

گران ده لتی: له پیشدا که دیم پیمو بوو ره عیه تیکی سهرگه ردانه، به لām پاشان گوتی کوری تو یه و راسپارده م پیت بلتیم بهو ناویشانه که نهوه شوولکه پیاوه ی ناو که هه ره کان سهره رپی پی گرتی و گوتی ئیستا له شی من له سیبهره، ته نیا ده بی له داوینی گران بکه ومه خوار. باوکم زۆر بیر ده کاته وه و ده لتی دیاره ریزی ئیمه ت پیشیل کردووه و هاتوویتته ئیره... گرانیش گوتوویه چهند مانگه هیچ بنیاده میکی به خۆیه وه نه ببینیوه. باوکم پرسویه ئیستا نه گهر مامله که مان سهری گرت و کوری ئیمه هزی نه کرد. بچیتته له شی تو وه ته کلیف چیه؟ گرانیش گوتوویه هه موو کاریک شهرت و مه رجی خۆی هه یه خان، با نه هاتنیشی سزای خۆی بی. بامه رجی هاتنی نه وه بی که ئیمه ببینه خاتوونی کۆشک و نه هاتنیشی خان چی پی خۆش بی باوایی.

باوکم قه بوولی کردووه و گوتوویه هه ر ئیستا برۆ له ژوور پکی نهومی سهروو جیگره. من له له شی سیبهره کانی کۆشکدا بووم تا دهنگی چه کمه کانی باوکم بیستم که به پلیکانه ی کۆشکدا هه لبگه ری و بچیتته ژووره که ی گران، چاوی به گران بکه وی که له شونیک به رامبه ر به ناوینه که راوه ستاوه و خه ربکه چاوانی دهر پیتی. من گویم له دهنگی باوکم بوو که پرسی: نه گهر وایه بو زووتر نه هاتی. با بلتین چهند سال له مه وه بهر که گه نجت باوکم، تا زووتر کوره که م بیته سهر دنیا، بیه پیتته ناو نه م کۆشکه و من له ته نیا بالی بکه وم. بو ئیستا هاتووی که خه ربکه پیر ده بم؟ ها؟ گرانیش گوتی: خان، زۆر ده میک نییه کوره که تم دیوه، هه روا سی مانگه.

باوکم پرسی: چاکه چۆن کوریک بوو؟ گران گوتی: شوولکه پیاویک بوو که روومه تی له رهنگی مانگه شه وه چوو. راستی ده گوت. من شوولکه پیاویکم له رهنگی مانگه شه و که له ناخاوتنیاندا قه وارده ده گرت. باوکم گوتی: نه ری، راست نه که ی. شوولکه پیاویک بوو روومه تی له رهنگی مانگه شه و، وهک خۆم. باوکم نهوه پرۆته راستی ده کرد، له خۆی ده چم، به لām نهوه پرۆته باوکم له چیلتیک ده چوو که زهوی ده کیلا و، گرانیش هه ر ده یگوت کوره که ت شوولکه پیاویکه وهک خۆت و منیش شوولکه پیاویک بووم به ده م ناخاوتنیانوه له سیبهره کانی له شی باوکم دهر باز بووم و خۆم به تاریکی له شی گراندایه کرد. نهوسا چاوه پروان مام تا سیبهری له شم به ده ماره کانی له شی گرانه وه بلکتی و، وهک کۆرپه یه کی جهره زه ی ناو ره حه میم لیته ات که به ریگه یه کدا دهر پیتته. باوکم به گرانی

گوت: له بېرت بې هەر که دهنګی پټی کورکه مت له له شی خوټدا بیست ناګادارم بکه، گرانیش چاوه پروان ما. هەر که دهنګی پټم له له شیا بیسترا گوتی: هوئی خان، کورکه مت ده بې له لم نزیکانه بې. باوکیشم هه لاته ژووره که و هاواری کرد؛ با لوتیه کان هەر لیره، له م هه یوانه، دانیشن و گوټه ند بگپرن. گرانیش هه موو جاریک که دهنګی هه نګاوه کانی منی له له شی خوټدا ده بیست، وها که رتیه که بپټوم، مزگټنی به باوکم ددها که کورکه مت له لم نزیکانه یه. دهیگوت: موسافیریکه چهند هه نګا و له و دیو ده روازه کانی کوشکه وه، ئیستا نا ئیستا ده گاتې. هه موو جاریک که له پشت پیستی شیری رهنګی له شیه وه سیبه ری منی به باوکم نیشان ددها، بوټه وهی سیبه ری له شم بینی که چوڼ هه نیهم ناو ته سه ر نه ژنوئی بچکوله م و نه مشانه وشانم کردووه و پیستی شیریی له شیم له رزان دووه و نه و ونده به ملا ولادا و هرسو وراوم تا رژیټیک گران به باوکمی گوت کورکه مت خه ریکه دیتته دنیا. باوکیشم به ده ست و پیوه نده کانی گوت کوشک چراخان که ن. کوشک پر بوو له رژیټی و دهنګی ده هوټل و زورنای لوتیه کان. من له خوئی رژیټی چراکان و ده هوټل و زورنای لوتیه کان هاتمه دنیا و، باوکم به دهسته گه وره کانی خوئی، له شی شین و خوتناوییی له له شی گران و هرگرت. ته ویتلی خوتناوییی ماچ کرد و گوتی: به خیر بیی کورکه م.

ئیتتر شهو دادی و ته نانه ت نه و هیله سپیه پروناکه ی ئاسوش که له و دوره ده ستانه دهنیشیتته سه ر دار به پروه کان ون ده بې. رتیه که تازه سازه. من تاقه موسافیری نه م رتیه که م که ده بې له لیتیشدا بې به نه زیندا بنیم. ده بې خاله پروناک و په رته وازه کانیش له و دور ده ستانه بیری سکتینه وه. نازانم نه وسا له کوټم. رهنګه ته نیا مالی ته پیوی دیهاتیه کان له ملاولای رتیه که دابن. رهنګه له کونه په رته وازه کانه وه رژیټی نارنجی ده رکه وئی. به لام ده بې تاریکی له کوټایی رتیه که هه موو شتیک بشاریته وه. ئوتومبیله که به په له به ره و پیش ده خزی و له پر رتیه کوټایی دی. ده ستیک له نا کا و هه موو چراکانی کوشک هه لده کا. ده رکه گه وره کانی کوشک دپنه سه ریشته. نه گهر به وئی ده وری پانتا وکه که به ده موه سیبه ری نه و پیاوانه ده بینم که به تفه نګه کانیا نه وه راوه ستاون، حه تمه ن نه و رتیه که ته نیا بو گه یشتنی من به کوشک سازکراوه. له پشت شیشه ی جیهه که وه روومه تی تفه نګه جیهه کان ده بینم که ده وری ئوتومبیله که بیان گرتووه. یه کیان به زاراوه ی کوشکی ده لئی: به خیر بیی کیا.

ده رکه ی جیهه که ده که نه وه و پینج که س سوار ده بن. جیب خوی به باخی کوشکدا ده کات. تفه نګه جیهه کانی تر به شوټن جیهه که دا هه لدین. جیب به شه قامی ناوه راستی

باخه که دا تیده په ری. ده گاته سه نګچنی بهر هه یوانه که و راوه و هستی. رهنګاله ی توئی روونکی چراکان روومه تی ده شارنه وه. من به ئاشکراییی ناییبم. به لام گوټم له دهنګی ده بې که وه ک دووکله بېناو ستوونه به رديه کاندا ده روا و ده لئی: کیا تو ناتوانی بچیتته هیچ کوټیه ک، چهند جار ده بې لیت راسپیترم که نه گهر به پیی خوټ نه یه ی ده لیم به رتیه که دا بته پین، نه وسا پاش کورته بیده نګیه ک ده لئی: ئیستا برؤ بخره وه، حه تمه ن ماندووی، گوتوومه ژووره که مت بو ئاماده بکن، نه کا بیر له گه رانه وه بکه بته وه.

من ته نانه ت نه و کاته ش که له جیهه و بانه که مدا راکشاوم خه م لینا که وئی، له و دورانه وه دهنګی باوکم ده بیستم که وه ک گپه لوه که ی دووکله هه لده چئی و ده لئی: کیا تو هه رگیز ناتوانی بو هیچ کوټیه ک برؤی.

باوکم ده لئی: خووی هه لاتنی لی بوټه نه خو شیه کی ترسناک که ده بې چاری بکری، ده بې لی جیا ببنه وه تا ته نانه ت نه گهر بیه وئی هه لئی نه گاته هیچ شوټنیک.

که پیتلوه کانم بکرتنه وه گران له پالمدان دهنیشتووه و، ده لئی: له بېرت بې له مه و دوا له سه ری پی راستت نه وه هستی، چونکا لیت جیا بوټه وه و له گه لته نه ماوه. به تاییه ت دوا خه وتن، نه کا له بېرت بچئی و پالی پیوه بده ی که وه ک مردوویه کی لیها توه، من ده پرسم یه کیان دیار نییه، گران ده لئی ئیره توژیټیک گهرمه، گوتیان ده یخه نه سه ر بورجه که تا به م شیه لانیکه م تا به یانی زیندوو بې. به لام من هه لده ستیم و شه له شهل به پلیکانه ی بورجه که دا هه لده گه ریم، ده یگه می. که سیک به دهنګی به رز دوعا ده کا، گران ده لئی: به دهنګی به رز دوعا بکن، ده بې هه موو ناګادار بن و خوئی بزانی که مردووه و له ژباندا نییه. من له بیری نا که م که به شتیک له له شم مردووه و نابئی له سه ری راوه ستیم.

گران ده لئی هه ر له ئیستا وه له بیر خوئی ببه ره وه، هه ر بیر له وه بکه ره وه که نه و به شتیک له له شی تو نه بووه و من تو م له گه ل نه و نه هیتا و ته سه ر نه م دنیا یه. ده بې بیللی به خاکی بسپیرن. ده بې بزانی نه و کاته ی که که سیک ده مرئ، ته نانه ت نه گهر به شتیک له له شی بنیاده میش بې، ده بې به خاکی بسپیری. به لام من ده یناسم، ده زانم که نایه وئی به خاکی بسپیرن، که ئیتتر هه رگیز ناییبم، به لام نرکه و ناله ی ده بیستم. گران ده لئی گوئی له ناله نالی مه گره، ده ست به گوټته وه بگره و هه لئی، بو مردوو خاک چاکترین ماله. ده بې وازی لی بینی تا له گه ل خاکدا ری بکه وئی، خووی بې بگری، زه رات زه راتی له شی له خاکدا بتوټته وه، کاتی که سیک ده مرئ ده بې به نامیزی خاکی بسپیری و به خاک بلئی توند له

باوهشی بگره و وازی لئی مههینه، تا دهمی پر بیی له خاک و سویری خاک بچیژی. نهکا همموو رۆژی بچیته سهر گۆرهکهی و نهو بهشه مردووهی لهشت بهناگا بکهپتهوه. نهگهر بچیته پرسهی رهنگه دنه بدری و بیهوی سهر له خاک دهربینی، نهوسا چی له بۆنی لهشی مندا رهوهبووی دهکهی.

که بهخاکی بسپیین ههست به بچووکتتر بوون دهکهه. گرانیس له همموو کوئی له لام رادهوستی. دهست دهنیمه سهرشانی و به شهلهشهله بهگۆرستانه کهدا دهگهریم. له گران دهپرسم نهو کۆمهله خهلهکه له کوئی بوون که ئیستا بهرهو ئیره ههلاتوون. گران دهلی: همموویان دهبنه رهعهیه تی تو و من دهمهوی به خاکسپاردنی نهو ببینم. بۆیه دهمهوی بهسهر تهباره کهدا ههلهگهریم. کهسیک لهسهرخۆ دوعا دهکا.

خواوهندا، نهندامی تاوانباری لهشیک بهخاک سپیتردراوه و غهریقی رهحمه تی که. خودایه، نهندامی سهرحل و نافهرمانی لهشیک له خاکدا سهرگردانه و مهلایکه تان بو رینوینی کردنی بنیره.

رهبهنا، دهرکهکانی دۆزهخی لئی داخه و دهرکهی بهههشتی لئی بکهروهه.

خودایه، نهمر به خاک بکه باوهشی بۆ میههربان بی.

له بۆشی پیتم ورد دههوه و پاشان له پیکهی ترم دهروانم و پیی دهلیم لهمه و دوا تو دهبی باری قورسی لهشم راگری. راینهگری دهبی همموو عومرم بهسهر عهرزدا بخزیم.

گران ههردوو دهستی دهکاتهوه و من له باوهشیدا ون دهیم. دهلیم بمشارهوه و له بیتر نهچی ههرگیز منت نههیناوه ته سهر دنیا. نهوسا نهوهنده بچووک دههوه که بتوانم له تاریکی پزدانیدا دابنیشم. دههۆل و زورنای لۆتیهکان و چراخانیی کۆشک دهکوژیتهوه. من سهر دهخمه سهر نهژنوم و ههروا نهمشانه و نهوشان دهکهه و پیستی لهشی گران دهلهرزینم و له قسولایی تاریکی پزدانیدا ون دهیم و ئیتر گران ته نانهت ههست به زایهلهی دوا شهلینهکانیشم ناکات و باوکم ههروا چاوهروان دهمیینهتهوه. نهه باره گرانه دۆراوی نهو شهرت و مهرحه دهبی. تهنیا منم که بهشیک له لهشم بهخاک سپاردوووه گهراومه تهوه تا ههر وهک پیشوو لهشم له سیبهر بی، نهوهک له خاکی داوینگر.

۱ - کهههر: رهنگی سووری نامال مۆر. نهسپیک بهم رهنگه.

کهشتی شکاوهکان

منیرۆ رهوانی پوور

بیری کردهوه بنووسی: «ژن له سارداوخانه که دانیشتبوو.» بهلام ههرگیز سارداوخانه^(۱) بهکی نه دیبوو. دهبوو بنووسی له دالان یان جییهکی شۆره لیدراوی شیدار، به کزهی سهرمای دوورگه و بای رهزیهر مانگ، پاشان بیری کهوتهوه رهزیهری دوورگه زۆر سارد نییه و، له سهرهتای بهفرانبارهوهیه کهش و ههوا پشووویهک دهدا و، له گهرما و شی پرگاری دهبی. دهبوو بینوسیایه مانگی بهفرانبار و چوار موومی رۆشن لهو کۆلیت یان ژیرخانه که دهبی حهقهن تهربین، چونکا لهههر شونیتیکی دوورگه بی و بستیک زهویس ههلهکۆلی، ناو سهردهکهوی. دایه گهوره که ههر لهم گۆرستانه قه دیمیه نیژراوه، ههمیشه دهیگوت: «لیره ههموو شتیک روو له ناوه، ههموو شتیک، ئیمه تهنیا دلمان بهوه خوش کردوو که له سهر زهوی دهژین.» دایه گهوره راستی دهگوت، دوورگه زهوی وشکی نییه و که ژیرخانیش بی نهوه ئیتر ههر هیچ. حهقهن ناو فرهشهکی ته ره و میچهکهی قه لشیوه و دیوارهکانی شۆرهی گرتوو.

دهیتوانی بنووسی ژنه تهنیا بوو و، به قهرهویلهیهکی چیتی ته ره و پهتوویهک که له کهسیکهوه پیچرابوو. پهتووکه تازه بوو، تازه و نوئی، چوارخانه و سپی و پهمهیی. نهه کاتانه زۆر جار باشترین شتهکان دهبن و، پهتووی سپی و پهمهیی، پاشان قوراوی دهبی. گل و خۆلی پیوه دهلکن، پهلهی خوین وهک قرژال که چنگهکانی بو پارانهوه به ههموو لایه کهدا درپژ کردبی، نارام نارام له سهری نهخش دههستی. قرژال، قرژالی که بیهوی ههلی، له ههموو لایه کهوه ههلی. قرژالیک که عهقلی دۆراندبی، چنگی به ههموو

لايه كدا راده كيشي و له شوپنيك ده مي نيته وه. شوپنيك، له سهر په توويه كي چوارخانه و تهنيا چنگي دريژ ده بي و ده گاته ليواري په تووه په مه يسه كه، په توويه ك كه نه گهر «گولستاني» به شوپنيكه وه نه به سترابيته وه، مه سه له ن به دره ختيكه وه، حه تمه ن قوراوي ده بي، يان قوراوي و خويناوي. چونكا گولستاني حه تمه ن كه وتووه، سه رتا له سه ر نه ژنو ي نه ويوه ته وه، پاشان ويستويه خوي به سه ر پتوه راگري و، ريژنه ي دوايي ههر وهك توفان كه دره ختيك به لادا بخا، دروي نه ي كروه وه، نه وسا وهك واشه، جو له جو لي داناوه و، پاشان ده ستيك كروه ويه تبه وه و گولستاني هه روا كه نه ويوه ته وه، به سه روه خزاه ته سه ر عه رز و نه و دوو ده سته ههر دوو پتي گرتووه و سراندوويه تي. سراندوويه تي و بردوويه تبه سووچي ك، تا كه سي دوايي به دره خته كه وه به ستيته وه. دره ختي كه نيتر بو ني بارووتي ليها تووه، له ده مي كه وه بو ني بارووتي ليها تووه. به لام چ دره ختيك، چ دره ختيكي ته مو نه ستوور له به ندردا هه يه كه بتواني ده وام بيني؟ دار خورما كه حه تمه ن ناتواني، به يه كه م كه س و يه كه م ريژنه حسابي پا كه و، داري گو له ها ورشميش هه رگيز ناهي لي سي پتوه به ستنه وه و رايكيشن. دا يه گه و ره ده ريژ به رله وه ي بوري به چاوي خوي ديوي كه داره گو له ها ورشمه كه ي مه يدا نه كه، وهك ژنيكي پرسه دار خوي له ره گ و ريشه وه هه لكه ندبو و، به ره و دريا چووبو و تا خوي بخنكي تي.

نه زانرا كي مه له دريا يسه كه ي پيكا بو و، به لام مه لي دريايي له كه وانه ي پرسه داري خوي، له سه ر داري گو له ها ورشمه وه فرېبو و. دا يه گه و ره ده يگوت حه تمه ن دلويه خو پنيك له وسه ره وه به سه ر دره خته كه دا تكا وه.

هه ستا، نه يده ويست بير له دا يه گه و ره بكا ته وه، نه و بيره وه ريانه ي كه هه رگيز به ريان نه ده دا. ده بوو چيري كه كه بنو سي، چيري كي سارداو خانه و، بير له هيج نه كاته وه. نه له دا يه گه و ره و نه له داري گو له ها ورشم و نه دار خورما كاني دوورگه كه نيتر هيزبان نه ما وه. به لام حه تمه ن نه ويان به دار خورما كه وه نه به ستووه ته وه، دار خورما دره ره قه ت نه ها تووه. ته نانه ت نه گهر يه كه مجارشي بو بي، نا، ريگه ي تريش هه يه، مه سه له ن ده يان تواني سه رتا به سه ريا بكون، بي هوشي بكن و پاشان ههر دوو ده ستي له پشته وه به ستنه وه و روه ناسمان رايكيشن و، له سه ر دل ي بدن. نه گهر له سه ر دل يان دا بي تيري خه لاسي پتويست نه بو وه. حه تمه ن پتويست نه بو وه...

خانمي گولستاني هيجي نه گوت، هيج، كړ و مات بو و. قسه بره بره كاني خانمي

گولستاني به كه لكي «ده ريار ي» نه ده هات. به لام وهك ريژي رووناك دياره كه كه سيكي وهك گولستاني ناهي لي به ره حه تي ده ست و پتي به ستنه وه و، رايكيشن. حه تمه ن هه ولي خوي دا وه و ته قه لاي كروه وه و له خو له كه دا گه وزيوه و پاشان به سه رياندا كيشا وه و، نه مه ش نيشان نه دا كه په تووه كه حه تمه ن ده بي قوراوي بي.

جگه ره يه كي هه لگرت. له وديو په نجهره كه ناسمان ره ش بو و، با به نا و دار خورما كاندا تيده په ري. با لووره يه كي سه يري بو و، دوور بوو نزيك. شتيك، شتيك له بهر چاوي لولي ده خوار د. وهك نه وكاته ي سه روه له ميناري حه ريري دا يه گه و ره ده كه وت، له ميناري سه وزي دا يه گه و ره، جگه ره كه ليك هه لوه شا بو و. ورده تووتن له بهر چاوي ده ريژا. له په نجهره كه نزيك بو وه. خسه خش ده نگه كاني بيست، ده تگوت چه ند كه سي شا را وه و هه راسان تابو ته كانيان خالي ده كروه وه. ده تگوت چه ند كه س له و تاريخه دا، به بي لي گليان به سه ر قه بره كاندا ده كرد. ده تگوت هيشتا هه موو شتيك ده وانه ي بو و، هه موو نه و شتانه ي كه شه ش مانگ به رله مردني دا يه گه و ره ده ستي بي كرد. دا يه گه و ره گوتبو وي: «شه واني جومعه وه ره، به دريژايي هه وتوو مردووه كان ده چنه دريا، فاتح ا خويندن له سه ر قه بري خالي دروست نييه.»

به تر سه وه سه يري ريژ ژمي تري سه ر ميژه كه ي كرد، ناسووده بو و، شه وي سي شه مه بو و. نيستا هه موو مردووه كاني قه برستان، ته نانه ت نه وانه ش كه دواي ناغاي گولستاني، شه وانه نيژرابوون، له دريا بوون. نيستا هيج مردوويه ك له سه ر جيبي خوي نه بو و، مردووه كان ته نيا شه واني جومعه له قه بره كاتي خو ياندا ده خه وتن و، به دريژايي هه وته له دريا بوون، له قولا يي نا وه سه وزه كاندا. جييه ك كه ده يان تواني بي ترس و خو ف بدوين، قسه بكن و تا پييان خو ش بي هاوار بكن. نيستا دوورگه بي قه ره بو و، تاريخي ترسي نه بو و، نه و ده ي تواني به خه يالي ناسووده چيري كه كه ي بنو سي. بي نه وه ي بترسي، له ناغاي گولستاني و، له ده سته باريك و دريژه كاني كه له پر له نا و تاريخه كه وه ليواري په نجهره كه بگري و، هه لگه ري و، سه يري كاغه زه كان بكا و، بلتي: «چه تبه نه م قسه هيج و پوچانه هي نيستا نييه.» نه و يش بيته جواب: «ناغاي گولستاني خو نايي هه موو كه س وهك نيوه بير بكا ته وه...»

نيستا شه وي سي شه مه بو و، قه برستان ترسي نه بو و. نه وه ي كه ريژي ك يان شه وي كيش دريا پر بي له مردو و، دوورگه ش ژياني تيا نه مي ني و، له نه نجامدا

مردووہ کان دیسان بگہرتنہوہ سہر مال و حالی خویان ہی ئیستا نہبوو. ہیشتا دوورگہ پر بوو له بنیادہمی زیندوو، ئەو دەیتوانی بە ئاسوودەیی بنووسی و کاریکی بە خورافاتەکانی دایە گەورەئەدابێ. دەبێ ئیستا تەنیا بە چیرۆکەکە یەوہ بنووسی و، ئەو کاغەزەئە کە ہیشتا بەسپپەتی ماوہتەوہ رەش بکاتەوہ.

چاکە، ژن لە ساردو خانە دانیشتبوو... ژن لەم کاتەدا دەبێ لە چ دۆخیکدا بووبی؟ شەوی پیشوو لە میوانی دەگەرانیوہ، ژنە گوتبووی: «خەریک بووم لە کیفەکەمدا لە کلیلەکە دەگەرەم کە دوو کەس لە تاریکیە کە هاتنە دەر و گوتیان: ئاغای گولستانی بی زەحمەت پرسیاریکی سادەمان ھەبە و، بردیان.»

شەو درەنگانێک، شەوی بەرلە رووداوہ کە، کاتیکی چوو بوو مائی گولستانی، ئەمەئە لە خانە گولستانی بیست. ئیتر نەدەکرا لە چەند و چۆنی ئەو دوو گەنجە ہیچ پرسیری، واتە خانە گولستانی ھەر قیافەکانیشی فەرامۆش کردبوو. بەلام بە ھەر حال دەکرا کاریکی بکری، مەسەلەن ئەوان لە تاریکیدا، دەست لە ناو گیرفان، بە بەرۆکی ھەلکشاووہ لەبەر کزەئە سەرما بەفرانبار، پال بە دیوار و چاوەروان، نیشان بدرین.

ھەولێ دابوو خانە گولستانی بەچاوی باز و پرەجایبایەتی و لیوی باریکی و پێکەوہ نووساوەوہ بییتە قسە، بەلام بی سوود بوو.

خانە گولستانی بوو دوو رۆژدا، وەک یەکەم جار کە گولستانی لەناکاو برد، چەند کیلۆ میوہ و دوو دەست جل و پەتوویەک، پەتوویەکی چوار خانەئە سپی و پەمەیی دەکری و، دەپروات. حەقەن بە ھیوا بوو و ھەراسان. ئەو کاتەش کە پێی دەلین، خانە گولستانی دەستی لە حەوادا دەمیننەوہ، بە پاکەتێک میوہ و جلەوہ. وەک پەیکەریکی وشکبوو، روو لەو پیاوہ گەنجەئە کە ئەو رستەئە گوتووہ. خانە گولستانی حەقەن کەسی نەدیوہ و گەنجەکەش ئەگەر خوری پێ نەگرتبایە، حەقەن دەبوو ھەلھاتبایە، یان رەنگە لەوئە ماوہ بە تیزە بزەبەکەوہ بوو دەستە وشک بووہکانی خانە گولستانی و ئەو پرتەقالانەئە کە یەکە یەکە دەکەوتن و گلۆر دەبوونەوہ بوو سەر عەرژ... ئاغای گولستانی حەزی لە سێو نہبوو، ئەگینا گەنجە توانیویە یەکیکی لەو سێوانە وا گلۆر بوئەوہ ھەلگرتی و گازی لێ بگری و پاشان کەسیکی دەقیژتێ، ژنیکی کە نازانی لە کوئیە و کییە و چی دەکا و، پاشان تاکسی بارەکە یە و، ئاغای گولستانی کە سەری لە سەر پێی ژنە جوولاوہتەوہ و، رێگە یەکی بەرەلەلان و ناساف کە پێدەچێ بە ئەنقەست وردە بەردیان بەسەردا رشتبێ تا

نەگەنە خۆلە پۆت... تا تاکسی بارەکە ئەوندە ھەلتەکی کە خانە گولستانی ناچار بی باوہش بە گولستانی پێچراو لە پەتوودا بکات، تا نەکەوێ، لە تاکسی بارەکە بەرئەبیتەخوار.

لەوہ دواش ئیوارە بووہ و ھەموو شۆتێکی داخراوہ...

خانە گولستانی دەیگوت: ئەگەر کراوہش بوایە نەمدەبرد، دەمبوست بزائەم راستە، دەمبوست لایەکی پەتووہ کە ھەلئەمەوہ ھەلئیسینم، تا بی و پەردەکان کە بە نیوہتەوای مابوونەوہ ھەلئاسی. ہیشتا چەکوش و چێوہرەکان لە ناو تاق و سەر عەرژەکاندا مابوون و گولستانی... گولستانی...

بیری گریانی خانە گولستانی نازاری دەدا، خراب دەگربا. گریانیکی کە چاری نەبوو، وەک برینیکی بە نازار دەیتوانی فەزای خەمباری ساردو خانەکە بشۆتێ.

لە سیمای ژنیکی کە لای پەتوویەک دانیشتبێ، پەتوویەک کە لە گولستانی یەوہ پێچرابێ و، چوار مۆم کە لە ساردو خانەکەدا تاریکی و روونی ساز دەکەن، دەبێ تەنیا ترس و سەرسووڕمان بی، نە ئەو گریانەئە کە پیاو نەتوانی وشە یەکی بوو بییتەوہ. ئەم وشانە دەلێئە گەمە بە پیاو دەکەن. وەک ئاغای گولستانی کە ھەمیشە گەمەئە دەکرد: «چیە دیسان دەفتەریکت بە دەستوہ گرتووہ و یاداشت ھەلئەگرتی، کچەکەم توو دەبێ بییە میژوونووس، لە ناو چاوانتدا بی ھەستی و بی غیرەتی میژوونووسەکان دیارە.»

بەلام بە ھەر حال ئاغای گولستانی ھەرچی گوتووہ، گوتبیتێ. نووسەر دەبێ شۆتین ھەموو شتیکی بکەوێ، ھەموو شتیکی لە سەر تاوہ، کاتیکی کەسیکی دێ و دەلێ: بی زەحمەت تەنیا پرسیاریکی سادە...

ئییستاش دەریا پر بوو لەو مردوووانە کە ھەر بەم پرسیارە سادەوہ رۆشتن و ئیتر سەریان بە وشکاییدا نەکردهوہ.

با توندتر ھەلئەکردبوو. خشەخشی دارخورماکان، خشت و خۆلێکی کە بە حەوادا بلوو بیوہ و زەنا زەنایەک کە لە فەزادا بلوو بیوہ. زەنا زەنایەکی غەریب و نامەفھووم. پچەپچی عەسەبی و ترساو.

بەرامبەر بە ئەو پەنجەرە کە لە تاریکیدا دەکرایوہ. بۆنی سویری دەریا دەرژایە ژووہرەکە، ھەموو شتیکی شیدار و چەسپەندە بوو. پەنجەرەئە مائی گولستانی رۆشن بوو.

رۆشنايييه کي تازيه بار و بوغز کردوو، رۆشنايييه کي زهرد که ده تگوت سالانتيک له وه بهر مرد بوو، تا ليواري په نجه ره که ده کشا.

جگه ره يه کي تری داگيرساند و، له ره شايی دارخورماکان که گۆرستانه کهي داپوشيبوو، ورد بۆوه.

ته نيا سى ژن بوون. سى ژن و، ئەوانيتتر که دووراو دوور راوه ستابوون و به بيانووييهک، ئەنگوست له سهر بهردى گۆره کان سه يريان ده کرد، خانى گولستانى له لای ههمان په تووى چوارخانه که له گولستانيه وه پيچرابوو دانيشتبوو، سه رلج شيواو له ئاسمان و زهوى ده روانى. دنياى پى تهنگ بوو، نهنگى تهنگ. ئەويش، ده فته رچه ياداشت له كيفه که يدا، چارشينو به سهر، ئەنگوست له سهر قه بريکى نه ناسياو دانيشتبوو، ده پروانى. گۆر هه لکن که هات پالى به بيله که يه وه دا و به ئەنگوستى تۆز لى نيشتووى ئەو سى پارچه کاغزه و خانى گولستانى نيشانى دابوو هه لدايه وه و سه رى له قاندا. گۆر ئاماده، بوو ئەو ته نيا ده بوو ئاغاي گولستانى بخزاندايه بۆ ناو گۆره که و گلى به سه ردا کردايه، ئيزنى مه حکه مه شى بوو. به لام گۆر هه لکن گوتى: خو ناکرى هه روا هه ر که س له رتوه هات بينيژين و، پاشان سه يرى پيلاوه ئايداسه کاني ئاغاي گولستانى کردبوو، ناخى هه لکيشابوو.

ئەو له ويوه دى گۆر هه لکن پينج سه د تمه نيه کهي له ده ست يه کى له و ژنانه ي که له گه ل خانى گولستانى بوو وه رگرت و، پاشان له خوار قاچى گولستانيه وه دانيشت و هه وليدا پيلاوه کاني ده ريئى. ئەوسا نه ويه وه و به ددان گرتى قه يتانى که وشه کاني کردوه. پيى گولستانى له ئيختيارى خۆيدا نه بوو، وهک دوو چله دارى وشک که وتبوون و ئاخريه کهي گۆر هه لکن هه ستا، دوو جووت پيلاوى ئايداس به ده ستيه وه، گۆر حازر و ئاماده بوو...

گۆرى ئاماده، پيلاوى ئايداس، هه وليدا ئەو وشانه له سووچيکى لای ژوو رووى رۆژ ژميره که، له ژوو دووشه ممه وه بنووسى. لاپه رهي کاغزه که ته ر بوو، قه له مه که ناحه ز و ره گه دار ده ينووسى، وه ها که سالانتيک کارى پى نه کرابى.

سه رى هاته ئيش، ناو ده مى تال و پا که تى جگه ره که له سه ر ميژه که بوو. ئەو جگه رانه ي وا به سووکه ئيشاره تيک ليک هه لده وه شان، ئاغاي گولستانى جگه ره کيش بوو. هه موو ئەو مردوانه ي که ئيسنا له ژير ئاوى ده ريا له ده ورى يه ک کۆ بوونه ته وه و قسه ده کهن، يان

له سووچيک به ته نيا دانيشتوون و هه ول ئەده ن به گيا ده ربايييه کان يان که لاکى سه ده فه مردوو هه کان جى برينى گولله کان چاک بکه نه وه، جگه ره کيش بوون.

قه له مه کهي هه لگرت که بنووسى و نووسى: «بۆ نم، بۆ رزين و بلتيسه ي چوار مۆم که ده که وتنه سه ر ديوارى شۆره لي دراوى سارداو خانه و ئەو سيبه رانه ي وا ساز ده بوون. ژن له سه ر چرپاکه دانيشتبوو، ئانيشکى دابوو سه ر ليوارى چرپاکه و ليوى ده له ريه وه، په توه که له سه ر روومه تى لا درابوو. ئاغاي گولستانى سپى و بى خوين راکشابوو، ده مى کراوه و نيوه کراوه، ريزى دانه کاني ديار، وه ها که ده تگوت هه روا که ويستويه تى قاقا بکيشى، پيکه نينه کهي خوار دۆته وه و، خانى گولستانى تا پۆبه کى تاريک و بى رهنگ بووه.»

سه يرى لاپه ره کاغزه که ي کرد. دى ته نيا جى به قوولدا چوونى نووکى قه له مه که يه و، کاغزه ته ر و شيدار هه روا سپى ماوه ته وه. سه رسوورميو هه ستا. چاک بوو ئاغاي گولستانى نه بوو تا به چاوه ره شه کاني و، ئەو بريسه که وا کاتيک ده يگه يشتى له چاويدا ده دره وشايه وه، ئەنگوستى باريک و دريژى راته کيتى و بلت: «خۆت فريو ده ده ي، وا ده نوينى که ده ته وى بنووسى و له روويه روو بوونه وه هه لديتى، ته نيا، نووسين بۆ چى؟ ميژوو کاتيک ده توانى مه حکه مه بکات که ئيتر مه حکووم، يان نييه يان هيزى نه ماوه...»

ده تگوت که سيک له سه ري دا ده هۆل ده کوتى، هه ناسه ي ده ر نه ده هات. به رامبه ر په نجه ره که راوه ستابوو. هيچ کوئ رووناک نه بوو. سه يرى سه عاته کهي کرد که ميله کاني ژهنگيان هينابوو. به نينوکه دريژ و ناسکه کاني هه وليدا تۆزىک ژهنگه که يان پاک بکاته وه. سه فحه ي سه عاته که زهردباو ببوو، ميله کان له سه ر دوو له کار که وتبوون. وهک سه عاتى ئاغاي گولستانى که له سه ر سى ما بۆوه و رۆژ ژميرى سه عاته که سى شه ممه پينجى به فرانبارى نيشان دابوو. خانى گولستانى گوتى: سه عات سى لييان داوه، سى نيوه شه و، سه عاته کان راست ئەو ساته که ليده ده ن له کار ده که ون.

ئيسناش سه عات دووى شه و بوو، ته نيا ترووسکاييه ک به ولاوه تر، له ويوه ده هات، له و ماله وه، مالى گولستانى... نا، ئەو رۆشنايييه له سارداو خانه وه نه بوو. په نجه ره يه ک بوو ده تگوت که سيک تايه کى به ئەنقه سه ت کردوه ته وه تا ئەو بتوانى شوين هيلتيكى راست بکه وى و، هه ر وا که له پشت په نجه ره، روو له تاريكى راوه ستابوو گۆره کان بژميرى، ئەو

گۆرانهی وا له پزیکدا بوون، بچووک و گهوره و تا بێ کۆتا.

ئهگهر ئاغای گولستانی زیندوو بوايه ئیستا لهوی له هه مان ژوور، له پشت په نجهره داده نیشته و کتیبی ده خوینده وه. کتیبی ده خوینده وه و تایه کی په نجهره کهی ده کرده وه، به لام ئاغای گولستانی مردبوو. حه قه نه کهی وهک هه میسه له پشت په نجهره دانیشته وه و دهگری. ئه و گریانهی که به هه یچ شیهه که ناکرئ بیهینه ناو چیرۆکی «سارداو خانه».

با له پزیکدا دوو تای په نجهره کهی پیکدا، ترسا. له و زه نا زه نایه و، له و دهنگانهی که ده تگوت که سانیک، کۆمه له گه نجیک به دهستی له کار که وتوو له قوولایی ئاوی سه وزدا، ئاوه که لاده دن تا له سه و چیکه وه بۆ سه و چیکه تر برۆن. ترسا. له شوین دهنگی دایه گه وهی گه را. دهنگه که دوور و کۆن بوو: مردوو هکان ته نیا شه وانی جومه له شوینی خو بان ئارام ده گرن، شه وانی تر له ده ریا دان. پاشان دهنگیکی نزیک، نزیکتر و ناشناتر، دهنگی دایکی که دلئ ده دایه وه تا له هه یچ نه ترسی. «زۆری ماوه دوورگه چۆل بئی، چۆل و هۆل، ئه وسا مردوو هکان دینه وه سه ر ماڵ و زینده گیبه که یان و لیره نیشته جی ده بن...»

بۆ بترسی؟ حه قه نه دوو شه مه بووه و ئه وان له ده ریا، له قوولایی ئاوه سه وزه کهی ئه ویدا سفهری دلئان بلاو ده کرده وه. له سه ر ئاوه که کهس دهنگی ئه وانی نه ده بیست، هه ر چییان ده گوت، هه ر چییان ده نووسی، به لام دوو شه مه... دوو شه مه ی چ سالتی بوو؟ له تاریکیه که را ما و گوئی هه لختست. ده تگوت که سییک هه ولی ده دا به په نجهره که دا هه لگه ری. سه یری کرد، دوو دهستی باریک و درێژ و ماسیو له به ر سه له های ساڵ مانه وه له و ژیر ئاوه و، پاشان ئاغای گولستانی دی که سه ری له قاپی په نجهره که دا ده رکه وت:

«هیشتا له بییری سارداو خانه که دای.»

به داخه وه سه یری کرد و، تیگه یی که دیسان ئاغای گولستانی هاتوو تا ئه و له مه رگی خۆی وشیار بکاته وه و، بلتی:

«تۆ لیره ی له قوولایی ئاوی سه وزدا، وهک هه موو ئیته... زۆر ده میتکه لیره ی، ده بی پروا بکه ی.»

۱ - سارداو خانه: ژیرخانیک که له کۆندا ئاوی خواردنه وه یان لیره ده گرت. عه ماراو.

نووسراوه یهک

فریشته ساری

۱

پاسه که چه ندسه د مه ترکی ما بوو بۆ ترمیناڵ که په نچه ر بوو. باره که م کۆله پشتیه که، چاوه روانی په نچه ر گرتنه که نامینم و به پێ سه ر ری ده که وم.

هه ر لیره شه وه بینای خۆله میشی ترمیناڵ، له پاڵ کاروانسه رایه کی چۆلدا دیاره. بریک ری پیتوان، ئه ویش پاش دوانزه سه عات دانیشتنی ناو پاس، ماندوویی پیم ده رده کا. هه وا وشک و نه رم و تاوساوه.

نه رمه نه رمه به قیره تاوه که دا به ره و باریکه رییه کی خۆلرێژ ده رۆم. واچاکه له بری ئه وه ی به بینای تازه سازی ترمیناڵدا تیپه رم، له کاروانسه را چۆله که وه به ره و شار برۆم. هه م فاله و هه م ته ماشا. (۱)

شینیی پیرۆزه یی سه ر ستوونی ده روازه که، لیره و له وپوه ده بیندری و نابیندری. رووکاری ده ره وه ی کاروانسه را له قوپی ئوخرایه و تاق و ستوونه کانی له کاشی و، ئیستا یاری تاریک و روونییبه له گه ل لاجه وهر د و ئوخرا.

که له ده روازه که وه ده رۆمه ژوور چاوم به سوپای میرووه سووره کان ده که وی که له سه ر گلی ئالتوونی له هاتن و چووندان. له سه ر یه کییک له سه کۆکان داده نیشتم و پاکه تی

جگه ره کهم له کۆله پشتیه کهم دهر دینم. له کاتی مژلیدانیدا ده لاقه کانی چاوه دیری قه لاکه ده ژمیتم، به لّام هه موو جارێک که چاوه لیکه دینم و دهیکه مه وه، ژماره ی ده لاقه کان ده گۆری. نه هاشی با کاروانسهره کاوه که ی داگیر کردوه و نه تا پۆکان له پشت ده لاقه ی چاوه دیری کهانه وه ده خولینه وه. نه چاوه پیتی شتیکی چاوه پروانی نه کراوم و نه تاقت و هه وسه له ی چاوه پروانیم هه یه.

ئه م جگه ره یه ده کیشم و پاشان تاکسیه ک ده گرم و به ره وه هوتیل ده چم. سه ره تا سه عاتییک ده خه وم و نه وسا ناوێک به خۆمدا ده کهم و ده رۆمه دهر. ریبکه و ی پیاسه یه ک ده کهم و تیر له ملالا ده پروانم، هه یچ په له ی گه رانه وه م نییه. خووم به وه گرتوه کاتی دوو که له ی جگه ره ده ده مه دهر چاوه کانم به ستم. له شوینییک خویندومه ته وه که دوو که له ی جگه ره، ورده ورده، سپینه نه ی چاوه خراپ ده کات. چاوه ده که مه وه، کچیکی بالابه رزه به جلی ئوخراپی و، ده سمالیکی پیروزه یی سه یرم ده کا. چاکه، با نه وه نده م سه یر بکا تا هیلاک ده ی، خۆ ئه م کاروانسهره یه میراتی باو کم نییه. پیم له ژیر خۆم دهر ده کیشم و به ریان ده ده مه وه، نه ک نه وه نده که بگه نه ریزی میرووه کان. له جیدیه تی میرووه کان له هاتن و چوونی ناو گل و خۆله که پیکه نینم لیده پژی. کچه که ده له ی:

«پیمه که نه، وه لّام نه ده یته وه نه بو پیتش و نه بو دوا، پیتی دهر بازبونت نییه.»

۲

ئه لبه ت ئیره ئیرانی کۆنه، به لّام یونانی کۆن نییه. تازه، نه بوله ه و لیش پیاو بوو نه ک کچیکی گه نج. منیش له کاروباری خۆمدا تیا ماوم، چ بگا به وه ی بو نه وه بتوانم بچمه ناو شار و نه کوژیم، وه لّامی مه ته لان بده مه وه.

به چاوی کراوه وه دوو که له ی جگه ره که فوو ده کهم و ده لّیم: «خانی به ریز ئیستا تاقت و هه وسه له ی گالته و گه پم نییه.»

کچه ده سمالی پیروزه یی له خه رمانی قژی رهش و بلندی لاده دا و له هه وادا هه لیده سوور پیتی. پاشان ده له ی: «ناتوانی وه لّام بده یته وه. ده زانم.»

ئه وسا ئوین دهنوینی.

ده لّیم: «زۆر سوپاسی میوانداریت ده کهم، به لّام من له وه لّامدانه وه به خۆشم تیا ماوم. نه وه ک که ره که له قوردا ما یی، به لّکو وه ک که ری بوریدان.»

گریه ک ده که ویتنه مابه ینی برۆ په یوه سته کانی، له وه ده چی به یه و ی بیرسی: «بوریدان چیه؟» به لّام دان به خۆیدا ده گری و هه مدیس ئوینان دهنوینی. رهنگه له په یوه ندی له گه ل مه سه له ی ریشه گه ری نه نشتاین بووی، له شوینییک نمونه ی که ری بوریدانم دیبی و له بیرم چه قیبی.

له ملاو له ولای که ریک به مه ودای چونیه ک ناو و ئالفیان داناوه، که ره ی کلۆل نازانی به ره وه چه پ بچی یان به ره وه راست و، له نیوان ئه م دوو هه لبژارده دا، توونی و برسی ده مینیتته وه. کچه نیگای تیژی له من بریوه، به لّام به گومانم که ده مینیتی یان نا، به هه رحال من نه وه ده بینم.

له ناکاو دوو ژنی ره شپۆش له وه پیری کاروانسهره که وه به ره وه ئیمه هه لاتن. با له پاشلی دامینه رهش و فه ریحه کانیان ده دا و، به ره وه دواوه یان ده کیشی. له هه ر دوو لاوه ده سستی کچه که ده گرن، رایدیه کیشن و له گه ل خویان ده یبه ن. کچه، له مابه ینی نه وه دوو ژنه، له گه ل هه ر هه نگا و ییک که بو پیشه وه ی ده بن، ناو ده داته وه و تیژ لیم دهر وانی. له سه کۆکه ده په رمه خوار. کۆله که م به شاندا ده ده م و سه ر ری ده که وم. دیاره توژییک ره نجاو م. نه حله ت له شه یتان. هه رسیکیان به سه ر گۆره بی ناو نیشانه کهانه وه تیده په رن. کچه هه نگا و به هه نگا و ناو ده داته وه و تیژ و بره ک سه یرم ده کا. ده توانم گورجتر هه نگا و هه لّینمه وه و پیشیان که وم، به لّام هه روا به دوا یاندا له کاروانسهره که وه ره ت ده بم. ده لّی نیگای تیژی کچه که یه رامده کیشی و ده مبا، هه روا که نه وه ژنه ره شپۆشانه خۆی راده کیشن و ده یبه ن.

۳

له دهره وه ی کاروانسهره و انییتییک^(۲) چاوه ری راوه ستاوه. ژنه کان قالیچه و، شیشه ی به تالی گولا و کچه که ده خه نه پشت و انیته که و ده رکه ی هه لّده دهنه وه. هه ردوو کیان له پیشه وه، لای پیره میرده شو فییه که داده نیشن. ئه مه هه مان ساته وه ختی په له و گورجیه، ده ستم له لیواری ده رکه که گیر ده کهم و خۆ هه لّده ده م. ماسولکه کانی پی و ناوشانم

دانیشتنی پشت میز، وزه و چالاکی لەش دەتوینیتەوه. چ نییە، هەر که گەیشتمە هوتیل خۆم بە ئاوی گەرم دەشۆم. وانیتەکه بەچەپ و راستدا دەلەنگی. خۆی بەشاردا دەکا. حەز دەکەم چاک لەملاولا ورد بېمەوه و هەست بە نەبزی شار بکەم، بەلام سەیری هیچ کۆی ناکەم. تەنیا بێر لەوه دەکەمەوه که چۆن پرسیارەکەم لەو کچە بکەم و دەرهپەرمە دەر.

رەنگە بەئیشارەکی کچە، لە ئاسمان دەروانم. رەنگەکان تیکەلاو و سەبیال لێک ئالاون، کال دەبنەوه و پەستا پەستا تابلۆی تازە، بێ ئەوهی قاپ یان بەردەوامییەک بخوازی، لەسەر سنگی ئاسمان دەردەکەوی و ون دەبی.

تابلۆکان بەشیوەیەکی تەجربیدی لە تیکەل بوونی رەنگەکاندا دەردەکەون و ون دەبن. قەلەرەشەکان لە دواھەم تابلۆو دینەدر، بە ژوور وانیتەکەوه دەفرن و، زەمینیەکی رەنگەکان یەکدەست رەش دەبی. ئیستە ئیتر کاتی ئەوهیە لەم کچە پیرسەم بۆ بەدوای خۆیدا رابردەکیشتی. کچە لە چاوترووکانیکیدا لە وانیتەکە دەپەریتە دەر. لە ئاسۆ، چنگیک هەوری پیرۆزییە لە جەغزیک ئوخرایدا کال دەبنەوه.

وانیت لە کۆلانیکی کورت و تەنگەبەر، لە بەر مالتیکی کۆن رادەوهستت. ژنەکان گورجوگۆل دادەبەزن، دەرکە پشت وانیتەکە دەکەنەوه و قالیچە و شیشە بەتالی گولاو و من دینەدر. هیتشتا چاوم لە کالبوونەوهی پیرۆزییە لەسەر ئوخرای گەرمی ئاسۆیە. جەغزەکە سەرەتا دەبیتە هیتلیکی تۆری و پاشان خالیک. دوا داخستنی دەرکە مالتەکە، دەستم بەردەدەن. هەموو لایەک وەک ئاسمان تاریکە. لەجیتی خۆم نابزۆیم. ورده ورده چاوم بەتاریکیەکی رادێ و دەتوانم هەبیتە شتەکان و جوولەکی دوو ژنە رەشپۆشەکی ناو ژوورەکە لە یەکتەر هەلاوتیم. دەست بەدیوارەکە دەگرم و کۆتەرە کۆتەر دەپۆم، پریز و کللی بەرقەکە دەبینمەوه. هیوام بە پروناکی نامیتنی، ژنەکان بە پەلە لە ئاشپەزخانە خەریکی ئامادە کردنی خواردن. لەبەر تیشکی ناگر و بلیسەکی ژێر مەنجدەکان جوولەیان دەبینم. کاسەیکە هەلەدەبێ و گۆزەیکە دادەنێن، چالاک و بێ نیازی رۆشنایی، لەپەر نووریکی لە زەینمدا هەلەدەبێ و تیدەگەم کە ئەوان کۆتیرن. نا، ئەوه راست نییە. دەچمە ناو دەرکەکی ئاشپەزخانە و هەولەدەم پێیان بلێم من ئەو کچە نیم. هیچ ناکەن، دیارە کەرن. لە دەرکەوه دەچمە ژوور، قۆلیان دەگرم و داویان لێدەکەم سەرنجم بەدەنی. مۆر دەبنەوه،

قۆلیان رادەکیشتن و دیسان خۆ بە ئامادەکردنی خواردنەوه خەریک دەکەن. هیچ وەلامتیکیان لێ نابیستم و تیدەگەم لالیشتن. کەواتە من شیتەم نەوهک ئەو کچە. من لێرەم، ئەو ئەو لە کۆتییە؟ ئیستە خەریکە چی دەکا؟ راستە کە توانیبووە تا ئێرە من لەجیتی خۆی دانێ، بەلام دلنیام ناتوانی بەردەوام بێ. لەپەر دلەم وە تەپ و کوت دەکەوی.

ع

پاکەتی جگەرە لە کۆلەکەم دەردینم. چەرخەکەم هەلەدەکەم و، لەبەر تیشکی رۆشناییدا لە تەپلەکیک دەگەرێم، نایدۆزەوه. ژنەکان سەرقالی شتەنەوهی سەوزەن، چ بۆن و بەرامەیک! رەنگە سەوزەکی کۆتستان بێ. بەرامەکی تەرخون و گشنیز و گولپەری تازە و، عەتری ریتواس و کەنگریش جارویار ئارامتر تیکەل دەبن. سەمفۆنیای عەترەکان لە موومانی کورت و توندەوه دەگاتە بەشی ئارام و لەسەر خۆی. بەر لە دووبارە هەلچوون و کرژبوونەوهی، مژگیکی قوول لە جگەرەکەم دەدەم. دووگەلی جگەرە وەک سازیکی لەکۆک دەرچو و، شووخال لە سەمفۆنیای بۆنەکان دەگری. پیموانییە هەستی بۆنکردنی ژنەکان کۆتیر بێ، لەوێش ناچی ئەو کچە جگەرەکیشت بووبی، ئەو بۆ پەیی بە هەلەکی خۆیان نابەن؟ بۆ پارازیتی دووگەل لە تۆرکیسترای بۆنەکاندا نابیستن؟

دەورییەکی میناکاری کراو لە بزماکی سنگی دیوارەکە دەکەمەوه و، خۆلەمیشی جگەرەکەمی تیدەکەم. لەحنەت لە شەیتان. پیکەنیم بەوه دێ لەم مالتەدا زیندانی بکرتیم، بە دیانی بەستراوهوه پیدەکەنم. راستە کە ژنە رەشپۆشەکان دەرکەکی مالتەکیان قفل کردووه و کللیکەکی بەمەلی ئەوهیانەوهیە کە بەحاستەم بالابەررتەر. بەلام نە ئەم مالتە کۆشکیکی توناووتوونە کە سارداو و نیگابانی بێ، نە من لە سەدهی هەژدەدا دەژیم. ئێرە مالتیکی بچووکی و تەنیا دوو ژنی کۆتیر و کەر و لالی لیتیە. موچرکەم بە دلدا دێ. بەرە دەستم دەخەمە سەردلەم و، ئەنگوستم لە موایلەکەم دەدری کە بە مەمەوه هەلمواسیوه. نا، نابێ نیگەرەن بێ، ئەوپەری تەلەفوون بۆ پۆلیس دەکەم. ئۆقرە دەگرم. واکە تا بەیانی لێرە مینمەوه، لە سووچیککی ئەم مالتە تاریکەدا سەردەنیمەوه و دەخەوم. ئەوهندە ماندووم وادەمرم، دەتوانم لە پروناکی سبەینیدا مالتەکی ببینم و، درێژە بە سەفەرەکەم بەدەم. ناکرێ مالتەکەم نەدییبی لێرە بپۆم. دیسان چەرخەکەم دادەگیرسینم و لەبەر تیشکی بلتیسە

بچوکه که پیدا، کوپره کوپره به ره و ناخر ژووری ماله که، سنی پلیکانه به ره و خوارتر لیره که لیتی راوه ستاوم، دهرۆم. پینده چی نه وی به شیوه به ک تالاری ماله که ش بی...

کۆله پشتیه کهم دهنیمه ژیر سهرم و به لایه کدا راده کشیم. نه ژنۆم کۆ ده که مه وه، دستم لیک گری ددهم و له مابهینی رانه کانم دایانده نیم. که نه ژنۆم له سکم دهری هیتور ده به وه. هیتور.

5

پیتوست ناکا بیر له وه بکه مه وه که کیم و له کویم. له خه ونیشمدا ههر لیره بووم. نوچر قیک له پیم گیرا و له خه و راپه ریم. هه موو لایه ک تاریکه. نه گهر له روشنایی لیمویی رهنگی چراکه دا خه و تبام و له قهره ویله ناشناکهی خۆمدا به تاگا بیوومایه وه، وهک هه میشه پیتوستم به سووکه ئیستیک بوو تا خۆم بناسمه وه، له پیکوچر که به ک به خۆمدا بچمه وه. کیم؟ له چ سالی کدا؟ له کویم؟ ... راست وهک کامپیوتیره کهم که دوی هه موو جار هه لکران، سه ره تا خوی دهناسیتته وه، به بوون و یاده و ره به کانیدا ده چیتته وه و پاشان نامادهی کارکردن ده بی.

چه رخه کهم له گیرفانی پانتۆله کهم دهر دینم و روشناییه کهی به ملاولای خۆمدا ده گپیم. پیالۆکه به ک شورباویان له سه ره که شه فه به کی وه رشه و له پالدا دانام، بۆن خۆش و گهرم. نه وندهی پیتوست بی پال به که شه فه که وه دهنیم. دیسان سهرم دهنیمه وه سه ره کۆله کهم و پیم له سه ره دلم کۆده که مه وه. سارده، باوهش به خۆمدا ده کهم.

6

خه ربکم خۆم شناسایی و چه ک ده کهم. له سه ره خۆ، به رنامه سه ره که به کان هه لئاستنه وه. له بیرم چۆته وه کیم. روشناییه کی دلمردوو له گه مارۆی داوم. نه ناسیاوه، هه موو ده و روبه رم غه ربیه. به رنامهی شناسایی خۆم قفل بووه. به ره و ره شایی خاموشی ده گه ریمه وه، له خه ویشدا خه ونم نه دیوه. به ردیک بووم له بنکی چالیکدا، له بنکی نه م چاله خه وه دا،

به رد ده میتنه وه. ده لیتی زه نیم تووشی هه لئه ی به رتیه برن بووه. که ورده ورده و به هیتوری به رنامه کانی شوناس سازیم دینه روو، نه وسا دیر به دیر وه بیرم دیتته وه کیم و له کویم. ده مه وی بزائم بو لیره م؟ ده بی پرۆم داوی لایه نه لاهه که کانی زه نیم بکه م. له شکلی که شه فه وه رشه وه که ده روانم، پوشه یه ک ده کرتته وه و راده پریم، ملم ئیشی. ویستومه له روشنایی به یانیدا نه م ماله ببینم، پاشان برۆمه دهر و درتیه به سه فه ره کهم بده م. به لام نه م روشناییه بو ببینی ژووره که به س نییه. پیموانه بووه ژووره که به نه ره ی نه بی و تیشکی کزی هه تاو له ده لاقه ی بچووک و تۆری میچه که وه دیتته ژوور.

خه ربکه ده بووریمه وه، له و روونا کاییه دلمردوو هه شدا پاک و خاوینی ژووره که دیاره. برسیمه. ده چه ناشپه زخانه. ژووره که ی من سنی پلیکانه له خوار تالاره که وه به و ناشپه زخانه ش هه وت پلیکانه به رزتر. دهر که ی ماله که له حاستی تالاره که به و، دالانیتی باریکش چوار پلیکانه به ره و خوارتر له تاریکیدا رۆچووه. له ده لاقه به کی تۆری و بچووی تر به میچه که ی تالاره وه، روشناییه کی چلکه سوو باقی ماله که ی دلته نگ کردوو. ژووری ژنه کان و، ره نگه ده ستشۆرک و هه مامه که ش له ناخری نه و دالانه دایه و، نازانم له واندا چ باسه. سه ره تا ده بی شتیک بخۆم. مه نه لیک مس له سه ره سه کۆبه کی به رزه، په نه یه ک نانی لی دهر دینم. ناشپه زخانه پره له سه کۆی به رز و نه وی. له سه ره نیمچه سه کۆبه ک جامولکه به کی پیرۆزه یی ده بینم که قالبه په نیرتکی تازه ی تیدایه. پینده چی ههر ئیمشه و په نیره که یان کردی، به سه ره پتیه نان و په نیره کهم ده خۆم. له کۆله پشتیه کهمدا نسکافه دهر دینم و به تاوی سه ماوه ره زه رده که که ئیستا کول هاتوو، دوو پیاله نسکافه ناماده ده کهم و به شوین به کتردا هه لیانده قورپیم، ده گه ریمه وه بو ژووره چاله کهم. ده وره مینا کرایه که له سه ره تاقه که هه لده گرم، پال به به سه ته که نوینه که وه ده ده م و جگه ره به ک داده گیرسیم. مزی لیده ده م و له پر هه ست ده کهم حه زنا کهم له م ماله پرۆم و نه م هه سه ته ده متوقیتی.

7

ژنه کان له خه و هه ستان، به نۆره هه مامیان کردوو. هه مان کراسی رهش و فه ریحیان له به ردایه و ئیستا خه ربکن دهرۆنه دهر. به رله روشتن دینه ژووره که ی من، به چرنووی ورد

و درشت باسک و بهره دهسته کانم کۆله وار ده کهن. ئەم چرنووکانه جۆره مۆرسیکن، بەلام من تییان ناگەم. ژماردم دەرکە یان سە قفلە کرد و رۆشتن. دەنگی خویندی کەلەشیر دێ، لەسەر دەلاقە ی ژوورە کە ی من نیشتوو و پەر و بال دەکوئێ و، سەرخۆش و بەکە یف وەها کە شتیک روویدابێ، دەخوئێ. پالم بەبەستە کە نوئینە کەو و داو و، خەو بردوو میەو. مەلم ئیشی، لە ئیشی مەلم جاروبار لە خەو نووچکە و وردە وەنەوزان پادەبم. بایەکی مەزن گل و خۆل بە دەلاقە ی میچی ژوورە کە مەدا دەپەلۆسی. ئەم ماله نه حەوشە و حەساری هەیه، نه پەنجەرە و نه رتیبەک بۆ سەریان. ماله کەش کەم کوئیر نییه.

سەریچە بێ گلوپ و بەتالەکان وەک زاری کراو بۆ هاوار، هاواریکی کۆن و نەببستراو، بەسیمی بن میچەکانەو بەرپوونەتەو.

۸

شەو، ژنەکان نەگەر اوونەتەو. سەعاتە کەم لە دەست دانە کە ندوو. لەسەر سەفحە نوورانیه کە ی بەرواری سبێ ئوکتۆبەر دەبینم. لە زەینمدا دەیکە مە بەرواری کۆچی هەتاوی، پیموایی بەهەلە چوویم. لە خیری گۆرینی دەگوزە ریم و هەمان سبێ ئوکتۆبەر بەزەینم دەسپیرم، ژنەکان نەها توونەتەو. نیگەرانی، مۆبایله کەم هەلده گرم، کاتی ئەو هاتوو تەلەفوون بۆ پۆلیس بکەم. بەلام ناو نیشانی کوئیان بەمێ؟ خۆ من ناو نیشانی ئەم ماله نازانم. بەلام لە شوئینیک خوئیندبوومەو کە بەهۆی مۆبایله وە هەموو کەس لە هەموو کاتیک لە ژێر چاوە دێریدان و، هەموو ساتیک ئاگاداری جیگۆرە کە یانن. ئە ی بە چیدا دیارە پۆلیس پروام پێدەکا؟ یان ئەرکی شوئین پێ هەلگرتنم وەئەستۆ دەگرێ؟ تاقیکردنەو ی زەرەری نییه.

شەحنی تەلەفوونە کەم تەواو بوو. سیمی شەحنە کە ی لە گیرفانی کۆلە پشتیه کەم دەردینم، ژوورە کە بەرقی نییه. مۆبایله کەم بە دەستە وەیه، بە ژوورە کە دا دەگەریم. حاشا لە دلۆپیک بەرق. مۆبایله کە حەقەن بەرلە تەواو بوونی شەحنە کە ی چەندجار رایگە یان دوو. ئاگام لە خۆم نەبوو؟ لە خۆم توورم. گری چەرخە کە قامک دەسووتینێ. دەیکوئینمەو و دەگەریمەو بۆ ژوورە کەم. زوو فیر بووم لە تاریکیدا رتی خۆم بدۆزمەو، بەلام مەچەکی

دەستم توند بەستوونی تالارە کە دا دەدرێ و دەنگی شکانی سەعاتە کەم دەببستم. پال بە بەستە کە نوئینە کەو و دەدەمەو. تاقەتی جگەرە کیشانیشم نییه. ئیمپۆ چەند کەرەت لە کاتی جگەرە کیشاندا، ئیشتیای جگەرەم کرد، ئەوسا تینگە یشتم ئاگام لەو کارە نییه کە خەریکە دەیکەم. ناوئمی و بێ مەیل بووم، چ فەرق دەکا کاتیک کە تەنانەت ئاگام لی نییه خەریکی چیم؟ ژوورە کە قوول و تاریک و بیدەنگە. بەچاوی کراو ش دەتوانم بخەوم. پێ پادە کیشم، دەستم لە مۆبایله کە دەدرێ، لای دەبەم. مۆبایل بە بێ شەحن تەنانەت بۆ یاری پێکردنیش نابێ.

۹

سەیرە، چەند شەو توشی بێخەوی بووم، رۆژانی سەرەتای هاتنم بۆ ئەم ماله، چەندە خۆشی و قوول خەوم لیدە کەوت. ئیستا تا حەببکی لۆرازیام، کە لە زێریش بەلامەو بەبایە خترە، نەخۆم خەوم لێناکەوئ.

سێ حەب زیاترم پێ نەماو. بەهەر سیانیان شەش میلیگرام. بۆ هەر یەکیان سێ میلیگرام رەنگە بەس بێ. بەس نەبێ دەبێ بیکیشم. هەر چۆنیکە دەبێ ئیمشەو بێ حەب بخەوم. تەنانەت ئەگەر بوو چەند سەعات، سبە ی شەو، هەر یە کەو حەب و نیوتیک دەکەمە جامۆلکە چیشتە کە یانەو. نابێ هەموو حەبەکان بەدەم بە یەکیکیان. راستە کە هەر شەو ی یەکیکیان کلیدارن. بەلام لە بێبەختی من، رەنگە ئیمشەو و سبە ی شەو ئەو بەشکردنە یان تیکدا بێ. بە حسابی من ئیمشەو کلیلە کە بە ملی ئەو ژنەو دەبێ کە کەمی بەلالی بەرزتره. دوئینێ کە ژنەکان لێرە نەبوون تا توانیم پێالە یەکی زەدم بە دەرکە دا کوتا. یان کەس لەم کۆلانە نییه، یان هەموو دانیشتووانی کەرن.

چاک بوو ئەو کچە شیتە لەم ماله رۆی. دەبوست چیم لی بپرسێ؟ خۆی دەیزانی؟ بۆ منی بە شوئین خۆیدا پادە کیشا؟ نیگای بۆ ئەو نەندە تیژ بوو؟ ئە ی منی شیت چۆن و بۆچی شوئینی کەوتم؟ هیشتا تینە گە یشتووم ئەم ژنانە کین و بۆکوئ دەچن؟ چۆن بێ چاو و گوئ و زمان ئەو نە تازا و چالاکن؟ ئە ی بۆ بەزە ییان بەو کچە شیتە دا نایەت؟ چۆن دلێان دێ ئەو هەموو سەعاتە لاله بەتەنیا جیتی بیلن؟ رەنگە ئەوان پێناسە یەکی تریان لە بەزە یی

بیٚی؟ رهنگه پاساویان بۆ کردهویان بیٚی؟

لهم هه موو نه زانینه گیٚژ بووم و، له وهی که ده بیٚی هه روا به نه زانی له م ماله برۆم گیٚژتر و، له مانه وه له م ماله ش...

۱۰

ئیمرو ده بیٚی یه کیتک له رۆژه کانی پشوودان بیٚی. ژنه کان له ماله وه ماون، له به یانیه وه خه ریکی چیشته لینیانن. به هه لئس وکه وتیاندا دیاره میوانیان ده بیٚی. بلٚیی کٚی بیتته میوانییان؟

له کونجکۆلی خۆم خه ریکه گرم تیبه رده بیٚی. بلٚیی میوانه کان به ببنینی من له بری ئه و کچه رۆشتوه، سه ریان سوورنه مٚینی؟ ئیمرو چاکترین ده رفه تم بۆ قسه کردن له گه ل خه لکدا بۆ ده ره خسی. نه کا تو مه تی فریودانی ئه م کوٚیرانه م بده نه پال؟ به لام ئاخه ئه م ماله کوٚیره چ سوود پیک به من ده گه به نی؟ ژنه کان دوانزه په رداخی به رز به نه خشی بالنده و فرین و، دوانزه ده وری وه رشاویان به نه خشی گه لا و گو له وه له سه ر سه کوٚیه کی به رز چنیوه. جگه له شو ریا وه هه میسه بیه که چه ند جو ره قولیچه شبان دروست کردوه. هه ردووکیان چونیه ک کراسی ره شی ها وریشمیان به که نیزه ی پیروژه بیه وه (بیراق دوزی فیروزه ای) له به رکردوه.

له پر ده ترسم نه کا میوانه کان له پشت ده رکه مٚیننه وه و بگه پینه وه. خو ئه م ژنانه ده رکه کوتانه که نابیستن. نا، نابٚی نیگه ران بم. حه قه ن له به یینی خو یاندا ره مز و نیشانه به کیان هه یه. رهنگه ئه و کچه ش یارمه تی دا بیٚتن. ده بیٚی هه ر له م ده وریه ی تاشپه زخانه بم. به لام واچاکه پیشتەر کۆله پشتیه که م هه لپه ردیوم و، مانتو و شه روا له که م له به رکه م و ناما ده بم. تیپه رین به ناو میوانه کاندایا و چونه ده ر له ده رکه که کاریکی ئاسان نییه. کۆله پشتیه که م ده به ستم و له پشت ده رکه، برٚیک به ولاره تر بۆ ئه وه ی پیٚی که سی لی نه درٚی، نزیک پلیکانه ی دالانه که دا یده نیتم. دوا هه م قویچه ی مانتو که م ده به ستم. به لام به م شیوه میوانیه که م له کیس ده چی و بۆ هه میسه له ه یچ ناگه م. کاتی رۆشتنی میوانه کانیش فرسه تی چاکه، نابٚی ئه م میوانیه یه له کیس خۆم بده م.

تازه رهنگه میوانه کان بتوانن له م دوو ژنه بگه به نن که من ئه و کچه نیم. به ده وری

تالاره که دا به ریز پشتییان داناوه و، له پالیشیاندا دوو لۆ په توویان راخستوه. نه خش و نیگاری پشتیه کان گو له به رۆژه ی درشت و، نه خش و نیگاری په تووکانیش ئاسکه. ژنه کان ئیستا خه ریکن ده فری قولیچه کان ده به ن بۆ تالار. قولیچه یه ک له ده فری ژنی کلیل له ممل هه لده گرم. تورت و به تامه. تامی دارچین ددها. ده بیٚی قفلٚیکی قایمتر له قفلٚی ده رکه ی ئه م ماله له سیلاوی ئه و بیهرکیشه کیانه بده م که له تامی ئه م قولیچه وه سه ره له دده ن. ده بیٚی هه موو هۆشم بۆ حالو رۆژی ئه م ماله ته رخان بکه م، نه ک بۆ هیچی تر.

۱۱

له وسه ری دالانه که شه وه ده توانم بزانه میوانه کان ها توون یان نا. کفری ده بم. ئه مه که ی کاتی چون بۆ مه بال بوو؟ له به یانیه وه ئه وه نده م شه ره تی بیدمشک خواردوه. قه ت ئه وه نده توونی نه بووم. هه ر له وسه ری دالانه که وه پیلاوه جووتکراوه کانی میوانه کان ده ژمٚیرم. هه موویان پیلاوی ژنانه ن. به دوو کوخه قورگم ساف ده که م (بلٚیی ده نگیشم لی بیتته ده ر؟) له سه ر پلیکانه کان راده وه ستم. ژنه کان په رداخی شه ره تی بیدمشک به میوانه کان دده ن. له ناو چوار گو شه ی په تووه راخراوه کاندایا ده خولینه وه و به قولیچه و شه ره ت میوانداریان ده که ن. له ئاسانه ی تالاره که راده وه ستم. سه بر ده که م زرینگه زرینگی تیکه ل کردنی شه ره ته کان دوا یی بی و که وچکه بچو وکه کان ئارام بگرن. هه ر له وٚیوه دیسان ده نگم ساف ده که م و سلاو ده که م. په رداخه کان به ره و ده مه کان ده چن. په رداخه کان له سه ر ده وریه کان داده نرین و ئیستا ده نگه ده نگی نیشتنی بالنده کان له سه ر گو له کانه. ژنه کان، به رامبه ر به یه کتر له دوو ریزی هاوته ریب، له لای میوانه کان یان داده نیشن. ئیستا به چوار ده وری تالاره که دا، له سه ر هه ر په توویه ک سی که س دانیشستون. یه کیتک له میوانه کان به ره ده سستی ژنه کلیل له مله که راده مووسی. ئه م هیما یه به ده وریا ده گه ری و سه ره له نوی، هیما یه کی تر ده ست پیده کا.

هاوار ده که م «ئوی» (ئیستا هاواره که م ده نگ ده داته وه) هه موو ئه م ژنانه وه ک یه کن و من نابین و ده نگم نابیستن. ده گه رٚیمه وه ژووره که م و پال به به سه ته که نوینه که وه ده ده م. مۆبایله که له گیرفانی مانتو که م ده ردٚیم و له سه فحه کووژاوه که ی ورد ده به وه. قامک به

دووگمه کهر و لاله کانیدا دهنیم. سه فحه تاریکه که ی وهک کویر سه یرم دهکا. ههول ددهم نوقرچیتکی لی بگرم. لهشی رهق و ساردی فرسه تم پی نادا. نهگه ر نه مویایله نه بوایه رهنگه پیمو ابویا هه همیشه لیتره بووم. نایا نه م ژنانهش هه کامه یان، رۆژیک له جیگه ی من بوون؟

۱۲

میوانی کوتایی هاتوو. ژنه کان هه ستاون و یه که یه که له دهرکه وه دهرۆنه دهر. دوو ژنی بالابه رز ده سمالی رهشیان به سه ر داداوه و، یه کیان قالیچه یه که له بن بال و شیشه یه که گولای پییه. دوا هه میوان که دهر واکلیل له مله که توند قولم دهر گری. بو دیتنه وه ی من له ماله که دا توشی زه حمت نابی. وه ها که بیه وی دهستی خوی بیینیته وه. کاتی چونه دهر له دهرکه ی مال، تۆزیک دهنه و یمه وه و کۆله پشتیه که م له پال دهرکه که هه لده گرم. له کۆلان، هه مان پیره پییا و له لای وانیتته که ی راوه ستاوه و جگه ره ده پیچیتته وه. میوانه کان له کۆلانه که دهر باز بوون. ژنه کان من و قالیچه که ده خه نه پشت وانیتته که و دهرکه ی هه لده دهنه وه. دهمه وی هاوار بکه م. له پیره پییا وه که پیرسم نه م ژنانه کین؟ نه و کچه کتی بوو؟ وانیتته که سه ر پی ده که وی. کاتم ماوه، نابی نیگه ران بم. به ره و کاروانسه را دهرۆن.

له ناو پی، کاتیک وانیتته که له سه رخۆ دهر و، ده توانم باز هه لده مه خوار. نا، کاری واکه م. خۆمن چل رۆژ سه برم کردوو، با نه م چند سه عاتشی له سه ربی، فرسه ت زۆره. ده توانم بچه سه ر گۆره که ی (گۆری کتی؟ نازانم) به لکو نه و کچه له وی بیینم. پاشان ده توانم له کاروانسه راکه وه به ره و بیناکه ی په نای، بینای تازه سازی ترمیناله که برۆم و بگه ریمه وه بو شاری خۆم، بو مالی خۆم. رهنگه جار پکی تر بو نه م شاره سه فه ر بکه مه وه، ژنه کان قالیچه که راده خه ن و له سه ری داده نیشن. گولای شیشه که به سه ر به ردی گۆره که دا ده که ن. سوودی نییه. ناتوانم نوو سراوه ی سه ر گۆره که بخوینمه وه، له خه تی بزما ری ده چی، یان خه تی کووفی یان رهنگه هه ندیک نیشانه بی. سه یره له م فه زا کراوه دا لیم گه راون. رهنگه له وزه ی قفلکی نه بینراو دلنیا بن.

پیره پییا، دوورتر، له دهره وه ی کاروانسه را پالی به وانیتته که یه وه داوه، خه ریکه

جگه ره یه که ده پیچیتته وه. له سه ر قالیچه که هه لده ستم و ورده ورده به ره و دهرکه ی دهر باز بوون له کاروانسه را سه ر پی ده که وم. سوپای میرووه سووره کان ده بینم که له ریزی ناریکو پیکی مار و دوو، به جیدیه ته وه به ملا ولادا دهرۆن.

به ره و سه کۆیه که که له سه ری دانیشته بووم راده کیشیریم. نایا ده توانم برۆم بی نه وه که سیکی تر له بری خۆم بنیرم؟ نایا به قه دهر پیویست نیگام قوول و برره که؟

۱- په ندیکه وهک: «هه م زیاره ته و هه م ته جارته.»

۲- پیکاب

که سیتیک له لاره به پیره میتردی گوت: «ریتیهک نییه باوکه. له رۆژ هه لانه وه بۆ رۆژاوا، ته نانهت باریکه یهک، باریکتر له لاسقه گیایهک زهوی نییه تا رچهی میرووله یهک بیت.»

پیره میتردی هه مدیس گوتی: «نا. ئەو راست نه بێ، نایلیتی.» رووی له ئەو کرد: «خۆت بیللی که تا ئیستا جگه له نیشاندانی رینگه چ کارت به ئیمه نه بووه، ریمان له دیوار بۆ هه لاوتره!»

ئەو بێ ئەوهی سهری داخا، هاته گوتن: «رینگه هه ر ئەم دیواره یه.»

پیره میتردی چاوی له سهیران وشک هه لات، بۆ ساتیتیک له ئەوی نواری و پاشان سهری به رهو ئەو بێ که ناره وه رسووړاند. هه روا ماوه، وه ها که ستوونیتیکي به رد بێ و له ئەزه له وه بهو شیوه داندرابێ. ئەوسا که سانی خیل، ئەوانه ی هیشتا تین و گوریتکیان تیا ما بوو، خۆیان به رهو ریزی پیتشو تاو ددها، تا ئەو شته ببینن که له گه ل هه ر پیتچ و خولیتیکي ترسی کوترانی سه د قامچی پێ بوو. که نارام ده بووه وه و دهنیشت، قیژهی له زارۆکی شیره خۆره هه لده ستاند، که شه پۆلانیشی ددها، هه لات هه لات و حیهلی هه زار ئەسپ و زرمه و گرمه ی شیر و سوپه ر و فه لاخونی وه بیره ده هیتاوه. به وحاله ش له لایه کی تره وه وه ک مه ری گورگ دیتوو ده یتا لاند و وه ک دایکی جه رگ سووتا و شینی ده کرد، وه ک ته پللی تیکه للی چه ند خیل ناساز و ترسناک ده کوترا.

له گه وه پیاوه کانی خیل. یه کیان به ریشی دریت و میتزه ره ی سه ربه وه رینگه ی خۆی بۆ ریزی پیتشه وه کرده وه و رووانی، روانیتیکي به تال له ئیمان و پروا، بۆ ئەو شته ی پیتنه ده چوو ده ستی مرۆقی بگات، نه ک هه ر ئیستا له سه ره تاي ئەفراندنی زه وینه وه. ئەوسا رووی کرده خیل و، به چاوی پر له رق و میچکوت له پرسیا ره وه خیللی دی به تال له هه موو زانیی و پرواداریه ک. پاشان سه ری به رهو ئەو هه لبري: «قه شمه ری به خیلت ده که ی؟ ئایا هه لبراردی خیلتیک که حه وت شه و و رۆژ ده ست و هه ردیان بریبی جگه له قه شمه ری پتکردن شایسته ی هیچی تر نه بوون؟»

ئەو نارام دهنگی هه لبري و زایه له ی دهنگی ته نییه وه: «سویند به باران و سویند به با، که له هه موو ئەم دنیا یه، خیللی خۆم له گه وره یی و رزگاری نزیکتر خستۆته وه. من قه شمه ریم به دوژمانیشم نه کردوه، نه خوازه به براکانم.»

ئەو مه زنه هه مدیسان گوتی: «ئە ی کوا رزگاری؟ کوانی رینگه؟»

رینگه

حوسین سه نا پوور

ته پ و کوتیک له دلپاندا بوو ئەوی کاتی که پێ ماسیوی پیتلاو و ماندووی ده شتی کاکي به کاکي گه یشتنه جییه ک که ئەوی لی راوه ستا بوو، له سه ر خرکه به ردیکي مه زن. باسکی له هه ردوو لاره کراوه، قژ په ریشان و کراس شه کاوه ی ده م با، پشت له خه لک و ده شت و روو له وه ی که هه لده چوو، ده رژا و هه زار زاری ده کرده وه و ده یگۆړاند و که فی به که ناردا ده رشت و هه ر لایه کی رهنگی ده گۆری به ساتی. ده میتیک به ریلوو و بالای له ئاستی زهوی، ده میتیک وه ک کیو هه لده کشا، ته نووه ی ده کیتشا و پاشان هه ره سی دینا و به سه ر زه ویدا ده رما و هه مدیس تا نیوه ی رینگه ی مانگ به رز ده بووه و بالای ده کشا. زایه له ی دهنگی ئەو، هاوسانی ئەو گرمه یه بوو، هه روا که قه لافه تی سه خت و بێ جووله ی له گه ل ئەو مه زنه بێ شکل و قه واره دا به رامبه ر.

گوتی: «ئهمه ش ئاخیرین ری! دواهم دیوار!»

له م گوتنه دللی هیجیان له ته پ و کوت نه که وت. هیشتا خیل له ده شتی نیوه رووناکي مانگه شه و پۆشه وه ده هات. بریندار و هیلایکی باری گران و، قورگ ئاخراو له ته پ و تۆز، ده ست له ده ستی که سیتیکي بچوو کتر یان زه لامتر. هه موویان سه بر و قه راریان لی پرابوو. گوته که ی ئەو شه پۆل ئاسا له م زار بۆ ئەو زار گه را و دوورکه وته وه، تا دواهم که سه کان که ملکه چی قه ده ر هاتبوون و خۆیان به زه وینی چۆل و سه ختی هیشتا گه رم سپاردبوو. پیره میتردی که له یه که م ریزه وه چاوی بێ حه جمینی تیبیری و زاری کرده وه: «چاوه پیره کانم ری و دیوار لیک ناکه نه وه، نیشانم بده.»

ئەو گوتى: «ئەوئى.» ئەوسا دەستى بۆ بەرامبەرى ھەلبېرى. مەزنى خىيل، گرژ و مۆن سەرى بۆچەپ و راست بادا و لەوپەرى ناسەرخۆبى قسەبەكى لە دەم دەرچوو: «نا، مردن يان عەبدايەتى، ئەمە عادلانەتر بوو.»

ژىتېك كە فرمىسكى لە چاودا وشك بووبوو، بوخچە بەدەست و دەست لەسەر سەر، خۆى لە ئەو نىزىك خستەو و لىوى وشك و ھەلاھەلاى پشكوت: «ژاكاوبى كۆرپەى يەكسالەم سزاي دەشت و ھەرد بوو بۆ من. ئەو بەس نەبوو كە ئىستا لەبەر دەمى ئاوتىكى بى چە و بواردا راتوستاندووم؟» خەلك چاويان لە دابەزىنى دەستى ژنەكە بوو، نەياندەدى كە چى پىيە. بەلام دەياندى چاوانى ئەو لەسەر ئەو گاشەبەردە، بەبى پىللو ترووكانىك، بەبى ھىچ جمە و ژيانىك لە دەستى ژنە راماو و، رامابوو تا ژنە خۆى لى دزىو.

خەلك بەناو خۆباندا لە ھاتن و چووندا بوون و ناسىاوەكان لە يەكتر دەگەرەن. لە ھاوخەمى و پشتىوانى لەبەرامبەر رەشايى ئەو شەپۆلانە كە رۆشتايى مانگەشەو بە روخسارىانە دەشكا و، لەبەر چاويان و ھەا قورس و رەق و پىداگرىو دەتگوت بوونى ئەزەلبە و ئەبەدیشە و، ئەوان نەو ك لە كەنار و لە پاليدا، بەلكو لەناويدا بوون. ئەوان كە ھەلا تىبون و ھەوت شەو و رۆژ خۆبان بە باوھى چۆلى دەشت و ھەردىك سپاردبوو كە لە بەرامبەرىدا ھىچ بوو.

لە بنەمالەكەى خۆى پىرىكى لەسەرخۆ، لە خوار پىلاوى بەن چنى ئەو راوھستابوو، ھەراى لىكرد: «ئەى ناموزا، كە لە مندالىيەو تا ئىستا لە ساىيەى راستىا بوويت و راستىش لە پەناتدا بوو، ئەو دەمەى روت كرده خىيل و پەيامى ئاشتىت بۆ ھىنانى، پروامان پى كردى. پروا بە گوتە و كردهوت، ھەرلە ناوھەلا كرددنى دەرکەو دەروازەكانى شار، پساندنى زنجىرى خواوھندەكان بە دەستى خۆبان لە ملمان، تا ھىنانى رسق و رۆزى، ھەمووى بوونە سەلمىنەرى گوتە و كەلامت. كەواتە ھەروا كە وىستت وازمان لە كۆبلەتى و كۆلبەتى ئەربابەكائمان ھىنا و، بى ئەو چشتىكى زىادە لەگەل خۆماندا ھەلبگرىن، پى دەشت و ھەردمان گرتەبەر. گشت ئەمانەمان بەدل كردد تا بگەينە شوپىنىك ئاشتى و سەوزى و داسەكئانى لىبى. ئىستاش كە بى ھىز و گوپ بووين، وشەبەك يان ئىشارەتى ئەنگوستىك بەسە بۆمان تا ديسان گىئانمان ھەلبگرىن و چەندان دەشت و ھەردى دىكەش تىپەرىن. بەلام تەكايە لەبەر دەمى ئەم ھەزار زارەى مەرگدا دوورمان بخەو.»

ئەو بىستى بەلام چى نەگوت. جگە لەوھى بە ئارامى ھەمدىسان دەستى وەرسووراندا و راست لە بەرامبەر ئەو ھەزار زارەدا رايگرت. پىرەمىرد نالاندى: «لەسەر ئەم زەويە ھەزار نەخشە، ھىچ رىگەبەكى تر نىيە كە بتوانىن بەبى خۆف و ترسى مردن پى رۆشتى پى بسپىرىن؟»

ئەو ھەر بەوشىتو مایەو. بى ھىچ پەرسف و ھەلامىك.

كەسىك ھاوارى لى ھەستا: «بۆخۆت پىشتەر لەم چۆلگە تارىكەو تىپەرىوى تا ھەوالى ئەملاو ئەولايان بدەيتى؟»

زايەلەى دەنگى زولالى ئەو بەگوتى دوورتىن كەسى خىيلش گەشت: «من جگە لە دل ھىچم بەئىتو نەداو، ئەم بى رۆخ و بى كەنارەش ھەرچى مەزن و ھەرچى تارىك، لە بەرامبەر ئەو ترس و خۆفە من دىومە و من دەبىنم، مەينەتەكى مندالانەى و ھىچى تر. ترستان چەندە لە دلدا بى، ياخود نەبى، رۆشتن و نەمانەو ناچارى و، ئەو رىگە و پىئاوتانە لە گەرانەو نەھاتوو. گەرانەو و پىراى ھەموو سووكايەتەك مەرگىشى لەگەلداىە. بەخۆتاندا بچنەو و بىر بگەنەو لەو شارە و لە خەلكەكەى كە پىيان بەسەر سەرتاندا ھەلدىناو.»

ژىتېك گوتى: «پىمان وابوو تۆ لە بەلا، جا ھەرچى بى، دەمانپارىزى و لەگەل تۆدا ھىچ داخووزى و خەونىكى وەدى نەھاتوومان نابى!»

ئەو گوتى: «من بۆ ئىتو تەنيا دەليل و نىشانەم.»

پىاوتىك لە ئاپۆرەى خەلكەكە ھاتەدەر و ھەراى لىكرد: «ئەم خىيلە ئەو نەبوو كە تۆ گوتت. من خۆم فىرە نووسىن بىووم و ھىچى واى نەدەخاياندا كە دەچوومە ناو رىزى كاتبانەو و تۆ...» ئەوسا رووى لە پىاوتىكى زەلى قەلەو كردد كە سەرى بە كۆشيدا شور كرىدبوو. گوتى: «... مەگەر ئەوان ئاتاجيان بەو گۆشتە نەبوو كە دەتفرۆشت؟ مەگەر ئەوان رووخۆش نەبوون ئەودەمەى كە دەھاتنە بەر دووكانت؟» گۆشت فرۆش سەرى ھەلبپراوى لەقاند و ھەمدىس شورى كردهو. كابر سەرى بەرەو ئەو ھەلبپرەو: «بىستت؟ ئىمە گشتمان، ساغ يان نەخۆش، بەيانىان بۆ كارىك ھەلدەستايان كە دەمانزانى و، مى رىگەبەكمان دەگرت كە دەمانناسى. ئەرۆشتىن و تارىكان دل پر لە ھىوا بۆ مەنزىك دەگەرپەنەو كە ئاشناى بووين. بەلام ھەموو ئەمانەمان لە بارمتەى كەلام و گوتتندا دانا و

ئىستان جگه له پهستی مردن چيترمان پېنابري . ئىستا، كه لهسهر زاركى چاله قووتىكى رەش و بى بن داين كه له مەوه بهر تەنيا له خەونى ئالۆز و كابووسە كاماندا دەماندى. « ئەوسا سەرى دانەواند و لەبەر خۆبەوه پرتاندى: «رەنگە بۆ نەزانى وەك ئىمە ئەمە ئەوپەرى عەدل و داد بى.»

ژنىك له ناخى ماندووى دليەوه هاوارى كرد: «خۆزگە به سىحر و ئەفسوونت هەلنەخەلە تاباين و به كۆبەلەتى لەوئى ماباين، تا لانيكەم لەبەر درۆ و دەلهسەى تۆ گيانمان بە دەم نازارەوه نەكيشرابا.» ئەوسا ئەوئەندە خۆى پنى و گريا تاكو بوورايەوه.

ئەو بېدەنگ بوو، چى نەدەگوت. له گشت لاو له گشت مەحالى ئەو دەر و بيابانەش هەزار هەرا و نالە و شەپۆر دەبىسترا، وەها كه كهس نەيدەزانى خەلكەكەيه هاوار دەكات يان دەربايە دەنالينى. ئەو هەروەها وەك لەوه پيش راوئەستابوو و، چاوى له ئاسمان برىسوو. له مانگ، كه ئارام و پر تريفه له مابەينى ئەستيرانەوه رادەبوورد و بەرەو پيش دەهات و دەخزى. ئەوسا ئەو زارى هەلپچرى و هاتەگوتن: «ئەو دەمەى مانگ بانى سەرم بەجى بىلنى، لەو ديوارەوه رادەبرم، لەگەل ئىوه، كه ميان زۆرتان. ئامادە بن مەرگ له دوامانەوه به پەله دى.»

دەتگوت گەلۆلە ئاگرىك كهوتۆتە ئەوناوهوه. كه هەرا هەرا و دەنگە دەنگ بالالى هەلچوو، و، خيل وەك ماری له خەو رابووى كەپكە كراوه، وەجمين و جوولە كهوت. مەزنە گۆربنى خيل خۆى له چنگى پر له نزا و پارانەوهى خەلك راپسكاند. بەرەو پيش چوو، لەبەر دەمى ئەودا وەستا: «ئەگەر زياتر مېنينەوه ئەم ديوارى ئاوه هەرس ناهينى و له زەوى رۆناچى تا دەرەتتىك بۆ دەر بازبوونمان پرەخسى؟»

«دەرفەت نىيە ئەى مەزن زاده. تياچوون مەجالمان نادا. ناوختە و تياچوون له بۆسە ماندايه.»

«ئاخر پيمان بەزەوينى سەخت و ئەمرى چاومان راها تووه. له شوئيتىك كه نەبينين لەسەر چى راوئەستابوون و هەنگاو بەكويدا هەلدينين، هەزار خەيال و ختوورەمان بەدلدا دى. چ بکەين كه هەميشه خەيال له گەلماندا بووه و بەرله ئىمەش بووه و، ئەمەش تەنيا بۆ يەك يان چەند كەسمان نىيە.»

«بۆ برىنى رېگەى غەريب و نەناسياو نابى پشت به ئەزموون و زانيارىه كانتان

بەستن.»

«ئەى دەبى پشت بەچى بەستين؟»

«بەوهى كه خۆى پشت پى بەستن و متمانه يه.»

مەزنى خيل ميزەرى لەسەر خۆى دامالى و له بېدەنگيدا كز دانىشت.

ئەوهى كه وازى له كاتى هينابوو و، هەراى كرد: «له برى گوتهى غەريب و سەير و سەمەرە، قسەيهكى ئاشنا بكه بەلكو چارهى كارمان بكات.»

«دل.»

«شتىك بلنى بۆ تېپەرين لەم چاله قووته بى بنه.»

«گوتم.»

«بەلئيمان بەرەى بەسەلامەت تېدەپەرين. هەر ئەو بەلئيمان بەسە تا بەدواتدا سەر رى كهوين.»

«ناتوانم.»

«بۆ؟»

«نازانم هەركام له ئىمە لهو رەتبوون و تېپەرينەدا چيمان بەسەردى. تەنيا ئەوئەندە دەزانم كه وەك پيشەنگ و پيشمەرگە له گەلتاندا دەبم.»

«ئەمە بەس نىيە بۆ ئەوهى خۆم باوئىزمە چالى مردن.»

«ئەو نازانى لەويدا چيمان بەسەردى و دان به نەزانينى خۆشيدا دەنى.»

«ئەرى، هېچ لەو رېگە نازانم كه سەختە و دژواره و، سەيريش نىيە ئەگەر بۆ هەر بەكمان بەچەشتىك بى جياتر لەوى ديكەمان. بەلام بەشتىك دەزانم، دەزانم ئەوهى تېپەرى بى رۆحى ئاسووده و گيانى نازاد دەبى. نە بنيا دەم و نە پەرى و نە جنۆكە زەفەرى پېنابا و، خۆى سولتانى خۆى دەبى.»

«لەو ناوچى؟ هېچ لەمپەرىك له مابەينى ئىمە و مردندا هەيه؟»

«رەنگە دل بى.»

به‌رله‌وه هه‌مديسان هه‌رای پرسيار به‌رز بېته‌وه، كه‌سيكي تۆقاو قيژاندني: «هاتن!»
ئه‌وسا له‌ دوور به‌ ئيشاره‌تي قامكي، رۆشنايييه‌كي نيشان دان كه‌ ده‌بوو تۆز و خۆلي پيئي
ئه‌وان بي .

زه‌نا زه‌نا به‌رز بۆوه و ئان و سات وه‌ك شه‌پۆل ته‌نييه‌وه. زۆربه‌يان گوټيان به‌ زه‌ويه‌وه
نووساند و كه‌ سه‌ريان هه‌لبه‌يه‌وه هاواريان كرد: «سواره!سواره!» ئه‌وسا بي ئه‌وه‌ي بزنان
به‌ره‌و كوئ هه‌لئين، هه‌لاتن و خيټيان ئارووژاند. كه‌سانتيك ده‌يانقيژاند و كه‌سانتيك له‌به‌ر
خۆبانه‌وه، وه‌ها كه‌ ئه‌ويش ببيستى ده‌يانبۆلاند. ئه‌و هاواري كرد:

«ده‌ف ژهن! ده‌ف ژهن له‌ كوټيه‌؟»

گوته‌كه‌ي زار به‌زار رۆيي و زار به‌ زار به‌ زار به‌ گه‌رايه‌وه: «ده‌ف ژهن به‌رله‌وه‌ي بگاته ئييره،
له‌و دهر و بياپانه‌ گيان و ده‌في به‌جيه‌هيشت و چوه‌و ريزي چووانه‌وه. به‌لام ژنه‌كه‌ي لييره‌يه و
ده‌فيسي پييه.» ژنه‌ هات، رهنگ له‌روو تۆراو و له‌ش خۆلاوي و گيان ماته‌مبار. ئه‌و
گوټي: «ده‌فه‌كه‌ بده‌ به‌كه‌سيك كه‌ بتوانى بيژه‌نى. ئيستى ده‌نگي ده‌ف له‌ ده‌نگي من
پيويستتره.»

ژنه‌ گوټي: «كئى له‌خۆم چاكتر ده‌توانى ناله‌ له‌م ده‌فه هه‌ستيني؟»

ئه‌سا ده‌فه‌ي به‌ ده‌ستتيكي به‌رز كرده‌وه، له‌رانديه‌وه و دري به‌ ئاپۆره‌ي خه‌لكه‌كه‌دا، تا له
ناوياندا ون بوو. خۆي ون، ده‌نگي ده‌فه‌كه‌ي ديار و ئاشكرا هه‌موو ده‌شت و دهره‌ي گرته‌وه.
ورده‌ ورده‌ خيټ وه‌جمه و جووله‌ كه‌وت، وه‌ها كه‌ ده‌تگوت ده‌ست ساجه و خيټ برتيشكه.
هه‌لده‌چوون و داده‌چوون و، نرکه و ناله و هه‌راي سه‌ير و سه‌مه‌ره‌يان له‌گه‌ل خۆشي مه‌رگ و
خه‌مي ژيان تيكه‌ل ده‌بوو. هه‌راي ترس و رق و عه‌شق كه‌ مرۆڤ ده‌يتوانى بيلئى يان ئازهل
ده‌يتوانى بيكا و، به‌رله‌وه ببيسترايو يان نه‌بيسترايو.

ئه‌م هه‌راهه‌رايه هه‌ر بوو تا ئه‌وده‌مه‌ي كه‌ مانگ راست له‌سه‌ر سه‌ري ئه‌و له‌نگه‌ري گرت.
ئه‌وسا ئه‌و مه‌زنه بي شكّل و بي قه‌واره‌ش كه‌وته هه‌لچوون و جۆش و خرۆش، وه‌ها كه
زاري ده‌كرده‌وه ده‌تگوت چالتيكي بي بنه‌ ده‌رده‌كه‌وي و داوييني هه‌ر شه‌پۆليكي ده‌تگوت
بينايه‌كي بلنده هه‌ره‌س ديئي. ئه‌وده‌مه بوو كه‌ ئه‌و له‌سه‌ر خپكه‌ به‌رده‌كه هاته‌خوار، پيټلاوي
به‌ن چنى له‌پي داكه‌ندو به‌ره‌و ئه‌و شه‌پۆلانه چوو. خه‌لك هه‌روا له‌ جه‌زه‌يه و هه‌راو هوريادا
و، هه‌نديكيان شوپني كه‌وتن. ئه‌و پيئي نايه ئاوه‌كه‌وه و ئه‌وسا وه‌ستا. خيټ وه‌ك

ده‌عبايه‌كي زه‌به‌لاح كه‌ وه‌رچه‌رخي، كه‌وته جمه و ئه‌ملا و ئه‌ولايان له‌ ئه‌و گرت. ئازاوه
كه‌وتبووه ناو خيټ. ئه‌وه‌ي ويستباي له‌گه‌ل ئه‌ودا ري بكه‌وي كه‌س و كاري نه‌يانده‌هيشت.
ئه‌و گوټي: «له‌گه‌ل مندا سه‌ر ري كه‌ون تا ئه‌م دنيا تان نيشان ده‌م و خۆتان به‌ خۆتان
بنوټنم.»

هه‌مديس هه‌را و ئازاوه بوو. ته‌پ و تۆزي سواره هه‌روا نزيك ده‌بۆوه و، ئاوري خيټ
ساتييك له‌ دوا و، ساتييك له‌پيشي ده‌رواني. ئه‌و به‌سه‌ر و قزى ته‌ر و ئاوداميني
تليسه‌وه له‌و ناوه‌دا راوه‌ستا بوو، چاوه‌روان بوو.

عهبدولباقی و عه‌باس زۆر دانیشتن، به‌لام ئه‌وه‌ی که بۆنی تووتنه‌که‌ی به دارستانی خورماکه‌دا بلاو بووبۆوه نه‌گه‌یشته که‌پره‌هه‌سیریه‌که. کاتیکیش گۆرانی خویندنی ئه‌و پیاوه‌هه‌ک هه‌را و نه‌په‌ی لی هات، ئه‌و دووانه‌هه‌راسیمه‌به‌ره‌و ماله‌کانیان هه‌لاتن، تا ئه‌و پۆلیسه‌که‌ له‌ نیوان عه‌شق و ئه‌رکه‌که‌یدا مابوو، وه‌زه‌ندیان پێ نه‌هێنی.

ژنان له‌ پیاوی شه‌یدا و عاشق ناترسن، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر پۆلیسی سیاسیش بێ. ژنانه‌ی دوورگه‌ «بی بی» ان نارد تا کابرای عاشق له‌ دوورگه‌ ده‌رکات. «بی بی» رۆشت و له‌و مژه‌ و نه‌دا کابرای دیه‌وه، که‌ روو له‌ ده‌ریای نادیار راوه‌ستابوو، له‌ گه‌ل ده‌نگی هه‌ر شه‌پۆلیتکدا، ده‌مانچه‌که‌ی به‌نیشانه‌ی هه‌ره‌شه‌ له‌ قاپووره‌که‌ی ده‌رده‌کیشا.

«بی بی» گوتی: به‌و پیاوه‌ی گوتوه‌ که‌ لیته‌، له‌م نیمچه‌ دوورگه‌، هه‌یج عه‌شقییک به‌ ئه‌نجام نه‌گه‌یشتوه‌ه. گوتی: کابرا پیتی گوتوه‌ ئاماده‌یه‌ له‌ سزای ئه‌و عه‌شقه‌دا سه‌رۆکی پۆلیسی ناوچه‌که‌ش بکوژێ، یان ته‌نانه‌ت بیرورای تاقمه‌ خراپکاره‌کانیش وه‌رگری.

«بی بی» دلێ پیتی سووتابوو. گوتی: «دلێم پیتی سووتا. چ گه‌نجیک! قزێ ره‌ش و برسیکه‌دار و، روومه‌تی وه‌ک گه‌لای باران لیدراوی په‌رپینه‌ کیتی. گوتم کورم برۆ. برۆ و ئاگر له‌ دلته‌ به‌رمه‌ده»

«بی بی» گوتبووی کابرا دوو سێ هه‌نگاو لیتی دوور که‌وته‌وه‌. شتیکی فریدابوه‌ ده‌ریاکه‌وه‌ه. ره‌نگه‌ بتلی خالی عاره‌قی ولات بووبی. «بی بی» پیتی وابوو بوو کابرا چه‌که‌که‌ی خستبووه‌ ئاوه‌که‌وه‌ه. گوتبووی: «ده‌ته‌وی کاریک بکه‌ی به‌ ناچاری لیته‌ بمینیته‌وه‌؟ به‌قسه‌م بکه‌ کورم.»

پاشان مه‌له‌ ده‌ریایه‌کان، تۆقاو له‌ مژه‌که‌هاتبونه‌ ده‌ر و کوکوختیه‌که‌ که‌ ده‌یخویند، بێده‌نگ بووبوو، ته‌رمی کابرا له‌وی له‌سه‌ر گژوگیای ته‌ری رۆخه‌ مژ گرتوه‌که‌ که‌وتبوو.

«بی بی» گوتبووی: «ویستم پیتی بلیم هه‌یج پیاویک لیته‌ له‌ گه‌ل کچیک که‌ عاشقی بووه‌ زه‌ماوه‌ندی نه‌کردوه‌ که‌ تووبیکه‌ی.»

کابرای عاشق گولله‌که‌ی به‌چاوی راستی خۆیه‌وه‌ نابوو. له‌وه‌دوا به‌داخه‌وه‌ هه‌یج پۆلیسیکی تر خۆی نه‌کوشت تا سپری چاوی راستی پۆلیسیک ئاشکرا بێ.

ژنانه‌ی دوورگه‌ ئه‌و پیاوه‌یان خۆش ده‌وی که‌ له‌ ریتی عه‌شقه‌دا بمری، بۆیه‌ له‌ پرسه‌ی ئه‌و عاشقه‌دا تازیه‌به‌کی پر له‌ راز و په‌مزیان گرت: هه‌یچیان نه‌گوت.

که‌پریک له‌ هه‌سیر

ئه‌سغه‌ر عه‌بدولاهی

عه‌بدولباقی گوتبووی: «تووشی دلته‌کوته‌ بووم. ده‌زانم به‌م زووانه‌ به‌لایه‌کم به‌سه‌ر دی.»

گوتبووی شه‌وانه‌ خه‌وی لی ناکه‌وی. له‌ ژنه‌که‌ی ده‌ترسی. له‌ چاوی ژنه‌که‌یدا بالایی پیاویک ده‌بینی که‌ ده‌بیته‌ دلته‌ فرمیتسکیک.

گوتبووی: «بروانه‌، ئه‌مانه‌ چین له‌ بادا؟»

خۆله‌میشی ئاگردانیکی کووژاوه‌ بوو له‌ بادا که‌ به‌ دارستانی خورماکه‌دا بلاو بووبۆوه‌ و به‌ره‌و که‌پره‌هه‌سیریه‌که‌ ده‌هات.

عه‌باس گوتبووی: «وه‌ک ژنانه‌ لی هاتوه‌، ته‌واو ئیده‌ئالیست. خۆ پیاو تووشی دلته‌کوته‌ نابێ.»

عه‌بدولباقی گوتبووی: «ئه‌گه‌ر یه‌کیک له‌ هاواریکان له‌ خه‌ونیدا ژنه‌که‌ی بخنکینی چی ده‌بێ؟»

بۆنی توتن له‌ جگه‌ره‌یه‌کی پێچراوه‌وه‌ ده‌هات که‌ خراپ ده‌سووتا. که‌سیک نزیک ده‌بۆوه‌ و پیاویک له‌ مژێ ونی گوی چۆمه‌که‌ گۆرانی «عاره‌قی ولات که‌ر و کوپری کردووم» ی به‌ده‌نگیکی گر ده‌خویند. قاو بلاو بووبۆوه‌ که‌ ئه‌م پیاوه‌ له‌ به‌شی پۆلیسی سیاسیه‌وه‌ بۆ دوورگه‌ هاتوه‌، تا له‌ بیرورای خه‌لکه‌که‌ بکوژیته‌وه‌. به‌لام هه‌ر ئه‌و رۆژه‌ شه‌یدای کچیک بووه‌ که‌ باوکی بیرو بۆچوونی فراماسیونیری^(۱) بووه‌.

پیاوان له ماله کانیاندا خوږیان شاردهوه، پوښیس بیانوی دهست کهوت تا خوږی دوورگه به تووره که بیترئی. «بی بی» هره شهی له کچانی دوورگه کرد له ماله کانیان نه په نه دهر، نه کا جاریکی تریش پوښیسیک له مژی وندا بمینیتته وه...

چیغان گوتی: «ناپیاوانه چ زووش به ملی نیمه یدا ده سوون. سهد جارمان گوتوه نیمه دژی تیرور و ره شه کوژین، که چی تا یه کیتک خوږی ده کوژئی ده لئین نازانم چی.»

کهس هیچی نه گوت. چونکا هاوین بوو تازه دوو رور بوو قاوی ته قینه وهی نه سستیره ی مه ریخ به درو درچو بوو، نه هیتنده کلوله که رادوی چاک ده کرده وه خوږی کوشتبوو، عه بدولباقیش ون بوو بوو، نه ده زانرا قسه ی ژنان راسته یان نا.

عه بدولخوسین گوتی: «نه گهر ژنان نه مجاره راستیان گوتی چی؟»

چیغان چهند تال له سمیلی به ددان پاکیشا تا چاوی پر بوو له ناو.

مسته فا گوتی: «نه وه تو چی ده که ی چیغان؟»

چیغان گوتی: «گوئی له مه بگره. دوو ساله نه ندایمی حیزبه. به ده جور کتیبمان بو خوتندو ته وه که چی... ده لیبی یاسینمان به گوتی که ردا خوتندو وه.»

عه بدولخوسین گوتی: «ده ی له کوتین. ها. له کویبه؟»

مسته فا گوتی: «هاورپیان. هاورپیان.»

له که پره حه سیریه که ی حیزیدا که له ناوه راستی دارستانه خورماکه هه لدرابوو، هه موو بیتدنگ بوون. نه ندایم کانی حیزب گوتیان له دنگی کوکوختیبیه ک گرتبوو که به رز و شه یدا ده یخوتند. پیره پیاویک له و دوورانه خوږه نیرینه ی خورمای بلاو ده کرده وه، تا ناسوی ژوان خوږشبه رانه بی و، سیگنالی پاپوریکي نه وتکتیش بارخانه که ی داگیر کردبوو.

پینجی گه لاویژی سالی هه زار و سئ سهد و سی و یه ک بوو، گوماننتان نه بی نه و پیره پیاوه رورزی پیکه گیشتنی دارخورماکانی لئ هه له بوو بوو. گهرچی ناسوی ژوان خوږشبه رانه ده بوو به لام...

ژنانی نیمچه دوورگه ههر کامه هیلکه یه کیان به بن میچی کاگلی ژووره کانداندا کوتا و، هیلکه ی شکاو له گه رانه ودها به ناو ژووره که دا بلاو بووه و، ههر زهر دینه یه ک شکل و شیوه یه کی وهرگرت.

چیغان ژنه که ی کوتا. ژنه له ناوه راستی ژووره که دا نه خشه ی ئیرانی پان کردبووه و، زهر دینه هیلکه له سهر نه خشه، که سامانی حیزب بوو، بلاو بوو بووه.

چیغان گوتی: «نه وه تو چی ده که ی؟»

ملووک گوتی: «حقه من ته عبیریکي لئ ده کری.»

ملووک به سهر نه خشه که دا نه ویبووه و له ده له مه ی زهر دینه که، له ته عبیریک ده گه را. چیغان شه قیکي به که له که یدا دا. ملووک توند و چابوک هه ستا، خولیکي دا و له ژووره که ده رپه رپه دهر.

چیغان له قامچیبه که گه را. تا قامچی له مجریبه جیازیبه که ی ملووک بیتدنگ دهر درهنگ بوو بوو. چیغان له ناوه راستی دارستانه که له بهر رق و توورپیی خوږی هه لده له رزی. ملووک له شوپنیک خوږی شارده وه. چیغان هیشتا بیلرسوتی شه ریکه ی له به ردا بوو، کلاو کاسکیتته که ش به سه ریبه وه قورس بوو. کاتیک چاوی له و خاله دوور و نادیاره هه لپری، چهند پیاویکی تری دی که وه ک خوږی به جلویه رگی کاری شه ریکه وه، قامچی به ده ست راوه ستابوون و، له خالیکی نادیار وردیوونه وه. هه موویان بوون. هه موو نه ندایمی حیزب، دوو که سی سهر به به رده ی نه ته وه یی، کرپیکاریکی لایه نگری عروویبیه ت و فه لایه ک که گومانی هاوکاری پوښیس لئ ده کرا و گه نجیکي تازه زاوا که ده یانگوت به ته مایه به پاپوریکي ئینگلیزی له ئیران هه لئ. مژ چر و کو، هیور ده هاته پیش و پیاوان له و هه وره شیرری رهنه گدا، که هه لیکوتابووه سهر زهوی نیمچه دوورگه، ون ده بوون. کوکوختیبیه ک له ناسوی خوږشبه رانه ی پیکه گیشتن ده یخوتند. خوتند نیک که له باری ده نگناسیبیه وه په یوه ندی به هه موو قوناغه کانی میژووه وه بوو.

چیغان هیواش له بهر خوږیه وه گوتی: «نه حله تی خوا له دلئ ره شی شه یتان.»

نه وسا پیاویک که له و مژدها کاسه ی سه بری له ناویکی نه ناسراو لیو رپژ بوو بوو، هه رای کرد:

«من وازم هیناوه چیغان. توش وازم لئ بینه.»

پیاویک که نه م هه رایه ی بو گوتی نامه حره مان به به رز و بلند ده زانی، له بهر خوږیه وه گوتی:

«خاین.»

چیغان پینکه نینی نه ته وه خوازه کانی له مژه که دا بیست و ، پاشان هموو لایهک بیدهنگ بوون. ته نیا سیگنالی نه وتبه ریک ده بیسترا که له بارخانه دوور ده بووه.

له سی و دوو هیلکه ی شکا و ، یانزه ی بی ته عبیر مابووه. سی هیلکه ئیشاره تی بو داها توویه کی نادیار کردبوو، یه کییک شکلی سوارتیکی وه رگرتبوو که له ناوی ئاودرگه که روده چوو. له پینج هیلکه دا شیتالییک خوتین بیندرا بوو، له حه وتیان ته عبیری بارانی زیر له داها توودا کرابوو. یه کیان له شیوه ی قرژال بوو، یه کیان نه ههنگ و دووانیش وه ک ژنه قژ زهرده که ی مسته براون بوو، که مانگی رابوردوو ره سمه که یان به رووبه رگی گو قاری سه نه تی نه ته وه دیبوو. سی و دوو هه مین هیلکه ش به بن میچی مالی عه بدولبا قیدا کوترا بوو، که کهس هیچی دهر باره ی شکل و ته نانه ت ته عبیره که شی نه بیست.

دوو کچی عازبه ی ده و یازده ساله ژیر بالی «بی بی» یان گرت و تا دهرکه ی مالی عه بدولبا قیبیان هینا، «بی بی» به و گوچانه که ده یانگوت باو و با پیرانی له مه سقه ته وه هیناویانه، سی جار دهرکه ی کوتا.

کچه کان هه رایان کرد: «زیره زمزم، بی بی له پشت دهرکه یه.»

«بی بی» بۆلاندی: «تا من مابم هیچ ژنیک زیره نییه.»

کچه کان ورته یان نه کرد و «بی بی» دهرکه ی کوتایه وه، به لام وه لامیکی نه بیست. ته نانه ت چۆله که کانیش که هه میسه له مالی زیره زمزم کو دهبوونه وه، نه یانجیکاند. یه که م جار بوو «بی بی» له پشت دهرکه ی داخراو ده مایه وه. ئه وه له هه موو کوئی جیتی ده بووه. ته نانه ت له بن سیبه ری که پره حه سیربه که ی حیزب و ، له ناو تا قمی نه ته وه خوازه کانیشدا.

«بی بی» ش ئالای خوی هه بوو. سیان ره ش و یه کییک که سک. ئالاکانی له سه ر دهرکه ی هه ر مالییک هه لیدایه ، ژنان له وی کو دهبوونه وه و دوو که لئی داری بن مه نجه له کان به دوورگه دا بلاو دهبووه وه. «بی بی» ریزی بوو. چما کچ و پاکیزه مابوو، تا ئاگاداری ئه و ئالایانه بی که با نه یده شکاندنه وه. زمزم وه لامی ته قه ی گوچانه که ی «بی بی» نه دایه وه. کچانی عازبه له ترسی دو عای شه ری «بی بی» هه لده له رزین.

سی رۆژ دواتر، که وهک هه موو عه سرانی جومعه بای ده هات و بۆنی گل به هه موو لایه کدا بلاو بوو بووه، هه موو له ژیر سیبه ری که پره حه سیربه که ی حیزیدا چاوه روانی هاوری هاراتوون ئاوانسیان بوون. کهس غایب نه بوو. خاوه نی ئه و دهنگه ش که له مژه که دا له

حیزب هه لبرابوو له وی بوو. شاعیریکی عیراقیش که له ولاته که ی هه لاتبوو خوی به موریدی کافکا ده زانی و حه زی له که بابی مریشک و دۆ بوو، له وی بوو.

چیغان گوتی: «به سه لاهی نازانم دهر باره ی ئه و رۆژه مژاویه و ، هه روه ها دهر باره ی که بابی مریشک خواردنی ئه و هاوری شاعیره، هیچ به هاوری هاراتوون بلیم.»

دهنگی له رینه وه ی سه ره کتری سه ر چاله ئاگره که قسه ی به چیغان بری. مسته فا له گۆی چاله ئاگره که دانیشته. سه ره کتریه که ی هه لگرت و تووره که شه که ره که ی رشته ناو ئاوه کو ل ها تووه که وه.

شامراد بۆلاندی: «ئه وه تو چی ده که ی؟»

مسته فا گوتی: «بوچی؟ ده ی شه کرم تی کرد.»

چیغان گوتی: «راست ده کا. خو هاوری هاراتوون چای شیرین ناخواته وه.»

مسته فا ور مابوو. خوی به وه گرتبوو شه کر بکاته ئاوه کو له که وه و پاشان چای لی بدات. له هه موو دانیشته کانی پیشوودا و ، له هه موو ئه و سالانه که له ترومپاخانه ی ژهماره سی چای ساز کردبوو...

«ده ی له پیشدا شه کری تیده که ن و پاشان...»

هاوری هاراتوون له باریکه رتی پر له توژ و خوئی دارستانه که وه به ره و ئه وان ده هات. دوو مندال که تازه خه تینه کرابوون و هیشتا دهر پیبیان خوتناوی بوو، له ملاولایه وه ده هاتن.

هاوری هاراتوون له گه ل هه موویان تو قه ی کرد و پیاله قه دباریکه لیو زه ره که ی له مسته فا وه رگرت. چاوه روان بوو قه ندی بده نی.

چیغان گوتی: «ببووره. هه روا به سه ربه وه بنی. به بی قه ند و که وچک.»

هاراتوون قومیکی لیدا. مسته فا نیگه ران له روومه ته سوور و سپی و گوشتنه که ی ورد بوو بووه. چیغان بو ئه وه ی مسته فا له و نیگه رانی و رامانه بینیتته ده ر، به رز و بلند گوتی:

«ده ی به لئی. به خیر بیی.»

ئه وسا هه موویان له سه ر حه سیریک دانیشتن. هاراتوون و شاعیره که ساتیک رامان.

مسته‌فا دیسان له هاراتوون وردبۆوه. هاراتوون پانتۆله‌که‌ی هه‌لکیشا و، دانیشته. به‌لام شاعیره‌که ده‌ستی کرد به‌ پیاسه‌کردن.

هاراتوون پرسى: «ده‌ی چىخان چى روويداوه؟»

چىخان نه‌گه‌ر نه‌سمه‌ر نه‌بوايه، حه‌قه‌ن ره‌نگ په‌رىنى لى‌ دهرده‌که‌وت، شله‌ژا.

شامراد گوتى: «ئه‌م عه‌بدولباقیه ون بووه. حه‌فته‌یه‌که. ئیستا ئیمه‌ چى بکه‌ین هاوړئ؟»

شامراد تیگه‌یى خو‌شى شله‌ژاوه و به‌سه‌ر نه‌عساب و زمانیدا سوار نییه.

هاراتوون گوتى: «چۆن؟»

که‌س هیچى نه‌گوت. هه‌موویان ساتنیک له هاراتوون رامان و، پاشان سه‌ریان داخست.

هاراتوون به‌سیله‌ی چاو لى‌ی ده‌روانین. کاتنیک چاوى بو‌ مسته‌فا گىرا، رىک نه‌و کاته بوو که مسته‌فاش سه‌رى هه‌لبرى. ویستی دیسان سه‌ردانه‌وینیتته‌وه، به‌لام تازه دره‌نگ بووبوو.

هاراتوون پرسى: «تۆ شتىک بلتى مسته‌فا.»

مسته‌فا گوتى: «من هیچم نه‌دیوه مسیۆ... مسته‌ر... ئاغا...»

ئه‌وسا چونکا وشه‌ی ونبووى هاوړتیی نه‌دۆزیه‌وه، له‌به‌ر خو‌به‌وه گوتى: «کاکه.»

هاراتوون گوتى: «چیت نه‌دیوه هاوړئ؟»

مسته‌فا گوتى: «نه‌مدى عه‌بدولباقى، هاوړئ عه‌بدولباقى چى لى‌ هات. نه‌لېه‌ت بیستم...»

هاراتوون پرسى: «له‌ ژنه‌که‌ی؟»

چىغان گوتى: «خودا ژنه‌که‌ی به‌نه‌حله‌ت کا. ئه‌و هه‌ر قسه‌مان له‌گه‌ل ناکات. دهرکه‌شمان لى‌ ناکاته‌وه.»

هاراتوون پرسى: «بو؟»

ئه‌وسا تکای لى‌کردن که راست و په‌وان پى‌ی بلتین چى روويداوه. ئه‌و کاته بوو

نه‌ندامه‌کان، سه‌ره‌تا یه‌که‌یه‌که و، پاشان هه‌موویان پى‌که‌وه، که‌وتنه وریته وریتی‌ک که له وریته‌ی زکرى باو و باپىرانیان له کۆبوونه‌وه نه‌پىنه‌کاندا ده‌چوو. له شه‌وى مانگه‌شه‌و دوان. له مانگى پرى ناسمانى ساو. له بوونى نه‌هه‌نگه‌کانى ناوړکه و، هاژه‌ی شه‌پۆله‌کان و ده‌نگى کوکوختییه‌ک که له دوورى جووته‌که‌ی ده‌یخویند و، له ناسۆى پى‌که‌گه‌یشتن له خورما کولانى گه‌لاوینژ مانگى دارستان و، له عه‌زیه‌ت و نازارى نه‌ته‌وه‌خوازه‌کان دوان. له به‌یداخه‌کانى «بى‌بى» دوان. له بى‌مه‌بالاتى ژنان به‌ بنه‌ماى نوئ و، رووداوه‌کانى جیهان و، گوتیان لى‌ره ژنان چاو له ناسمان ده‌پرن. چاوه‌پروانى دوو نه‌ستپه‌ر ده‌بن که له رۆژ هه‌لات و رۆژاواوه دین و، پى‌ک ده‌گه‌ن. نه‌گه‌ر ده‌نگى کوکوختى بېرى و، با هه‌لنه‌کات به‌ر له‌وه‌ی نه‌هه‌نگ سه‌ر له ناوى خه‌لیج ده‌ریتنى و، نه‌گه‌ر کچى‌کى عازهبى بى‌خو‌زى‌بنیکه‌ر له ناسمان ورد بى‌نیتته‌وه، نه‌وه کاتى‌که که ده‌ست له هه‌رچى بده‌ی ده‌بیته‌ زى‌ر. ژنان ته‌نانه‌ت به‌ عه‌پارى ئه‌و زى‌ره‌ش ده‌زانن.

هاراتوون هى‌واش گوتى: «ستۆپ.»

به‌لام مسته‌فا هه‌روا له‌و چاوانه ده‌دوا که له ناسمانیان ده‌پروانى و، له گه‌رمای زۆر و بوونى خاک و...

هاراتوون نه‌راندی: «ستۆپ کاکه. ستۆپ ئیتر.»

مسته‌فا ئارشه‌که‌ی له‌سه‌ر سىمى قیه‌لۆنه‌که هه‌لگرت و، ئه‌و سه‌مفۆنیا خه‌مباره خامۆش بوو. هه‌موویان سه‌ریان داخست. هاراتوون له عه‌باس ورد بووه که به‌ ده‌مى کراوه‌وه له دوورى ده‌پروانى. هاراتوون دى‌سوى که عه‌باس جى‌ا له‌وانیستر له تاپۆیه‌ک له پال دار خورمايه‌کى بلند ورد بوته‌وه. پرسى: «ده‌ی عه‌باس، عه‌بدولباقى له کوپیه‌؟»

عه‌باس گوتى: «له‌وى بوو. گوتى تووتنت پى‌یه. گوتم سوویکه‌م^(۲) پى‌یه. ده‌یجووى؟ ئه‌وسا قامکى‌کى هه‌لگرت و ژى‌ر زمانى دا. پاشان رۆبى. تفى نه‌ده‌کرده‌وه. هه‌رگىز تفى نه‌ده‌کرده‌وه.»

«تف بو؟»

«سوویکه‌ی قووت ده‌دا. ده‌مگوت چۆن ده‌توانى قووتى بده‌ی؟ تاله، وه‌ک ژارى مار. به‌لام ئه‌و قووتى ده‌دا. له‌بىرى ده‌چوو تف بکاته‌وه. ده‌یگوت له‌بىرم ده‌چى سوویکه‌م له‌بن زماندايه. ئه‌وه‌نده‌ی خه‌يال ده‌کرده‌وه، ده‌مگوت «زار»^(۳) دپته‌ گىانت. نه‌ده‌ترسا. ده‌یگوت

زاری چی؟»

هاراتوون پرسى: «پاشان چی؟»

عهباس له باریکه ریکه دهروانى. عهبدولباقى خهريک بوو دهروشت. عهباس نه پاندبووى: «تف بکهروهه بى دین.»

عهبدلباقى سهري راوهشانديو، يه عنى قووتم دا. پاشان گوتبووى به يانى بهرهو بارخانهى ژماره هوت دهچم.

«ها، دهمزانی شهر دهنیتتهوه. نهوه عادهتى بوو. تا بريندار نهکرايه له بارهکه نهدههاته دهر.

دهيگوت خوښيهکهى نهويه که پياو پاشان بهرۆک بهکهسيک بگرئ. سيموون هيچى پى نهدهگوت. دهيگوت به توون، با يهکيتک گوو بکاته هم کافوه. دوستى سيموون بوو. کاتيک پزليس له کافه دا بوايه سيموون دهبيرده پاشاخانهکه. ئيشارهى بو منيش کرد که بچم. گوتم عهبد من دهبي ئيمشهو زوو بکهريمهوه. توش وهره. گوتى نا، چونکا دوايى دهمهوى تورتک بگريم. ههر ليرهش دهخهوم، پاشاخانهکه شيدار بوو. گوتم دلته لهچى ئيشاوه پياو؟ نهوساکه بوو که نهو ئاغايه هاته ناو دهرکهى پاشاخان. گوتى: بهتهنيا خوښتانه، ها؟ سيموون له پشت کابراکهوه راوهستابوو، ئاماژهى بو کرد و گوتى خوښهتى. عهبد گوتى توش فهرموو خوښت بى. گوتم عهبد ههسته پرۆين. گوتى تو برو من له گهل هم ئاغايه خوښ دهيم. سيموون رهنگى پهریبوو. گوتى بو نهتهينايه دهر، گوتم نههات. من ههر لهوى له گهل سيموون له پشت بارهکه راوهستام. رهنگه زياتر له سهعاتيک. نهوان سهرهتا پچهپچيان دهکرد و پييدهکهنين، بهلام پاشان دهستيان کرد به گورانى خويتندن. دواتر بيستم به پوليسهکهى دهگوت بهم زوانه بهلايهکم بهسهردى. پيى دهگوت ههر به يانى پروا ژنهکهى تهلاق بدا.»

هاراتوون پرسى: «ئيستاههبدولباقى له کوپيه؟»

چيغان گوتى: «نهمه تا به يانى بدوى، هيچ بهدهستهوه نادا. با من بيليم.»

نهوسا چيغان باسى نهو شهوى کرد که عهبدولباقى له مال ههلاتبوو، چونکا چاوى نهيديبوو، کهوتبووه شيوپکهوه و، دهينه پاند.

«بوچى؟»

«له ترسى نهو دوو نهستيره که رهنگه ئيمشهو، يه عنى نهو شهوه پيک دهگهيشتن.»

ديسان وربته وربتى پياوهکان تيبک ئالا و، ههر کهس لهو شهوه و له وهزعى عهبدولباقى شتيكى دهگوت. له ژنهکهى دهرسا. شهوان له بيانويهک دهگهرا نهچيتهوه بو مال. قاو بوو که دهچى لهو مژه ونهى گوئ چومهکه له عارهقى ولانى نهو پياوه عاشقه دهخواتهوه. له خهودا وهها دهينه پاند که ههمو خهلى دوورگه بهئاگا دهبوونهوه. ژنهکهى دهيگوت له خووه دهرسى، نهو بهختهوهرى عهبدولباقى دهخوازى. عهبدولباقى دوو ددانى زيترى بوو، که فرؤشتبووى تا مهقنهعهيهكى گهوهرى بهحرينى بو ژنهکهى بکرى، بهلام ژنه پارهکهى لى وهرنهدهگرت.

هاراتوون ئاونسيان لهو روومهته نهسمهر و ئيسکن و شهلالى عارهقانه ورد بووبووه و، ئيتره هيچى نهدهبيست. بهلام نهيدهزانى که هيچ ناييستى و ههروا گوتى دهگرت و، بيري کهوتهوه دهبي سبهينى عهسره مفونىاي پينج و نوى بتهوئن بو ليليان بباته باشگاي گولف.

پاشماوهى چا پر له تهپ و توزهکهى ههلقورانده نهيزانى سارد بوتهوه. ههستاو، نارام بهرهو باربکه ريبهکه چوو که ئيستاستا مژگرتبووى. بهلام بهرلهوهى له مژهکهدا ون بيى، راوهستا. ههموويان له ژير کهپره حهسيريکهدا راوهستابون و له نهويان دهروانى.

هاراتوون پرسى: «بو دهبي پروا به قسهکانتان بکهم؟»

مستهفا گوتى: «ژنى عهبدولباقى گوتبووى؛ ئيمسال نهوهنده دادهنيشى تا نهو دوو نهستيره لهيهک نزيک بينهوه.»

هاراتوون پرسى: «دهى نهمه به عهبدولباقى چى؟»

چيغان گوتى: «نهگهر زمزم به ههله دهستى له عهبدولباقى وهشاندبى، دهى خو...»

هاراتوون ههى پيى کرد و، روښته ناو مژهکهوه. لهويوه قيراندى:

«برؤن بو جهه نهم. وا خهتم بهدوورى ههموتاندا کيشا.»

هيشتا مژهکه نهونده نزيک نهبووبووه که ههلقوتيته سهركهپره حهسيريکه و، پيالته قهد باربکهکان پر ببوون له تهپ و توزه و، ههموويان چا سارد و پر له تهپ و توزهکهيان ههلقورانده. چيغان گوتى:

«بریا دهمانزانی هیلکه که ی مائی عهبدلباقی کاتیک به ناوهراستی ژووره که دا بلاو بۆوه
چ شکلیکی وهرگرت؟ یان پهیکه ره ی عهبدولباقی...»
مسته فا گوتی: «که پره که کۆیکه ی نه وه؟»

۱ - فراماسیونیر

۲ - سوویکه

۳ - زار

مائی رووناکان

هۆشهنگ گۆشیری

بهو ئیسته ی له سووران ی کلپه که دا کرا، زانیمان خۆیه تی. له وه دوا جی کلپلی و دهرکه
زۆرجار نه وه یان پی گوتوین. هه میسه سه ره تا کلپه که ده خاته جی کلپه که وه، ماوه یه ک
ده وه ستی، وه ها که له بیری کرد پی ویستویه چی بکا، پاشان کلپه که ده سوپی پی. دهرنگان
بوو، تاریک بووین ئیمه. باریکه نوو ریک داوین پی په رده که ی رۆشن کرد بوو، نه مان دیبوو
ئیمه. په رده که ته نانه ت نه گهر هیچ نوو ریک له چراکانه وه نه رژی و دهره وه ش تاریکی
تاریک بی، نه مه مان پی ده لئی. له و تاریکیه دا ئیمه نازانین دهره وه که ی رۆشن بووه و که ی
تاریک. تاریک بووه هه تمه ن. وه ک ئیمه که بی ده نگ و تاریک له سه ر جی خۆمان بووین
و ته نانه ت چه شمان نه ده کرد. تاریک بی قسه مان بو یه کتر پی نییه ئیمه. ئاو پی نه
له پی شدا بینویه که تاریک بووه و له ناو دهرکه که دا وه ستاوه، کیفیک به مده ستی و
تاریکی شتیکی تر به وده ستی. له به ر رۆشنایی پاره وه که رووناک لیتی پاماره و چاره پروان
وه ستاوه تا که ی کلپلی به رقه که لی بدا و گفتوگۆی خامۆش و به رده وامی له گه ل سپییه تی
دیواری به رامبه ر و، تابه کی دهرکه که و چه ند پلیکانه ده ست پی بکا. ده لئی: له به ر
رووناکی من روومه تی روون بۆوه. سیبه ر که وته مابه ینی دوو لۆچی ته ویلی. لیتی
دروانیم، یان ره نگه ته ماشای خۆی ده کرد.

ده لئی: کیفه که ی له پی شدا دانا.

قورس بووه. پاکه ته که شی له سه ر فه رشه که داناوه و، هه م دیسان له ئاو پی نه ی پروانیه.
پوخساری ئیستا لیتره نییه که بیلی سه یری خۆی کردووه یا خود نا. له ئاو پی نه دا ده ستی

ههلبړيوه. مست بووه. ناوینه ترساوه. دهلی: ههگیز نه مدیسیو رووه من مستی بهرز کاتهوه.

دهنگی خوئی له پيشدا بیستووه و دیتوویه ئیستا که دهړژئی. ده رکه ی پیوه داوه و دووباره تاریک بوونه توه. ناوینه ترساوه، رهنکه ئیستا به شق تیبی سره وینئ. تیبی نه سره واند. له و تاریکیه دا هه لگه را. پییه کی قورس بووه، ودها که نه و پییکه ی تری ژان بکا. دهستی به دیواری راره وده که گرتووه و هه لگه راره. ده مانزانی له و پییه. گویمان له دهنگیه تی. ههستی پیده که یین ئیمه. ههست به حه جمی هه ناسه کانی، که دین به روه دوا له سنگمان ده درین، نه گهر سنگمان بیئ. خوئی دابووه سهر پییه کی و دهستی نابووه سهر نه رده که و راره ستا بوو. برقه که ی هه لگه رایه چه پیی خاموشمان دهست پیده کرد. نه یکرد و ئیمه ش پیده نگ ماین. نا، پیده نگ نا، تاریک و شاراهه ماین. سه عات که ی میله ی بچووک و شه و فمای هه لده سوورا و، پالی به ساته کانی هه دنا. نه و نازانی که ناتوانی هیچمان لی بکا، هه یین ئیمه. روخسارمان گرنگ نییه، نه ویان به روخساره وه به ستوتوه. نه وه نه گهر هه ناسه ی حه جمی نه مینی ئیتر نییه. رهنکه زانیبیتی، تازه خه ریک بوو دهستی پیده کرد که تاریک بوو، دهستی که له سهر له شی نه نه رده که دهلی، ساردم هه میسه. هه مدیس چاوه پروان مابوینه وه که ئیمه شه و دیه وئی چی بکا. هوشمان نه ماوه ئیمه. له دووباره بوونه ودها شته کافان بیر دیتوه. بیرمان دیتوه و هه مدیس له بیرمان ده چیتوه، تا شتیکی تر ده رکه وئی و ها وره گه زه که ی خوئی وده بهر بیبیتوه. هیچمان وه بیر نه هاته وه. ته نانهت بوئیشی بویمان غه ریب بوو. پاشانیش که هه ر هات و چوو، له م کورسیه وه بو ژووری خه وتن، خوئی دابووه سهر نه و پییه کی که قورستر بوو. دیسان بوئی هیچ بوئیکه له ئیمه دا نه ده ژیانده وه، نه له تان و پیوی پرده که و نه له رووکه شی کورسیه ره حه تیه که دا. تاخریه که ی ماندووده بن، کورسی و چرپایان بوئیم ماندوویه تیبیه ساز کردووه مرؤقه کان. بوئی مهستی نه گهر ببوایه ده که وته سهر چرپاکه و، به یانی له درزی نیوان دوو پرده وه ده هاته ژوور و، له سهر تاچه ی په نجه رکه داده نیشته و، به ناگای ده بووه. زهبت و شریته کان ده لئین چاوه پروان بووین. بوئی بنیاده میان گرتوه نه مانه ش. جگه رهش بوئی بنیاده می لیدئ. قونچکه جگه ره که له ته پله کدا پیروئ نه وسا وه ک ئیمه ی لیدئ. کومید و چرپا و ته نانهت جلویه رگیشی نه وه ند پرین له بوئی قورس و به رده و می تاریکی و روونی بنیاده مان که نامان بیین. خوئی مان لی نه بان ده که ن. به گوئی به کدا ناچریتین. نازانین چ باسه ئیمه. ده چوو، ده هات. سه عات که ش که زیراندی نه وه هه روا ده هات و ده چوو.

ده بیست ماندوویی نه ناسئ. کورسی و ته پله کی به رامبه ر ته له فروین چاوه پروان بوون. کورسیه کان ده لئین به سووکی و قورسی که سه کاندایه تیده گهن چه نده تاریکن. گوتوویانه که ها تووه و دانیش تووه گرژ و تال بووه. به جیره ی فنه رنه کاندایه زانیویانه. گرژ و تال نابین ئیمه. به و دهسته که له سهر ده سکی کورسیه کان داده نری له تالی بنیاده م ده گه یین و به تالیه کانی رابوردو و هلامی ده دینه وه و تالتری ده که یین. نه ودها پر بووه له تالی، تالیه کانی رابوردووی لی ده رژا. وه ک هه ور که ده لئین کاتیک پر بی له ناو سهر ریژ ده کا. که شه مچه ی هه لکرد ده لاقه ی بلتسه رۆشن بو و، سهرمان کیشا تا بزاین له بو به رمانه وه چی هه یه، نه مان بیین. خویمان شارده وه و له نووکی سووری جگه ره مان روانی. په نجه ره نییه کونی سووری تال، نه گهر بشی له و دیوه وه دلی مرؤف ده بیندرئ که تال و سوور لی ده دا. هه ستمان به بوئیشی ده کرد له گه ل حه جمی هه ناسه دا لیمان ده ردا. که په رده کان دادرا بیتنه وه و چراکان کوو ژا بیتنه وه، چاوی سووری جگه ره تاریکمان ده کا، ده توقین، بوئو ده وورانه راومان ده نی، بوئو سووچ و سی قورنانه که سنووری زولمه تی بی مرؤقین، که دنیا یان تیا رۆچووه. مرؤف ته له فوون و گوتن و بیژنتیان له بوئوئمه ساز کردووه و داهیناوه، تا له نیوان نه م رۆچنه سوور و تاریکه و، له نیوان نه م گشته بوونه، به چه چه تاریکیان لی بته کیتی. ته له فوونی به رز کرده وه. گویمان له هیچ دهنگیک نه بوو. میز ده لی له سهر من داینا. خه و و نیوه خه و، له و رۆچنه سووره وه بوئی شتی کمان نه کرد که نه هات و له قورسایه مست له سهر سنگی ناوینه ش قورستر بوو. ئیمه زورچار تالی ره وه دهست پی ده که یین، نه م گوئی بوئو گوئی، یان چاکتر له م سللو له وه بوئو سللوول، به شکم نه و نووره ره شانه که له بنیاده مده هیه کاریک بکن. ده بی کاریک بکه یین، کردمان. له دهستی هه وه ده ستمان پی کرد. دوو نه نگوستی گه وه ی نه گهر جگه ره ش بکوژیننه وه، دهست پیده کرا. نه و پیده نگ بوو، ئیمه تاریکتر ماینه وه. قورس و نه رم، مؤیل ده لی، دوو دهستی خستبووه سهر ده سکه کانم. نه گهر نه م جوړه بنیاده مانه هاواریک بکن، یان تان و پومان به هه نیسکیا فانگ بدن، ده زانین ئیمه که نووریک هیشتا له شوئیک هه یه، نه گینا نووره ره شه کان تاریک دادین، وه ک نه و تاریکیه که بووه. پرده ده لی باریکه ی نوور ئیتر نه بوو. ناخ نه گهر قورگمان ببوایه چیمان ده کرد. چه ند دلۆپ له و هه وه حه تمه له سهر جامی شیشه بووه، یان دوو ته قه له سهر ده رکه. ئیمه له به ندی مرؤقدا و مرؤف له به ندانی مه دا. ئیمه ریمان بوئو دیوی حه سار نییه. نه لبه ت ده کرئ به خه یال وینای بکه یین. کردمان. له دلی ره شی دوو که لیک گه زاره ی سووری ناگرمان ده رکیشا.

داره وشکیتکی گر گرتوی ددهی ئەگەر دەستی لەبەر گەزارەى سوور و لەرزۆکی ناگرەکه راگرتایە. بە ساقی پێ و پل زبوی غەزەلەمان گوت نەوێک بەناز، بەقەھرەوێ غەمزی بۆیکا. سەری هەلنەپری که دیمان ساقی رەنجاو خۆی خستە باوەشی قاپی رەسمەکەى و جامى هەلگرت. جامان پێ نواند، نیرگس و دوو سێ بنە پۆنگە لە گۆی رووباریکی جارى و زولال. کوێرە رێبە کمان لەنیو جەنگەلدا پێدا بەلکو هەستى و دەلاقەى چرایەک بکاتەوێ. نەیدەدى. دەماندى که نایبىنى. تەنانەت «با»ش لەسەر جۆلانەى سوورە گولتیک بەدى ناکات. بەردى نەدى کردبوومانە سەوانى کلاوى نەرمى قارچکىک. شەکەت نایبى ئیمە. رەش دەبین کاتیک دەبینین که سیک دوو دەستى قورسى خۆى نایبىتە سەر دەسکى مۆیل و، دەرکەى لەسەر غەیر و نەیار داخستى. ئیمەین غەیرین. گوتمان بیلین بەلکو خەیاڵتیک بانگ بیلێ. بۆنى کافوور بوو. بەرلەوێ بۆمان کردبوو، بەلام بۆ دوورترین کونى ئەم ئالقه رابومان نابوو. لەترسى ئەو کونى «نەکا»یە که هەمیشە هاوسىبەتى. دیمان خەریکە لەبەر پێی رادەخرى یان خود ئەوێ که بوو، بۆنى قورسى خاکی تەر بوو ئەو کافوورە که لەسەر موورەغەى پشتمان - ئەگەر پشتمان بى ئیمە - عارەقى ساردى دەنیشاند. لاسقى ناسکى گىایە کمان چەماوێ لەبەر قورسایى دوو دلۆپ شەونم، لە گۆی ئەو تاریکە رواند. نەیدى. ئاوازىکی ئاویزانى مابەینى دوو بێدەنگیمان بۆ مالى خەیاڵى راگوترا. کونى دووھەمى پر نەکردهوێ. ماندوو نایبى ئیمە. تاریک، گوتمان دەمینینەوێ سا بەلکو خۆى مالىکە روون بکاتەوێ. تەلەفوونەکەمان گوتى ئەم کاتانە بوو که داينام. هەستا. پاکەتەکەى هەلگرت و بەرەو ئاشپەزخانە بردى. هەروا تال بوو. ئەو کونەى کردبوو نسیبى جوت پى. برقەکەشى که هەلکرد تاریکترى کردین. سەعاتەکە چەندجار کوترا. شتیکى خوارد. شتیکى تالیشى تەنانەت خواردەوێ. بەلام ئیمە کات خۆش نەبووین. فریو ناخوین ئیمە. جەژنى ئیمە یە ئەو دەمە که بنیادەم بەشوین هەر پاروویەتیکدا قومىکی تالیش هەلئەدا. تەرمىک بوو لەسەر مێزەکە. سەرتیک بوو، قژى ئاوى لى دەچۆرا. لەسەر تاریکترین تەپلەکەکانى ئیمەبوو. راست وەک ئەو رەسمە که دەلێ، ئەو رۆژتیک لە رۆژان من بوو. ماوێ هیشتا. دەستى کۆلەکەى چەناگەو قژەسەرى شانە نەکرا و، نووکی سمیلی دەگەزى. تەلەفوونەکە زیراندى. نەمانگوتبوو ئیمە که ئەو بزىپىنى. دەتوانین، بە حوکمى خەیاڵ دەتوانین. هێزى دابوو سەپى پاستى، هات و نەویەوێ و تەلەفوونەکەى هەلگرت. گوتى: بەلێ؟

- بۆ نەهاتى؟

لە ئیمەدا بوو ئەو. نوور بارانى دەکردین کاتى که بوو. هاومالى بۆنى پۆنگەى قەراغ جۆبارى دەکردین.

گوتى: ماندوووم.

- زۆر قەرەبالغ بوو؟

- زۆر؟ ئەرى باش بوو. بەلام بەئامانەتى داينانا تا ببەنە شوپىتىکی تر.

- بۆکۆى؟

- نەمپرسى. زوو هاتمەوێ.

- باشە، ئىستا بۆ وا تالى؟

- تالم، ئەرى، چونکا دەترسم ئەم بەلایە بەسەر منبىش بى.

هاومالى دەنگى بلوور پێدەکەنى نیرگس. که ئەو نەبى، دلتنەنگ دەبین ئیمەش. گوتى:

خۆ تۆ دەتگوت تا ئەو کارە سەرەکیبەم نەنووسم نارۆم؟

- هاكا ئیمشەو نووسیم.

- چاکە، چاکە، واهاقمەوێ. ئیمە لىمان نایەت بچینە باکور.

- نا، تکایە، من زۆر چاکم. ئەو پەرى حەبىک دەخۆم و دەخەوم.

بۆنى کافوورى لىدى درۆ جارجار. بەتایبەت کاتیک گوتنىک هاومالى خاکی قورس و

چەور بى.

نەمانبىست نیرگس رەش بى. یان بلێ لەژىر ئەم «دەخەوم»ەت سىبەرى شتیکىت هەیه.

ماندوو بوو رەنگە. ئىستا ئیمە لە بەندانداين. رەسمى ئەویان بەسنگى دیوارەوێ

هەلئاسیوێ لە قاپىکدا. رەش و تیکەل بەچەورى خاک، پارچەبەکیان راستەوچەپ بەسەر

شاندا داوێ. لە مندالەکانیشى پرسى، خەوتبوون. لەگەل نیرگسدا دین و، خونچە لە

سەرئەم مۆیلە دادەنیشى. راماوێ لە دەرکە. دەلێ: باوکم لىرەیه. دلنایم. بۆنى دەکەم.

بۆنى ئەو لە ئیمەدايە. هاومالى بۆنى شیلەى کاجمان کردووی. بارام دەلێ: خۆى

نووسىوێ من جگە لەم نووسىنانە چىترم نىبە. ئەمانەش بۆ ئەو کەسەبە که بتوانى

وہیانخوینى.

دەینووسی ئەو. لەو ژوورە بچووکە لە پشت میزەکە ی دادەنیشت و دەینووسی. ماشینی تاییبەکە دەلی: بێ دەنگ ماوم.

نیرگس جاروبار بە تەنیا دیتە ئیترە و لە گەڵ ئەودا دەدوێ. دەیبیسین ئیمە. دیتێکی سەر لا پەرەیهک دەخوینیتەو: ئیمەش روشتین. تەرمی خۆمانمان بەشان دادا و بردمان.

سەرەتا چی کاری نیوەتەواوی بوو کۆی کردنەو و لە کیسە نایلۆنیکی خستە و بردنیەخوار. بە ئیمە ی گوت کە دەیانبا. باسی مەرگی خاوەنی رەسمەکەشی کرد. هەمووی نووسی و بەدەنگی بەرز خویندیەو. لە تان و پۆ و کون و کە لە بەرەکانی ئیمە دایە ئەو ی کە ئەو نووسیویەتی. ناتوانین بیانلێین کاتیکی خۆی نە یووستوو بەناهیلتیەو. دراندوونی. سوتاندوونی. نیرگس خۆلە میسە کە یانی لە تەپلە کە دەدا بینی. گوتی: لێرە بوومایە نەمدەهیشت.

هەموویانی دراند. لە ئیمەدان، لە گەڵ ئەودا دەمیننەو. بانگی خاوەن رەسمەکە ی کرد. شتیکی بۆ خویندەو کە هاوسیتی بەیان و ئیوارە دلتنەنگەکان بوو. بڕگە بڕگە دەبخویندەو. گوتی: نامەوێ وەک تۆ مەسلەتم پێ بکردی.

- منیش نەمدەویست، بەلام بێخەبەر دێ، هەمیشە.

- تۆ شاعیری، یان بووی، بەنیو بەیتیک دەبوو بیلێتی.

- گوتبووم، زۆرجار. بەلام ئەگەر خویندبیتیانەو یان تەنانەت لە بەریشیان کردبێ، بەشتیکی تر تیبی گەیشتون. رەنگە عەیبی شێعر ئەمە بێ، ناکرێ باسی شتیکی بەوشیو بەکەیت کە هەیه.

بەرامبەر بە یەکتەر لە پشت ئەو میزە دانیشتبوون، شاعیر لەولاو دراوسێکە ی ئیمەش لەملا. خەیاڵ بوو شاعیر، سێبەرەکە ی بوو کە رۆژی بوو بوو. بۆلە و بناشتی رابوردوویان لە گەڵ یەکتەر دەگۆرپەو. قژی درێژی شاعیر تەریو، هاومالی بۆنی کافور بوو. قژی بەهۆی خەیاڵ هاتوو، فرمیتسک برێژی دەلێن تەرە. کەکرە بوو قسەکانی، دەیگوت: بۆ ئەو ی لە رەسمەکاندا دەرکەون دەچونە ژێر تابوتەکە.

لێوی تامی تالی «ئومولخەبائیسیان» لێ دەهات. شاعیر دەیگوت: پارچە پارچەم دەکەن ئیستا، وەک وشتی قوربانی کە هەر کوتیک لە گۆشتەکە ی بەرەو مالی کەسێک دەبەن. ئەگەر دەمزانی...

- خۆکوشتن خراپترە. بەلاسی کردنەو ی لە قەلەم دەدەن.

- ئیتر بەنامانەت بنیادەم دانانین، تا دواتر ببەن و بەپێی یاسا ببینن و ئەوسا مەدحکەرەکان پارچە پارچە ی لەشم لە بەرۆکیان بدەن. وەک پارچە پارچە ی لەشی بێژەری شیعری ناسری کە ئیمانداران لە بازاری شاری بەلخ بەسەر سوورنەکانیانەو بە تەبەر ووک دەیانگێرا.

لەلایە و تویی دوورماندان، چوو کۆنەکان. ئەگەر بانگی بکەن، ببینوسنەو بەوشیو کە شیواو، نەوێک تاپۆی، بەلکو خۆی حازر و ئامادە دێ و دەردەکەوێ. وەک چۆن بوو و ئیستاش هەیه. کاتب تەنانەت قەلە میشی هەلنەگرت. گوتی: کە لەسەر سەکو، لاشان رايانکیشایت، چەندە ئارام بوو رومەتت. بە سەر و رووی تەر و چاوی بەستراو، دەتگوت دەم بەزەردەخەنە خەوتووی. دوو لۆچی ئەملاولای لیتوت قولتر لە ئیستابوون و، تارماییان کەوتبوو. لێوی خوارووت خونچە کردبوو، وەها کە ویستبیتت وشەیهک بێژی و لەبیرت چووبیتەو.

سێبەر نەیدەبیست. قامکێک لەسەر گۆنا و چوار قامک ئەستوونی چەناگە سەیری دەکرد. سەیری کاتب نا، لە رەسمی خۆی ورد دەبوو. گوتی: دەبینی؟ ئەمەش من نیم. ئەلبەتە بووم. ئەوسا ئەوان بۆ بەلگە وشەکانی من دیننەو. نا، نەبوو، نابێ. وشەکان سێبەریان هەیه، هاوئشین دەیشاریتەو. دەبنە شتیکی لە دەرەو ی ئیختیاری من. رەشتالەیهکی بەرزەبالام خۆش دەویست، بەلام ئەگەر باسی ئەوم بکرایە دەبوو شتیکی کە ئەو نەبوو. زاری نیو کراویم دیتەو بێر و، پەنجەکانی کە ئەدیکیان لە مست گرتبوو. بەلام من باسی بلوور و تراشی باسکم کردوو.

کاتب گوتی: دەرەنجن. لێمان خۆش نابن ئەگەر بزائن تۆش ئەو حەوانەت دیو، لە وەسفیکدا ئەو دوو دەستە و چنگۆلە کراوت بانگ کردوو. دەیدرینم من، دراندم. لەبەر پیتی تۆدا دراندم.

- کەواتە تۆش دەترسی؟

بۆنی ترسمان کردبوو ئیمەش، هاوسیتی لەرزینی دوو دەستە هەندی جار. بۆ ئەو ی شاعیر نەیبین، کاتب دوو دەستی بەلێواری میزەکە گرتبوو. میزەکە لە ناتارامی پیتی کاتبیش دواو. ئیمە زۆرجار باسی نازاری پیتی راست و کزانەو ی بەرپیتیمان بۆ خونچە

کردووه. خونچه له زمانمان تی دهگات و دهلی: بونی باو کم دهکم. لهم نریکه یه.

نیبه نیستا. له لایه کانی نیبه دایه. به یارمه تی نهوه نیبه له ده لاقه ی وشه کانه وه ده بیین. ناوچور نیبه قژی. سهر و دهست و پی نیه. یان عیزامی په میم یان ههرشتیک که نه م جوړه بنیاده مانه دهین، به خاکی نه گهر بسپیرن یاخود نه گهر به نه مانه ت قولتر له و ژیر خاکی رۆکن. هاوسپی زولمهت و تاریکیه کاتب. بونی کاغزی نه نووسراو یان قهله می نه تاشراوی لیدی کاتب. له تابووتی نه گوتراوه کاندایه.

گوتی: بیتگومان ده ترسم.

شاعیر له مژدا دهروشت و له مژ ده دوا. دهستی له نیو دهستی به رزه بالا که یدا بوو. بالا به رزتیکی قژ رهش، قژ تا سهر شان. گوتی: لیکدا لیکدا قسه مان ده کرد و دهروشتین. باریکه ریبه ک بوو له گوی دۆلنیک، میچکوت له مژ. نه ملاش شاخ و تاشه به رد بوو، جارو باریش لقه داریک که سهری له مژ ده هیتابوو، ده سگره مان بوو. شان به شانی په کتر دهچووین. ناوی مانگ بانو بوو، من به مانگ قاوم لیده کرد. تا نیواره کول به پشته وه گه رابووین. شتی کمان خواردبو و، له شوینیکیش دانیشتبووین و سهرخه ویکمان شکاندهوو. دهست و دهستبازیه کیش، جوانم له بیره. شه ریشمان بوو. به ردیکی هه لگرت و فری دایه نیو مژی سووکی بنکی دۆله که وه. «عه له م دی» هیشتا که دیاربوو. ده بوو بگه ریبه وه بو نه وی و، له ویشه وه مانگ دهروشته وه شار. قهرار و ابوو له وه دوا نیتر نه بیینم.

له نیبه دا نیبه مژه که. مانگ بانووش له نیبه دا نیبه. له گرژی هه وای کویتان، یان له کون و که له بهری له شی به رده کاندایه ماوه. ناتوانین بانگی بکه یین. وشه کانی شاعیر قایی چول بوون، ده بوو به جووله ی دهست یان له ره ی دهنگیک پر بکرتین. شاعیر هاومالی خه یال بوو. کاتب نه گهر بینووسیا یه، وه ک چو ن نووسی، نیستا که بوو. کاتب گوتی: چو ن؟

- منیش ده مویست له مه بگم. گوتم: «با پرۆینه شوینیکی دوور. هه ردو و کمان. دوو سی رۆژیک پیکه وه بین و پاشان بریار بده یین.» خزی نه دایه ی پیشنیاز کرد. ژوو ری کمان له مالیک به کری گرت. له پی او ویک که پی موای ناوی که ره م بوو. به له دی که ژوانه کان بوو. پی و ابوو نیبه ش که ژوانین. پاشان که زانی به ته ماین تا نه و نریکانه بچین، رۆشت و شوین کاری خزی که وت. شیو و نیوه رۆژه ی بو ده هیتانین و دهچوو. زور جار له بهر نه و

چایخانه راده وه ستا، که نیبه ش له وی دیوومان.

بیقهرار بوو کاتب. به نه نگوستی دهستی چه پی سمیلی ده گرت و بای ددها. ده یکرده سه یوان و سیبه ری لیوی خوارووی. گوتی: نه مانه ده زانم. خو تیند وومه ته وه. جارو بار باسی مژیشت کردووه. باسی مانگیش که بانووه و دی، له پشت هه وریکه وه سهره تاتکه ده کا و، لقیک رۆشن ده کا یان داوینی کیوه که، شاخ و به ردیک، به لام تو نابینی که بو نه وه ی داوی هاتنی بکه ی له وه سفیدا که لیک هونراوه ت داناوه.

- به به رزه بالا ناو بردن هیچ که ست پی بانگ نا کری. قژ په ریشانی من له مژه که وه ده هات.

قاقا پی که نی شاعیر. هاومالی قووره قووری کردبوو. کاتب هه ستا. هیزی دابووه سه ری پی راستی و دهستی نابووه سهر نیشی پشتی، هاتوچوو، له په نجه ره ی تاریکه وه تا نه م مویله که نیستا نیتر خوی به بونی دانیشتنی نیرگس گرتووه، نه و کاته ی دی و چوار مه شقی داده نیشی و دهلی: ره نگه خونچه راست بکا، جار جار منیش بونی ده کم.

له نیبه دایه بونه که ی. ده نگه که شی. ده یگوت: له وشه کاندایه نیبه، له مابه ینی نیبه و وهرگر دا تیا ماوه نه وه ی تو گوتو ته. من مژه کم دیوه، نه و کویره ریبه ش که مانگی پیدا رۆیی و، ته نانه ت نیستاش ده بیینم.

شاعیر گوتبووی: کویره ریبه ک نه بوو. دانیشتنی و به پی عه رزه که ی دۆزی و هه روا دانیشته هه ل خزی. خزی و رۆیی. منیش دانیشتم، به لام نه رۆشتم. گویم هه ل خستبوو، چاوه پروان بووم و هه راسان، که که ی دهنگی هه ره س و رژانی ده ست پی دده کا. بریا رۆشتبام یان شتی کم گوتیا یه. کاتیک رۆشتم که مژه که نه مابوو. که ره م گوتی: «چوو.»

دیسانه وه گوتی: رۆیی.

دهستی به ژیر قژه ته ره که یدا هیتا شاعیر. تال بوو، به دیان لیوی خوارووی خوی ده گه ست. گوتی: برین تیمار ده کری، به لام شوینی هه ر ده میتی.

هه روا ده هات و دهچوو کاتب. شاعیر له په نجه ره ددهوا. رووه و کولان کراوه بوو. تاریک دانیشتبوو، جگه ره ی به لپوه وه بوو. ده یگوت: تا به یانی دانیشتم، ده مزانی ناگه ریته وه، به لام نه خه وتم تا نه گهر هات و گه رایه وه یه که م که س بم که ده بیینم. چرا که م کوو ژانده بووه تا نه زانی نه خه وتووم. هه وا تاریک و هه وری بو و، ته نیا چرای دار تیله که بوو ده نایسا.

له دهنګه دوور و نزيکه کانيش ددهوا: که له شيرټک که ناوخت دهیخویند و لقيک که په نجهی له سهر دیواری باخیک دهسوو. له ټيمه دا نييه، گوتی نه ده گرت کاتب. شاعیری نه ده دی، ټيتر نه بوو، به دوو چاوی کراوه وه له سهر سه کوبهک خه وتبوو. دوو خه تی ټم لاولای سمیلتی ته ری، سیبه ریان خستبوو. کاتب دهات و دهچوو. چاوه پروان بووین ټيمه. په رږبه که له سهر کوش و دوو دهست له سهر سنگ خه وتبوو شاعیر. شه له شه ل کاتب، هیزی دابوه سهر پتی راستی و دهات و دهچوو زاری بو شتیکی نه گوتوو کردبووه. له جوولهی بیدهنگی لیوه کان دهگهین ټيمه، دهرفه تی گوتنمان نييه. دل ناسکه بنیادم. دل ناسکترین بوو کاتب ټهو کاتهی بوو. نييه ټيستا. له خانه خانه کاغذایه. هاومالی بهرد و چیمه ننون ټهو کاتهی که دهینه وشه. شاعیر خه یال بوو، هات و چوو، کاتبی تالترکرد. ټه ویش نه یوانیوو، ته نانه ت ټهو دهمه ش که ویستبووی نه یوانیوو. هاتبوو، ده رکه ی کردبووه و نه یکردبووه بوئی بوونی ټهوی کردبوو. کلیلی پیبو و مریه م. دیتوو مانه. به هیزی خه یالی کاتب دهات زور جار. نیرگس به حکمه تی دل بوئی ده کرد. بو ټهوی بیتارینی شتیکی دهشکاند. کاتب دهیگوت: «مبوروه.» به لام هیشتا بوو، سهری به هممو شونیکدا ده کرد: په ردهی دادایه وه و له بهر ماوهی خواردنیک پاروویه کی گرت. بو ژووری خه و تنیش چوو. له بهر خو یه وه شتیکی گوت. بیستوو مانه ټيمه. به کاتبمان نه گوتوه. هاومالی فیراقه ټهوی مریه م گوتی. شونینی جهسته ی ټيتر له سهر چرپاکه نييه. بو نیمان کردو ته هاومالی پونگی کتوی. کاتب تالی قژی له سهر سهرینه که دی و لوجیکی به ټه نگوست ساف کرد. روومه تی له سهرین چه قاند و خهوت کاتب. هیشتا کاتب نه بوو کاتب. پر مه خابن ټهو دهمه ټه ژنو به ټه ژنوی دانیش، بوو به کاتب. گوتی: چاکه، ټيستا ټيتر منداله کان گه ورن و نیرگسیش به جوړیک هله ده کا. درهنگ یان زووش...

هه لره زین ټيمه. به زمانی ټيمه ی ده زانی کاتب. گوتی: ټه گهر له نا کاو ون بیم و له هیچ شونیک نه بم، پیان وایه له شونیکم. شونیک له دم دور و مه حاله.

جاری وایه بنیادم بو هیچ کهس دهوئی. ټه گهر مروث شان به شانی هیچ پروات و زمانی بخاته ټیختیاری تاریکی دلی، تاریک ده بین ټيمه. بو ټهوی دلی له «نه کا» به هه لکه نین به خه یال تیغمان دایه دهستی. حه مامی ټاوی گهرمان بو کرده هاوستی تیغه که. گوتی: نا، ټه میان تا قیکردو ته وه. بهم شیوه شتیکم له دوا جیده مینتی که ټیختیاری به خوم نييه.

چیمان له دهست دهات ټيمه؟ مه بهستی ټهو راکشاوهی سهر سه کوبه بوو که له پاشی به جیده ما، یان له تابووتیکدا دهیانایه سهرشانیان و دهیان برد. خو ی له مالی خه یال دهیدی. بو ټهوی تالیه کان له خو ی بتارینی رژیسته ژووری موتالا. له وی دهینوسی کاتب. ده رکه ی داده خست، نه ک له ټيمه که له هممو جیبه ک بووین، به لکوو له خه یالی نابه وخت که سیبه ری خه یالی بانگ کراون. دهنگی تایه که ی تاریکی نیوانمان پر ده کاته وه. جاده یه ک بوو له داوینی ته پوله که یه ک. کاتب بهو جاده دا ده روست. عاره ق له سهر و رووی ده تکا و داریکی به دهسته وه بوو. له بهرد یان له بنه درکیتی ده سره وانده. ده زانین. مروث بو ټهوی بیجگه له بهر پتی خو ی نه بینتی، به نوکه پی یان به چله داریک له بهرد ده کوتی. سیبه ری درتی کاتبیشمان بینتی. به رهو کوتیمان ده با کاتب؟ باریکه رتیبه ک بوو جاده ی داوینی ته پوله که یه ک. له قولایی ټيمه دا بوو. نه مانده ویست بانگی بکه بین. ټيمه ده بوو شار اوه بین. لیمان ده رنجه کاتب. ټيتر ناووسی. ته قه ته قی تایه که ی سرودی ټيمه یه. نیلوو په رپه شینه کان سپین له سهر سنگی ټاوی ټيمه. ټه گهر باسی سیبه ری ټهو کوتایه بکه بین که له بن چه تری شو ره بیه کاند شاردراو هیه، وه ک دلیشه ی رووشانی شیشه به به رده. دل برینداری کردین ټهو دهنګه. بالی ده کوتا و سیبه ری به سهر زه ویدا راده کیشا. که رگه ز بوو، قورس تیده په ری. ټاسمان شین نه بوو. خو له میش بوو ټه مسه راوسه ری ټاسمانی داپوشیبوو. دیواره ی ره شی قه لایه کیشمان بینتی. قه لا نه بوو. بورج بوو، بورجی خاموشی. ټه گهرچی رهش، به لام له بهر خه رمانه ی ټیواره یه کی نه دیو روشن بوون ټهو سیسارکانه که له سهر تاقی بورجه که هله نیشتبون.

بیدهنگی که رگه زیکه و له سهر تاقی بورجیک هله نیشتبوه. ناترسین ټيمه، وه ک بو شایی نیوان دلرینینی قیژه یه ک و ته په ته پی قورس و هیووری دوو بال، چول ټه مینینه وه. نه یده نووسی ټيتر. زه ل بوو کاتبی کاتب. بو ټهوی ههستی، یان له ټاوه مه ند و بی شه پوله که وه دهست هه لبرتی، نیلوو په ری ټاوی سپیمان به هانا یه وه برد. نه یده دی کاتب. جگه ره یه کی نابوه مابه بینی دوو ټه نگوستی و دانیشتبوو. نه یده خوینده وه. چاوی لیکنابوو. داخراو و به تال ماینه وه ټيمه ش. بهردیکی رهش بووین له بنکی ټاویکی بیجمه دا. زهینی کاتب بووین ټيمه. باله کوته ی بالی ماسیه کی بچووک سوچه دووره کانیسی ده پیوا. له مه دا بوو. روشتبوو کاتب. جار جاریک نووسیووی، به لام ناته و او وازی هینابوو. خواستمان. به نسپی بورجه که دا تیده په ری. نه یده نووسی. دهنگی قورسی باله کان دهات و دلرینه ی قیژه یه کیش جار جار له پشت دیواره وه. باریکه رتیبه ک بوو له

دهوری ستوونی بورجه که دهگه را. هه تاو له رۆخی خۆله میشی ئاسماندا لهنگه ری گرتبو و ، تا ئاسۆش تهختایی زهوی بوو بهی خالی زمرودینی درهختیک یان پهلهی مهزرایهک. دیوارهی بلند سهرتاپا له خشتی کال بوو. راوهستا بوو کاتب. رینگه ئیستا پلیکانه به پلیکانه به بهردا تیده په ری. دهوری شاخیکی تاشراوی ده دایه وه و دهگه ییه ده رکه یه کی بهردین. سه ری له قاند کاتب. هاو مالی لقیک دهستی بیه کینتی و میوه به کی گه ییوی لی بکه ویتته خوار.

له لایه و توی دووره کاماندا کال بوو هیشتا کاتب. هاو مالی مه خابن نه بوو. دهیدی به دست بلاویه وه مامله به هاو رپیته تی ده کهن و عه شقیش - نووسی بووی - بیانوی بوونه. وهک درهخت رهگی رزببوو، نه وه مگه وشهش نووسی بووی ته نانهت نه بوو بوونه پلیکانه یه ک تاکو به قاچی بسپیتری و بگاته نه وه ده رکه بهردینه که بوئی قورس و چهوری گوشتی مرۆف له که لینه کانیه وه ده هات.

چاوی هه لئنا و کاغزی له دهزگای تایپه که ده رکیشا. خویندراوه و نه خویندراوه شه مچهی لئنا، ناگری دا و فرییدایه ته پله که وه. له ئیمه دان. ده مینه وه. کاتبیش نه وسا مابوو. نه ماوه ئیستا.

به جگه ره که یه وه خۆی به ناشپه زخانه دا کرد. ناگری له ژیر کتیه که کرده وه. رۆشن بووین ئیمه ش. تاریکین ئیستا، جگه له و کاته که خونچه دی و له سهر کورسیه که ی کاتب، له پشت میزه که ی، داده نیشی. ده لئ: من دلنیام باو کم له م نزیکانه یه.

نیرگس ده لئ: واز بینه کچم.

- نه ی له کو پیه؟

- رۆشتوووه. رۆشتوووه بو شوینیکی، شوینیکی دور و ته ریک، ماله دۆست یان ناسیاویک، بو نه وه ی بنووسی.

- چی بنووسی؟

- دوا چیرۆکه که ی.

خونچه ده لئ: خۆت فریو مه ده دایه. دیت که جله کانی لیره بوون. بلایی به پروتی رۆشتی؟

هاو مالی درهخت بوو کاتب، نه و کاته ی قومی له چاکه ی ده دا و بهرگ و باری خۆی ده ته کاند. له یانه ی خه یالیدا شتیکی داده هینا یا خود که سیک: ده ستی که به نووکی نه نگوست قژی ره شیی شانده کرد. پیاوی که له به ریه وه تیده په ری. روویه کی سافی داهینا که شینی زریباریک بوو له کو تایی دالانیکی که سکدا. بالای داری قهوزه گرتوی قهراغ چۆمیک. قژیکی رهش و په ریشان له دهوری روومه تیکی به نه رمه بزه ی ون پشکووتوو. ناگری کراوه له سدار و بنه دار. زاریکی تال که بزه ی شیرینی دینایه سه ر زاری کاتب. پاییزان بوو دلئ کاتب. هه ر گه لایه کی به بایه ک ده ته کاند. نه وه نه بوو که نیرگس و خونچه ی داهینا، ئیمه دامانه تیان. سه ری له قاند و له شتیکی تره وه گلا. بارامی هینایه یانه ی خه یال. گو تی: به ته ما بووین لاپه ریه کی تر هه لده یه وه، به لام نه کرا کورم. نه وه مان پیکرا که ده بیینی. راسته که ئیمه به رپرسی شته کانین، به لام نه وه گرنگ بوو که ده مانویست. نه ویست ره نگه برا وه بی، به لام دۆران و ئیلترامی ئیمه ش لانیکه می نه و کاره یه که نیشانه ی بوونمانه.

هه نگاهی هه لدینایه وه و قامکی شاده ی لی را ده وه شاندا: ره نگه ده بی بنیاده مان به تایه ری دۆرانه کانیان هه لسه نگینین.

ئیترا نیته بارام. کاتب نووسی بووی: هه ندیک که س تا نه دۆرین گه مه ناکه ن.

ئیسستا ته نیا ئیمه لیره یین. بی هیچ بو نیک. رۆژیکی ته واو نیرگس هه موو شتیکی خاوتین کرده وه. له بهر په نجه ره ی کراوه دا دانیششت تا ئیواره رهنگی گو ری و شه و له ناو مۆیله که یدا هه لیکوتایه سه ری. دیت جاروبار. له ناوماندا داده نیشی. له ناو نووری تاریکاندا له گه ل کاتبین ئیستا. له ئیمه دایه نه و و ئیمه له ودا. بارام ده یگوت: من ده زانم. حه تمه ن باو کم هه لاتوو و ئیسستا له شوینیکی له م دور و نزیکانه یه. پی ده چی رۆشتبیتته گوندیک و له وی بژی. ئیترا مه جبوور نییه هه موو رۆژیک بنووسی.

کاتب ده یگوت: گه ر بگه مه نه و خاله تاریکه که منم، نه و منه پروت و عوریانه که خالی له رزۆکی شه رمه له سه ر ته ویل، نه وسا ده توانم دانیشم و به گیانی سه بر نه وه نده ی بتاشم تاکو...

هاو مالی شه رم نییه ئیترا کاتب. یه ک به یه ک، گشتیانی نووسی. نه یده خواستن، نه کا بیانبینین ئیمه. ده ینووسی و ده یدراند. جاروبار به بو نیدا هه ستمان به تاریکی شه و ده کرد

و، به تامی ئەو دڵۆپە ئارەقانه که نیشتبونە سەرشانی ئیسکن و لەرزۆکی کچیتکی هاومالی خەون و خۆف، لە بۆنی لەشی دەگەشتین. قەڵەمەکی دەتاشی و هەمدیسان دەینوسی و دەیدران. جاروبار بەگری کاغەز جگەری دادەگیرساند. گوتی: ئەگەر هەر ئەمیان بۆ میراتگران جێ بێنم، ئیتر هیچ پیاویک ناتوانی تیغ بە دەست، بە بێ ترس و خۆف لە ئاوتنەدا لە لەشی خۆی پروانی.

پێدەکەنی، رەنگە تیکچووبی کاتب. زایە لەی پیکەنینی زەری جامی درز بردو بوو، ئەو دەمە لە خەونی تاقچە بە ناگای دەکەنەو. هەستمان بە بۆنی خۆزکە و تەنی بە یانی کردبوو ئیمەش. هەستا و پەردە دادایەو. سووتوی نیو تەپلەکەکی لە مەبالەکە کرد. لەوی روت بۆو کاتب.

خۆی شت، پێدەچوو و سل بکات. نیرگس لەوی جەکانی دۆزبەو. گوتی: ئەمەش جەکانی. ئەگەر رۆشتوو ئەی چی لە بەر کردوو؟ تیناگەم.

بارام گوتی: رەنگە دەستیک جلی تازە کربیی و لە شوتنیک شار دیتتیهو.

روت بوو کاتب. چوار مۆمی لەسەر چوار سووچیتکی لەشی ئیمە هەلکرد. لەناو چوار سووچە کەدا دانیش. یانە خەیاڵی چۆل نەبوو. لەگەڵ بۆنی بە یاندا دەهاتە بە نەدر. بە یان بوو. سەنگفەرشیش لە بارانی شەوی بەرئ تەربوو. نزیک و دوور، پاپۆرەکان و هەستا بوون. هاوتەریبی رۆخە کە تێپەرین. سەری دەلەقاند کاتب. لیته و قورپاو خۆی بە دیواری رۆخە کەدا دەدا.

مریەم گوتی: بیرم کەوتەو، لێرەبوو.

پالتۆیەکی لە بەردا بوو، کلاوێکی لەسەر کردبوو. کاتب گوتی: دەتگوت مژ بوو ئەو رۆژە.

– چۆینە قاوەخانەیک. لەم دەورووبەرە بوو، ئیوارەبوو، لەبیرمە.

مریەم گوتی: لەو رووبەرە بوو.

تەنیا قاوەخانەیک کرابوو. ژنیکی گەراو، باریک و بالا بەرز، روو پۆشیکێ سپی لە بەر دەکرد.

مریەم گوتی: ئێرە نەبوو، دڵنیام.

ورد و سارد بوون دڵۆپەکانی باران. کاتب گوتی: لێی پرسە بزانه قاوەی هەیه یان نا. بە ئالمانی لێی پرسی. گوتی: دەبێ چەند دەقیقەیک سەبر بگرن. پالتۆکی داکنەند. قژی بە کەژ بەستبوو. ئەو نا کە بە تیرپژی یادەواری بە ناگای دەکردەو.

گوتی: زۆر قەڵەو بووم، وانییە؟

کاتب نووسی: بەم شێوە ناگەمە هیچ کوێیک.

لە مۆمەکانیشی روانی و، لە یەکیکیان راما. بەلام بارانی دی. رێژنە بوو. مریەم گوتی: دەمیکە دەست بە خۆما ناهینم.

دەنگی مۆسیقا هات. کۆرس بوو. مریەم گوتی: شیرینی دەخۆی؟

بلووزی لە بەردا بوو. بەرۆکی کراسەکی بەسەردا داپۆو. کاتب گوتی: من زۆرم برسبیە.

جگەرە یەکیشی داگیرساند. مریەم گوتی: دووگیانی مانی بووم کە وازم لێ هینا. بەلام ئیستا جار جارە دەکیشم. مندالەکان پێ بزائن دەپۆلین.

قاوەی فەرانسەییان بەکیکەو دەخوارد. مریەم گوتی. لە یەکیک لەم قاوەخانانەدا موحیبیم ناسی. زۆر جار دوا خۆپیشانان دەهاتینە ئێرە. پێیان دەگوت محەمەد کۆلن. بریار بوو خوتبە بدات، نەیانەشت. پۆلیسی سوارە لە بەر هوتیلە کە ریزیان بەستبوو. کاتیک شا لە ئوتومبیلەکی دابەزی ئیمە هیرشمان برد. وەگ بمانەوی لە ریزی پۆلیسەکان تێپەرین. زنجیرمان بەستبوو. باسکمان لە باسکی یەکتەر ئالاندبوو. من لە ناوەراستی ریزە کەدا قۆلێکم لە قۆلی محەمەددا بوو. نەیان دەهتشت لەو زیاتر بچینە پیش. بەلام لە دواوە پالیان پتو دەناین.

ئەسپەکان لەسەر پاشوویان بەرز بووونەو و دەیانپیمان. ئیمە دروشمان دەدا و دەچوینە پیش. لەپر لە پشتەو پۆلیسە سوارەکانیان بەرد باران کرد. کلاو خودیان لەسەردا بوو، بەرامبەر بە ئیمە تیلکانیان رادەوێشان. ئێرئ، ئیستا ئیتر لەبیرم نەماو دواوی چی روویدا. بردبوو یانمە نەخۆشخانە و محەمەد هەموو رۆژیک سەری لێدەدام. مەچەکی دەستم شکابوو. هیشتا دەستم لە گەچدا بوو کە زەماوەندمان کرد.

مۆمیکێ راست کردووە کاتب. قەڵەم بە دەست و کاغەزیش لەسەر ئەژنۆ، چاوی لێکنا.

مۆمدانه‌کانی دیوه نیرگس. چوارمۆمی نیوه سووتاویشی دیه‌وه. گوتی: من ناتوانم لیره بژیم.

له‌گه‌ل خونچه‌دا دئ. نیرگس گسک لیده‌دا و، خونچه به‌ره‌و ژووری موتالا ده‌چی و هه‌رجاره شتیکی ده‌خوینیتته‌وه. ده‌لئ: تۆ ته‌نیا له‌ژیر هه‌ندیکی رسته‌دا خه‌تت کیشاوه، دایکه.

-- ئەمانه هی ده‌میکن. باوکی به‌ریتزان نه‌یده‌هیشت. ده‌یگوت: کتیبه‌که زایه ده‌بئ. پیاو بۆ جاریکی تر ده‌ستی ناچیتته‌ خویندنه‌وهی.

ده‌وری ده‌دایه‌وه کاتب. ئیمه‌ش ده‌ور ده‌دینه‌وه. نازانین به‌ره‌و کوئ ده‌چین. کاتب تا - نه‌کا - یه‌ک له‌ شوینتیکیه‌وه ده‌رنه‌که‌وئ، عه‌رزه‌که هه‌لناکه‌نئ. مریه‌م دانیشتبوو ده‌دا. ناتوانین موحیبی دابه‌یتینه‌وه.

له‌ قزئی ساف و تۆقه‌سه‌ر و، چوزانین دوو چاوی درشت و لووتی شوژی ناتوانین هه‌یکه‌لی دابتاشین. له‌ شوینتیکی هه‌ومالی خه‌مه موحیبی. مریه‌م ده‌یگوت: محمه‌د به‌ ته‌له‌فون و قسه و باسی دانیشتنه‌کان ده‌ژیا. ئەم چهند ساله‌ی دوایی من نه‌مده‌ناسیه‌وه. که به‌یانیان ده‌چومه‌ سه‌ر کار خه‌وتبوو، عه‌سرانیس که ده‌هاتمه‌وه هه‌ر خه‌وتبوو. خۆم منداله‌کانم ده‌هیتا و ده‌برد. ئەو مانگانه‌ی وهرده‌گرت و منیش له‌ مه‌کته‌بی دیان پزشکیکی کارم ده‌کرد، کاری بیتیگاری و نیوه‌ی داهاته‌که‌م ده‌چوو هه‌رگه‌رانی خاوه‌نی مه‌کته‌به‌که. به‌و حاله‌ش به‌رئ ده‌چووین. محمه‌د ئیواران ده‌چوو ده‌ر. سه‌ره‌تا پیموابوو کو‌بوونه‌وه‌یان هه‌یه. دواتر زانیم به‌ته‌نیا، یان له‌گه‌ل یه‌ک دوو‌که‌سی تر ده‌چنه‌ قاوه‌خانه‌یه‌ک. ئاره‌ق خو‌ر و ئەم شتانه نه‌بوو. دره‌نگ ده‌هاته‌وه، که ده‌هاتیشه‌وه رۆژنامه‌که‌ی له‌گه‌ل خو‌ی ده‌هیتایه‌ ناو جیگه و سه‌ر قه‌ره‌وتله‌که. جگه‌ره‌ی ده‌کیشا و جاروبار په‌ریه‌کی لئ هه‌لده‌دایه‌وه. هه‌زیشی ده‌کرد من گوئ بۆ ئەو بابه‌تانه که به‌لایه‌وه خو‌ش بوون، شل که‌م. سه‌ره‌تا‌کان گویم بۆشل ده‌کرد و جاروبار شتیکیش ده‌گوت، ئەوسا ناچار ده‌بوو چهند سه‌عات گوئ له‌ لی‌کدانه‌وه‌کانی بگرم. ئەگه‌ر خو‌م له‌ خه‌وتن بدایه‌ تووره‌ ده‌بوو. ئەم دواییانه‌ تاقه‌تی که‌سی نه‌ما‌بوو. بنیاده‌مه‌کان ناچارن بۆ به‌رئ چوونی خاوه‌ن‌زانیان کاریکی بکه‌ن. ئەگه‌ر بیستبای کۆنه‌ براده‌رتیکی بووه به‌شو‌فیری تاکسی تووره‌ ده‌بوو. ئیتر که‌س نه‌ده‌هاته‌ دیدنه‌ی. جارجاریش که من منداله‌کانم ده‌برده‌ ده‌ر له‌گه‌ل‌مان نه‌ده‌هات. ده‌یگوت چاوه‌رپیی ته‌له‌فون یان هاتنی که‌سیکه.

ده‌زمانی چیتری گوتبوو مریه‌م. ده‌نگ ئەگه‌ر بیته‌هه‌ر په‌رده‌ی هه‌نیسک، ده‌بینه‌ ژه‌قنه‌ ئیمه‌ش. ناشنای بیده‌نگین ئیمه‌. قورسمان ده‌کات. مریه‌م به‌ره‌ ده‌ستی کردبووه ستوونی چه‌ناگه‌ی و به‌چاوی به‌ستراوه‌وه له‌و شه‌وانه‌ ده‌دا که له‌ ناشپه‌زخانه‌ چاوه‌رپیی ده‌ما که‌نگی ده‌نگی پیتی موحیبی له‌ پیل‌کانه‌کانه‌وه بیستتی، تا هه‌مدیس هه‌ستتی و بچی له‌سه‌ر قه‌ره‌وتله‌که پشت له‌ جیتی ئەو بکا و پاکشئ. نووسینی گشت ئەم قسانه، به‌پیتی واده و به‌لینی کۆنی پتیوست بوو. دل‌ه‌کوته‌ی بوو ئیستا کاتب. وشه‌کان گه‌ر بئ سببه‌ر بن قورسترن له‌ بیده‌نگی. رسته‌کان ئەگه‌ر چونیه‌ک بن له‌ ئیمه‌دا نامیننه‌وه. نازانین به‌کامه‌ چالیان بسپیرین. مریه‌م نینۆکی قامکی شاده‌ی له‌ مه‌چه‌کی رۆکردبوو. داوای قاوه‌یان کرده‌وه. هه‌روا ده‌یگوت. رسته‌ چونیه‌که‌کان به‌لای گوئی وهرگردا ده‌رۆن. جارجار عه‌سران به‌بیانوی کاریکی تایبه‌ته‌وه ده‌رۆشته‌ ده‌ر. گوتی: به‌مانیم ده‌سپارد ئەگه‌ر باوکی پرواته‌ده‌ر ته‌له‌فونم بۆ بکا.

کچه‌کانیان به‌ تارا و رووناک ناونا‌بوو. تارا پینج سالان بوو. گوتی: رووناک تا شه‌و دره‌نگان نه‌ده‌نوست. که‌ ده‌رکه‌م ده‌کرده‌وه ده‌مدی له‌ هۆله‌که‌ دانیشتوووه و سه‌ر قالی خویندنه‌وه‌ی شتیکیه‌. پانزه سالان بوو که‌ زۆرجار له‌سه‌ر باوکی هه‌لده‌قرا.

کاتب گوتی: تیناگه‌م، ئەم قسانه‌ چ په‌یوه‌ندیه‌کیان به‌ بابه‌ته‌که‌وه هه‌یه‌؟

- بۆ نیانه‌؟ ئیستا هه‌ر تارام له‌ لاماوه. پینج ساله‌ رووناکم نه‌دیوه. جاروبار مانئ دیت بۆلام و نیوسه‌عاتیک ده‌مینیتته‌وه. مانئ له‌گه‌ل کچه‌که‌ی هاو‌پیدا ده‌ژی. هه‌ردووکیان کار ده‌که‌ن.

بۆ ده‌بئ بمینینه‌وه؟ که‌می‌ک گه‌وجیه‌تی و یه‌ک دوو شتی دل‌خۆشکه‌ره‌ پامانده‌گرن، بو‌ته‌وه‌ی بمینینه‌وه و شه‌و و رۆژه‌کامان پیکه‌وه‌ گری‌ بدین. ده‌بئ مندال‌بی. نه‌زانانه‌ رایبوتیرین. بو‌نی چیمه‌نی تازه‌ پراو و لیوئیکی به‌بزه‌کراوه‌ ده‌بنه‌ پاساوی شه‌له‌شه‌ل هاتمان. به‌مریه‌می نه‌گوتبوو. تالی نه‌گوتراوه‌کانه‌ ئیستا نیشتۆته‌ سه‌رلیوی. گوتبووی: ده‌ی، پاشان؟

- هه‌رچیم کرد به‌ئاگای بکه‌مه‌وه نه‌متوانی.

- چۆن؟

- هه‌ر به‌م کار و کرده‌وه‌ ژنانانه‌.

- مهسه لهن؟

- ئەو دەمانە، کاتیک تازە یەکتەرمان ناسیبو، عەسریک لە خۆو پیمگوت: «ئەم حەفتە سەرقالم، تەلەفونیشم بۆ مەکە، شەممەکە ی تر خۆم تەلەفونت بۆ دەکەم.» گوتی: «چ بوو؟» گوتم: «هیچ.» پروای نەکرد. بە درێژایی ئەو حەفتە یان لە دەرووبەری مالهەمان بوو یان لەبەر دەرکە ی نەخۆشخانە. لەو دەوا تەنیا گوتی، من حەز ناکەم تاقیم بکەنەو.

پێدەکەنی: لە پشت دەرختەکانی ئەو بەر شەقامەکە راوہستابوو، لە پەنا کیوسکی تەلەفونیک. سەرەتاتکە ی دەکرد. رۆژنامە یەکیشی بە دەستەو بوو. کە لیبی نزیک بوومەو خۆی لە پشت رۆژنامەکە ی شار دەو.

کیفەکە ی خستبوو بەردەستی و لەناویدا بۆ شتیکی دەگەرا. نەیدەدیو. دەیزانی کاتب. سەری لەقاند مەریەم. ئیستا لە کوپپە؟ بنیادەمی کلۆل! ئیمە راکیش راکیش رایدەکیشین و ئەو حەقایت دەگپیتەو. لە ئەو دابن ئیمە. رایدەکیشین تا ئەو شوپنە ی راکیشی. کە بگات دەکەوئ. کالە کە جاروبار زاہمان دەکات کال نەبوو کاتب. جیل لەدوا جیل شایەتن کاتبان. دەلیل بۆ رپگە ی پینوراو دادەنن. لەو رازە ناگەین ئیمەش، بەلام دەبی راپانکیشین. رۆشتن خۆی جاروبار ئەنجامە و ئامانج. گومانی نیوان ئەم کلۆ گلە یان ئەو سەوزەلانی رەنگی قەدەر دەپێژئ. مۆمە نیوہ سووتاوہکانی بەسپیلە ی چاو دەبینی. پاک نەدەبۆو مەریەم. بە دوو ئەنگوست پردی لووتی گرتبوو. گوتی: تا ئیستا لەو گەیشتووی کە خەونیش بۆنی هەبە؟

چاوہ مەریەکانی مەریەم بۆنی فرمیسکیان لیدەهات. هاومالی تامی تالی دوو چاوی نیرگس بوو ئەو کاتە ی عەسران دەهات و کاتبی غافلگیر دەکرد. گومانی نیوان ئەو کلۆپە بوو یان ئەو سەوزەلانی کە رامابوو؟ مەریەم گوتی: عەسر کە دەگەیشتمەو مال، پیموابوو مالهەکە بۆنی خەونی لیدئ. خەوتبوو یان لەسەر قەرەوێلە کە شتیکی دەخویندەو. گەسکم لیدەدا یان شتیکم دەشت بۆئەو ی مندالەکان کە گەرانەو تینەگەن. تەنانەت هەندیکجار شتیکم دەشکاند. بەئاگای نەدەبۆو. لەگەل مندالەکان دەپۆشتە دەر. کە دەگە راپینەو هینشتا لەسەر قەرەوێلە کە بوو. دەبگوت: «تائیسش پیموابوو دەکرئ شتیکی بگۆری. بۆئەو بوو بەئاگا دەبوومەو و هەلدەستام، زیندووبوم، بەلام ئیستا نازانم بۆ دەبی هەستم.»

دەرکی کیفەکە ی داخست، گوتی: دە ی بابڕۆین، هەر ئەمە بوو.

باران خۆشی کردبۆو. سەنگفەر شە کە تەر بوو. چەند دووکانی تریش کرابوونەو. گوتی: ئەو شەوہ هاتینە ئیرە.

قاوہخانە کە سەیانیککی چوار خانە ی بوو، لەودبو پیتشخانە کە ش پیاویکی قەلەو راوہستابوو. گوتی: ئیرە ئەو دەمانە بنکە ی پیتشکەوتن خوازەکان بوو. ئیستا مەلەوانی غەریبە دین و جاروبار تیکیش ریبواریک. نازانم بۆ هاتینە ئیرە. رەنگە ویستبیتمان لە شوپنیک بیبرینەو کە دەستمان پیکردبوو. ماقولانە دانیشتین و قسەمان کرد، یان من قسەم کرد. گوتم لەبەر مندالەکان دەبی بیبرینینەو. تەنیا گوتی، مانگیک مۆلەتی دەوی تا بروا. نەپۆشت. خراپتریش بوو. ئیتر تەنانەت نەدەچوو رۆژنامە کە ش بکری. ئەگەر ئارەقی بخواردیوہ یان ماشووقە یەکی ببوایە خەم نەدەخوارد، لە بەیانیهوہ تا تاریکان، بەجلی خەوتنەو وەک رۆحیککی سەرگەردان بەمالە کە دا دەسوورایەوہ، بەناو سەدمەتر جیدا.

دەوریان دایەوہ و کەوتنە ترافیکیکی قورسەوہ. یەکشەممە بوو، پرپار بوو بەشاردا بیگیتری. تەلەفوننی بۆ مەکتەبە کە ی کردبوو. خۆی ناساندبوو گوتبووی: «منم، تەنیا چەند رۆژ لیرەم.» مەریەم تەنیا یەکشەمووان بیکار بوو. لە بەیانیهوہ تائوارە. گوتی: «پیم بلتی لە کوتی، خۆم دەتبینمەو. دەمەوی هامبۆرگ نیشان بدەم.»

لە دوورەوہ کلیسیایەکی نیشان دەدا، یان بینایە ک کە شیروانیەکانی وەرەقە مسی ژەنگ گرتوو بوو. گوتی: من ئەم شارەم زۆر خۆش دەوی.

دە سالیکی لەم شوپنە ژیاوو. گوتی: لیرە چوومە لای دەروون شیکاریک. دەرکەوت هەموو ئەم بی ئارامیە ئەنجامی خراپەکاری پوورزایەکی بەرێز بوو لەگەل کچیککی پینج سالانە کە ترساوہ بەدایکی بلتی جەنابی پوورزا وەخت و بی وەخت... گوئ مەدەری. چەند سال لەمەبەر هات بۆ ئیرە. کابرای پیر بیبری کردبۆو تاقمیک دانی بەلاش دادەنی و دەمە رابواردنیکیش دەکات. منیش بۆم دانا. بەلام کاتیک دەمویست ددانە رزبوەکانی، یان رەگی ددانە پر کراوەکانی بۆ بکیشم، دەتگوت: «لەبیرتە دەتخستە سەر ئەژنۆت؟» بەچاوہ دەر تۆقیوہکانیەو لە دەرزی، یان پەنس، یان کلبتینە کە ی دەروانی و ئارەقی دەپشت. دەرزی قەلیم لیدەدا و ددانەکانیم دەکیشا. بۆسبە یینیدا، یان بۆ دووسبەیدا دەر دەکەوتەو. کە دەرزیم لە بنکی ددانە ئاوساوە کە ی رۆدەکرد چاوہری دەما تا مەسەلەن دانی سربیی و من دەستم دەکرد بەگوتنی مەسەلەن: «لەبیرتە نیشانە دەدام و یەکە یەکە

قامکه کانت دهکردمهوه.» ئه‌ری، کابرای پیر تۆله‌ی زۆر کهسی لێ سه‌ندراپه‌وه.

پیکه‌نی: به‌خت هه‌یه، خو تۆ به‌ته‌ما نی ددان بکیشی.

دهستی راستی برد بۆ قژی و له پشته‌وه دهستوی کردن: دهشی زانیبیتیشی، به‌لام دیسان دههاته‌وه، تا من ددانیکه‌ی تری بۆ بکیشم.

گورج ده‌پۆشت. کاتب پرسیبوی: که‌واته‌ بۆیه‌ له‌ پیر و ن بوی؟

- و ن نه‌بووم، هه‌لاتم. به‌راست دلم له‌ و مندا له سمیلدارانه تیکه‌ل ده‌هات، که‌چی دیم ئیره‌ش هه‌ر وایه.

له‌ پشت چرا سووره‌که‌ راوه‌ستا بون. گوتی: نه‌مزانی ئەم ماوه‌م چۆن رابورد. ده‌رسم ده‌خویند و دواتریش له‌ کاروباری سیاسی ئەو سالانه‌وه‌ گلام.

له‌ قه‌راغ شه‌قامیکه‌ راوه‌ستا، گوتی: ژووره‌که‌ی من له‌وی بوو.

بینایه‌کی چەند نه‌پۆم بوو به‌ کۆمه‌لێک بالکۆنی به‌ک شکل و قه‌واره‌وه. گه‌بشته‌ شه‌قامه‌ چۆله‌کان. له‌ پشت دره‌خته‌کانه‌وه‌ هه‌ستی به‌ بۆنی ئاوو دره‌وشانه‌وه‌ی په‌نهانی شه‌پۆله‌کانی چۆم ده‌کرد. گوتی: له‌م مه‌حاله‌ ده‌مخویند.

له‌ گۆی شه‌قامه‌که‌ رایگرت. گوتی: نه‌مزانی چۆن رابورد.

گه‌ره‌کی زانستگه‌ له‌مه‌حاله‌ بوو: به‌شی ددان پزیشکی ئیمه‌ ئەو بینایه‌ بوو.

دیسان ده‌وربان دایه‌وه. گوتی: پیم وانییه‌ مامۆستا کاتمان هیشتا زیندوو بن.

له‌ شه‌قامیکه‌ چۆل رایگرت و گوتی: ئه‌ری، ئەمه‌ سه‌رجه‌می ژیا‌نی من بوو.

سه‌ری نایه‌ سه‌ر رۆلی ئوتومبیله‌که‌: ئیستاش تووشی شیره‌نجه‌ی مه‌مک بووم. مندا له‌ کانم نازان. له‌ دوسلدرۆف عه‌مه‌لیاتم کرد. ئەلبه‌ت ئیستا باشم.

- ئە‌ی مه‌مه‌د؟

سه‌یری کرد. برۆی ویک هاتبوونه‌وه‌ و، به‌ دوو بیلبیله‌ی مه‌ریه‌وه‌ لێی روانی. گوتی: مه‌گه‌ر بۆم نه‌نوسیبوی؟

- نا.

سه‌ری له‌قاند. ده‌ستی به‌ قه‌ژه‌ خورمایه‌که‌یدا هینا و گوتی: پیمابوو ده‌زانی. لیره‌ هه‌موویان ده‌زانن.

ئوتومبیله‌که‌ی هه‌لکرد و ریکه‌وت. خیرا ده‌پۆشت. گوتی: خو‌ی کوشت.

- خو‌ی کوشت؟

- ئه‌ری، خو‌ی کوشت. ئیمه‌ چوو بوینه‌ برۆکسیل. ئەلبه‌ت من ده‌مزانی به‌لایه‌ک به‌سه‌ر خو‌ی دینێ. من شه‌وان زۆر هه‌بم ده‌خوارد. هه‌میشه‌ وریا بووم له‌به‌ر ده‌ستیدا نه‌بی. راسته‌ که‌ خو‌ی ده‌یتوانی بیکری، به‌لام هه‌مه‌تی ئەوه‌ی نه‌بوو. له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ به‌نیته‌ک بوو به‌تبع ریشی ده‌تاشی. ئەویش هه‌فته‌ی جارێک. ده‌کرا به‌ گزیش کۆتایی پێ بێنی، یان به‌ گه‌زیک گوریس و، چووزانم ده‌شکرا له‌ نه‌ومی شه‌شه‌میشه‌وه‌ خو‌ی هه‌لبداته‌ خوار. من بیرم له‌ هه‌موو ئەو شتانه‌ کردبووه‌. ته‌نانه‌ت راپۆرم به‌ دوکتۆریکی ده‌روونیش کردبوو. دوکتۆره‌که‌ ناسیاو بوو. شه‌ویک به‌خاوو خه‌زانه‌وه‌ لیم گیرابوو که‌ مه‌سه‌له‌ن بێ و ببینی. به‌لام مه‌مه‌د بۆ نان خواردنیش نه‌هاته‌ سه‌ر میزه‌که‌. بۆ به‌یانیدا گوتی: «من هه‌یچم نییه‌، ساغم.»

پێ که‌وته‌وه‌. ورد و به‌کاوه‌خۆ ده‌پۆشت. ده‌یگوت: من هاتمه‌ ئیره‌ که‌ ئیتر مه‌سه‌له‌ن گرفتاری ئەم منییه‌ته‌ قۆره‌ پیاوانه‌یه‌ نه‌بم...

ده‌نده‌ی ئوتومبیله‌که‌ی گۆری. روه‌ی له‌ کاتب کرد و گوتی: بمووره‌، مه‌به‌ستم تۆ نه‌بوو.

ته‌نیا کاتب بوو کاتب. منییه‌تی قۆری پیاوانه‌ی، به‌ ناشتوونه‌وه‌ی له‌گه‌ل جیهان، سوابوو. نوسیبوی کاتب: «ئه‌گه‌ر مرۆف به‌ته‌مای گه‌یشتن بێ، پتویسته‌ به‌ له‌فافی فه‌رامۆشی تاریکی بشارتته‌وه‌.» له‌گه‌ل مریه‌م، ئەو کاته‌ی که‌ لاو بوو هیشتیبوی هه‌موو له‌شی ببیته‌ پانتای تاریکی. جگه‌له‌ تاریکی نه‌بوو کاتب. سه‌ره‌تا نیرگشیش ملی دابوو. بۆ ئەوه‌ی به‌ نیرگس نه‌لێ مریه‌م، بۆشایی جیگه‌که‌ی بۆ دوور راو نابوو. تالیی کردبووه‌ شه‌وه‌رانی ئیواران و قوم قوم هه‌لیقوراندبوو. به‌ شیرینی بوونی نیرگس شارده‌بوویه‌وه‌. ده‌یبۆراند جاروبار زوڵمه‌ت. بۆ ئەوه‌ ته‌له‌فونێ کردبوو. ده‌یویست دلنیا بێ. له‌مپه‌ری بوو لێوی به‌ بزه‌ پشکووتوی نیرگس. ئیستا ئیتر تاریکی مه‌هار کردبوو. ناوکیک بوو تاریکی له‌ ناخی بیره‌وه‌ریه‌ دووره‌کاندا. گوتی: من زۆرم خو‌ش ده‌ویستی.

- ده‌زانم.

- ئەم ھەموو سالە نىگەرانت بووم.

- مەجبور نى قسەى ھەلىت و پەلىت بکەى.

- تەنيا بۆئەو تەلەفوونم کرد، لیت بپرسم.

- مەگەر نەتگوت ھەزەدەکەى بەناو شاردا بگەرپتې؟

- نەمدەزانى.

- چى؟

- كە چیت بەسەر ھاتووه.

پېكەنى: چاكە، پېويست ناکا لچ بەرىدەیتەو. كە بىرى لیدەكەمەو دەبىنم ناسوودە بوو. دەىگوت: «ئىمە ھەموومان تاوانبارىن. ئىمە كە پەردەمان لەسەر راستىيەكان ھەلدایەو، ئىمە كە لە ئوردووكاكان دواىن و چووزانم پېكخراوھى پېشكەوتن خوازمان ساز دەکرد، كە مەسەلەن رېيازى سېھەم يان چوارەم بنیاد بنیين.

وھكوگەلا كە داوهرى. كاتب دەىگوت. دەستى درېژ کرد و ھەر چوار مۆمەكەى بەسەر ئەنگوستى تەرى كوژاندهو. لە ئىمەدا بوون بلىسەكان. بەچاوى چەپ، ئەو ساقەتە رەش و كورتهى پاشماوھى بلىسەكانى بۆ يانەى خەيال بەرپى کرد. ھاومالى بۆنى مۆمى سووتاو ئىستا مریەم. بە وزەى خەيال ھەلیدەكەند كاتب. بەدەست كاشىيەكانى ھەلدەگرت و لەسەر يەك دەبچنن. يارمەتى لە بۆنى كافوور وەردەگرت، نەماندەويست ئىمە. لەبەر خویەو شتېك دەخوتنې. بەناو قاو لە ھاوسېكانى خاك دەكا، لە ھاوپېيانى رۆشتوو. لەسەر لىواری رەشايى دانىشتبوو. گوتى: ھىمەتېك بکەنە بەدرەقەى رېگەمان كە ئەمە كارېكى كارستانە.

بەژاوەژا و لەوپەرى زولمەتەو شەلەشەل و كۆمەكۆم دەركەوتن، بەبۆنى رۆنى سووتاو. دەست نەبوو دەستەكانيان، رەگ و رېشە بوو. برىنيان لە دلمان دەکرد و خاكى قورسيان بەقەرەغ چالەكەدا دەرپشت. نەماندەويست ئىمە. چالېك دەم دەكاتەو لە ئىمەدا. پېمان پېر ناکرېتەو. نەك بەمست، بەچنگۆل خاكيان دەستاودەست دەکرد و بە ھېزى پېر راياندرگرت. ھەلنەدەدراپەو خاك. دەرژا و دەگەرەپەو. چوار سووچ دانىشتبوو كاتب، دەست لەسەر سنگ و چاو نووقاو سەرى دەلەقاندو لەسەر پەرى ھەوا دەينووسى: «گۆر.»

گۆر نەبوو گۆر. پېر نەدەبوو لە سېبەر. بۆنى گۆرگىاي تازە رنراوى لیدەھات خاك. يادى نېرگس بوو نەیدەھىشت گوايە. جېگەزامى ئەژنۆى بارام، ھەچەندە كۆن، ھاوسېى نۆك نۆكى بارانى سەر شېشەى دەکرد. گوتى، بلىند: ناکرى.

چاوى ھەلېنا. مۆمە سووتاوھەكانى بەقەلەمەكەى ھەلکەند و، بردیە ئاشپەزخانە. لەگەل باراندا ھات مریەم. گوتى: ناخرى خۆم ھەموو شتېك تەيار کرد. گوتى: «ئەگەر دلنيا بېم ئىمە ھىشتا لە سەرەتاي رېگەداىن، ھەمدیس دەبى سەر لەنۆى دەست پې بکەینەو، نامېنمەو.» گوتم: «بۆ گومانە ھەيە؟» گوتى: «ئەرى، ھىشتا ھەندىك شت ماو.»

لەسەر كورسيەك رۆو لە كلېسا دانىشتبوون. تاوساو بوو، بەلام ھەوا كزەى مابوو. مریەم پالنتۆكەى بەشاندا دابوو. كاتب لەبارەى خویەو دابوو. نەىگوت ھىشتا جى زامەكە ماو. باسى نووسراوھەكانىشى کرد. گوتى: وھك گەمەيە جارجار نووسىن. سەرەتا رېستەيەك دەنووسى، پاشان رېستەيەكى تر بۆ پاساوى ئەوھى يەكەم، شوتىنېك قەوارە وەردەگرى يان مرۆقېك دەردەكەوئى كە دەبى بەرپیدا بەرى. ئەرى، بەم شىوہى كە تووش دەبى و تا لادەكەیتەو دەبىنى خەرىكى پاساو بۆ بوونت دىنېو. سەرپەنايەك درووست دەكەى تا زولمەتى ئەوپەرى مەنزوومەى شەمسى يان بگرە كاكەشانى رېگەى شىرېش مەھار بکەى. يان لانى كەم زولمەتى دەروونى خۆت. پاشان دەروانى و دەبىنى ھىشتا كەلېنېك لە شوتىنېكدا ماو. بەم شىوہى كە دەبى پەستا پەستا بنووسى، قومارە ئەم كارى نووسىنە، قومارىكى بى بردنەو. بەو حالەش جگە لەم چنن و ھۆنېنەو ھېچ چارېكى ترمان نېبە.

مریەم گوتى: بۆ پېت وايە من چى دەكەم، يان ئەم خەلکە؟ ئىمرۆ ديانى شىرى مندالېك پېر دەكەمەو تا مانگېكى تر بکەوئى. يان چەند مانگ كار لەسەر ديانى كەسېك دەكەم و رۆژېك دەبىستم كە دلې وەستاو و مردوو. ئەمەش كارى ئىمەيە. تېناگەم بۆ دەبى و ابكەىن، ئەوېش ئىستا كە خەونەكانى گەنجىھىمان وھك بلىقى سەر ئاو تۆقېون.

لە زارى دەرچووبوو كاتب. گوتبووى: رەنگە ھەمووشتەكانىش ھەرئەمانە بن.

لە كۆترەكانى ناوہراستى پانتاكە ورد بووئو. دەبوو چى بلى؟ گوتبووى: بەو مانايە كە ھەموو شتەكان ئەوھىن كە ئىمە دەيانكەىن، ئەوھى بن كە ئىمە دروستيان دەكەىن. بەتالە

به لئی، به لّام جگه لهم شتانهش هیچی تر له ئارادا نییه. تاریکه، هه مان تاریکی که له دهره وهی ئەم هه ساره هه یه، یان خود له و په پری ئەم بوونه شمان.

بیهوود هین ئیمه. رهشین ئیمه. هه لئی خه له تان دین کاتب. له توونا و توونی رۆشتوو هکان و ماوه کاندان و ن بووین ئیمه. جار و بار دین خونچه و نیرگس. به رۆشنایی ئەودو په رده و په نجه ره کان دلمان ده کرتته وه. به هه وای تازه که بۆنی بارانی پییه. به بۆنی گه لاکان که له شوتنییک هه لدرانه وه. شوپین چپه کان ده که وئی نیرگس، ده سره یه ک به هیلاکیه کانداندا ده هینئ خونچه. بۆنی کاتب قورس و کۆنه ده خزیتته سووچی کومیدیک، یان پشت کتیبیکی هیشتا نه خویندراوه. چاوه رەئ ده بی که خونچه دهم هه لپچرئ: من دلنیام باو کم لهم نزیکانه یه.

یاداشته ناته واوه کان ده خزیتته وه و ده لئی: لیره کانه.

نیرگس ده لئی: وه بی پینه کچم. ههسته با ئیتر برۆین.

ده زانی نیرگس؟ کاغه زه کانم لئ وهرده گری، دیسان ده یان نوشتیتیتته وه و له سه ره میزه که ته پله که که یان له سه ره داده نیتته وه. ده زانین ئیمه. له بهر ده یان خوینیتته وه هه مدیس. وشه به وشه له بهر خو یه وه ده یان لیتته وه. سه پیری دیواری پشت میزه که ده کا. سپیه. له خو ف و ره جادین ئیمه. دوو باره یان ده کاته وه. له ئیسته کاندان ده مینیتته وه. له بۆشی و ره شی کوتایی رسته یه کی ناته واودا ماتل ده بی. سووک و ئاو یزان له جیی وشه یه کی نه نووسراو داده نیشئ. دهستی چه پی به پروومه تیدا ده هینئ و، هه روا به چاوی به ستراوه وه، به دهستی راست شتیکی بی قه واره له هه وادا ده لایینیتته وه. له خو ف و ره جادین ئیمه. بۆنی خاکی ئاو پرۆین کراوی به ئاگای دینیتته وه هه مدیس. ده لئی: ههسته کچم، درهنگانه.

دهره ندان ده بیینه وه. دهست به چپه چپی جارمان ده که یه نه وه. مر به م داده هینینه وه، محمه مدیش، بۆنی روونی خه وی رۆژیش، تیغیش. مر به م ده یگوت: گوتم: «منداله کانیش ده به م، ئیتر بوخۆت ده زانی.» که لیکمدا یه وه ته نیا به شی ههوت هه شت رۆژ نان و پیخوری هه یه، منداله کانم برده برۆکسیل. روونا کیش بوو. لاموایی له دهره وه ته له فوونی کردبوو. ده یوبست بگه ریتینه وه. رازی به مانه وه نه بوو. ده موبست هه رخۆم به قه تار بیم و بشگه ریمه وه. گوتبووی: «تو هه ره حه فته یه ک مؤله تم بده.» له ریدا بیرم ده کرده وه ره نگه دیسان به نه عل و جلی خه و تنه وه دهر کم لئ بکاته وه. له ویستگه ته له فوونم بو کرد، که س

ته له فوونه که ی هه لته گرت. روونا ک گوتی: «گوتم له وئی نییه.» راستیه که ی خو شحال بووم، به لّام دلّه کوتهم بوو. له کۆلانه که مان بووین که گوتی: «ئیه لیره، لهم قاوه خانه دانیشن.» روونا ک گوتی: «خۆت باش ده زانی که نایه ت.» له گه لیشم هات. له سه ره پلیکانه کانی نهۆمی سییه م پی ریتته که ی دراوسیمانمان بینی. گوتی: «پۆلیس هاتوو و میترده که تی بردوو.» خو من نه مده ویست به م شپوه بی ریتته وه. کۆلیک حه بی خواردبوو، ئەوسا ده ماری خو شی بریبوو. هه ره ئەو یه که م رۆژه. هاوسیکان به بۆنی گازدا تینگه یی بوون. له پزیشکی قانونی بووین که روونا ک هه ستا و رۆیشت. ئەو ئیتر نایه وئی بمبینی. به که سیشی نه گوتوه بوچی، ته نیا گووتوو یه: «له دایکم بپرسن، خو ی ده زانی بو.»

هاومالی بۆنی به یانییه کاغه زی سپی. پاروویه کی نابوو ده می و خاوی حه مامی خستبووه سه ره شانی و قه له مه که ی ده تاشی. هه لیکه له تان دین کاتب. ته له فوونی کرد و گوتی: من چاکم ئازیزه که م. سبحه یینی که کارم ته واو بوو سه ری ده که وم. ته له فوونه که ش ده قرتیم، حه زنا که م ته له فوونم بو بکه ی.

پینج قه له می تاشی و به رامبه ره به خو ی دایان. شه مچه و جگه ره و ته پله که که شی لئ بوو. رووه دیوار به رووتی له پشت میزه که دانیشت. به بۆنی خاکی ئاو پرۆین کراوه و دهستی پیکرد. ئیمه به وزه ی خه یال چار شپوی گولدارمان کرده دوو هم رسته ی. ئەو بوو گۆزه ی لئو په ربوی دا هینا. فینکایی دالانه که مان ئاماده کرد، بۆنی توندی گولاو و قاقای پیکه نینیک که هاوسیی پلئۆکی سه ره بلوور بوو. له باره ی چه می گه ردن و تنۆکی سویری ئاره قه ی بنا گو تیشه وه نووسی. کاغه زه که ی گر دا کاتب. جار یکی تر له باره ی سیبه ره وه نووسی و له باره ی ریشالیک که له سنگی خاکه وه سه ری دهره ینا بوو. خه تی به سه ره سنگدا هینا. خاکی نه رمی به مست ده گووشی. هه رای شیوه ن کون کونمان ده کا. چه می گه ردن کونه کان پر ده کاته وه. ملی نه ده دا کاتب. درانندی و هه مدیس سوو تانندی. جگه ره یه کی داگیرساند. بۆنی ئیواره بوو. خه ماری ده کرد ئیواره. له زولمه تی هاومالی که غه زی سپی ورد بووه. قه له میکی تازه ی هه لگرت. ئیمه جاده مان بینی. سه ری له قاند، شاخ بوو. هه لگه را بوو به رامبه ره له شی سافی شاخه که دانیشتبوو. بۆنی شیله مان هاو بۆنی ئیواره کرد. بۆ جار یکی تر درانندی. نووسی: ئیمه ش رۆشتین. ته رمه که شمان له گه ل خو برد. قه له م به ده ست به سه ره کاغه زدا نه ویه وه. نووسی. وشه یه ک جار جار، هاومالی بوو، به لّام دارشتنی رسته گیزی ده کردین. خیرا و به په له ده ی نووسی. ناتوانین وه یخوینین ئیمه.

ئەگەر شتتیک خۆ بە مائى زەبىماندا بکا، لە خەو رادەبن لەمەدا. رەش بوو کاسەى زەينى کاتب. رەش و بۆش بوون خانە خانەکانى ئىمە. ههچى به ههچ نەدەشوبهاند. شەوى تەنانەت وەک شەویش نەدەنووسى. شەوى لەبرى رۆژيش نەدەنووسى، يان لەبرى مەسەلەن ديوار. ئەگەر باسى رەگ و ريشالى سەر دەرههناوى کردبا، ديوار يان خشته قەزاقىه کافمان دەدى ئىمە. بۆنى کافورمان نەدەکرد. دار و چيلکەشى هەلنەچنى تا بلتین لەشى خۆى سووتاند. لە حەسار بوو خاک، ئەو کاتەى نووسىباى خاک، يان بەرد، يان گۆر. يادەورمان نەماوه. نووسىبە ديوارە حەتمەن، بەلام نەيگوتووه سافە، يان رەق وەک بەرد، يان خۆلاوى، تا ديسان داھهتیننەوه. جى بەجى دەيگوت. وەها که لەبرى دەرکە بنووسين کلۆن يان پاژنە. قورس بووه حەتمەن. ئەگەر سەدان سال دەرکە يان لەسەر چى غەيرە داخستى، بەتالايى پشتى سارد و رەش بووه، نا، نەکەرۆز و تاريک بووه. دەيتاشين، دەروونمانى وەک بەرد دەتاشى بەھەر وشەيەک که دەينووسى. زامدار دەبووين ئىمە. کوناوکون دەکشاینهوه، هەر وەک خاک که زەرەت زەرەت دەکشیتەوه تا دەنکە گەنمىک بگوروى، يان پزدان تا کورپەى ههشتا لەدايک نەبوو تلى تيا بدات. لەرزان بووين ئىمە، مەستان بووين، يان رەنگە نوورىکى رەش بووين بە زارى کراوهوه تلمان دەخوارد، وینەى ئەژدیهايەک، ئەو کاتەى که کاتب رووت و قووت بەرەو ديوارەکە هات و نووسراوهکانى بەدەستەوه بوو. سارد و قورس لەسەر پاژنەى دەگەرە دەرکەيەکى قورس و نەکەرۆزى و، لەسەر خۆى دادەخرا.

لە ئىمە داھە کاتب يان رەنگە لە رەش و سپى ئەو کەلامە که بەدەستىهوه بوو. لەوى، لەسەر کاغەزە زەرەکانى سەرمیژەکه نووسراوه: ئىمەش رۆشتين، تەرمەکەشمان لەگەل خۆ برد.

نەماندى کامە دەست تەپلەکى لەسەر کاغەزەکان دانا، ئەو کاتەى که کاتب بەرەو ديوار دەهات، لىو بەبزه و سەماکەر. وەها که بىژى انا الحق يان انا کلمة الحق. رووناکانين ئىمە.

مانگەشەوى زەلکاو

محەمەد محەمەد عەلى

... سەمەدم و بریا ئىستا و ئىستاش لە پشت مېزى ئيداره خەرىكى پەرەندەيەک بوومايه و، ئاغای مەلەکى، کارناسى قەدىمى، پييدا بەهاتايەوه. لەسەر کار بوومايه، حەتمەن بە ئاغای مەلەکىم دەگوت؛ دەرۆم لەگەل بەرپرسى رۆژنامەى «مانگەشەو» وتووتىر دەکەم. وشەکان لەپال يە کدا دەچنم و پاشان پەيامى فەرھەنگى و کۆمەلایەتى دەدەم. دەمگوت ماوئەيە که زۆر کەس بەھۆى ئەم کارانەوه نان بە سکى ژن و مندالیانەوه پينە دەکەن و بەدل و دەماخى ئىمە، که سەردەمانىک بوومان، ماملە دەکەن... ئەوسا ئاغای مەلەکى لىوى دەگەست که قسەى وا نەکەم. قسەى زياد نەکەم... عىفە تيش ئەوهى لى خواستووم، بەلام...

ئەویش لەگەل ئەو کەسانەدا که بەرەو پاسەکه هرووژم دەبەن، سوار دەبى. لەناو دەرکەى پاسەکەدايه و دەرکە بەگران دادەخرى. ئەگەر جىيان بۆ نەدەکردهوه، يان شۆفیرەکه، چەندجار دەرکەى نەدەکردهوه و داينەدەخستەوه، پشتى کۆتەکەى هەروا لەبەر دەرکەکهدا... هەناسەى سوار دەبوو. دەکەوتە ناو ئەو زەلکاوه بى هەتاوه. ههچى نەدەبىست جگە لەو دەنگە بوغزاوى و بەگلەيبە که جاروبار لە گوپیدا دەلەريەوه... «ئەى کوزراو ئەتۆ کىت کوشت، که کوزرايتەوه ئاوا زار...»

«چاوت کوپىر کردم کاکە! لەگەل تۆمە کاکە. ئەو دەستە خاوەن مردووەت لەبەر چاوم لایە. هەناسەم لى پرا. برۆپيش... کاکى شۆفیر! تو گيانى مندالت ئەو دەرکە بکەرەوه و پىوئەى بەرەوه. کۆتەکەم... مەپرسە چىم تيا شاردۆتەوه که زستان و هاوين دايناکەنم.

هه موو ئه وه م لئ ده پرسن. تۆ له پیاوی چاک ده چی. لیم مه پرسه. هیچ مه لئ. ته نیا ئه و
دهرکه بکه ره وه و دایخه ره وه.»

«ئهمه ش دهرکه. شلووقی مه که، خه لک گیرۆده ن.»

به پررسی وهرزه نامه ی مانگه شه و گوتبووی: «تۆزیک بی هۆش و هه واسی، به لام له بهر
گولئ رووی مهرعه لی جه وانمه رد، چوار شه مه وه ره بۆ لام. ئه گهر ده ستنووس و
یاداشتیکیشته هه یه... هیچ له و وشترمه ل و مشاره باریکه ناگه م... له قاپی ره سمه که ی
کورده کشت بی... هه مووی بلئ...»

بۆ ده ست پیتکردن و ا چاک بوو باسی ئه و رۆژه هه ور به ی خه زه لوه ر بکات. باسی ئه و
پاسه بچووکه به ده ماخه که له بهر دهرکه ی ئیداره دا چاره و روان بوو... باسی مالاوایی و
ئه ملاولا ماچ کردنه کان... دوعا و سلنه واته کان که به دره قه ی رینگه بوون. عیفته ده گریا و
فرمیتسکی خوینی ده رشت. خه لکی تریش بوون که پیتکه نن و بگرین. عیفته کوره دوو
سالانه که ی خسته باوه شی سه مه ده وه و سه مه دیش ئه و خرپله زاخ و بۆره ی قه لاندۆش کرد.
سه رۆکی په یوه ندیه گشتیه کان ره سمی یادگاری له هه ر سیانیان گرت. مالاوا...

به پررسی وهرزه نامه ی مانگه شه و نامه ی وهرگرتنی له شکر... بنکه... پاسگه و... به لگه ی
بوونی له بهر ی باشوور و له ئه نجامدا به لگه ی موچه وهرگرتنه که ی بۆ سه مه د گه رانده وه.
گوتی پتوبستی به به لگه نییه. سه مه د له هه ر جیه که وه حه ز بکات ده ست به گوتن
بکات. پاشان ئه و خۆی سه ر و بنی باه ته که یه ک دینیتته وه... که واته ئه و ته نیا ده بوو
قسه بکات، هه رچی قسه ی ساته خه مبار و دلته نگه کانی ژبانی خۆشیی بی.

«بۆ گوردانیکه (۱) له شکر ی خۆراویان ناردم. به هه مان پاسیش هاوکاره کافمانیان نارد بۆ
شوینی تر. له ده سته ی فه رمان به راندا، ئیمه هه شت که س بووین که تازه چوو بووین. له
شاره دوور و نزیکه کانه وه... من که سی چواره م بووم که هه رایان لئ کردم بۆ ژووری
سه رکار ئستوار (۲). جانتا به ده ست و خۆلاوی له به رامبه ر سه رکاردا راوه ستام. ئه وه ی وا
پیتشته بانگیان کردبوو، له پشت چاویلکه ره شه که یه وه، چاوی لئ نه ده ترووکاندم. ره نگه
له م چاوه می ده روانی.»

ئستوار پرسى ناوت؟

گوتم سه مه د.

پرسی شۆره ت؟

گوتم سولتانی نه ژاد.

پرسی پیتشگری، پاشگری؟

گوتم سولتانی نه ژادی خورت و خالی.

کابرای چاویلکه له چاو، ئاوری له سه رکاری تاس و سپی دایه وه که ئیستا له لای
په نجه ره که راهه ستابوو.

گوتی گوايه ئه م کاک سه مه ده نازانی پیتشته عه مرى خودای کردوه؟

ئستوار گوتی خۆ تۆ زه عیف کوژ نه بووی. سه ر سوورمبوو لیبان ورد بوومه وه. ئستوار
ده مانچه که ی نایه سه ر میتزه که و به جیبی هیتته. به ده سته ی بهرز و سپی به ره و په نجه ره که ی
کیشام. ده وری کابرای چاویلکه له چاوی دایه وه و به قامک، ته پۆلکه که ی نیشان دام که
کیلز مه تریک به ولاوه تر بوو.

گوتی سالتیکه ناوی پاسگای بان ئه و ته پۆلکه بووه به سولتانی نه ژاد. پیاویک بوو
به قه ده ر دوو که سی وه ک تۆ، خوا لیبی خۆشیی...

کابرای چاویلکه له چاو پیتکه نی «خوا له هه موومان خۆشیی...» ئه وسا وه ها لیم ورد بۆوه
که ده تگوت رازیکه سه یری له لا درکاندووم... پاشان بی پیتشه کی گوتی هه ندیک که س
وه ک تا که وشى کۆن ته نیا به که لکی بیابان دین... له مه به سته که ی نه گه یشتتم. ته نانه ت
له وه ش نه گه یشتتم که بۆ کاتی ده دوا چاوی له کابرای چاویلکه له چاو نه ده ترووکاندم... دیار
بوو وه لامی پرسیاریکه ی به رقه وه ده داته وه...

تا چاو هه ته ری ده کرد، به رامبه رم، گل و خاکی هه لدراره و سه نگه ری په راگه نده بوو.
وه ک مرۆقه کوپره کان... کابرای چاویلکه له چاو زه رده خه نه یه کی کرد، که له ژیر ریشه
ماش و برنجیه نه زۆر درپژه که یه وه شاردرابۆوه.

گوتی: جه نابی سه رکار ئیزه دی! ئه گه ر ئه مه ش فیدای سه ر زیندووه کان بیی چ ده که ی؟

ئستوار شانى هه لته کاند. کابرای چاویلکه له چاو سنگی پانی هیتنايه پیتش. گوتی:
پیتشنيار ده که م ئه م بنکه شی به ناوه وه بکه یت و له تابلۆی بهر دهرکه که دا بنووسی بنکه ی
سولتانی نه ژادی ۲... هه ر دووکیان قاقایان بهرز بۆوه. به تابه ت قاقای پیتکه نیی ئه و

توقابووم. هەر ئەوندە بوو. تەواو. هەموو زانیان مەنسوور پاچناری پشتیوانمە، ئیتر کەس نەبوو...

کە دەستی گەیشتە میلەیی ناوەراست، بە جوولە و ستۆیی پاسەکه پیتی هەلخزا و، خەریک بوو بەسەر کەسێکدا بکەوێ. پاشان پرواتە ناو زەلکاوێ بێ هەتاوی ناوسەنگەرە... خۆی گەیانده گەنجیک کە کتیبیککی ئەستووری دەخویندەوه. قامکە باریک و درێژەکانی گەنجەکه بەسەر وشە و رستەکاندا دەفرین. لە مەودای نیوان قامکەکان، مندالیککی هەژار، بەسەر دایکیدا دەقیقێژاند، کە ئیتر ناچمەوه بۆ قوتابخانە. شتی وام فێر دەکەن نایزانم...

کە لاپەرە هەلدرایەوه، سەمەد ئیتر تاقەتی نەما، لەگەڵ پرسیارە بە پەلهکانی قامکە گەنجەکان، رستەیهکی تر بخوینیتەوه. بەسەر گەنجەکهدا نەویبۆوه و، گەنجەکه لە بێدەنگیدا سەیری دەکرد. ئەویش زەرەخەنەیی دەکرد. سەمەد گوتی؛ بۆ خۆی سەردەمیک کتیب خوینیککی لە زەر بووه و شانامەیی فێردەوسی خویندۆتەوه. تەنانەت شیعەرەکانی چیرۆکی زەحاک و فەرەیدوونی لەبەر بووه... ئیستاش دەچێ و بەشداری چاوپیکەوتنیککی رۆژنامەوانی گەنگ دەکا... گەنجە، کورسیهکەیی پیشکەش کرد. سەمەد دانیشت. گەنجە هیواش گوتی نووسەری کتیبەکه ژنیکە کە دەلێ سەرەتا ئەندێشە بووه، پاشان جوولە، لەوه دواش گوتە... سەمەد سەری بۆ لەقاند. وەها کە هەرگیز ئەم راستیه گەنگە لەبیر ناکات. یان هەر لە سەرەتاوه بەم حەقیقەته گەنگەیی زانیوه... رستەیی ئەو پیاوه گەنجەیی نەبێستبوو. لە سەرەولێژی ریبهکی پێچ و پلووچی خۆلیدا، بە خیراییهکی سەیروسەمەرە بەرهو پێش دەچوو... لەرهی پاسەکه بوو یان حال و رۆژی خۆی... لەو سەرەوه، مەخزەنی تەقەمەنی، سەنگەرەکان، ناگراری کاتیوژا و، تۆپە ئوتربیشیهکانی دەدی...

باران لە دوینێوه دەباری. رۆژانی بارانی بەکەمی گروھانی^(٤) فەرمانبەرانیان دەبرده عەمەلیاتە سەرەکیهکان. ئەویش یان دەخەوت یان لە دەلاقەیی بچووکێ سەنگەرەکهوه چاوی لە کێو و دەشتە بێ دار و درەختەکه دەبری. بێنینی کێو و دەشت لە پشت نایلۆنی نیوه روونەوه وای لێ دەکرد بێر لە زەمانە بکاتەوه. زەمانەیهک کە کوێرکوێرانە ئەرکی خۆی بە ئەنجام دەگەیاند...

« دوو سێ حەفتەیی خایاند تا خووم بە گرمەگرمی تەقەیی عێراقیهکان و خەونە پەرشەکانی خۆم گرت. کە خووم پێگرت لەگەڵ بێدەنگیدا خەوم لێ دەکەوت. رەنگە پروا

نەکەیی ناغای سەرنووسەر کە حەزم دەکرد لە سەنگەرەدا خەون بەدەوامەیی کەوتنەکەم بۆ ناو زەلکاوەکه بێنم...

زۆر جار و شترمەلێک، لە نازانم کوێوه، لە پەر بەرهو من هەلدهات و بەلە بچووکەکانی بە ژوور سەرمەوه دەکردەوه. بە پەله دەتە کامەوه. بەلام و شترمەل لە هەمان یەکەم شالوادا، ئەم چاوه سارد و بێ گیانەیی لە قاپوورەکهیی دەردەهیتنا و دەیخستە چاوی خۆیهوه و چاوی خۆشی لە قاپووری بۆشی چاوی من رۆ دەکرد... لە بێرەخەونەکانی یەکەم رۆژەکاندا، لە ترسا شەلالی عارەق دەبووم و هەلده لەرزیم.

پاشان دەتگوت لە خەودا بەهیوا دەبووم رۆژیک و شترمەل بال و پەری کامل بێی و وەک سیمرغیککی گەوره و بە شکۆ هەلفری...

جارچار لە لیکدانەوهیی خەونەکاندا، جیبی و شترمەل و مەنسوورم دەگۆری. ئەو هاتبوو تۆلەیهکی قورس لێ بکاتەوه، بەلام تەنانەت پشتی لە کۆنە دۆستەکانیشی کردبوو...

ئەو کە پروای تەواوی بە هیچ نەبوو، لە من زیاتر بە کەلکی پشت بەرهی شەر دەهات. دەیتوانی بە دەنگی ماتۆری ئوتومبیلەکاندا لە مۆدیلەکهیان بگات. لەوه بگات کە ئایا تازە چاک کراونەتەوه یان رۆن دەسووتین؟ هەر و لە زۆر شتی تریش کە هەموو رۆژیک تۆزیککی لێ دەردەخست...

نزیکی نیوهرۆ، وەها بەتانیەکەم لەخۆمەوه پێچابوو کە تەنیا لووت و چاوم بەدەرەوه بوو. هیشتا خەوم لێ نەکەوتبوو کە دەنگی ئوتومبیل بێست. ئیتمە کە لە سەنگەرەکانی پێشەوه بووین لەوانی تر زووتر دەمانبێست و دەمانبێنی. مەنسوور پاچناری گوتی مەزدايه، بەلام بۆ ئەم کاتە؟ تا چاوم هەلێنا پێخاوس بە چەکەکه یەوه بۆ بەر دەرکەیی سەنگەرەکه هەلات. منیش چەکەکەم لە زامان خست...

مەزداکه لە پشت تەپۆلکەکانەوه بەرهو پێش دەهات. نەمدەبێنی هی کوێیه. هات و هات تا تايهیی دوايهی کەوتە ناو چالێ بەردەمی سەنگەرەکهیی ئیتمە و دەنگیککی لێوهات. کارتۆن و تیلیسەکانی ژیر بێزنتەکه بەلایەکدا کەوتنە باربەندەکهوه. پۆتینهکانی مەنسوور پاچناری لە هی من وشکتر بوون. لەپێم کردن و پالتۆکەیی ئەویشم دایه دەستی. شۆفێرەکه ناویشانی بنکەیی سولتانی نەژادی دەرسی. مەنسوور پاچناری دەستی بۆ ژوور تەپۆلکەکه درێژ کردبوو...

شۆفیری مهزداکه هاته پيش.

گوتم: بنكهى سولتانی نهژادی ۲ ئیرهيه.

گوتى: تۆ فه رماندهى؟

گوتم: فه رمانده و سه ربازه كان به ره و هیللى پيشه وه رۆشتون.

گوتى: دوو ته لیس بسته، دو انزه کارتۆن میوهى قوتوو. دوو کووروى عه لادین به ئیره ده سپیرم.

کاغه زىكى پیدام ئیمزای بکه م. پرسیم جگه رهى هیتاوه؟ وای نواند که له بیبرى چوه...

له بنكه من و مه نسوور پاچنارى و ديلیكى عیراقى هه موو رۆژیک به شوتین جگه ره دا ده گه راین... مه نسوور هه لچوو که بۆ چى له سه ر هېچ و پوچ درۆمان کردوه... شه و که ده ستهى سى له راهیتان گه راپه وه، هه موومان به ریز بووین. ئستوار ئیزه دى دیسان خوئى هیتايه پيش و گوتى؛ سه مه د خان کوپى فریو و ده له سه شى، درۆش ده کهى، ها؟ نه وسا پیکه نى. پاشان بى سیمی بۆ فه رماندهى بنكهى سه ر ته پۆلکه که کرد. به شى بنكهى سه ر ته پۆلکه کهى نه دا به، راپۆرتیكى تیر و تۆخم لى ده دا! چیتستیکم بۆ لیدنه نا بستیک رۆنى له سه ر بوايه...

له تاخرى ریکه که له پاسه که دابه زى. تازه ده بدى به هه له سوار بووه و ده بى بگه رپته وه بۆ شوئینى پيشووى... له بهر خو په وه گوتى چاکتر! من جگه له وهى کاتى خو ناساندن به سه رنو سه ره که م گوت هېچى ترم بۆ گوتن پى نیسه... جگه ره به کى داگیرساند. له بهر ریزه که وه راوه ستا تا به پاسیکى دوونهو م بۆ به ر ئیداره کهى پيشووى بگه رپته وه. به لکو ئاغای مه له کى بیبىنى و پیتی بلتى چه نده له مووچه خوئى بیتاره. مووچه خوئى تافى لاوى وه ک بیکارى به ر له کار په یداکردنه... به راست ده یوست له ته سجیله کهى سه رنو سه ردا چى بلتى که تا ئیستا بۆ موسافیری پاسى ئەم ریکایانهى نه گوتى؟ ئەوان که خوئان سه ریکیان بوو هه زار سه ودا و، جاروبار فرمیسکیان ده رشت پر به روومه ت و، نه یانده زانى ده بى له برى ئەم فرمیسکانه پووله ورده به ک بدن یان نا...

«رۆژانى کوئایى خزمه ته که م، هه و سارد و تۆف بوو. تۆبى ئوتربشى خه ریک بوو بته قبتته وه که بنكه که که وه ته به ر ده سرتی خه مسه خه مسه دۆژمن. مه نسوور پاچنارى دیله عیراقیه کهى داته کاندبوو، ئیستا به ره و په ناگه پالى پیتوه دنا، که له پر ده رلنگى

پانتۆله کهى له گه ل سه رى دیله عیراقیه که هه لفرین... سه ر که وته سووچیک و ده ره لنگ له چه وادا ده خو لایه وه و وه ک هه لۆ، له و سه ره وه به ره و خو ار که مانه ی کرد. که وته سه ر په نجى پیتی مه نسوور که غه لتانى خوئین بوو. په نجه کان ده ره لنگیان له سه ر خوئان لاده دا و، ناخه زى ده ماره قرتاوه کانیان نیشان ده دا...

ئه گه ر چاویکی تیژ بباويه، ده دیدى که من چۆن له زه لکاوى بى هه تاوى ناو سه نگره که رۆ ده چم و ئەو وشترمه له، چۆن ئەمجاره، به ده نووکى درتیی، کوتى باریکى ئاسنه والهى له ژیر پیستى پیتی چه پى مه نسوور پاچنارى ده ره ده هیتا و له کاسه له ی سه رى مندا ده یچاند. ده تگوت ئەمه ره و به و مشاره موویبانه ده که ن که له شى خوئان به په له له پیتی مه نسوور پاچنارى ده ربیکیشن و بیگه یه ننه ماده ی خزلیکی ناوکاسه له سه رى من... ئاغای سه رنو سه ر ئایا ئەم قسانه، ئەو وردیبنیانه، به راستى بۆ خوئینه رانى وهرزه نامه ی مانگه شه و گرنگن؟ بۆ نمونه ئەگه ر من بلیم ئەم پۆتینه که له پیتمايه یدگارى مه نسوور پاچناریه، تاقه تتان سه رناچى؟

شۆفیری پاسه که گوتى: «کاکه، برادر، له بهر ئاوتینه که لاجۆ، برۆ سه ره وه، له سه ر کورسیه ک دانیشه. خه لکیش له خو ت کو مه که ره وه، تاقه تم نیسه. ماشه لا، به م قه دو قامه ته وه بۆ شوئین کاریک ناکه وى؟»

سه مه دگوتى: «دیوى سپى مازنده ران! قه د و قامه ت هېچ نیسه. ماریفه ت شته. شتیک که تۆ هه ر نیته.»

پۆتینه کانی مه نسوور پاچنارى به پیتی ته نگ بوون. په ته کانی شل کرده وه. لۆقه لۆق سه رکه وت، بۆ بنكى پاسه که... ده ربهیتان. په نجه کۆ بووه کانی شتلا. مندالیک پیکه نى و هاته پيش. له پر گه راپه وه بۆ لای باوکى و، سه ره تاتکه ی کرد. ره نگه بۆ گوتنى قسه یه ک، شانى باوکى راته کاند. «باوکه چاوى ئەو کابرایه خیل بووه. بابه ئەو چاوه ی...»

سه مه د پۆتینه کهى له پى کرده وه. سه رى قورس و خه مبارى نایه سه ر شیشه ی پاسه که تا گه رمای شیشه که بچیته ژیر پیستى لاجانگی. «ئىستا عیفه ت پیتی وایه له لای به رپرسى وهرزه نامه که خه ربكى خو اردنه وه ی چا و قاوهم. له ته سجیله که یدا... و حه تمه ن زۆربش ده لیم.» منداله که قامه که سپى و جوانه کانی پیکه وه لکاندبوو، چه ناگه ی باوکى به رز ده کرده وه تا پروانئى. لیوه کانی شل و به ربۆوه... خه ربک بوو وه ک سه مه د لیکی

به ربیبته وه. باوکی چاوی لیکنا، به لکو هیچ نه بیستی و هیچ نه بیستی...

یان رهنگه چاکتر بیستی و چاکتر بیستی...

«بهم سه رمایه من لیتره چی ده کهم؟ راکشاو، که وتوو، له هه لیکوتته ریکدا که من و مه نسوور پاچناری بو لای خو مان ده باته وه. شاره که مان ده بی قه دری مه نسوور پاچناری چاک بزانی. من و ئەو به هیوای چی بووین؟ چ په یامیکمان پی بوو که هاوشاریه کانمان تاوا به شکۆوه ریزیان لیده گرتین؟...»

بو ده ریاچووانی دوورگی سینتر

عه باس مه عرووفی

کابرا چند جار به ره دهستی پیکدا کوتا و، گوئی له دهنگدانه وه که ی گرت. چاک بوو. پیکه نی. یهک دوو جار به دهوری خویدا خولا په وه و، دیسان چه پله ی لیدا. له که پره کانی ئەو به ره وه چند ژن و مندال هاتنه دهر و گرژ و مۆن لیتی وردبوونه وه. که له بابیک په ریبه سه ردیوار و بی ئەو ی گوئی به قه ره بالغیه که بدا، له مسه ره وه بو ئەوسه ری دیواره که چوو. پیره پیاو یک به دوو چه رخه له کۆلانی که وه دهر که وت و له هه مان سووچی مه یدانه که وه خو ی به کۆلانی کی تر دا کرد. کابرا دیسان چه پله ی لیدا. ئەوانه ی له سه ره ته ختی به رچایخانه که دانیشتبوون وازبان له چا و قلیانه کانیا ن هیتا و، له ئەو رامان. دهنگی دهر باش له دووره وه دههات.

له وه دوا «جومعه» ده یگوت ئەو رۆژه وه ها هۆشی په ریبه، کاتیک مژی له قلیانه که ی داوه زانیویه ئاگره که ی ده میکه کووژاوه ته وه.

«دووشه نه» ی برای به ره دهستی به پشته ملیدا کوتا بوو، گو تیبوی: «له چی رامابووی؟ له و ناپیاوه؟ قور به و...»

عه بدل قاسم به مراد عه لی چایچی گو تیبوو که چاکه ی چا نه بووه، سارد بووه. ئەویش وه لامی دا بووه، زووتر بتخوار دایه وه. به یانی رۆی ناکه ن، شه و هه لیکوریتن!

سیا گو تی: «من هه روا که سه یرم ده کرد، چاکه شم ده خوارده وه. زۆریش گه رم بوو.»

ئوه نده گه رم نه بوو پیاو هه لئه کا. ته نیا شه رجیه که ی وه رس که ربوو. میش وازبان

به ره له وه بیانه نه ژووری عه مه لیات کردن، عیفهت به چند لق گوئی سووره وه هات. شه و که ت خانم ژنی مه نسووریش به پاکه تیک شیربینه وه. ئەوان گو ل و شیربینه کانیا ن گو ریه وه، بی ئەو ی بزانی میترده کانیا ن دوا ی ساله ها دوژمنایه تی، خه م و شادی به کانیا ن گو ریه ته وه و ئیستا گه یشتوونه ته ئەو شوینه ی که له مه رگی یه کتریش بیزار بن...

هه ردو وکیان به سه ر روومه ته کا ماندا نه ویبوونه وه... نیگایان له نیگای ئەو ژنانه ده چوو که میترده کانیا ن به هه موو چاکه و خراپه یه که وه خوش ده وئ و له خوشیا ده گرین. رهنگه دلنیا ش بووین که نامرین و ده میئینه وه تا له وه پری بی نیازی دا هه سه ره تی زۆر شت بخۆین.»

«شایانی تو نییه.»

«وه رینا گرم کاکه، سپاس.»

پاسه که را وه ستا. کو تایی... منداله که په ریه با وه شی باو که به وه. باوکی به نووکی ئەنگوستی فرمی سکی قه تیسماوی چا وه کانی سړی. به پیلکانه کاند ا دا گه را. سه مه دیش... وه بیبری نه ده هاته وه بو سواری پاس بووه. له پال کورسی شو فیره که خه یالیک خراپی قیرسی چه می له خو ی ده تاراند. روومه ت و بالایی شو فیره که تا که وشیک کی کوئی وه بیبر ده هیتا یه وه که له بیاباندا...

۱ - گوردان: دهسته به کی گه وره ی سو پاییه

۲ - ئستوار: عه ریف. باش چا وه ش؟

۳ - بو لدرتیر: شو فل

۴ - گرووهان: دهسته به کی سو پاییه بچوو کتر له گوردان

نەدەھیتنا. لەسەر روومەت ھەلدەفرین و لەسەر دەست دەنیشتنەوہ. لەسەر دەست ھەلدەفرین و قامکی پتییان دەلستەوہ. بەلام کێ دلی لای مێشەکان بوو؟!

کابرا سوورپتکی بەدەوری خۆیدا دا و، گوتی: «ئەوہ لە کۆتین؟ بۆ نایەنە دەر؟»

گەنجەکان لەملاولاوہ دەرکەوتن و لە دەوری پانتاوەکە بە ئێوہی لەسەر بەردەکان دانیشن، بەری پتییەکیان بەدیوارەکەوہ نووساند و بۆ سەیرکردن راوہستان.

کابرا کەمیتک نەویہوہ و لە روومەتی پر چرچ وچۆلی یەکە یەکیان ورد بوو: «منتان بێر نایەتەوہ؟»

ھەموو مات بوون. کابرا گوتی: «ئەو گشتە مرواریہ! لە بێرتانە؟»

نەنکە خێرۆ، دەستی خستبووہ پشستی و، لە کۆلانی لای دووکانەکی جومعەوہ دەرکەوت و، بە دوایدا سەر و ملی ورمزی کورپش پەیدا بوو. وەک دوانەبەک کە یەکیان ژن و ئەویتر پیاو، یان یەکیان پیر و ئەویدی گەنج بێ، ھاتنە بەرچاو. وەک دوانەبەک کە یەکیان لەویتریان بووی.

نەنکە خێرۆ نیوہ خولپکی بەلەشیدا و، باسکی ورمزی گرت و پێش خۆی دا: «دووچەرخی سازیش بوو بە کاسبی؟ ئاخر دوو دانە دووچەرخی ئەم گوندە ئیمەیان پێ بەختیو دەرکری؟»

ورمز چاوی لە زەوی بری. نەنکە خێرۆ پالی پتییەنا: «دە برۆ. برۆ بۆ راوہمرواری. دە برۆ مردین لە برسان.»

ئێستا جگە لە کابرا، ورمزیش لە ناوہندی پانتاوەکەدا بوو. درێژ و مل باریک، روومەتی ئیسکن و لیبوی ئەستووری کە دەرکرا بلتی بەربوونەتەوہ.

جومعە دەیگوت: «لە ھەمووی خرابتر قژی بوو.»

لەو دەبووہ و بە ژوور تەپلە سەریہوہ دەوہستا، یان سیخ دەبوو بەتەپلە سەریہوہ پێچ و خولپکی دەخوارد و گلۆلە دەبوو. وەھا کە دەتگوت چەپکی قژی ئالۆزاویان لە شوپتییکی ترەوہ ھیناوە و بەسەری ئەویانەوہ چەسپاندوہ.

کابرا لە بالای ورمز ورد بوو و، لە بێدەنگیەکی سامناکدا کە ھەموو ئاویبەکە ی گرتبووہ، لە پر لە قاقای پتیکەنینی دا. رەنگە لەبەر قژەسەری، یان تف و لیکی کە

بەربووبووہ، یان رەنگە لەبەر ئەو جل و بەرگە تەنگەکی کە بە لەشیہوہ چەسپابوو. پیاو پتیی و ابوو رووت و قووتە و پتییستی لەشیان رەنگ کردوہ. لە پشستین بەرەو خوار شین و خۆلە مێشی چوارخانە و، لە پشستین بەرەو ژوورپش بنبەوشیکی مردوو. توزپک کۆمیش دەھاتە بەرچاو. وەک دەعبایەک کە بیہوئ بۆن بەشتیکەوہ بکات. کابرا پتیکەنی. زۆر پتیکەنی، گوتی: «تۆ؟ خۆ تۆ ناتوانی بچیتە بنکی ئاوەکە. دەتوانی؟»

ورمز چەند جار سەری لەقاند و دایکیشی چەند جار سەری لەقاند. کاتیکیش ورمز ئاوری لە نەنکە خێرۆ داہوہ، ھەروا سەری دەلەقاند.

کابرا گوتی: «لەناو ئیوہگەنجەکاندا کەس ئامادە نییە دەست ھەلبێرێ؟ ناتانەوئ پراوی مرواری بکەن؟» ئەوسا دەستی بەقژە گەنم و جۆبیەکەیدا ھینا.

گەنجەکان بێدەنگ بوون. لەوہدوا خوشکی زائیر عەباس گوتبووی کە بیکەن بۆخاتری خودا دەشی بەم گەنجانە بلتین پیاو؟ نەجۆش خرۆشی، نەحەز و مەیلێ، نەکاری دە گەنج شوپت سەگتیک دەکەون، ئازاری دەدەن و رۆژەکەیان بەسەر دەبەن. ئاخر ئەمەش بوو بەژیان؟ کابرا گوتی: «لەبیرتان چۆوہ؟ ئەو ھەمووہ مرواریہ، ئەو ھەموو پارە، ئەو گشتە شادی و خۆشیہ، لەبیرتان چۆتەوہ؟»

کەس ھیچی نەگوت.

کابرا گوتی: «ئەو دەمانە ھەر کە چەپتیکم دەتەقاند، چلتان لە دەورم کۆدەبوونەوہ و، لەسەر نۆرە پتیکەوہ شەرتان دەرکرد. ئەو دەمانە خۆش و شادبوون، ھەلدەپەرین و دەھاتن بۆ دەریا. لە ئاوەکەتان دەدا و شوپت مرواری دەکەوتن. ئیواران کە دەگەرپاینەوہ ھەموومان بە دەستی پرەوہ دەگەرپاینەوہ. حەقدەستی ھەمووتانم دەدا. ئەی بۆ ئیستا ناتانەوئ بێن؟ مەگەر مرواریتان ناوئ؟ مەگەر پارەتان ناوئ؟ بۆ ناتانەوئ ژن بێن؟»

دەنگی پتیکەنینی چەند کچ لە دەنگ و ھاژە دەریادا ون بوو. کابرا سوورپتیک بەدەوری خۆیدا خولایەوہ و ھەمدیس بەرەدەستی پتیکادا: «ئەی، بوو بەچی؟ کەس نایەوئ لەگەڵ من بێ؟»

کەس نەیدەویست. تەنیا ورمز واقعی ورمابوو. لەوہدوا نەنکەمونیروہ دەیگوت: «تێنەدەگەیشتم کەئەم گەنجانە خەسابوون کە توانای ھیچ کاریکیان نەبوو!»

کابرا سەیری ورمزی کرد و گوتی: «وہرە پێشتر.»

رۆژانی سهرهتا که هاتبوو، دهیگوت برۆ دواتر، قسه مهکه، ورتهت لی نهیهت! گه نجهگان شلووقیان دهکرد. شوینی دهکوتن و هیئنده شاد و کهیف خوش بوون به باله کوتهی مریشکینکیش پیکه نینیان لی دهپژا.

کابرا دهیگوت: «دهم لیک نی. پیمه که نه!» به لām ئەوان پیده که نین و ههر چیان دهکرد نه یانده توانی دم لیک بنین.

کابرا له بهرا ری دهکوت و، ئەوان به سه ماوه شوینی دهکوتن و، سیا له بری ته پل پووتییکی ته نه که ی دهکوتا. که دهگه یشتنه قهراغ دهریا، شبریش نه ییده توانی بهریان پی بگری. دهرژانه ناو ناوه که و پاش ساتیک ته نیا شوین پییان له سهر له که، دوانیشانه ی بوونیان بوو. ئەوسا کابرا ده مایه وه و دههات و دهچوو، تووی ده تروکاند، جاروباریش داده نیشته، راده کشا، دیسان هه لده ستایه وه و دههات و دهچوو، تا یه که یه که سهریان له ناوه که دهرده هینا و راوه که یان ته سلیم دهکرد.

«ئافهره، ئافهره، دووباره برۆ.»

دیسان دههات و دهچوه وه و، له هه تاوی دهروانی.

دواتر کلاویکی حه سیری له سهر دهکرد، چاویلکه ی ره شی له چاو دهکرد، نه علی له پی دهکرد بو ئەوه ی قاچه کانی هه وابخون و، سهری خو ی به مه له دهریا ییه کانه وه قال دهکرد، تابه کیکی تر له ناوه که بیتته دهر.

«چهند دانه؟»

«سیان.»

«ئافهره. ئەمه پاره ی نیوه رۆژه که ت. ئەمه ش پاره ی شهوت. خۆ ساردیش دهخۆته وه؟ وهه.» دیسان دههات و دهچوو، چاوه پروانی که سی دواپی دهما.

دواتر کورسیه کی له ژیر سابات دادنا، ئاسوده لاقی دهخسته سهر لاقی و په ستا په ستا له سه عاته که ی دهروانی.

«ئافهره. ئیتر به سه. برۆوه مال.»

ئەوسا ئاوری له داوه ده دایه وه و که سیکی ده دی که کوم و ماندوو و، ته ر و تلیس دوور ده بووه. هه پرای ده کرد: «سبحه ینی. سبحه ینی.» و بی هیچ سه رنجیک

دهستیکیشی بو ده جو لاند.

ئوه ی زیاتر له هه موو شتییک گه نجه کان و پاشان خه لکی تریش تیی فکری بوون، ئەوه بوو که شاد و سه ما که ر به ره و دهریا دهچوون و، که به ره و مالییش ده گه رانه وه وه ها خه موک و بیده نگ بوون خوشیان نه یانده زانی گه رانه ته وه.

دایکی عه بدولناسر گوتبووی: «عه بدو سی رۆژ بوو هاتبوو وه و من نه مده زانی بو له گه ل خوشی شه ربه تی.»

دایکی ئەمیرو گوتبووی: «که واته بابرومه وه بو مال وه بزانه و خوا خراپ بو کردوه ی منیش هاتوته وه.» و، دواتر گوتبووی که ئەمیرو له ژیر گه لا پان و پۆره کانی باوه ئاده م دیوه ته وه که خو ی به لاسقی گه لاکانه وه سه رقال کردوه و، میش له دهوری چاو و دم و لیویه وه و رووکاون و، چاو و دم و لیوی ماسیوه.

ئەم پازه گه بو مه له وانه کان کاتخ له دهریا ده گه رپنه وه، ئیتر که س پیکه نین به لیویانه وه نابین، ترووسکه ی چاویان نامین، کز و خه موک، پیر و که نه فت ده بن و له سووچیک ده خزین، ماوه یه کی زور مایه وه و مایه وه. تا سه ره نجام عه بدولجه وادی خوالیخوشبوو که حسابی باوه گه وره ی هه موو خه لکی دوورگه ی بو ده کرا، گوتی ئەمانه کاتییک به ره و دهریا دهچن زار و با ده یانگری، به لām خو یان په ی پی نابن. ئاودرگه ی فارس له گه ل دهریا کانی تر جیاوازه. پر له راز و ره مز و سه یر و سه مه ره یه. ده لئی چیرۆکی هابیل و قابیل لیتره کو تایی پیدی. هه رچی قوربانیشی ده دیتتی که میه تی. من ئەم قسانه م به گه نجه کان گوتوه، گه لیک جار پیم گوتون. به لām کت گوی له قسه ی من ده گری! گوتی: «ئهی بو من وام لی نه هات؟ چونکا ئەم دریا به دناسی و چونکا کوری دهریا نه بووم. سه د و چوار سالم ته مه نه و هیشتا ساغ و به ده ماخم. له گه ل خۆر که وتندا له خه و راده په رم. ده لئی ئەوه منم که له بری خۆر هه لدیم. له گه ل ئاوابوندا. ده خزیمه نیو جیگه و بانه که مه وه، به لām خه وم لی ناکه وی. بیر له چاره نووسی ئەم کورانه ده که مه وه.»

ئەو رۆژه ش هات که دهسته ی دواپی مه له وانه کان بو یه که م جار به ره و دهریا دهچوون. ئەویش راست ئەو رۆژه که عه بدولجه واد له ته مه نی سه د و حه وت سالاندا مردبوو. چهند ژن و پیاویک ته رمه که یان له حه سیرتیکه وه پیچا بوو، به دم گریانه وه به ره و گۆرستانیان ده برد. به لām گه نجه کان شادو سه ره حال به ره و دهریا دهچوون. ته نانه ت له پال خه لک و

تەرمەكەشەو تېپەرېن، بى ئەوئى بزائى كى مردوو و كىيان لە دەست داو. ئەوئى كە دەيگوت: «بەمەرگى نەحس؟»

ئەوان تېپەرېن بى ئەوئى لەبىريان بى. ھەر يەكە پووتىكى تەنەكەيان بن باخەل دابوو، وھا سەرخوش دەرۆشتن كە دەتگوت ھەنگاو بەسەر ئاگردا ھەلدىننەو. شوتىن پىيان لەدوا بەجى نەدەما.

كە گەيشتنە دەريا، لە دوورەو ھەلەكە تازىبەبارەكەيان دى و، دەنگى شىن و رۆرۆيان بىست كە جاروبار دەھات و جاروبار ون دەبوو.

كابرا گوتى: «پىتمەكەنن، ھەلمەپەرن، بۆ وادەكەن؟ بۆ نايىن عەبدولجوادى كۆلۆ مردوو؟» ئەوان گوتىيان پىتەدا. وھا پىيان كوتا و ھەلەلەيان كىشا كە دەنگى شىن و رۆرۆئى تازىبەبارەكانيان نەبىست.

كارا گوتى: «چاكە، تۆزىك سەربەكەن، بىلن با من لاواندەو كە بىستەم.»

ئەوان ھەروا پووتە تەنەكەكانيان دەكوتا و، ھەلەپەرن و گۆرانىان دەخوتىند.

كابرا سەبىرى سەعاتەكەى كرد و، گوتى: «چاكە، تا سى دەژمىرم، پۆنە ژىر ئاوكە. يەك... ھۆ جاشەكەر! ئەو پووتە بۆ دەبەيتە ژىر ئاو؟ دوو... نايى لەو ژىر ئاوكە گۆرانى بلىن و ھەلپەرن. سى... زەلىل مردو و، عەباس! تۆ بۆ راوہستاوى؟ من ھەموو ھىوام بە تۆبە.»

كەس لەكەنارى دەريا نەبوو. ئەو تەنانەت دەبتوانى دەنگى شىن و لاواندەوئى ھەلەكەكە لە كاتى ناشتنى عەبدولجوادى رەحمەتىش بىستى. لاواندەوئى پىاوئىك كە دەنگى ژنانە بوو، يان شرۆخوتىكى خەمبار كە ھوشى لى دەپرى و، ئەوئەندە سەبىر و غەرب بوو كە رابووردووى وەبىر دىنايەو. ئەوئەمەى كە ئەسپەكان سەركىش بوون و كەس نەيدەتوانى مالىيان بكات. لە بازارىكەو تىدەپەرى كە تەرمى بنىادەمىيان دەفرۆشت و لە گۆرەكانەو دووكەل ھەلەدەستا. پىي نايە ناو دووكانىك بۆ ئەوئى بىرسى ئىرە كوتىبە و بۆ ئەمانە دەفرۆشن؟ كى لىيان دەكرى؟ دەنگەدەنگىكى لە گوتى دەھات: «كە نۆرەى منە، پۆ بەو لاو، نۆرەى منە.» دووكاندار چەقۆكەى ھەلگرت، كوتىك گۆشتى لە لەشى مردووئىك كەردو و، خستىبە ناودەمى ئەوئەو. بۆگەنىكى ناخوش ھەمووى راجلەكاند. لەوئى بوو تامى مندەرەو بووى ناسى. ژنىك لە ژوورىكى تارىك دلدارەكەى ئەشكەنجە دەكرد، بۆ ئەوئى ماناى عەشقى تى بگەيەنى. پاشان شەرىكى

قورس ھەلايسا. ئەسپەكان دەيانپىرماند و برقى شمشىرەكان بنىادەمىيان دەكوشت. چ شەرىك بوو؟ ئەو گشتە ھەلەكە لەپىناوى چىدا دەكوژان؟ ئەمە ھەرگىز پروون نەبوو. دنيا بىدەنگ دەبوو.

دەنگى رۆرۆ و لاواندەوئەكە برا، شەپۆلەكانى دەريا سەر رى كەوتن و، ئەو ھەستى بەوئەكە گىراو. بە قۆلى كراسەكەى فرمىسكەكانى سىرى و لە دەريا رامان. چەندە تىپەرېبوو؟ لە سەعاتەكەى روانى. مىلەكانى بەلای چەپدا ھەلەدەسووران. گوتى: «سەبىرە! كابرانى گىل پاترى ساعەتەكەى سەر و بن داناو، پىچەوانە دەخولىتەو.»

ئەوسا بىستىبەو كە ژنىك بەدەنگىكى پىاوانە، مردوو دەلاوتىتەو. شىننامەيەكى ئەخوتىند كە ئەوئى بۆسالانىكى سەبىر و سەمەرى مېژوو دەبردەو. بۆ سالانىك كە پىاوئىكى كوئىر روبابى دەژەند و، شتىكى دەچرى كە ئەو تىي نەدەگەيى. ژنىكىيان بەدارىكەو بەستبۆو كە بارىكە خوتىنىك لەژىر پىتەو رىكەوتبوو، لەبن دار سەروئىك رۆ دەچوو. نىوەرۆ پىاوئىك بەسواری ئەسپ دەھات، دەفرى خواردەكەى ھەلەدەگرت، بەلام سەرسوورماو لە كابران، دەفرەكەى لى دەكەوتە خوار و دەشكا. كابرا دەرۆشت و دوور دەبوو و دەنگى چەنگ دەھات. تاقمىك ژن لە مابەينى ستونى گەورەى بەردىدا گۆرانىەكەيان دەخوتىند كە لە لايەلايەيەكى دايكانە دەچوو. كەى دايكى لايە لايەى بۆ كەردبوو؟ وەبىرى نەدەھاتەو. تەنبا وەبىرى دەھاتەو كە چەند كەس لە مەلەوانەكان لە دەريا نەگەرانەو.

بە خۆى گوت رەنگە خەويان ھاتبى و ھەرلەوئى خەوتبن. لە سەعاتەكەى روانى، كە وردە وردە بەرەو پاش دەگەرپاىو. گوتى: «سەبىرە!» ئەوسا بىنى عەباس سەر ئاوكەوت و، ھەموو ھەناسەى داوتىنى كراسەكەى كۆ كەردبۆو و، وىدەچوو شتىك وەك دەنگى تەسبىح لە سەر و گوتى و جلەكانىو بەرژىت.

گوتى: «زەلىل مردوو، عەباس! ئەم ھەموو مروارە! وەرەپىش، دەى، وەرەپىشترا!»

دەنگى لاواندەوئە نەدەبراىو. كابرا لەسەر كورسىبەكە دانىشت و چاوى لىكنا و گوتى گرت.

دەريا ماندوو بوو. ياو گرتوو كەف چىرن. وھا كە تاقەتى لە ھەتاو نەمابى، يان نا، نەزانى بۆ چى ھەيە؟ ھەموو رۆژتىك، ھەموو شتىك، شەپۆلەكان سواری مىلى يەكترىبن و

دوورگه‌ی شینتر شهرجی بکه‌ن، یان بینه هه‌لم و نه‌زانن با به‌ره و کوئیان ده‌با.

کابرا سه‌یری پیتلاوه که‌تانیه پاژنه خه‌وتوو‌ه‌کانی کرد، که پر بیوون له لم. ده‌سره‌که‌ی خسته ملی و که رایکی‌شایه‌وه ته‌ری عاره‌قه بوو.

ئه‌و سه‌یوانه که به ژوور میتله ژه‌نگرتوو‌ه‌کانه‌وه، له‌سه‌ر سه‌ری کابرا تیشکی خوره‌تاوه‌که‌ی ده‌شکاند، شهرجیه‌که‌ی پی نه‌ده‌شکا. سیبه‌ریکی گهرم بوو که ده‌خولایه‌وه. له به‌یانیه‌وه، له‌لای چه‌په‌وه ده‌ستی پی کردبوو. له‌پشت سه‌ریه‌وه نیوه خولیتیکی خواردبوو، ئیستا خه‌ریک بوو به‌ره لای راست ده‌چوو که هه‌ر له‌وی بکشی و درتیر بی و پاشان ورده ورده ره‌شایی خوی به هه‌موو زه‌ویه‌که‌دا بلاو کاته‌وه و، خراپیه‌که‌ی ئه‌وه بوو که شوینتیکی سه‌یوانه‌که‌ی درابوو هیچی له‌گه‌ل نه‌ده‌کرا. کوتیک هه‌تاو په‌له‌ی ده‌خسته سیبه‌ره‌که. ناخ، هه‌میشه کار له شوینتیکیه‌وه خراب ده‌بی. خراب ده‌بی؟ نابجی؟ گوتی: «نایپیاوانه!»

ده‌ستی خسته سه‌ر نه‌ملاولای کورسیه‌که و، به‌حاسته‌م هه‌ستا و هه‌مدیس دانیشته‌وه. هه‌موو گیانی عاره‌قی لی ده‌تکا و، کورسیه‌که هه‌روا ژه‌نگی دینا و ده‌پووا. ئه‌ری ئه‌م کورسیه له کوپه‌هاتبوو؟ کی دابویه؟ ره‌نگه له شوینتیکی که‌وتبوو، ره‌نگه... وه‌بیری نه‌ده‌هاته‌وه. به‌لام هه‌رچی بوو، ئیستا له‌سه‌ری دانیشتبوو. پشت له ئاوی و، له ده‌ریای ده‌روانی.

ناوچاوانی سه‌ر عاره‌ق نیشت و سه‌یری سه‌ه‌ته‌که‌ی ده‌ستی کرد. ناوازه بوو، عه‌نتیکه، له به‌نده‌ر له ده‌ستگپرتیکی کریبوو، عه‌نتیکه بوو.

هه‌روا که دانیشتبوو ئاوری له‌دواوه دایه‌وه. ئاوی له بی ده‌نگییه‌کی وه‌ره‌سکه‌ردا دوش دامابوو. بیده‌نگییه‌ک که بونی مه‌رگی لی ده‌هات. چه‌ند داری سه‌وز، هه‌رچی خویان راده‌ه‌شانند تا ئاوه‌دانی ئاوی به‌سه‌لمین، بی سوود بوو.

کابرا چه‌په‌له‌یه‌کی کوتا و، گوتی: «بو‌راوه‌ستاوی؟ وه‌ره پیشتر.»

ورمز هه‌نگاویتیکی به‌ره و پیش هه‌لینا و دیسان راوه‌ستا.

«ناوت چیه‌؟»

«ورمز»

«نافه‌رم. ده‌ته‌وی بچیه‌ته بنکی ده‌ریا و راوی مرواری بکه‌ی؟ چه‌زده‌که‌ی مه‌له بکه‌ی؟»

ورمز سه‌ری له‌قاند. کابرا دیسان پتیکه‌نینی لی پژا. پاشان له و تاقمه گه‌نجی روانی که ده‌ورنده‌وری پانتاوه‌که‌که له‌پال دیواره‌کان وه‌ستاون، به پروومه‌تی پر چرچ و لۆچ و، قژی سپی و، ده‌ستیان که له ده‌ستی بنیاده‌مه‌کان گه‌وره‌تر بوو.

گوتبووی: «هیچ نییه. له و ژیر ئاوه، ده‌ست و پتی بنیاده‌م پیر ده‌بی. ده‌ماسی.»

سیا گوتبووی: «ئه‌مانه‌ی هیچ نییه. له‌وی پیاو قه‌رزاری خوی ده‌بی.»

گوتی: «که‌س نایه‌وی له‌گه‌ل من بی؟ ئیوه له‌بیرتان چۆته‌وه؟ له‌بیرتان نییه چه‌ند مرواریمان له‌م ده‌ریایه ده‌رکی‌شاهه؟ ده‌ی چاکه، بو‌راوه‌ستاون و بزه‌یز له‌من ده‌روان؟ وه‌رن ئیتر، مه‌ترسن، چیتان په‌یدا کرد ده‌یکه‌ین به دوو کوته‌وه. نا، نایکه‌ین به دوو کوته‌وه، چیتان ده‌ست که‌وت بو‌خوتان و، ته‌نیا پاره‌ی نیوه‌رۆژه و شیوی من بده‌ن و هیچی تر.»

که‌س گوتی پی نه‌ده‌دا. ده‌تگوت پیاویک به‌ویه‌ری جیدیه‌ته‌وه له تازیه‌یه‌که‌دا یاری ده‌کرد و، ده‌تگوت هه‌مسوان ده‌بی وه‌ها له بیده‌نگییدا سه‌یری بکه‌ن، تا ئه‌و بتوانی چاک یاریه‌که‌ی بکات.

دیسان ده‌سته‌کانی پیک‌دادایه‌وه و گوتی: «سیا، لانیکه‌م تو‌وه‌ره به‌و پوته‌ته‌نه‌که ئه‌مانه سه‌ر ری بخه.»

سیا گوتی: «خه‌ریکم چا ده‌خۆمه‌وه. ناتوانم بیم.»

کابرا گوتی: «وه‌ره بچینه راوی مرواری.»

سیا گوتی: «نا، نایه‌م بو‌راوی مرواری. ده‌مه‌وی سه‌یری خۆرکه‌وتنی ئیواره‌بکه‌م.»

خۆر به‌ژوور که‌پره‌کانه‌وه له ئاوابووندا بوو.

فرۆکه وان گوتی:

- پيش پیتی تۆش شازاده يهك به سواری ئه سپی بالدار له بهرمانه وه تپه پری. ئه وسای قاقا پیکه نی. لیوه سوور و مندالانه که میواندار ده له ربه وه. ترسا و گوتی:

- هه موویانم ژمار دووه. سی پیاو له ریزی دواوه ی فرۆکه که وه...

فرۆکه به ناو په له هه وره کانی سوپه کی به هاریدا تیده په پری. ده له مه ی مۆله قی هه لم و مژ له هه وای شیر ی رهنگدا وهک به شیتک له خه ونیتکی رووه و فه رامۆش بوون، له ساته کانی نیتوان خه ون و بیداریا. میواندار له ژووری فرۆکه وانه که هاته دهر. جار پیک تر موسافیره کانی له هه ووه له وه بۆ ئاخ ژمار ده وه. کاتیک له ریزی دواوه نیگای له چا و سپی هه له نگوت، تیکه یی ده بیینی. به دل گوتی: «خوایه، نا... ئه مه دواهم فرینی منه.»

خوی له م بیره بی پيشه کیه سه ری سوورما. دوا ی ئه م فرینه شوی دکرد. له ماله وه داده نیشت چا وروانی کۆر په یه ک ده بوو. ئاوری دایه وه. هاوکاره که ی له ناوه راسستی فرۆکه که شکولاتی به موسافیره کاندای ده گیترا. ههستی کرد ئه و کاته ی بگاته ریزی دوا یی و، ئه و سی پیاو به بیینی، ئیتر دهر فه تی هیچی نابی. هاری ماتۆری فرۆکه و لوور هی هه وای تیژ تپه ر له گوتچکه یدا گه یشتبوونه راده ی ئازاردانی. به ره و پیاو ده کاندای دامووکایه وه. بونی هه نگوبن و لاسیقه کۆنی کرد. هه ره ئه و نه ده ی پیکرا لیتیان پرسی:

- هیچ ده خۆن؟

هه ره سی پیکه وه گوتیان:

- به لئ، چای.

فرۆکه شه پله لیتیدا. میواندار ده یوبست بچیتته ریزی پيشه وه و له پال دهستی ده زگیرانه که ی دانیشی و دهستی بگری. به لام نه ی توانی. له بهر ته کانیکی توند فریتر داریه ته ختی فرۆکه که و، له لیکر ه وینه وه ی به ئازاری تیژ تپه رینی فرۆکه به ره بووه وه، بییری کرده وه: «له م ساته دا بیر له هیچ ناکریتته وه...»

ئه وسای سی پیا و، له چایخانه یه ک له بهر زترین شوینی کویستانیکی لیره وار، دانیشتبوون و چایان ده خوار ده وه. له په نجه ره کانی چایخانه وه، چارۆکه ی مژ له دۆلی پر له دار و دره ختدا ده بیندرا. ئاسمان، شینیکی بی سه رسوورمیتن و بی تۆله بوو. کابرای

مانگی نیوه روۆ

شه هریار مهنده نی پوور

«سويسنه كان و مه له نه ورۆزیه كان ده زانن سارا. له هه ر شوپنیککی دنیا بی، پروانه و ئاماره بۆ ته پۆلکه ی مه رمه ری له کۆتایی ئالفه جار هه که بکه سارا! جۆباره کان به ره نگدانه وه ی نیرگسه گانه وه ره ته نین، باکان و خسوفه کانیش. به لام دلی من خوینی رۆشتین نییه. دلی من ماندگاری ئه و رۆژه هه تاویه یه سارا. که به هار بوو، که به بیوونه کان ده دره وشانه وه.»

که ده موسیست بلیم! سارا! و پیتی باوکان و دایکامان به زه بییان به گۆله گه نم و خالخالۆکه کاندای ده هات. ئه و په له هه وره سپیه ش وایی تریشقه له دووره وه ده هات، چا و پیتی یارمه تی لی نه ده کرا. پروانه پیتاوه کانیان سارا. خۆلاوی و هه تاویه به ده له مه ی که سک و من زاتی گوتنم نه بوو...»

سه عاتیکی له هه لفرینی فرۆکه تپه ریبوو که میوانداره که زانی موسافیره کان سی پیاویان بی زیاد بووه. هه ره سی پیاو که، له پال یه کدا، له ریزی دواوه دانیشتبوون و لیتیان به بزیه که وه، وهک تیزه بزیه ی دۆلفینه کان، وشک بوو بوو.

یه کیان چاوشین بوو. ئه ویتریان چا و ره ش و چاوی پیاوی سه هه میان تۆخ سپی بوو. میواندار واق و رما و چند هه نگاویک پاشه و پاش کشایه وه و دوا ی ئه وه ی رووی لی وهرگیترا، گورجا و گورج خۆی به ژووری فرۆکه وانه که دا کرد.

- سی موسافیرمان پیتزاد بووه.

چاوسپی گوتی:

له وکاته دا پیره میگرد، که وتوو له سهر چرپاکه ی، ترسا و له گه شانوه ی له ناکاوی
ره ننگه کان و، روون بوونه وه ی دوو باره ی دننگه کان، بیبری ده کرده وه: «... دنیا به قالونجه کان
ده بری سارا... کلتول به بیبونه کان... تو خالخالوکه کانت خوش دوه ی و ته نووره ی چیندار و
پیتلاوی نهرم... کلتول خالخالوکه کان و ته نووره و پیتلاوه هاوینیه کان... دلّم بو تو بوو سارا.
تو ده هاتی و ده چووی و بی نه وه ی پیبزان ی من به دزیه وه سه یرم ده کردی. ئیتر دلّم قهماغه ی
به ستووه و ناتوانم به ته پوکه کانداه لگه ریم. من گوتم...»

چاوسپی گوتی:

- هیشتا زوه. با پیره میگرد بمینیتته وه بو دوایی. ئیستا ژنیک ده یه وی بجیتته نه و
شه قامه قهره بالغه. ژنیک ی جوان به پیستی رهش و چاوی ههنگوینیه وه. تیکه له یه ک که
رچه ی به خوینی نامرادی و ئیره یی و ره قیب کوزیدا تپیه ریوه. پیتان وانه بی نه م شه قامه
ته نها شوینی هات و چووی ساماندارانه. هه ر بنیاده میک، نه وه نده ی موحتاجی بیینی
گول و ناوه، جارو باریش هه زی له رهنگی ئالتوونه. ته نانه ت مندالیش... نه و ژنه
کتیبیکه ده ستنووسی له کیفه که دایه و قه راره سه عات چوار عه نتیکه فروشیک بیینی.
نه و کتیبه تاقه نوسخه ی نه فه و تاوی کتیبی «فیلیپینا» یه. «تیتو یومیوسی» یونانی
هه رگیز پیتی وانه بوو هه موو نوسخه کانی کتیبه که ی ون ده بی. له سه رده می «فیلیپ» و
«ئه سه که نده ری مه قدوونی» یه وه هه ر نه م تاقه نوسخه ماوه. نرخ ی له سه ر داناندری.
ته نانه ت نه گه ر چه ند سه ده ش دوای مه رگی نوو سه ره که ی ئیستناسخ کرابیتته وه، هه ر میژوو
زانیک ئاواتی بو ده خوازی. چونکا نه وه ی راز و ئیینی ئیرانی کونه و نایزانن، له ویتدایه.
تاریکیه کانی میژوو... ئیستا نه م کتیبه به ر ده ستی ژنیک که وتوو نه وه نده ی ئاگاداری
نرخ ی کتیبه که یه، ده ربه ستی جوانی خوشیه تی. به لام به ره ه تاوی که نار ده ربای گران به ها
و، ته لاری به شکو و، شوین خه وی بوخ خوش و هاویرشیمینی ده وی. سه عات چوار، واته
نیو ده قیقه ی تر له م شه قامه بو مبییک له ئوتومیلیدکا ده ته قیتته وه. پارچه پارچه جوانی
ژنه که، لاپه ره کانی فیلیپینا، خه نجه ره ژار او یه کانی «هه شاشین» له علی خوینین و سه ر و
ده ست و ورگ و ریخولّه ی ریبواره کان...

چاوپرهش گوتی:

- تو هه میشه به شوین ناحه زی له شه له ت و کوت بووه کان و، هیلنجه وه بوویت. چاو
سپی تالیک مووی دریتی له قامکی ئالاند و، گوتی:

- ماندووی کردین.

- چاوپرهش نه راندی:

- تو هه میشه وا ده لیتی و، خوشت...

- چاوشین پیاله که ی دانا و، گوتی:

- به لام من به راست تینه گه یشتم دوا هه م بیبری میواندار چی بوو.

چاوسپی، له و به رزاییه وه له سووردانی مه لیک ی رهش به بالی کراوه وه ورد بوویزه.
گوتی:

- منیش تینه گه یشتم. به لام پیاو به که وتنه زه وی تاسی تاو له ش نازانی چ ژماره یه ک
دیتته وه. چاوشین گوتی:

- چاکتر ابوو خومان بگه یاندا یه ده سگیرانه که ی.

- سه یره؟! به لاتانه وه سه یر نه بوو به بیینی ئیمه هه ستی به شتیک کرد.

شه پو لی مژ، له به ر ده می گه ربانی با، تا جاده ی قه راغ چایخانه که هه لگه رابوو،
بلا و ده بووه.

چاوسپی گوتی:

- شه قامیکه قهره بالغ هه یه، پر له عه نتیکه فروشی و زیرینگه ری. شمشیری شوالیه
گومناوه کان، په رداخی فه رمانه واکان، مووری وه زیره له دار دراوه کان و، له و به ریه وه
جامخانه ی ئالتوون فروشه کان... رازی ئالتوون له که م بوونیدا نییه، رازی ئالتوون له
تیکه لبوونی رهنگی زه ردی له گه ل پیستی ژن، یان له بریسکانه وه ی له چاوی ژندایه.
سه عات چواری نه م دو انیوه رویه...

چاوپرهش قسه که ی پری:

- پیره میگرد که مان له کیس ده چی. با بچینه دیده نی...

- له ته مه نی نه ودا ته نیا ته وس یارمه تیمان ددا.

- نا، بئ وینه یه تیکه ل بوونی فیلیپینا له گه ل کهل و په لی هاو ته مه نی خوئی. له وهش گرنگر گه مزه بی گور هه لکه نه کانه. نه وان نازانن له گه ل گوستی له شی ژنه که دا چی له و ژیر خاکه روده کهن. خوا فیز فیلیپینیا.

چاوشین گوتی:

- بیتاقه تی بارانم.

- نهرمه بارانیکي بیدهنگ.

- نهرمه بارانیکي بیدهنگ که ته نانه ت گه لای داره کانیش نه له ریتیتته وه.

«سارای بی خه م و خه یال! چاوه کانت دوو کلتو سه هول بوون، ده ترسام بلیم دهمه و بیت چونکا چاوه کانت دوو کلتو سه هول بوون و ده شتی به ییوونه ش به هانامه وه نه ده هات. له و دورانه له ناوه راستی ده شته که ته پو لکه یه کی سه وز بوو، به رده کانی دهره وشانه وه...»

- باران سهر به گیا کانیش نانه ویتیتته وه. گیا سه وزو بلنده کان.

- سه وز... سه وزیکي یه کده ست تا ئاسو. به لام گیا کان له بهر ئه و بایه و له به یانیه وه هه لیکر دووه، به حاستم، رووه و باکور نه و یونه ته وه.

- سه ریا زیکیش...

- روومه تی برینداری به زهبری مست. دیلیکی به ربوو.

- حورمه تی پیاو ته یه که ی به کوتی دار، یان به لو له ی تفته نگه که ی...

- ههر دوو مه چه کیان له پشتته وه به سیمیکي دره ک به ستووه. له به ری دوزمنه وه به ره و سه نگره کانی خو یان ده چی. له بهر بی هیزی له تر ئه دا.

ههر یه که پاره ی چایه که ی خو یان له سهر میتزه که دانا و، وه دره که وتن. کابرای چاوشین نه و یه وه و، به تیف تیفه یه کی سه ده فی، ورده ورده که سک هه لئه چوو. وه ک ده می شمشیریک بوو. چاوشین گوتی:

- هه ندیک سه وزه گیا، نه وه نده له سه وزی خو یان دلنیا ن، شین دنوتین.

- له پی پی خاوس و بی پوتینی سه ریا زه که ده ئالین.

- که وه ته گریان. نه گهر راوه ستی، سه ریا زه کانی به ری داگیر که ره له دواوه، له پشت

ته پو لکه که وه ده سیریتی لی ده کهن. پیموانییه زیاتر له په نجا مه تریکی بو سه نگره کانی خو یان مابی. وانیهه؟

- هه رئه ونده... سیمیک له ده ری که مه ری گری تراوه و سه ریکي خزوده ته ژیر کراسه خوینا و یه که ی.

چه ند به سته TNT یان به له شیوه به ستوته وه...

- بی که م و زیاد حهوت به سته ی نیو پاوندی. سیان به سنگیه وه، دوان له بن بالی و، دوانیش له چالایی نیوان شان کانی. ههر ئه و تاقه چاشنیه وابه سه ریکي سیمه که وه یه هه مو یان ده ته قینیتته وه.

- حقه من له شوینیک ده وه ستی. چوره چوری باران له بهر وکیه وه ده چنه ژوو ر.

- زور گیله نه گهر پی پی و ابی TNT به و چوره چوره نم ئه کیشی و له ته قینه وه ده که وی.

- بویه و به حاسته م دهره و.

- ده بی دوو دلش بی. به ره و پیش بروا یان به ره و دوزمن بگه ریتته وه. نه و، ههر گیز له رۆشتن دوو دل نییه. نازانی سه ریا ز. بیچوه کیسه لی دهریایی، بیچوه ماسی نازاد له رۆشتن دوو دل نین. یه کیک له نیمه ده بی پی پی بلتی بیر له گابه رده کان مه که ره وه. بیر له قه بره کان مه که ره وه. بیر له یادگاریه هه لکه نراوه کان به جه سته ی دره خته کانه وه مه که ره وه. بیر له هه وریکي سپی له ئاسمانی به هاردا بکه ره وه.

- ئیستا با دهنگی هاو ریکانی بییستی. نه وان له پشت ته باره که یانه وه ن. بیخه به ری نه وان زیره کی کاره ساته که یه. گازی ده کهن خیراتر به ره و روویان بی. ده می بو نرکه یه ک کراوه یه و، دهنگ له قورگیه وه دهرنایه ت.

- راوه ستا.

- سیمه که له دوا یه وه به سهر زه ویدا کشاوه، له به ردیک یان له گلموتیک گیراوه. پیویسته هه ی پی بکا. ناوات ده خوازی سیمه که بیسی. بو به ره و پیش چوون پال به هه مو قورسای له شیوه ده نی. نا، با سیمه که نه پیسی.

- نه وسا ته نها ده بی به وه چه کوژه کان پیبکه نین، با هاو ریکانی هه روا هه رای لی بکه ن.

- وەرە!... وەرە!... سەر دانەوینە و گورج وەرە!

- ئاوا که کۆمە کۆم بەرەو پێش دەخوشتی و سیمە که بەدوای خۆیدا رادەکیشتی، له «گەمیە کێشەکانی چۆمێ قوڵگا» دەچی. روخساری تیکچرژاوه. دیار نییە دلۆپەکانی سەر گۆنای ئارەقە یان دلۆپە یان باران.

- یان فرمیسک...

- با سیمە که ئازاد بی. برۆ... برۆ...

- ناروا.

- دەروا. ئیتر بیر له روشتن یان نەرۆشتن ناکاتەوه.

- چاوسپی گوتی:

- گیاکان هیچ یارمەتیەکیان له دەست نایەت. بارانیش، ئەو میواندارە ئاشقەش که وتۆتە ناو ئاوی ئۆقیانوسەکهوه...

- لیۆە منداڵانە کهشی ئیتر سووریککی ماتیککی نییە.

- ماسیەکانیش گاز له قژی دەگرن.

- سەربازە که دەبی بیر له وه بکاتەوه که له هەر حالدا دەکوژری. که واتە بۆ چەند کەس له هاوڕێکانیشی له گەڵ خۆی به کوشت بدا؟

- ئیتر نایهوی بیر بکاتەوه. تازه، ههنگاوهکانیشی گورجتر بووه.

- به گرمۆله بوونی شانیدا له وه دهچی باوهشی بۆ هاوڕێکانی کردییتهوه. خۆتین له بهرە دەستی دەتکێ. سیمە که له گوشتی مه چه کی رۆچوو.

- ئیتر تهقه لا بۆ کردنهوهی دهستی نادا.

- وا دیاره خاکی شێداری سەنگەرە که دهیهوی بهر به بهرەو پێش چوونی بگری. چۆکی پێدا. چەند بههێزه! ههستایهوه و به تهباری سەنگەرە که دا هه لگه را.

- ناکری درهفتهی سووکه گریانیککی بی؟

سەرباز به تهباره گلە که دا شوڕبووه. هەر ئەو روخسارانە ی دەدی که له بازە ی تهسکی

نیگایدا بوون. سەری خەستە سەرشانی ئەو یه که م که سه ی وا به خوشتیهوه باوهشی بۆ کردبووه. سەربازی دوژمن له دووروه که ئاوا بوونی قره ئالتوونیه که ی له پشت ته تبارە که وه دی، دەستی ئاسنی ده زگایه کی بهرەو خوار نووشتاندهوه. گه پریانی کاره با سیمه که ی پتوا و گه ییه چاشنی ته قینه وه.

چاوپرەش گوتی:

- رازیککی گه وجانیه. خۆ ده یزانی ده کوژری. نه ده بوو له شه بۆمبای خۆی بۆ هاوڕێکانی ببردایه. ده بوو بگه رایه وه بۆ لای دوژمن.

- رەنگه ساتیک و هدرەنگ که وتن، هیوایه کی تازه تری بۆی پێ بووبی.

- هەر دووکتان گیلن. ئەو بییری له هیچ نه ده کردهوه. به لام بۆ مردن له نیو ئەو گیا شینه به ته نیا بوو. لای ره گه ز په رسته کانیش هەر ته نیا بوو. هەر بۆ ئەو ره یوشت که بتوانی سەر بخته سەرشانی هاوڕێکه ی. بگری و، به ته نیا نه مری.

«... سارا! رەنگه کان چەند تازه دەبنه وه کاتی مردن. بۆنه کانیش... هیشتا بۆنی به ییونه دی... که سیک له گه لما دی، بچین بزانی تریشقه ی پشت ئەو ته پۆلکه چییە؟ هه تاو سه رمای زستان له خویتماندا گه رم ده کاته وه و، دوور ده که وینه وه چونکا ده نگت ره نگی هه یه سارا... ره نگی شینی ژوو له به هار (ماورا بهار)... هه روه ها مۆسیقای شاروه ی له جامی پلوردا هه یه و ده نگت ده شکێ ئە گه ر ده نگیککی تری لی بدری و من ده مه وی له وی گوتیم له ده نگی تو یی، له بیده نگی ئەو ته باره نوورانیه دا ره نگه تو له وه ی که من توانای گوتیم نییە، بگه یته...»

مژ له وه بهر ده شته که وه ئارام ئارام بهرەو پێش ده هات. چاوپرەش گوتی:

- ده ترسم پیره میرد تیا بچی. بۆ دلای چاک نییە، خه ریکه جگه ره ده کیشی.

چاوسپی گوتی:

- جیاوازی مژ و تووز و دووکه ل چییە؟

- چاوشین پیکه نی و گوتی:

- له خووه مه چۆره پێش. گوتیم له هاوارەکانیانە. ئەم دووپات بوونه وه وه ک دووپاتە وه بوونی وەرزه کان، ئالوگۆرێکه به قه ده ر رووانی په لیککی تر به شاخی بز نه کیویه وه.

چاوسپی گوتی:

- دهکری له دووپاته و هبوندا شتیکی نوی بدوژریتته وه. وهکو خه می تهستیرهیه کی دووری گه وره که نابیندری.

- چاوشین دانه و به وه. له بهر پیی مشتیک بهرده وردهی هه لگرت. له له په دهستیدا رایگرتن و لیتیان ورد بووه. تهو دووانه ی تر چاوه پیتی سه لماندنی بوون.

- چاکه. ته مه یان بو من.

بچوو کترین ورده زیخه کی به دوو قامک هه لگرت و باقیه کی هه لپشت. هه لپژارده کی له بهر چاوی تهو دووانه راگرت و له بهر خو به وه گوتی:

- دوو سالانه به و شیره خو ره. پیستی وهکو ده نی خیار دهره و شپته وه و، قژی بژی هه مو کهس بو دست به سه ردا هینانیک دنه دها.

چاورهش گوتی:

- به لام بهو ته مه نه که مه له هیچ ناگا. گریانه که شی غه ریزیه.

چاوشین بی ته وهی گوتی بداتی، گوتی:

- گریانی برسایه تیه. تم و دوو که لی ته قینه وه کان که ورده ورده دهنیشن کاس و وربان کردووه و لهو سندووقه که تیایدا شاردرابووه هاتوته دهر و، له مهیدانی ناواییه که سه رگدانه.

- قاو له دایکی دهکا.

- ده بی ته پوتوز هه ناسه ی لی بی ری. ده کوکی.

- ته ری چوراوهی لووتیشی له بهر دوو که ل ره شه. بو خراپه مندال به زمان ئاوی لووتیان ده چیژن؟

- دایکی پی نابیندریتته وه. یارمه تی ده وی.

چاوشین دهستی کوره چکوله کی گرت و گوتی:

- مه ترسه کوره. من ده تبه م بو لای دایکت.

چاورهش گوتی:

- تا دوینیکه ش له گه ل باوکیدایاری به ور به ورینه ی ده کرد. تهو وهک بهور دهیلووراند و، باوکی دهینواند که ترساوه و له بهری هه لده هات.

منداله که ش خو ی له دست چاوشین راپسکاند. هه روا که پاش و پاش ده بووه وهک بهور لووراندی. هه رس ی پیاوه که پیکه نین. منداله که دیسان لووراندیه وه و چنگی نیشان دان.

چاوشین قامکی به ره و کولیتیکی نیوه سووتاو هه لپری و، گوتی:

- دایکت له و پیه. برؤ!

پیی منداله که له تهر میک هه ل نه گوت. به سه ر سنگیدا که وت. هوقی له زاری مردووه که هاته دهر. چاوشین دهستی کوره کی گرتته وه و بر دیه لای ژنیک که به کراسی دراو و چاوی کراوه وه، لاشان که وت بووه زه وی. کوره له لای دایکی دانیشته.

چاوشین گوتی:

- له م کاته و به هه اوار ی دووپاته وه بوون ده خنکی. شیره که ت بخو.

هه رس ی، دوورتر، چوار میلکه یان دایه وه. کوره که له په نای دایکیدا راکشا و مه مکی خسته ناو ده می.

- پیتان وایه تهو ژنه به شی چه ند ژم شیری پی مای؟

- ره نگه به شی ژه میک و دووان.

- ته م منداله بوته وهی نه مر ی سبچه ی نیش مه مکی دایکی ده مر ی.

- به لام شیراویکی گه نیو ده تکیته ناو ده می.

چاوشین گوتی:

- ئیستا خه ریکه ورده ورده تپده گهن.

چاورهش گوتی:

- وهک حه قایه تی ئاوی سویری دهریا و مه له وانه گه میه شکاوه که. بریک خووی زه ویش وهکو دهریا به. ماله کان گه میه کانن و، کورپه ش له دهریادا به قه دهر زه وی کورپه به. ماسیه کان و سه گه کان نازانن کورپه به.

چاوشین به سهرکه وتووییوه له کابرای چاوسپی روانی. چاوهکانی چاوسپی نیسکی تاریک بووبون، خۆله میشی. هه روا که ههولتی ددها خۆ له نیگای بهرامبه ره که ی وهشاری، گوتی:

- سووک و چرووکه.

کوپه یه کبین مژی له مه مکی دایکی ددها و جاروبار نووکه نووکیکی دادنا. دهله مه دووکه له به ملاولای کۆلیته دامر کاوه که وه ناویزان بوون. جارجار گه واله دووکه لیک له بهر خۆروه تیده په پری و، خۆر لیلائی دادها. سه گیتک لمبۆزی له تهرمه کان هه لده سوو. که له شیریک ده نووکی له میشکه سهری دوو کوت ددها. چاوشین گوتی:

- که تیر بێ له لای دایکی نابزوی. په نگه تیبا دایکی دنیای دوینی نییه و له م دنیا به دا جیگه ی نابیتته وه.

چاوه ش گوتی:

- پیره میتردمان له بیر چۆوه.

پیره میترد، قامکی خهسته سهر مه چه کی. له و دیو چه رمی پیتستیه وه، ههستی به لیدانیکی کز کرد. «... سارا... هه زار جار عاشق بووم و، که بن میچی ژووره کان و بریسکه ی خۆره تاوی گه لای سپیداره کانم بینی تۆم بیرکه وته وه... رووم له هه موو لایه ک کرد و له ههر شوینیکی ته نووره ی شینی کچان و په رده ی په نگا و په رنگی په نه ره ی داخراوم بینی له بییری تۆد ابووم. که گویم له گۆرانی ده بوو هه ستم به نه رماییی ئاو و دلنیایی خاک ده کرد، تۆم له بهر چاودا بوو سارا... گه لا له درهخت ده باری و چۆله که ی پیر ده که وته سهر هه یوان و، منداله که سالیکی ته مه نی کشابوو. باخه هه لئو ساروه کان شکۆفه یان ددها و، ئه و کاته ی ریشتاشه کاره باییه که م خالی ده کرده وه و ده مدی خۆله په شکه ی ورده ورده ده بوو خۆله میشی و له گه ل تۆدا هه میشه به ره و ته پۆلکه که ده چووم، ئه و کاته ی به بیوونه کان گۆلیان ددها و، گیتلاسه کانیش سوور ده بوون و، په رنگی گه لای دارگۆتیه کان ده بوو قاوه یی و پلوسکه کان شوپه شورپان به رزده بووه... سارا! دوو زمروتی چاوه کانت له چاله به فره کان دا...»

چاوسپی گوتی:

- بیر له زۆر شت ده که مه وه. بیر له و نه خوشیه خۆینییه که خه لک به هۆی نزیکیه وه،

ده یگر نه وه.

- جاریکه ئه مه نه پراوه ته وه. تۆ...

چاوسپی به رقه وه قسه ی چاوه شی پری.

- تۆ هه میشه به په له بووی. نه وه ک نیستا که هه شاماته که زۆره، له دوا هه مین ژن و میردی ئه م جیهانه تی بفکره به رده وامی وه چه ی مرۆف ئه رکی سهرشانی ئه وانه. به هۆی ئه م شه ر و شوپه و وه چه کۆژیانه وه، یان له بهر ههر هۆیه کی تر که س نه ماوه. رۆژیکی تاوسا... بلیم له کوئی؟

- قه راغ ده ریا.

- زۆر شاعیرانه یه... یان نا، خراب نییه. گه رانه وه بۆ ئاوه به وه فاکان... بابلتین ژنه که زۆر جوان. جوانتر له و میوانداره ش که نیستا تهرمه که ی سهر ئاو که وته وه. هه وای نمناک قزه درتیه که ی به ملاولادا ددها.

- بابلتین غوده ی شیری له م ژنه مرددوه زۆر تره.

- به رامه ی گۆله سهران دییه کان...

چاوسپی گوتی:

- پیماوه که ش: شان و بالی به خۆوه ی له بهر خۆره تاودا سووتا و، ریزیک دانی سپی و دره خشان. چاوه کان...

- رهش

- نا، شین...

زۆری لی بلیتین کویری ده که م. دللی له دللی ئه و سهر بازه گه وره تره که TNT یان به له شیه وه، به سته بووه وه. شه پۆله کورته ده سته مۆکان، به که فی له په رنگی گۆتیه هینده یه وه به ره و روویان دین، بایه کی فینک یاری به قژیان ده کا. له شیان له بهر ئاوی شین و هه تاوی زپین، سهرخۆش. بۆنی گه لای درهخته کانیاں گرتوه و، هه ردووکیان تووشی ئه و نه خوشیه کوشنده بوون. بیگومان منداله کانیش ده یگر نه وه. دوا هه مین جووتی زه وی...

چاوشین قاقا پیکه نی. له به یانییه وه تا ئه م ئیواره، دوا نرکه و ناله و هه را و هوریا ی

کوشتار، ئەمە یەكەم پێكەنین بوو كۆرە چكۆلەكە دەبیست. لە پال دایكیدا دانیشتبوو ئاوری لە پیاوەكان دایهوه. بزە هاتی، لە ترسا. بۆ ئەوێ بەزەبیان پیتدای و خوشیان بوێ یان بە هیواوو... چاوپەش پرسی:

- دەزانن تووش بوون؟

تیزە بزەیهکی شەرفرۆشانه نیشته سەر لیوی چاوسپی.

- هیشتا حەز ناکەم بزانی، جارێكە زووه. پێم خۆشە تا رۆژی خۆی دێ، هەر جارە بێر لە حالەتێکی بکەمەوه. ئەگەر بزانی نزیكایەتی و جووت بوونیان هیچ ئومیدێکی تیا نای. ئەمە لە لایەكەوه و لە لایەکی دیکەشەوه ئەگەر نەزانی، منداڵەكەیان بێتە دنیا و، بەدوایدا مندالی تریش، ئەوسا نیشانهی نەخۆشی دەربکەوێ... هیشتا نازانم کامە حالەت... ریتوینی کەسیشم ناوێ.

سەوزی گەلای درەختە گەرمیانیهكان لەبەر خۆری دەمەو ئیوارە تاریک بوو. سێبەری پەلە دووگەلە گەرۆکەكان بەسەریاندا تێدەپەری. سەگەكە رۆشتبوو کەلەشیرەكە چینهی دەکرد. چاوشین لەسەر زوی راکشا و دەستی خستە ژێر سەری. چاوپەش هەستایە سەر پێ و، وەرپس رێكەوت.

«خەونەبێندرەوهكان چیان بەسەردێ؟ هەستی پێستە مانگەشەویەكەت و، جوانی لێكئالانی لقه مێوهكان چیان بەسەردێ؟ لەگەلما دین ئەو بێرەوهریانە كە پێم خۆش، یان ئەوانیش دەبنە خۆراکی خاك؟ سارا! ئەم تەپۆلكە وەك مانگێكە كەوتبێتە ناوەندی دەریاوه. درەوشانەوهی بەردەكانی بەهۆی ئەم رەگە مەرپەیانەوهیە. برۆ! كەسکی گياكان لە كەسکی دەشتەكە نییە... خۆزیا مانگ ئاواوهبوو، ئیمەشی لەگەل خۆی دەبرد. وەرە با لەگەل مانگ بسوورپێنەوه و بچینه پشت ئەو تەپۆلكە... وەرە سارا...»

چاوپەش چۆکی دادابوو، لە پیاڵۆكە گلێنە فرێدراو و شكاوێكە لای تەرمەكە ورد بووئۆوه. شەیدا دەستی بە شوینی شكاویدا هینا. رەنگی لە رەنگی ئاگری نیوهروان بوو گۆشتی پێ لەعابی پیاڵۆكە. چاوپەش رووی بۆ کابرای چاوسپی وەرسووراند. لیوی بەزە بوو. دوو پەپوولەیی بەشكۆ لەسەر قژی نیشتبوون و، بە ئارامی بالیان دەكوتا. كۆرە لەپال دایكیدا راکشا و دەستی خستە سەر سنگی. چاوپەش بەرەو ئەو دووانەیی تر گەرایهوه. دەستی بۆ سەری چاوسپی هەلبێری. پەپوولەیهك بە دەستیوه نووسا. چاوشین گوتی:

- كوشتاری بەكۆمەل، سوكناییهك بەدلی كۆژاوهكان دەگەیهنی، كە مردن بەپیرە پیاویکی تەنهای نابهخشی.

چاوپەش لە بالەكانی پەپوولەكە ورد بووئۆوه، گوتی:

- بە ژنیکی ژێر ئەشكەنجەشی نابهخشی.

چاوسپی گوتی:

- كۆن و سەرەتاییه.

- دوو گیانه.

- كۆن و سەرەتاییه.

- خۆینی پێشینیانی ئەم ژنە و مێردە كە لە دەماری كۆرپەیی پێنج مانگانەیی نیو سکی دایكیدا گەببۆنە یەك. با كوشتاری «مایا» كان دووپات كەینهوه.

- لێ خۆشبووهكانی «ناسری» ئەم دانپیانان وەرگرتنەیان فیری ئەمانەكردوووه. بلێن خۆزگە بەو كەسانە توانای خەیاڵكردنەوهیان هەیه.

چاوپەش گوتی:

- هیوادارم پیرەمێرد پەلەیی مردنی نەبێ.

چاوسپی گوتی:

- من لە سیاچال و زیندانه تاكە كەسیهكان بێزارم.

چاوپەش گوتی:

- منیش لە مەیدانه پڕ لە تەرمەكان.

چاوشین گوتی:

- منداڵەكەیی لەبار دەچی لە ژێر شەق و تێهەلداندا.

- پاشان؟

- دەیهوێ ناوی هاوڕێكانی بدرکێنێ. بەلام تووشی فەرامۆشی بووه و ئەشكەنجەگەرەكان برۆای پێ ناکەن.

چاورهش گوتی:

- نا. پروداویکی نویتتر... نویتتر. ئەم ژنه له ژیر ئەشکەنجەدا نامری. ئەم په پوولهشی بو ده بهین.

ئەوسا فووی له په پووله کەمی سەر قامکی کرد. هەر سێ دوورکەوتنەوه کەیان له رهوتی شه پۆلدا دی. دەمه و عهسر بوو، په ره سیلکه کان به سه واوه راوی زرده و اله و مێش و په پووله کانیان ده کرد. ژنه دیله که، دوا مندا له بارچوونه که ئەوه ندهی خوین له بهر روشتبوو، نیوه گیان له سیاچاله کەدا که وتبوو. په پووله کەمی بینی که خۆی به ده لاقه ی نزیک میچه کەدا ده کوتا. له پیتشدا دوو دل بوو که وه همه یان راستی. که تیکه له ی رهنگه کانی بالی په پووله کەمی بینی، تیکه یی له وزه ی خه یال کردنه وه ی ئەودا نیسه. پشکین و ئەشکەنجە گەر به پلیکانه داگه ران. پشکین له پشت میتیکی ژهنگ خواروو دانیشت. چرا موتا لاکه ی هه لکرد و په رو نده یه کی کرده وه. ژنه بوئی ههنگوین و لاسیقه کۆنی کرد و زانی زۆری نه ماوه بمری. حهزی ده کرد بوجاریکیش بووه مندا له له بارچووه کەمی بدیایه. به لام نیوه هۆش بوو ئەو کاته که قورساییه شیرینه که له لهشی که وتبووه خوار. ئەشکەنجە گەر له سه ر کورسیه ک داینیشاند و، دهسته کانی به ده سه کی کورسیه که وه به ست. پشکین گوتی:

- کات و شوینی قهرارت؟

سێ پۆژ بوو بێ برانه وه ئەمه ی پرسیبوو. ژنه بیر کردوه: «له هۆلی وتاریتری ده بیینم. له سه ر کورسیه که ی به و بقاره وه دانیشتوه. نیشان به و نیشانه گوی به ده و روبه ری نادا. هه رکه ده بیینم ده زانم خۆیه تی. پیلووی زۆر ناتروکینی. شانی بلندی به حاسم به لای راستدا نه و یه توه. له زه یندا به سه ریا ده نه رینم، ئاوړم لی بده ره وه. من لیره دانیشتوم. له لای چه پت... منم... تۆش ئەگەر خۆتی، که ده زانم خۆتی، ئاوړ له من ده ده یته وه و، له نیو ئەم هه موو خه لکه دا هه ر من ده بینی. ئەگەر هه میشه له دووی من گه رابیتی. ئەوسا ئاوړم لی ده داته وه و لیم ده روانی. وتاره که دوایی دی. خه لکه که هه لده ستن و ده رۆن. بهر به نیگامان ده گرن و ئیستا که هۆله که چۆل بووه، من و ئەو هه روا دانیشتووین و سه یری یه کتر ده که ی... پیاوه که م... شووه که م... ناهیلیم دهستی ئەمانه ت بگاتی...» و، له هه موو ئەم ماوه دا ههستی به وه نه کرد که ئەشکەنجە گەر نینۆکی قامکی شاده ی له بیخه وه ده رده کیشی. کابرای چاورهش گوتی:

- ده بی تا سه عاتیکی تر بمری. ناله و نووزه ی تۆمار ده که ن. هه والی مردنی ئەو له ژیر ئەشکەنجەدا بو وره بهردانی ئەوانی تر چاکه.

به پلیکانه ی سیاچاله کەدا هاته خوار. ئەشکەنجە گەر خه ریکی ده رکیشانی نینۆکیکی تر بوو. چاورهش به به زه ییه وه دهستی به سه ر و قژی ژنه کەدا هینا و به گوتیدا چرپاندی:

- تۆ نامری. هه زار و یه ک خۆر که وتن و مانگ هه لاتن له له شتایه. تۆ نامری. پیا لۆکه گلینه کان مه شکینه.

ژنه له بهر ئازار زریکاندی. ریتاله خوینیک له پایه ی کورسیه که وه ده چۆرایه زه ی.

- شوین و کاتی قهرارت؟

ژنه، بو ئەوه ی دلای ئازاره که ی نه بی له ده لاقه که ورد بووه. په پووله هیشتا هه ر خۆی به شیشه که دا ده کوتا. بیر کردوه: «ئەگەر ئەو په پووله توانی بیته ژوور، ده مرم و ئاسوده ده بم. توخوا وهره، ریکه یه ک وه بینه و وهره. شیشه که بشکینه و وهره... چاوم خه ریکه لیل و تاریک ده بی، وهره پیتتر.»

- شوین و کاتی قهرارت...؟

له خوار ده لاقه که وه دوو پیاوی چاوسپی و چاوشینی دی، له سه ر زه ی دانیشتوون. ئەژنۆیان له ئامیز گرتوو، به ده م به زه یه کی سارد و ئارامه وه، لپی ورد بوو بوونه وه. چرپه ی چاورهشی بیست:

- تۆ نامری. خۆر به، ئەگەر نه تویت شوینیک رووناک بکه یته وه، با نه توانی...

«ده مه وی بمر. ئیستا پیموایه هه موو ئەم کارانه گه مه یه کی خوینا وه یه. ئەگەر نه مرم ئەم گومانه هه رس به وره م ده هیتی.»

- کات و شوینی قهرارت؟

چاورهش چووه لای ئەو دووانه ی تر و دانیشت. چاوسپی گوتی:

- ئیمه ی دیوه. ئیستا پیتی واده بی ئیمه مه رگین و ده مری. ئەوسا ژه نرپال له بندهسته کانی تووره ده بی.

چاورهش گوتی:

- نا، ئىستا پىتى وادەبىي كە ئىمە وەھمىن. پەپولەكەش وەھمە و لە مردن نائومىد دەبىي.

پشكىن گوتى:

- ئەگەر قىسە نەكەيت ئەوئەندەت خوتىن لەبەر دەروا دەمرى. بىرە قىسە تا ئىمەش بتگە يەنە نەخوشخانە.

چاۋرەش گوتى:

- دەبىي سەعاتىكى تر خوتىن لە جىمىن بگەوى.

ئەشكەنجەگەر خەرىك بوو دەستى بە گۆناي ژنەكەدا دەھىنا و، ژنەش دەقىيژاند.

چاۋ شىن گوتى:

- ئەگەر نەمرى ئاخىرەكەي دېتە قىسە.

چاۋرەش گوتى:

- ئازادە ھەرچى بگا. ئىستا ئىتر كىشەكەيان بۆتە كىشەيەكى نىوان ژنە و ئەشكەنجەگەر.

پشكىن گوتى:

- كۆرپەكەتقان لە چال نا. لە باۋكى دەچوو. پىتوايە كور بووە يان كچ؟

ژنە بىدەنگ بوو. دەپنواند بى دەرىستە. بەلام ديار بوو بەراستى نىبە.

- كورپ دەويست يان كچ؟ ئەو پىسەي وا ئەو مندالەي خستە سكتەوئە ئىستا لە كوتىبە؟ تۆ لىرەيت و ئەو... كورەكەت كاكۆلى بوو. كاكۆلى رەش.

ژنەكە رووى لى وەرگىرا. پىتى وابوو ھەواي پشت دەلاقەكە پرە لە كۆلكى ئالتوونى بالى پەپولە. ئەشكەنجەگەر مېلەيەكى سوورەو بووى بە سنگىەو نووساند. چاۋسپى گوتى:

- نامىرى ئەشكەنجەكەيان ھەروا كۆن و سەرەتايىبە. ئاسنى سوورەو بوو وەك زمانى لاتىبە.

پشكىن گوتى:

- بەلام كچ بوو. بۆخۆت كوشتت. بەم مەسەلەن خۇراگرەت. ئەو كۆلە ھەزى دەكرد وەك ھەموو مندالتيكى تر بىتە دنيا و گەرە بىي، كايە بگا، عاشق بىي، مندالى بىي... تۆ كوشتت، ژن، قاقا پىدەكەنى. لەپر بىدەنگ بوو.

- خوتىن لەلەشدا نەماو.

چاۋرەش وەلامى نداو.

«... لە نەديارى تەپۆلكەكە بەرامبەرت راوہستام سارا و، لە ھەموو قىسەكان ھىچ قىسەيەكم بە زماندا نايەت. برىا نىسكى چاۋەكانت لە نىگاي واق و پىماوم ورد دەبوونەو. ھازەي با لە گىياكانەو دەي و «كونديك» لە شوپىنېك دەخوتىن. سارا! ناچارم دەست بۆ كۆلمەت دريژ بگەم، چونكا ھىچ، ھەز و خۆشەويستى ناگوتى، مەگەر ئەوئەي پىيا و مندال بىي و، زمان ھەرگىز دۆست و يارىدەدەرى من نەبوو... من، دەست بۆ...»

خوتىن ژنەكە گىرسا بوو. ئەشكەنجەگەر خەرىك بوو «ئەلكترۆد» ي بە لەشەيەو دەبەست. ئەويش بەو چاۋانەي كە لە روومەتى ياوگرتوويدا دوو رەشايى مردوو بوون، سەيرى دەكرد.

- شوتىن و كاتى قەرارت؟

بۆنى ترشاۋىي خوتىن و بلۆقى تەقىو سىجالەكەي پر كوردبوو. چاۋسپى گوتى:

- من خەوم دى.

ئەم وتە دانپىنانى بوو بە تىشكانىدا. ماوہيەكى تىش دانىشەين و لە شەپلەي لەشى برق گرتووى ژنەكە ورد بوونەو. پاشان دلنيا ھەستان... سەعاتەكە بە دوانزە زىنگەي بلوورين ھەوالى نىوہ شەوي راگەياند. دوا وەنەوزىكى ناغافل پىرەمىرد چاۋى ھەلينا. دىسانەو ھەستى بەو نەرمە نازارە كرد كە لە بەيانىوہ لە سنگىدا پشكوتىبوو. خەيال بردىوہ: «ھەمدىسان بەئاگا بوومەو سارا... كۆلمە مانگەشەوبەكەت...» مانگەشەو لە پەنجەرەو خۆي خزاندىبوو ژوورەكەي. پىرەمىرد بى ئەوئەي بۆنى ھەنگوبىن و لاسىقە كۆنى كردى، سى پىياۋ دى.

چاۋشەين گوتى:

- ئەمە تەوسى تېدا نېيە.

«ھىلى چەمىنەھى تورتى شانەكانت دوو ھىلالى ناسكى مانگن...»

چاوسپى گوتى:

- ھىچ نەخوشىيەكى نېيە؟

- نا.

چاوشىن گوتى:

- ئەو دزانە كە بۆ نەناسرانەھە پىياو دەكوژن.

- تا دزىك بگاتە ئېرە، ئەم مردوۋە.

پېرەمىرد ھەۋلى ھەلخىزىنى دەدا. «دەنگەكان خەرىكن دەرۆن. مانگەشەو تارىك بوۋە.

بەر لە ئىستاش ھەستى بۆن كردنم نەمابوو.» چاۋرەش گوتى:

- چاپخانەيەكى نھىنى لە دراوسىيەتى ئەم مائەۋەيە. چۆنە ئاگرى تىبەربى.

- ئاگرىش زۆر تىز تى ناپەرى.

«ھەروا كە حەزم دەكرد ھەستى راموسانم لە ئاخرى ھەمووياندا خەرىكە دپوا.» پالى

دابۆۋە. ئازار گەرمایەكى شىرىنى لە دووشاخەى ئىسكى سەرسنگى بلاۋ دەكردەھە.

سەرسورمىو دەستى بە مەلافە سپىكەى چىپاكەدا ھىنا. «بە بەرە دەستم دەيىنم...»

قامكەكانى نەرم دەخىزىن و شەپۆلى مەلافەكەيان دەپىوا. «بۆنى سابوون و گىيى كوتراۋ

دەدا، سارا. بە دەست بۆنى دەكەم... پەلە ھەورىكى سپى بەئاسمانى بەھارىيە، ۋەك

مەلافەيەك بەسەر ئاۋەھە...» ھەستى بەنىۋانى تان و پۆكان دەكرد. لە تۆرى بۆنى لەشى

خۆى و خەيالەكانى و، لە جوانى تىكئالانى ۋەختگر گەيشت. دوو قامكى بەسەر

كولكىكەۋە مابوون.

«با ئىستابگەرتىنەھە بۆ بەرزايى تەپۆلكەكە سارا، بەلكو خۆشى خولقانىۋەى دووبارەى

پىست لە ھەتاۋ نىك بىخەينەھە. چاۋەرۋانىش لە پشت سەھۆلى چاۋتەۋە بوو. ۋەرە با

بگەرتىنەھە بۆ عەرشەى مانگى نىۋەرۋان...»

چاۋرەش گوتى:

- خەرىكە ھەلدى.

چاوسپى و دۆستەكەى ترى لەۋ لای چىپاكە، لەسەر زەوى دانىشتىبوون و دەستيان ژىتر

چەناگەيان نابوو. چاۋرەش بە پەلە پروۋزى گوتى:

- چارەيەك بدۆزنىۋە.

پېرەمىرد لەسەر چىپاكە پاكشايەۋە و ھەر دوو دەستى بەرز كردهۋە.

«خەرىكە ھەۋاش رادەمووسم سارا. ھەۋاي تەپۆلكەيەكى پر لە گىيى پستەيى رەنگ كە

سىبەرى ھەورىكى بچووك بەناويدا تىدەپەرى. من و تۆش لەۋ كاتەۋە تا ھەنوۋكەى

پىكگەيشتن لە پەناى ئەۋ تەپۆلكەدا، دىسان پىايدا ھەلدەگەرتىن. تا ئىستاي

ھەمىستاكانە...»

چاۋرەش لەملای چىپاكەۋە دانىشت و لە پېرەمىرد وردبۆۋە.

«چاۋەكانىان لە منيان دەروانى و خۆزگە ئىمە لە چاۋى دنبا شاراۋە دەبوۋىن. بەلئىنى

كۆرپەيەكىمان بەيەك دەدا كە چاۋى ۋەك چاۋى تۆبى و سەلامەتى خوتىنى ۋەك من...»

چاۋرەش دەبوست شتىك بلئى، بەلام پېرەمىرد لەگەل داھەم ھەناسەيدا دەستى درىژ

كرد و لەسەر ترۆپكى تەپۆلكەكە، تەختە بەردىكى بە رەگەى مەرمەرىيەۋە راموسى.

بەردەكە گەرمای شىرىنى ھەتاۋى بەھارى پى بوو. سى پىياۋ روۋيان ۋەرگىرا، تاكو بزەى

ئاسوۋدەبوون لە دەست ئەۋان، بەسەر لىۋى پېرەمىردەۋە نەبىن.

پير است

- پيشه‌کي: عه‌تا نه‌هايي 5
- قوڭگا: فخرخونده ئاقايي 17
- فالگره‌وه: يارعه‌لي پوورموقه‌دهم 30
- توڭه: ره‌زا جه‌ولايي 36
- مونس، دايمي ئه‌سفه‌نديار: ئه‌ميرحوسين چلته‌ن 43
- ته‌فريقي خاك: ئه‌بوتوراب خوسره‌وي 58
- كه‌شتي شكاوه‌كان: منيرؤ ره‌واني پوور 68
- نووسراوه‌يه‌ك: فريشته ساري 76
- ريگه: حوسين سه‌ناپوور 89
- كه‌پريك له‌حه‌سير: ئه‌سغه‌ر عه‌بدولاهي 97
- مالي رووناكان: هوڭشه‌نگ گولشيري 108
- مانگه‌شه‌وي زه‌لكاو: محه‌مه‌د محه‌مه‌د عه‌لي 134
- بو‌ده‌ريا چوواني دوورگه‌ي شينتر: عه‌باس مه‌عرووفي 144
- مانگي نيوهرؤ: شه‌هريار مه‌نده‌ني پوور 153

